

ประกาศกรมประมง

เรื่อง แผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยการป้องกัน ยับยั้งและจัดการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย
ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒
และแผนการบริหารจัดการประมงทะเลของประเทศไทย
นโยบายแห่งชาติด้านการจัดการประมงทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒

ด้วยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกรมประมง ร่วมกับศูนย์บัญชาการแก้ไขปัญหาการทำ
การประมงผิดกฎหมาย หรือ ศปมผ. ได้จัดทำแผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยการป้องกัน ยับยั้ง
และจัดการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒
(Thailand National Plan of Action to Prevent, Deter and Eliminate Illegal,
Unreported and Unregulated Fishing 2015 - 2019 หรือ NPOA-IUU) และแผนการบริหารจัดการ
ประมงทะเลของประเทศไทย นโยบายแห่งชาติด้านการจัดการประมงทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒
(Marine Fisheries Management Plan of Thailand หรือ FMP) ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อ
วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เห็นชอบแผนปฏิบัติการระดับชาติและแผนบริหารจัดการทั้ง ๒ ฉบับ
ตามที่แนบท้ายนี้แล้ว

จึงประกาศใช้เพื่อให้หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องนำไปปฏิบัติ รวมทั้งบูรณาการ
ในการปฏิบัติงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์และประสบความสำเร็จในการป้องกัน ยับยั้งและจัดการทำการประมง
ผิดกฎหมาย และเกิดความยั่งยืนของทรัพยากรประมงและการทำการประมงต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

วิมล จันทร์โรทัย

อธิบดีกรมประมง

แผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยการป้องกัน ยับยั้ง และขจัดการทำการประมง
ที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม พ.ศ. 2558 - 2562
Thailand National Plan of Action to Prevent, Deter and Eliminate Illegal,
Unreported and Unregulated Fishing 2015 - 2019
(Thailand NPOA-IUU 2015 - 2019)

กรมประมง
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประเทศไทย

สารบัญ

	หน้า
บัญชีคำย่อ	I
บทสรุปผู้บริหาร	V
1. บทนำ (Introduction)	1
1.1 ความเป็นมา	1
1.2 แผนปฏิบัติการสากลเพื่อจัดการทำประมง IUU	1
1.3 ข้อกังวลในระดับภูมิภาคเกี่ยวกับการทำประมง IUU	2
1.4 แนวความคิดและความหมายของการทำประมง IUU	3
1.5 การประมงของประเทศไทย	3
1.6 การทำประมง IUU ในประเทศไทย	5
1.7 การบริหารจัดการประมง	6
1.8 กฎหมายระดับชาติ นโยบาย และแผนที่เกี่ยวข้อง	7
1.9 กรอบโครงสร้างและขอบเขตของ NPOA-IUU	7
2. วัตถุประสงค์ (Objectives)	8
3. ความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นรัฐ (All State Responsibilities)	8
3.1 ตราสารระหว่างประเทศ	8
3.2 กฎหมายระดับชาติ	11
3.2.1 กฎหมาย	12
3.2.2 การควบคุมของรัฐเหนือคนชาติตน	13
3.2.3 เรือไร้สัญชาติ	14
3.2.4 การกำหนดโทษ	15
3.2.5 รัฐที่ไม่ให้ความร่วมมือ	15
3.2.6 แรงจูงใจด้านเศรษฐกิจ	16
3.2.7 การติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง	16
3.2.8 ความร่วมมือระหว่างรัฐ	18
3.2.9 การประชาสัมพันธ์	19
4. ความรับผิดชอบในฐานะรัฐเจ้าของธง (Thailand's Flag State Responsibilities)	20
4.1 การจดทะเบียนเรือประมง	20
4.2 การจัดทำทะเบียนประวัติเรือประมง	21
4.3 การทำประมงของเรือประมงไทย	21
4.4 มาตรการควบคุมเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ	22

5. ความรับผิดชอบของประเทศไทยในฐานะรัฐชายฝั่ง (Thailand's Coastal State Responsibilities)	23
5.1 มาตรการเพื่อป้องกัน ยับยั้งและจัดการทำการประมง IUU ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของไทย	23
5.2 การติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวังเรือประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของไทย	25
5.3 การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับองค์การบริหารจัดการด้านการประมง	25
5.4 การอนุญาตให้ทำการประมงสำหรับเรือประมงไทย	25
5.5 การอนุญาตให้ทำการประมงสำหรับเรือประมงต่างชาติ	25
6. มาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือของไทย (Thailand's Port State Measures)	26
6.1 การแจ้งการเข้าเทียบท่า	27
6.2 การตรวจสอบการทำประมง ณ ท่าเทียบเรือ	27
6.3 การดำเนินการต่อเรือประมงต่างชาติ ณ ท่าเทียบเรือ ที่พบว่าเป็นเรือทำประมง IUU	27
6.4 การปฏิเสธการเข้าเทียบท่า	28
6.5 ความร่วมมือกับรัฐเจ้าของท่าเรือ/องค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค	28
7. มาตรการที่เกี่ยวข้องในด้านการค้าระหว่างประเทศ (Internationally-agreed Market Related Measures)	29
7.1 แผนการออกเอกสารการจับสัตว์น้ำ	29
7.2 มาตรการที่เกี่ยวข้องในด้านการค้า	30
7.3 การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร	31
8. การวิจัย (Research)	32
9. ความร่วมมือกับองค์การบริหารจัดการด้านการประมงระดับภูมิภาคและนานาชาติในการจัดการทำประมง IUU (Cooperation with RFMOs and other Countries to Eliminate IUU Fishing)	33
9.1 การปฏิบัติตามในฐานะประเทศสมาชิก	33
9.2 การให้ความร่วมมือในฐานะประเทศที่ไม่เป็นสมาชิก	33
10. ความต้องการเฉพาะของประเทศกำลังพัฒนา (Special Requirement of Developing Countries)	34
11. การรายงาน (Reporting)	35
12. การเตรียมการเพื่อรองรับการนำไปปฏิบัติภายใต้ NPOA-IUU (Preparation for the Implementation under NPOA-IUU)	36

1. บทนำ (Introduction)

1.1 ความเป็นมา

ความยั่งยืนในระยะยาวของทรัพยากรประมงทะเลของประเทศไทยและการส่งออกสินค้าประมง ถูกคุกคามจากการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (Illegal, Unreported and Unregulated fishing ซึ่งต่อไปจะเรียกว่าการทำประมง IUU) ล่าสุดประมาณการค่าใช้จ่ายจากการทำประมง IUU ของประเทศไทยอยู่ที่ประมาณ 230 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี สำหรับผลกระทบที่สำคัญของการทำประมง IUU ในระดับโลกนั้น รวมถึงการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพและแหล่งที่อยู่อาศัยทางทะเล ความมั่นคงทางอาหารลดลง และการสูญเสียทางด้านเศรษฐกิจของรัฐชายฝั่ง การประเมินความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการทำประมง IUU ทั่วโลก พบว่าในแต่ละปีมีมูลค่าอยู่ระหว่าง 10.0 ถึง 23.5 พันล้านเหรียญสหรัฐ ยิ่งไปกว่านั้น โดยที่ทรัพยากรทะเลเป็นแหล่งโปรตีนที่สำคัญสำหรับประชากรโลก ดังนั้นการทำประมง IUU จึงเป็นภัยคุกคามที่สำคัญอย่างยิ่งต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก นอกจากนี้การทำประมง IUU ยังเข้าไปเกี่ยวข้องกับองค์การอาชญากรรมข้ามชาติทางทะเล เช่น การลักลอบค้ามนุษย์ การล่าและการค้าสัตว์ทะเลหายาก การลักลอบค้ายาเสพติดและอาวุธ ซึ่งเกิดขึ้นในบางส่วนของโลก

ประเทศไทยตระหนักว่าการทำประมง IUU เป็นปัญหาสำคัญทั้งในระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับชาติ โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนาซึ่งชุมชนประมงชายฝั่งต้องพึ่งพาการทำประมงเพื่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ยั่งยืนของตน โดยเหตุนี้แผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยการป้องกัน ยับยั้ง และจัดการการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุมของประเทศไทย (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า NPOA-IUU) จึงได้แสดงให้เห็นถึงนโยบายและข้อผูกพันของประเทศไทยอย่างเป็นทางการต่อความพยายามร่วมกันของโลก เพื่อป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำประมง IUU NPOA-IUU ได้ถูกจัดทำขึ้นตามหลักการและบทบัญญัติของแผนปฏิบัติการสากลว่าด้วยการป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุมของ FAO (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า IPOA-IUU) ซึ่งสะท้อนถึงแผนปฏิบัติการสากลในระดับภูมิภาค (RPOA) ในการส่งเสริมการปฏิบัติการทำประมงอย่างรับผิดชอบ ซึ่งรวมทั้งการจัดการทำประมง IUU ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทั้งนี้ แผนปฏิบัติการระดับชาติของประเทศไทยได้ระบุและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาข้อกังวลเกี่ยวกับการทำประมง IUU ของประเทศไทยอีกด้วย

1.2 แผนปฏิบัติการสากลเพื่อจัดการทำประมง IUU

ข้อกังวลของโลกเกี่ยวกับการทำประมง IUU ที่ยังคงดำเนินอยู่อย่างต่อเนื่องและมีผลกระทบอย่างมากต่อความยั่งยืนของทรัพยากรประมงได้ก่อให้เกิดผลในการปฏิบัติการร่วมกันของนานาชาติ โดยผ่าน IPOA-IUU ขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ ซึ่งได้มีการยอมรับอย่างเป็นทางการเป็นเอกฉันท์ในการประชุมคณะกรรมการด้านการประมง ครั้งที่ 24 เมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2544 และได้รับการรับรองโดยคณะกรรมการ เอฟ เอ โอ สมัยที่ 120 เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ. 2544

วัตถุประสงค์ของ IPOA-IUU คือ เพื่อจัดการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม โดยกำหนดให้รัฐทั้งปวงดำเนินการด้วยมาตรการต่างๆ ที่ครอบคลุม มีประสิทธิภาพ และโปร่งใส รวมถึงการดำเนินการผ่านองค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค (RFMOs) หรือข้อตกลงต่างๆ ที่จัดให้มีขึ้นตามกฎหมายระหว่างประเทศ IPOA-IUU เรียกร้องให้รัฐต่างๆ พัฒนาและนำแผนปฏิบัติการดังกล่าว ไปปรับใช้เป็น NPOA-IUU เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของ IPOA-IUU ภายในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2547 และเพื่อให้บทบัญญัติของแผนปฏิบัติการสากลมีผลสำเร็จสมบูรณ์ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมการจัดการประมง

และจัดสรรงบประมาณ IPOA-IUU จะทำหน้าที่เสมือนเป็น “เครื่องมือ” ที่ครอบคลุมมาตรการต่างๆ ในการบริหารจัดการกับการทำการประมง IUU ในสถานการณ์และบริบทต่างๆ กัน IPOA-IUU ประกอบด้วยมาตรการทั่วไปที่มีเป้าหมายสำหรับรัฐทั้งปวง มาตรการที่มีเป้าหมายเฉพาะสำหรับรัฐเจ้าของธง รัฐชายฝั่ง และรัฐเจ้าของท่าเรือ นอกจากนี้ยังประกอบด้วยมาตรการด้านการค้า วิธีการเพื่อสนับสนุนความต้องการเฉพาะของประเทศกำลังพัฒนา เพื่อการบรรลุถึงวัตถุประสงค์ของ IPOA-IUU และมาตรการที่รัฐต่างๆ ดำเนินการผ่านองค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค บทบัญญัติบางส่วนของ IPOA-IUU สะท้อนถึงพันธกรณีที่นานาประเทศให้การยอมรับว่ามีผลผูกพัน ไม่ว่าจะโดยผ่านตราสารระหว่างประเทศ องค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค หรือโดยผ่านกฎหมายภายในประเทศ

IPOA-IUU นี้มิได้มีผลผูกพันทางกฎหมายให้นำไปใช้โดยความสมัครใจ อย่างไรก็ตาม IPOA-IUU ได้นำเอาหลักการสำคัญมาจากตราสารที่มีผลผูกพันทางกฎหมายและจากตราสารทางด้านประมงที่ได้มีความเห็นร่วมกันในการส่งเสริมสนับสนุนการทำประมงอย่างรับผิดชอบ (ตาราง 1)

ตาราง 1 ตราสารระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องสำหรับการจัดการทำประมง IUU

- อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 (UNCLOS)
- ความตกลงเพื่อส่งเสริมการควบคุมเรือประมงที่ทำการประมงในทะเลหลวง ให้ปฏิบัติตามมาตรการสากลเพื่อการอนุรักษ์และจัดการประมง ค.ศ. 1993
- ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามบทบัญญัติของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ลงวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2525 เกี่ยวกับการอนุรักษ์และการจัดการประชากรของสัตว์น้ำชนิดพันธุ์ที่क्रमเขตและอพยพย้ายถิ่นไกล ค.ศ. 1995 (UN Fish Stock Agreement : UNFSA)
- ความตกลงว่าด้วยมาตรการของรัฐเจ้าของท่าเรือเพื่อป้องกัน ยับยั้งและจัดการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม ค.ศ. 2009
- จรรยาบรรณในการทำการประมงอย่างรับผิดชอบ (ค.ศ. 1995)
- แผนปฏิบัติการสากลว่าด้วยการอนุรักษ์ปลาฉลาม (ค.ศ. 1999) แผนปฏิบัติการสากลว่าด้วยการจัดการกำลังผลิตของการทำการประมง (ค.ศ. 1999) แผนปฏิบัติการสากลว่าด้วยการลดการจับนกทะเลโดยบังเอิญจากการทำการประมงเบ็ดราว (ค.ศ. 1999) แผนปฏิบัติการสากลว่าด้วยการป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (ค.ศ. 2001)

1.3 ข้อกังวลในระดับภูมิภาคเกี่ยวกับการทำการประมง IUU

ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีข้อกังวลเกี่ยวกับการทำประมง IUU ซึ่งส่งผลให้มีการพัฒนาแผนปฏิบัติการระดับภูมิภาค หรือ RPOA เพื่อส่งเสริมการปฏิบัติในการทำการประมงอย่างรับผิดชอบ รวมทั้งการจัดการทำประมง IUU ในภูมิภาค โดยรัฐมนตรีของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ออสเตรเลีย บรูไน กัมพูชา มาเลเซีย ปาปัวนิวกินี ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย ติมอร์-เลสเต และเวียดนาม เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 ที่เมืองบาห์ลี RPOA- IUU ได้ถูกออกแบบมาเพื่อให้การดำเนินการ IPOA- IUU ในภูมิภาคมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของ RPOA-IUU คือ เพื่อส่งเสริมและเสริมสร้างความเข้มแข็งของการบริหารจัดการประมงในภูมิภาคในทุกระดับ เพื่อความยั่งยืนของทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อมทางทะเล และเพื่อประโยชน์ของการรับเอาการทำประมงอย่างรับผิดชอบมาใช้ให้เหมาะสม RPOA-IUU ครอบคลุมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงและ

สิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการกำลังผลิตของการทำการประมง และการจัดทำประมง IUU ในบริเวณพื้นที่ทะเลจีนใต้, ทะเลสุลาเวสี (เซลีปีส) ทะเลอาราฟูรา และทะเลติมอร์

1.4 แนวความคิดและความหมายของการทำประมง IUU

การประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม หรือ “การทำประมง IUU” ตามที่กำหนดในวรรค 3 ของ IPOA-IUU ประกอบด้วยการดำเนินกิจกรรม 3 ประเภทที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ซึ่งประเทศไทยได้มีการนำมาใช้ในแผนระดับชาติ ตามตาราง 2

ตาราง 2 ความหมายของการทำการประมง IUU

1. การทำประมงที่ผิดกฎหมาย (Illegal Fishing) หมายถึง กิจกรรมการทำประมงที่มีลักษณะดังต่อไปนี้
  - (i) การทำการประมงโดยเรือประมงไทย หรือเรือประมงต่างชาตินาน้ำภายใต้เขตอำนาจของรัฐใดๆ โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือฝ่าฝืนกฎหมายและระเบียบของรัฐนั้น หรือ
  - (ii) การทำการประมงโดยเรือประมงของรัฐที่เป็นภาคีสมาชิกขององค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค (RFMOs) แต่ได้ดำเนินการที่ฝ่าฝืนมาตรการอนุรักษ์และจัดการของ RFMOs ซึ่งรัฐนั้นมีข้อผูกพัน หรือฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง หรือ
  - (iii) การทำการประมงฝ่าฝืนกฎหมายภายในของรัฐใด หรือพันธกรณีระหว่างประเทศ ที่รวมถึงการฝ่าฝืนกฎระเบียบขององค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกระทำโดยรัฐที่ให้ความร่วมมือ
2. การประมงที่ขาดการรายงาน (Unreported Fishing) หมายถึง กิจกรรมการทำประมงที่มีลักษณะดังต่อไปนี้
  - (i) ไม่ได้แจ้ง หรือรายงานผลจับ หรือรายงานเท็จต่อหน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายและระเบียบของรัฐนั้น หรือ
  - (ii) ไม่ได้แจ้ง หรือรายงานผลจับหรือรายงานเท็จต่อ RFMOs ในพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์กรนั้น ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนวิธีการรายงานของ RFMOs
3. การทำการประมงที่ไร้การควบคุม (Unregulated Fishing) หมายถึง กิจกรรมการทำประมงที่มีลักษณะดังต่อไปนี้
  - (i) ในพื้นที่ความรับผิดชอบของ RFMOs โดยเรือที่ไม่มีสัญชาติ หรือเรือซักรงสัญชาติของรัฐที่ไม่ได้เป็นประเทศสมาชิก หรือโดยเรือของกลุ่มประเทศที่ไม่มีสถานะเป็นรัฐ (Fishing entity) ในลักษณะที่ไม่สอดคล้องหรือฝ่าฝืนต่อมาตรการอนุรักษ์และจัดการขององค์กรนั้น
  - (ii) ในพื้นที่ของประชากรสัตว์น้ำที่ยังไม่มีมาตรการการอนุรักษ์และจัดการ ในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับความรับผิดชอบของรัฐในการอนุรักษ์ทรัพยากรทะเลที่มีชีวิตภายใต้หลักกฎหมายระหว่างประเทศ

1.5 การประมงของประเทศไทย

การประมงทะเลของประเทศไทย จำแนกเป็น 2 ประเภทหลัก คือ

1) การประมงพื้นบ้านที่ทำมาหากินแถบชายฝั่ง โดยใช้เรือขนาดเล็กไม่มีเครื่องยนต์หรือมีเครื่องยนต์ประกอบ ประเภทเครื่องยนต์ขนาดเล็กในเรือ หรือมีเครื่องยนต์นอกเรือ (เรือหางยาว) ส่วนใหญ่ทำการประมง

โดยใช้แรงงานภายในครัวเรือน และใช้เครื่องมือประมงพื้นบ้านจำนวนไม่มาก สัตว์น้ำที่จับได้บางส่วนนำไปขายให้ตลาดในท้องถิ่น ส่วนที่เหลือใช้บริโภคภายในครัวเรือนเพื่อยังชีพ

2) การประมงพาณิชย์ใช้เรือที่มีเครื่องยนต์และเครื่องมือประมงประกอบเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำการประมง มีการจ้างแรงงาน พื้นที่ทำการประมงส่วนใหญ่ดำเนินการในพื้นที่นอกชายฝั่งรวมทั้งพื้นที่นอกเขตน่านน้ำไทย มีการเคลื่อนย้ายไปทำการประมงในพื้นที่ต่าง ๆ แตกต่างกันไปขึ้นกับฤดูกาลหรือชนิดพันธุ์เป้าหมาย สัตว์น้ำที่จับได้นำมาใช้เพื่อบริโภคภายในประเทศหรือใช้เพื่อเป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเพื่อส่งออก

การประมงมีความสำคัญทั้งในทางสังคมและเศรษฐกิจสำหรับความมั่นคงทางอาหาร และการพึ่งพาตนเองของประเทศไทย การประมงทะเลไทยสามารถจำแนกเป็น 2 ลักษณะ ซึ่งประกอบด้วย การประมงพื้นบ้าน และการประมงพาณิชย์ ผลของการสำรวจเรือประมงไทยไม่นานมานี้ (กรกฎาคม พ.ศ. 2558) พบว่ามีจำนวนเรือประมงทั้งสิ้น 45,805 ลำ ในจำนวนนี้ประกอบด้วยเรือประมงพื้นบ้าน 34,762 ลำ และเรือประมงพาณิชย์ 11,048 ลำ ซึ่งก่อให้เกิดผลผลิตในการจับสัตว์น้ำทั้งสิ้นประมาณ 1.34 ล้านตัน ในปี 2557 (ประมาณร้อยละ 10.4 ได้จากเรือประมงพื้นบ้าน ร้อยละ 82.1 จากเรือประมงพาณิชย์ และร้อยละ 7.5 จากการทำการประมงนอคน่านน้ำไทย) ผลผลิตสัตว์ประมงเพื่อการส่งออกได้จากการประมงพาณิชย์ ส่วนผลผลิตจากประมงพื้นบ้านใช้เพื่อการบริโภคภายในประเทศ สัตว์น้ำเป็นแหล่งโปรตีนที่สำคัญต่อสุขภาพและความมั่นคงทางอาหาร สามารถหาได้ทั่วไป โดยเฉพาะในชนบทของประเทศไทยที่มีพื้นที่ติดชายฝั่งทะเล นอกจากนี้ประเทศไทยยังเป็นผู้ผลิตและส่งออกสัตว์น้ำรายใหญ่ของโลกด้วย โดยในปี 2557 ปริมาณการส่งออกรวมทั้งสิ้น 1.7 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่า 6,749 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และปริมาณการนำเข้ารวมทั้งสิ้น 1.6 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่า 2,740 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำการประมงในประเทศไทยจำแนกได้เป็น 2 กลุ่มหลัก คือ

1. การขนถ่ายสัตว์น้ำ

- 1) การขนถ่ายสัตว์น้ำในน่านน้ำไทย โดยปกติการทำประมงในเขตน่านน้ำไทยไม่มีการขนถ่ายสัตว์น้ำโดยใช้เรือแม่ แต่อย่างไรก็ตาม มีการขนถ่ายสัตว์น้ำจากเรือประมงลำหนึ่งไปยังเรือประมงอีกลำหนึ่งเพื่อกลับเข้าฝั่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประมงของเรืออวนลาก
- 2) เรือขนถ่ายสัตว์น้ำนอกน่านน้ำไทย การขนถ่ายสัตว์น้ำของการทำการประมงนอคน่านน้ำไทยใช้เรือขนถ่ายสัตว์น้ำที่มีขนาดตั้งแต่ 60 ตันกรอส ขึ้นไป โดยในเรือขนถ่ายมีระบบห้องเย็นเพื่อใช้ในการเก็บรักษาคุณภาพสัตว์น้ำก่อนนำกลับเข้าฝั่ง

2. เรือที่นำสัตว์น้ำกลับเข้ามาขึ้นท่าในประเทศไทย ประกอบด้วย 4 ประเภท ดังนี้

- 1) เรือประมงที่ทำการประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐอื่นภายใต้ข้อตกลงหรือได้รับอนุญาตจากรัฐนั้น และนำสัตว์น้ำกลับเข้ามายังประเทศไทย
- 2) เรือประมงต่างชาติ (เดิมเป็นเรือประมงไทยและ/หรือมีเจ้าของร่วมเป็นคนไทย) ทำการประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐอื่น และชักธงของรัฐนั้น
- 3) เรือประมงต่างชาติ ที่นำสัตว์น้ำเพื่อเข้ามาขายในประเทศไทย
- 4) เรือประมงพื้นบ้านของประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งนำสัตว์น้ำเข้ามาทำเพื่อมาขายในประเทศไทย

1.6 การทำประมง IUU ในประเทศไทย

การทำประมงของไทยในอดีต เป็นการทำการประมงแบบเสรี (Open access) แม้ว่าจะมีการออกกฎระเบียบ (ตาราง 3) เพื่อจำกัดกำลังผลิตและการลงแรงทำการประมง แต่ไม่ได้มีการเช็ฟงหรือไม่มีการบังคับใช้กฎหมาย การทำการประมง IUU เป็นปัญหาอย่างมากทั้งในน่านน้ำไทยและน่านน้ำไทย ประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการทำการประมง IUU ที่ได้รับรวบรวมมาจากเหตุการณ์ในอดีตนั้นได้กล่าวไว้ใน NPOA นี้ตามตารางที่ 3

ตาราง 3 ประเด็นปัญหาของการทำการประมง IUU ในประเทศไทย

- การทำการประมงของเรือประมงไทยในเขตน่านน้ำไทยโดยไม่ได้รับอนุญาต
- การรุกล้ำเข้าไปทำการประมงในพื้นที่และฤดูกาลที่ห้ามทำการประมง
- การใช้เครื่องมือทำการประมงในน่านน้ำไทยโดยไม่ได้รับอนุญาตและไม่มีอาชญาบัตรทำการประมง
- การไม่ได้รับอนุญาตให้ทำการประมงและขนถ่ายสัตว์น้ำนอกน่านน้ำไทย
- การทำการประมงโดยเรือประมงไทยที่ใช้ใบอนุญาตหมดอายุ การไม่ได้รับอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตที่ถูกต้องที่ประเทศไทยออกให้หรือโดยรัฐชายฝั่ง
- การทำการประมงในทะเลหลวงโดยเรือประมงไทยที่มีได้ติดตั้งระบบการแจ้งตำแหน่งเรือโดยอัตโนมัติหรือ VMS บนเรือ และการทำประมงในเขตรัฐชายฝั่งอื่น ซึ่งมีข้อกำหนดให้เรือประมงต่างชาติทุกลำต้องติดตั้ง VMS
- การแจ้งข้อมูลเท็จเกี่ยวกับพื้นที่ทำการประมงโดยผู้ประกอบการเรือประมงไทย เพื่อให้ได้รับใบรับรองการจับสัตว์น้ำจากเจ้าหน้าที่ เพื่อนำเข้าผลิตภัณฑ์ไปยังสหภาพยุโรป
- การปลอมแปลง หรือปกปิดเครื่องหมาย สถานะ หรือการจดทะเบียน โดยเรือประมงไทย
- ขัดขวางการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐชายฝั่งในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบในการปฏิบัติตามมาตรการอนุรักษ์และการบริหารจัดการ
- การไม่ปฏิบัติตามเกี่ยวกับการแจ้งเข้า-ออก และการบันทึกข้อมูลการจับของผู้ประกอบการเรือประมงไทยต่อเจ้าหน้าที่รัฐชายฝั่ง
- การให้ข้อมูลที่ไม่ถูกต้องของผู้ประกอบการในการใช้ระบบเอกสารเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับที่ได้พัฒนาขึ้น ทำให้มีความเป็นไปได้ที่จะมีการนำระบบไปใช้โดยมิชอบจากการแจ้งข้อมูลที่เกินจริง
- สุขอนามัยและสภาพแรงงานประมงบนเรือประมงไทยต่ำกว่ามาตรฐาน

ประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ได้นำไปสู่ปัญหาของการทำการประมง IUU ซึ่งปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ประกอบด้วย

- กฎหมาย และกฎระเบียบที่ไม่ทันสมัย
- มาตรการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง หรือ MCS ที่ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

- ความหย่อนยานในการบังคับใช้กฎหมาย
- การประสานงานที่ไม่มีประสิทธิภาพกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- กฎระเบียบเกี่ยวกับการจดทะเบียนเรือประมงและใบอนุญาตใช้เรือ/อาชญาบัตรทำการประมงไม่ครอบคลุม
- ไม่มีระบบการแจ้งตำแหน่งเรือในกองเรือส่วนใหญ่ ทำให้ไม่สามารถติดตามการทำการประมงในทะเล เพื่อให้มีการบังคับใช้กฎหมายในพื้นที่ทางทะเลที่แตกต่างกันอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นของการทำประมง IUU ที่กล่าวมาข้างต้นนั้นควบคู่กับปัญหาของกำลังผลิต และการลงแรงทำการประมงของกองเรือประมงไทยที่มากเกินไป ซึ่งในแผนการบริหารจัดการการประมงของประเทศไทย (พ.ศ. 2558 - 2562) ที่ได้จัดทำขึ้นนี้ได้กำหนดการแก้ไขปัญหาดังกล่าวไว้

1.7 การบริหารจัดการประมง

หน่วยงานหลักที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการจัดการ การปฏิบัติตามและการบังคับใช้กฎหมาย

จากโครงสร้างการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทย ซึ่งได้กำหนดอำนาจในการควบคุมและบริหารจัดการประมงของไทยออกเป็น 2 ส่วน คือ

การบริหารจัดการเรือประมงและผู้ควบคุมเรือประมง การบริหารจัดการเรือประมงและผู้ควบคุมเรือประมงในประเทศไทยอยู่ภายใต้บังคับตามพระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. 2481 และพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 โดยผ่านกฎกระทรวง/ประกาศกระทรวงคมนาคมเพื่อใช้บังคับ การบริหารจัดการมีหน่วยงานในสังกัดกรมเจ้าท่าทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเป็นผู้ดำเนินการ

การบริหารจัดการการทำการประมง เครื่องมือประมง และแหล่งทำการประมง ประเทศไทยได้ใช้พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการสัตว์น้ำมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2490 ต่อมามีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการประมงฉบับใหม่ในปี พ.ศ. 2558 และขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการร่างพระราชกำหนดการประมงเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 การบริหารจัดการให้มีผลบังคับใช้โดยการใช้งบประมาณพิเศษ ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประกาศจังหวัด และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการมีหน่วยงานภายใต้สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมประมง ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค และมีการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (DMCR)

การปฏิบัติตามและการบังคับใช้กฎหมาย ดำเนินการโดยใช้ความร่วมมือระหว่างกองทัพเรือ กองบังคับการตำรวจน้ำ กรมศุลกากร กรมประมง กรมเจ้าท่า และกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

- ศูนย์ประสานการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (ศรชล.) ของประเทศไทย มีกองทัพเรือเป็นหัวหน้าชุดผู้ควบคุมศูนย์ ร่วมกับหลายหน่วยงานในจังหวัด โดยประสานกับกองบังคับการตำรวจน้ำ กรมศุลกากร กรมประมง กรมเจ้าท่า และกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
- กรมประมง (มีอำนาจหน้าที่ในการออกอาชญาบัตรทำการประมง) และกรมเจ้าท่า (มีอำนาจหน้าที่ในการจดทะเบียนเรือและออกใบอนุญาตใช้เรือ) มีการดำเนินงานวิจัย

และร่วมมือกันในการจดทะเบียนเรือไทย และการแลกเปลี่ยนและเชื่อมโยงข้อมูลเรือประมง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 นอกจากนี้ กรมประมงยังได้มีหนังสือขอความร่วมมือและจัดทำบันทึกความเข้าใจในการปฏิบัติงานร่วมกันในการจดทะเบียนเรือประมงให้ถูกต้อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554

การประสานงานกับหน่วยงาน/องค์การระหว่างประเทศ

ประเทศไทยในฐานะประเทศสมาชิกหรือประเทศซึ่งมิใช่ประเทศสมาชิกแต่ให้ความร่วมมือ ได้มีการประสานและให้ความร่วมมือแลกเปลี่ยนข้อมูลและข่าวสารกับองค์การระดับโลกและระดับภูมิภาค ดังนี้

- ประเทศไทยเป็นสมาชิกขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) คณะกรรมาธิการทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย (IOTC) ศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (SEAFDEC) อาเซียน (ASEAN) และแผนปฏิบัติการระดับภูมิภาคต่อต้านการทำประมง IUU (RPOA-IUU)
- ประเทศไทยซึ่งมิใช่ประเทศสมาชิก แต่เป็นประเทศที่ให้ความร่วมมือกับคณะกรรมาธิการประมงแห่งมหาสมุทรแปซิฟิกตะวันตกตอนกลาง (WCPFC)

กรมประมงได้จัดส่งผู้แทนเข้าร่วมในการประชุมประจำปีขององค์การระหว่างประเทศ และตามความตกลงระหว่างประเทศต่างๆ อาทิ IOTC, WCPFC, SEAFDEC, ASEAN และ RPOA-IUU เพื่อเข้าร่วมพิจารณาเกี่ยวกับการจัดการประมงและรายงานมาตรการต่างๆ เพื่อป้องกันการทำการประมง IUU

1.8 กฎหมายระดับชาติ นโยบาย และแผนที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558

ได้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 โดยตราพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 ขึ้นใช้บังคับ และขณะนี้มีการประกาศใช้พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 14 พฤศจิกายน 2558 อันเป็นผลเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ด้านการทำการประมงและจากมาตรฐานกฎและระเบียบระหว่างประเทศ ดังนั้น การบริหารจัดการการทำการประมงในน่านน้ำไทยในปัจจุบันจึงต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการประมงฉบับใหม่และประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพการประมงหรืออาชีพในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมงในพื้นที่ ต้องมาจดทะเบียนหรือจดทะเบียนและขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนประกอบอาชีพ

นอกจากนี้ ยังได้กำหนดให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติเพื่อทำหน้าที่ดูแลและกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาการประมงในน่านน้ำไทยให้เป็นไปตามจำนวนสัตว์น้ำและการจัดการกำลังการผลิตของการทำการประมง โดยให้พิจารณาอยู่บนพื้นฐานของการทำการประมงอย่างยั่งยืน

พระราชบัญญัติการประมงฯ ยังกำหนดให้มีคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด เพื่อพัฒนาแนวทางสำหรับการส่งเสริมการบริหารจัดการประมง การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ และเพื่อพิจารณาเสนอเขตการทำประมงในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ

1.9 กรอบโครงสร้างและขอบเขตของ NPOA-IUU

โครงสร้างของ NPOA-IUU ของประเทศไทย จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของ IPOA-IUU ขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ โดย NPOA-IUU ได้วางแนวทางต่างๆ ไว้เป็น 5 มิติ ได้แก่ (1) ความ

รับผิดชอบในฐานะที่เป็นรัฐ (2) ความรับผิดชอบในฐานะรัฐเจ้าของธง (3) ความรับผิดชอบในฐานะรัฐชายฝั่ง (4) มาตรการของประเทศไทยในฐานะรัฐเจ้าของท่าเรือ และ (5) มาตรการที่เกี่ยวข้องในด้านการค้าระหว่างประเทศ

NPOA-IUU ครอบคลุมกิจกรรมการทำการประมงทะเลทั้งหมดภายในน่านน้ำไทยและนอกล่านน้ำไทย ภายในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งอื่น และในทะเลหลวง โดยการปฏิบัติตามกฎหมาย นโยบาย กฎระเบียบการทำการประมง ตามกฎหมายภายในประเทศและตราสารระหว่างประเทศ และหรืออนุสัญญาที่มีผลผูกพัน

ประเทศไทยยังได้จัดเตรียมรายละเอียดของแผนงานการดำเนินการตาม NPOA-IUU ซึ่งได้ระบุถึง (1) เครื่องมือที่ใช้วัดผลการดำเนินการ (KPIs) (2) ขั้นตอนสำหรับการดำเนินการ (3) พันธกรณี/กฎหมาย/นโยบายที่เกี่ยวข้อง (4) หน่วยงานที่รับผิดชอบ และ (5) ระยะเวลาดำเนินการ

2. วัตถุประสงค์ (Objectives)

ประเทศไทยได้พัฒนาและจะนำ NPOA-IUU ไปใช้ในการดำเนินงาน ผ่านการดำเนินการและมาตรการต่างๆ ที่ได้ระบุไว้ เพื่อป้องกัน ยับยั้งและจัดการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม ทั้งในน่านน้ำไทย และนอกล่านน้ำไทย (เขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่ง และในทะเลหลวง)

3. ความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นรัฐ (All State Responsibilities)

ประเทศไทยในฐานะที่เป็นรัฐ ได้กำหนดนโยบายการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลให้เกิดความสมดุลระหว่างทรัพยากรสัตว์น้ำ สิ่งแวดล้อมทางทะเล เศรษฐกิจ สุขภาพทางสังคมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้บริโภค นอกจากนี้มีบทบาทและหน้าที่สนับสนุนและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามพันธกรณีและความตกลงระหว่างประเทศ รวมทั้งกฎระเบียบด้านการประมงขององค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค หรือ RFMOs เพื่อให้ทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อมมีความยั่งยืนโดยสอดคล้องและเป็นไปตามเงื่อนไขหรือข้อตกลงที่มีร่วมกัน ดังนี้

3.1. ตราสารระหว่างประเทศ (International Instruments)

IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้

- ดำเนินการให้กฎเกณฑ์ (norms) ของกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องมีผลอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะบทบัญญัติของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 เพื่อที่จะป้องกัน ยับยั้งและจัดการทำประมง IUU
- ให้สัตยาบัน ยอมรับ หรือภาคยานุวัติอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามบทบัญญัติของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ฉบับวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2525 เกี่ยวกับการอนุรักษ์และการจัดการสัตว์น้ำชนิดพันธุ์ที่พร้อมเขตและย้ายถิ่นไกล ค.ศ. 1995 และความตกลงเพื่อส่งเสริมการควบคุมเรือที่ทำการประมงในทะเลหลวงให้ปฏิบัติตามมาตรการสากลเพื่อการอนุรักษ์และจัดการประมง ค.ศ. 1993
- การอนุวัติการตามตราสารระหว่างประเทศด้านการประมงที่เกี่ยวข้องทุกฉบับที่มีการให้สัตยาบัน ยอมรับหรือภาคยานุวัติอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ

- การนำจรรยาบรรณในการทำการประมงอย่างรับผิดชอบ และแผนปฏิบัติการสากลที่เกี่ยวข้องไปใช้ปฏิบัติอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ
- การอนุรักษ์การตามพันธกรณีตาม ภาค 7 ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 อย่างเต็มที่ เพื่อดำเนินมาตรการต่างๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคนชาติของตนเท่าที่จำเป็น สำหรับการอนุรักษ์ทรัพยากรที่มีชีวิตในทะเลหลวง

ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 (UN Convention on the Law of the Sea, UNCLOS) และตราสารด้านการประมงอื่นๆ ที่สำคัญ ได้แก่ the Convention on Biological Diversity (CBD), the Ramsar Convention on Wetlands of International Importance (RAMSAR), the UN Framework Convention on Climate Change (FCCC) and the Kyoto Protocol ประเทศไทยเข้าเป็นภาคี the Convention on International Trade in Endangered Specied of Wild Fauna and Flora (CITES) และเข้าร่วมการประชุม CITES

ประเทศไทยได้ตั้งคณะกรรมการพิจารณาการเข้าเป็นภาคีความตกลงระหว่างประเทศ 1) ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามบทบัญญัติของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ฉบับวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2525 เกี่ยวกับการอนุรักษ์และการจัดการสัตว์น้ำชนิดพันธุ์ที่คร่อมเขตและย้ายถิ่นไกล ค.ศ. 1995 (UN Fish Stocks Agreement 1995) และ 2) ความตกลงว่าด้วยมาตรการของรัฐเจ้าของท่าเรือ ค.ศ. 2009 (FAO Agreement on Port State Measures)

ประเทศไทยดำเนินการให้มีผลในทางปฏิบัติตามกรอบของกฎหมายระหว่างประเทศโดยเฉพาะ บทบัญญัติของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 เพื่อให้นำไปใช้ในการป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำประมง IUU ดังนี้

1) ประเทศไทยได้มีการปรับปรุงพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ให้สอดคล้องกับ บทบัญญัติของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 และกฎระเบียบการประมงสากล โดยออกพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน พ.ศ. 2558 รวมถึงการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 ให้สอดคล้องกับสถานการณ์มากขึ้น

2) ประเทศไทยได้ให้การยอมรับ UN FAO IPOA-IUU เมื่อเดือนมีนาคม ค.ศ. 2005

3) ประเทศไทยในฐานะประเทศสมาชิกของคณะกรรมการการประมงปลาทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย (Indian Ocean Tuna Commission: IOTC) ได้ยอมรับข้อมติต่างๆ ที่เกิดจากการประชุม กรรมการทุกข้อรวมทั้งข้อมติที่ 10/11 ON PORT STATE MEASURES TO PREVENT, DETER AND ELIMINATE ILLEGAL, UNREPORTED AND UNREGULATED FISHING โดยได้กำหนดท่าเทียบเรือสำหรับเรือประมงต่างชาติที่นำสัตว์น้ำมาขึ้นท่า และเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการขึ้นตรวจเรือประมงต่างชาติตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558

4) ประเทศไทยลงนามร่วมกับประเทศอาเซียน 10 ประเทศ ใน Regional Plan of Action to Promote Responsible Fishing Practices including Combating Illegal, Unreported and Unregulated Fishing in South East Asia (RPOA-IUU) และร่วมลงนาม (MoU) กับ SEAFDEC ใน ASEAN's Regional Plan of Actions of Sea Turtle Management Foraging Habitats in South East Asian Waters และในฐานะสมาชิกของ SEAFDEC ที่ให้ความร่วมมือด้าน the Regional Management of Fishing

Capacity โดยที่สมาชิกทุกประเทศต้องนำไปดำเนินการเป็น National Plan of Action for Management of Fishing Capacity

5) ในฐานะประเทศสมาชิกของ FAO ประเทศไทยได้ให้การยอมรับ FAO Code of Conduct for Responsible Fisheries 1995 (CCRF) เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2538 และได้จัดแปลเป็นภาษาไทยแจกจ่ายแก่ชาวประมงและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อความเข้าใจและให้ความร่วมมือ พร้อมทั้งได้ดำเนินการปรับปรุงกฎหมาย โดยออกเป็นประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อกำกับ ควบคุมการใช้เครื่องมือและวิธีการทำการประมงให้เกิดการทำการประมงอย่างรับผิดชอบ

ความร่วมมือระหว่างประเทศอื่นๆ ได้แก่

- ประเทศไทยได้ให้ความร่วมมือในฐานะประเทศสมาชิก Southeast Asian Fishery Development Center (SEAFDEC) เพื่อสนับสนุนดำเนินการตาม the ASEAN-SEAFDEC Resolution and Plan of Action on Sustainable Fisheries for Food Security for the ASEAN Region Towards 2020 (Res/POA)
- แม้ประเทศไทยมิได้เป็นสมาชิก แต่เป็นประเทศที่ให้ความร่วมมือกับองค์การบริหารจัดการประมงระหว่างประเทศในการจัดทำรายงานและส่งข้อมูลชนิด ปริมาณและแหล่งจับปลาทูน่า เช่น ได้เข้าร่วมประชุมในฐานะผู้สังเกตการณ์ขององค์การ Western and Central Pacific Fisheries Commission (WCPFC) Commission for the Conservation Antarctic Marine Living Resource (CCAMLR) และ International Commission for the Conservation Antarctic Tunas (ICCAT) นอกจากนี้ได้เข้าร่วมกับหน่วยงานระหว่างประเทศ เช่น คณะกรรมาธิการประมงแห่งภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (Asia-Pacific Fishery Commission: APFIC) เพื่อส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรที่มีชีวิตบริเวณเอเชีย-แปซิฟิก อย่างเหมาะสมและ Network of Aquaculture Centres in Asia-Pacific (NACA) เพื่อส่งเสริมการพัฒนาการเพาะเลี้ยงอย่างยั่งยืน
- ประเทศไทยเป็นสมาชิกของประเทศชายฝั่งของอ่าวเบงกอล (Bay of Bengal) และได้ลงนามใน Bay of Bengal Large Marine Ecosystem Strategic Action Plan ที่ได้ให้ความร่วมมือภายใต้วิสัยทัศน์ระบบนิเวศที่ดี และใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อประโยชน์ของทุกประเทศ เพื่อป้องกันการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลที่มีชีวิตมากเกินไปโดย
  - 1) การประมงและทรัพยากรทางทะเลที่มีชีวิตอื่นๆ ได้รับการฟื้นฟูและมีการจัดการอย่างยั่งยืน
  - 2) ทรัพยากรที่เสื่อมโทรม เปราะบาง และวิกฤตของถิ่นที่อยู่อาศัย ได้รับการฟื้นฟู อนุรักษ์และการบำรุงรักษามลพิษและคุณภาพน้ำ และ 3) ชายฝั่งทะเล มลพิษทางทะเล คุณภาพน้ำทางทะเลและชายฝั่ง จะถูกควบคุมให้ได้มาตรฐานสำหรับสุขภาพของมนุษย์และระบบนิเวศที่ดี 4) การศึกษาข้อจำกัดทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อยกระดับและฟื้นฟูความเป็นอยู่และให้อำนาจแก่ชาวประมงชายฝั่งมากขึ้น
- ประเทศไทยได้เข้าร่วมการประชุมระดับรัฐมนตรีสมาคมแห่งมหาสมุทรอินเดียว่าด้วยเรื่องเศรษฐกิจภาคทะเล ครั้งที่ 1 ที่มอริเชียส เพื่อให้การรับรองร่างปฏิญญามอริเชียสว่าด้วยเศรษฐกิจภาคทะเล (Mauritius Declaration on Blue Economy) ข้อหนึ่งในปฏิญญาดังกล่าวเป็นความร่วมมือในภูมิภาคในการบริหารจัดการด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างยั่งยืนในมหาสมุทรอินเดีย ซึ่งประเทศสมาชิกจำเป็นต้องปฏิบัติและให้ความร่วมมือ

- นอกจากนี้ ในฐานะที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกของกรอบความร่วมมือระดับอนุภูมิภาคต่างๆ ได้แก่ APEC (Asia-Pacific Economic Cooperation) BIMSTEC (Bangladesh-India-Myanmar-Sri Lanka-Thailand Economic Cooperation) IORA (The Indian Ocean Rim Association) กรมประมงของไทยจึงมีบทบาทและเข้าร่วมกิจกรรมของกิจกรรมโครงการที่ดำเนินการอยู่ภายใต้กรอบความร่วมมือเหล่านี้

ประเทศไทยปฏิบัติตามตราสารระหว่างประเทศด้านการประมงที่เกี่ยวข้องทุกฉบับซึ่งได้ให้สัตยาบัน ยอมรับหรือภาคยานุวัติไว้อย่างเคร่งครัด รวมทั้งกำลังปรับปรุงพระราชบัญญัติการประมงฉบับใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศ ประเทศไทยได้ปรับปรุงแผนปฏิบัติการแห่งชาติเพื่อการอนุรักษ์และบริหารจัดการปลาดูแลของประเทศไทย

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	ให้สัตยาบันและอนุวัติการตามความตกลงระหว่างประเทศในการต่อต้านการทำประมง IUU:					
	1.1 UN Fish Stock Agreement		✓			
	1.2 FAO Port State Measure Agreement	✓	✓			
	1.3 ความตกลง กุญแจเปียบและแนวทางตามมาตรฐานสากลที่เกี่ยวข้อง			✓	✓	✓
2	ปรับปรุงแผนปฏิบัติการแห่งชาติเพื่อการอนุรักษ์และบริหารจัดการปลาดูแลของประเทศไทย	✓	✓			
3	จัดทำแผนการจัดการความสามารถในการทำการประมงในระดับภูมิภาค (Regional Management of Fishing Capacity) ร่วมกับ SEAFDEC	✓	✓			
4	การอนุวัติการตามพันธกรณีตามภาค 7 ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล (UNCLOS 1982) และข้อมติหรือข้อเสนอแนะของ RFMOs	✓	✓	✓	✓	✓

3.2 กฎหมายระดับชาติ (National Legislation)

IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้

- กฎหมายในประเทศควรมีประสิทธิภาพครอบคลุมในทุกด้านของการทำประมง IUU
- กฎหมายภายในประเทศควรมีในเรื่องต่างๆ เช่น มาตรฐานพยานหลักฐานและการอนุญาตให้ยอมรับฟังเป็นพยานหลักฐานได้ ซึ่งรวมทั้งการอนุญาตให้มีการใช้พยานหลักฐานทางอิเล็กทรอนิกส์และเทคโนโลยีใหม่ๆ

3.2.1 ด้านกฎหมาย (Legislation)

ประเทศไทยได้มีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติการประมง (รายละเอียดแสดงในส่วนก่อนหน้า) ให้เหมาะสมกับพัฒนาการของการประมงให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา และเป็นไปตามมาตรฐานสากลในการบริหารจัดการประมง รวมทั้งให้เป็นไปตามกรอบความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ในการจัดการประมงทะเล

ประเทศไทยได้ดำเนินการทบทวนและปรับปรุงกฎหมายภายในที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่ในปัจจุบัน รวมถึงกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำประมง IUU ปัจจุบันกรมเจ้าท่าได้พิจารณาปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 และพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 โดยได้นำหลักการปฏิบัติและความรับผิดชอบต่อเรือประมงทั้งเรือประมงไทยและเรือประมงต่างชาติในฐานะรัฐเจ้าของธง รัฐเจ้าของท่าเรือ และรัฐชายฝั่ง มาปรับใช้ให้เหมาะสมในการป้องกันการทำการประมง IUU ซึ่งขณะนี้ผลการศึกษารายงานต่างๆ แล้วเสร็จ

พระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 ครอบคลุมถึงการจดทะเบียนเรือ โดยกรมเจ้าท่า และสำหรับเรือประมงที่จดทะเบียนตามมาตรา 8 ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ นอกจากนี้มีการมอบอำนาจในการขอใบอนุญาตใช้เรือให้นายทะเบียนเรือตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย มีคำสั่งเพิกถอนทะเบียนเรือไทยสำหรับการประมงหรือเรืออื่นตามที่ประกาศกำหนดและจำหน่ายทะเบียนเรือออกจากสมุดทะเบียนในกรณีดังต่อไปนี้ (1) เมื่อมีเหตุใดเหตุหนึ่งตามที่ระบุไว้ในตามพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 เช่น เรือไทยที่ได้จดทะเบียนแล้วสูญหายไป ถูกขโมยจับตัว ถูกเพลิงเผาผลาญ อับปาง ทำลายหรือถูกละทิ้ง (2) เจ้าของเรือแสดงความประสงค์เป็นหนังสือขอลีกใช้ทะเบียนเรือไทยต่อนายทะเบียนเรือ (3) เรือไทยที่ได้จดทะเบียนแล้วแต่ไม่ได้รับใบอนุญาตใช้เรือหรือใบอนุญาตใช้เรือสิ้นอายุเป็นเวลาต่อเนื่องกันตั้งแต่สามปีขึ้นไป

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 โดยกรมเจ้าท่าได้ออกกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือขึ้นใหม่ เพื่อกำหนดให้เรือประมงพาณิชย์ขนาดตั้งแต่ 60 ตันกรอสขึ้นไป ต้องติดตั้งระบบ VMS สำหรับเรือประมงขนาดตั้งแต่ 30-60 ตันกรอส ดำเนินการโดยกรมประมงตามพระราชบัญญัติการประมง

ประเทศไทยได้แก้ไขและปรับปรุงกฎหมาย และกฎระเบียบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประมงเป็นระยะๆ เช่น พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 และพระราชบัญญัติส่งเสริมบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2558 เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายทันต่อสถานการณ์การประมงที่เปลี่ยนแปลง

ในการป้องกันการทำการประมง IUU มีหน่วยงานหลัก 2 หน่วยงาน ที่ทำหน้าที่กำกับดูแลการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทำการประมง คือ กรมประมงมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลเครื่องมือประมง วิธีทำการประมง และกรมเจ้าท่ามีอำนาจหน้าที่ในการจดทะเบียนเรือประมงและออกใบอนุญาตใช้เรือ นอกจากนี้กรมประมงได้มอบอำนาจให้หน่วยงานต่างๆ ภายใต้ ศรชล. ในการบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติการประมง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย เช่น กองทัพเรือ กองบังคับการตำรวจน้ำ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมศุลกากร กรมเจ้าท่า และหน่วยงานสนับสนุนอื่น เช่น กระทรวงมหาดไทย (ผู้ว่าราชการจังหวัดชายทะเล) กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช เป็นต้น

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	พัฒนากรอบการทำงานของกฎหมายประมงแห่งชาติเพื่อให้สอดคล้องกับข้อตกลงและกฎหมายระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี	✓	✓	✓	✓	✓
2	ปรับปรุงกฎหมายประมงและกฎหมายที่เกี่ยวข้องของประเทศไทย	✓	✓	✓	✓	✓

3.2.2 การควบคุมของรัฐเหนือคนชาติของตน (State control over nationals)

<p>IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> • รัฐควรดำเนินมาตรการต่างๆ หรือร่วมมือเพื่อให้แน่ใจว่าคนชาติภายในเขตอำนาจของตนไม่สนับสนุนหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำประมง IUU • รัฐต่างๆ ควรร่วมมือกันในการระบุคนชาติเหล่านั้นซึ่งเป็นผู้ประกอบการ หรือเจ้าของที่มีผลประโยชน์กับเรือที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำประมง IUU • รัฐไม่ควรสนับสนุนการให้สัญชาติเรือประมงภายใต้เขตอำนาจของรัฐแก่คนชาติของตนที่ไม่เป็นไปตามหลักเรื่องความรับผิดชอบของรัฐเจ้าของธง

ประเทศไทยได้ตระหนักถึงการป้องกันไม่ให้เกิดการทำประมง IUU นอกน่านน้ำไทย จึงได้กำหนดให้ผู้ควบคุมเรือ หรือผู้ประกอบการหรือเจ้าของเรือที่มีสัญชาติไทย และมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับการประมงนอกน่านน้ำต้องเสนอแผนการทำประมง และต้องได้รับอนุญาตก่อนออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำ โดยต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบ กฎหมายภายในประเทศ และกฎระเบียบระหว่างประเทศ พร้อมทั้งกำหนดให้มีบทลงโทษกรณีที่มีการฝ่าฝืนกฎระเบียบหรือไปกระทำความผิดนอกอาณาเขตประเทศไทย โดยการเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมง (ข้อ 18 IPOA)

ประเทศไทยให้ความร่วมมือกับรัฐต่างๆ ในการตรวจสอบเรือของชาตินั้นๆ ซึ่งสงสัยว่ามีส่วนเกี่ยวข้องหรือสนับสนุนการทำประมง IUU และมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเรือที่ถูกตรวจสอบพบว่ามีส่วนเกี่ยวข้องหรือสนับสนุนในการทำประมง IUU สำหรับเรือประมงไทยที่ตรวจพบว่ามีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องหรือสนับสนุนในการทำประมง IUU จะถูกระงับการใช้ใบอนุญาตทำการประมงชั่วคราว หรือการเพิกถอนใบอนุญาตฯ และมีการกำหนดโทษตามการกระทำความผิด ประเทศไทยไม่สนับสนุนให้คนสัญชาติไทยใช้เรือไร้สัญชาติหรือเรือที่มีมากกว่าหนึ่งสัญชาติขึ้นไปทำการประมง โดยถือว่าการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดอย่างร้ายแรง (IPOA ข้อ 18)

ประเทศไทยกำลังพิจารณาการปรับปรุงส่วนการบริหารจัดการประมงทะเล ภายในกองบริหารจัดการด้านการประมง กรมประมง โดยการจัดตั้งหน่วยงานด้านการบริหารจัดการประมงทะเล ประกอบด้วย 6 ศูนย์และ 12 หน่วย ทำหน้าที่รับผิดชอบด้านการตรวจสอบ การติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวังการทำประมงของเรือประมงไทยทั้งในน่านน้ำไทยและนอกน่านน้ำไทย มีการดำเนินการศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้า-ออก (Port In - Port Out Control Center : PIPO) มีหน้าที่รับผิดชอบตรวจสอบการทำประมงของเรือประมงไทยทั้งในน่านน้ำไทยและนอกน่านน้ำไทย โดยจะมีการขยายเพิ่มเติมส่วนนี้ในอนาคต

ประเทศไทยได้จัดตั้งศูนย์ควบคุมระบบติดตามเรือ ณ ส่วนกลางของกรมประมง และมีแผนที่จะจัดตั้งศูนย์ในระดับภูมิภาค เพื่อทำหน้าที่เฝ้าระวังการทำประมงของเรือประมงไทยทั้งในน่านน้ำไทยและนอคน่านน้ำไทย และรายงานผลให้แก่ศูนย์ปฏิบัติการ MCS, PIPO และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ประเทศไทยมีแผนที่จะพัฒนาระบบการตรวจสอบย้อนกลับและการออกใบรับรองการจับสัตว์น้ำ เพื่อป้องกันการทำประมง IUU และทำหน้าที่ประสานงานและดำเนินการออกใบรับรองการจับสัตว์น้ำของเรือประมงไทย และใบรับรองการแปรรูปสัตว์น้ำจากการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ

ประเทศไทยจะจัดตั้งส่วนการควบคุมและการตรวจสอบสัตว์น้ำ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการตรวจเรือประมงต่างชาติให้เป็นไปตามมาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ โดยเป็นการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมประมง กรมเจ้าท่า กรมศุลกากร กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กองบังคับการตำรวจน้ำ และกองทัพเรือ ทำหน้าที่ตรวจตราและเฝ้าระวังการทำประมงในทะเล และการขนถ่ายสัตว์น้ำ ณ ท่าเทียบเรือประมง

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	พัฒนามาตรการที่เหมาะสมในการสร้างความร่วมมือระดับประเทศเพื่อป้องกันและยับยั้ง การทำประมง IUU	✓	✓	✓	✓	✓
2	ติดตามและร่วมมือกับประเทศต่างๆ ในการพัฒนาแลกเปลี่ยนข้อมูลการประมงระหว่างกัน เพื่อใช้เป็นข้อมูลการทำการประมง IUU ระดับสากล	✓	✓	✓	✓	✓
3	ติดตามและเพิ่มการเฝ้าระวังการทำประมงผิดกฎหมายในน่านน้ำไทยผ่านการควบคุมการแจ้งเรือเข้า-ออก (Port-in Port-out), VMS, และ การปรับปรุงเกี่ยวกับการออกเอกสารสำหรับการทำประมงในน่านน้ำไทย	✓	✓	✓	✓	✓

3.2.3 เรือไร้สัญชาติ (Vessel without nationality)

IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้

- รัฐควรดำเนินมาตรการที่สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับเรือที่ไม่มีสัญชาติในทะเลหลวงที่เกี่ยวข้องกับการทำประมง IUU

ปัจจุบันประเทศไทยได้ดำเนินมาตรการต่างๆ ดังนี้ (1) ปฏิเสธไม่ให้เรือประมงที่ไม่สามารถแสดงสัญชาติของตนได้เข้าเทียบท่าเพื่อขนถ่ายสัตว์น้ำ (2) ให้ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข้อมูลเรือประมงที่ไม่มีสัญชาติแก่ประเทศเพื่อนบ้านและองค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค (RFMOs) รวมทั้ง FAO และประเทศสมาชิก และ (3) ดำเนินการตรวจสอบให้สอดคล้องกับความตกลงว่าด้วยมาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	ร่วมมือกับประเทศต่างๆ ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลเรือประมงที่ไม่มีสัญชาติ	✓	✓	✓	✓	✓

3.2.4 การกำหนดโทษ (Penalty/Sanction)

<p>IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ดำเนินการดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> • รัฐควรมั่นใจว่าบทกำหนดโทษภายใต้เขตอำนาจของตน สำหรับการทำประมง IUU มีความรุนแรงเพียงพอที่จะมีประสิทธิภาพ ในการป้องกันยับยั้งและจัดการทำการประมง IUU และมีให้ผู้กระทำความผิดได้ผลประโยชน์ที่เกิดจากการทำการประมงเช่นว่านั้น • รัฐควรมั่นใจว่าการนำบทกำหนดโทษไปใช้มีความสอดคล้องและความโปร่งใส
--

ประเทศไทยได้กำหนดบทลงโทษ กรณีที่มีการฝ่าฝืนกฎระเบียบทางการประมงทั้งกฎหมายภายในและกฎระเบียบการประมงสากล ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 พระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 พระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2558 และพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535

มีการนำบทลงโทษมาบังคับใช้ทั้งทางอาญา ทางแพ่ง และทางปกครอง รวมทั้งโทษปรับ ในฐานะรัฐเจ้าของธงและรัฐชายฝั่ง เพื่อป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำการประมง IUU ในพระราชบัญญัติการประมง ได้แก่ (1) กรณีเรือประมงต่างชาติที่อยู่ใน IUU List ฝ่าฝืนเข้ามาในราชอาณาจักร (2) ในฐานะรัฐเจ้าของท่าเรือ ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญต่อความรับผิดชอบในฐานะรัฐเจ้าของท่าเรือ และมีการกำหนดบทลงโทษกรณีไม่ปฏิบัติตามในส่วนที่เกี่ยวข้องไว้ในกฎหมายหลายฉบับ ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 และตามพระราชบัญญัติการประมงฯ และมาตรการด้านการตลาด กำหนดบทลงโทษการนำเข้า-ส่งออก และนำเข้าผ่านสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ สำหรับกรณีทั่วไปที่ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การขออนุญาตเพื่อนำเข้าและส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	กำหนดบทลงโทษที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการทำการประมง IUU	✓	✓	✓	✓	✓

3.2.5 รัฐที่ไม่ให้ความร่วมมือ (Non cooperate state)

<p>IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> • ดำเนินขั้นตอนทั้งหมดที่เป็นไปได้ที่สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศเพื่อป้องกัน ยับยั้งและจัดการกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องหรือสนับสนุนการทำการประมง IUU ของรัฐที่ไม่ให้ความร่วมมือ กับ RFMOs ที่เกี่ยวข้อง

ประเทศไทยมีเจตจำนงที่ชัดเจนในการปฏิบัติตามกฎระเบียบด้านการประมงของ IOTC ในฐานะประเทศสมาชิก และยินดีให้ความร่วมมือแก่ WCPFC ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้านการประมง ในฐานะประเทศที่ไม่เป็นสมาชิกแต่ให้ความร่วมมือ รวมทั้ง ประเทศไทยจะไม่สนับสนุนและไม่ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศที่ไม่เป็นสมาชิก หรือให้ความร่วมมือแต่ไม่เป็นสมาชิกของ RFMOs หรือประเทศสมาชิกที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำประมง IUU

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	ปฏิบัติตามกฎระเบียบด้านการประมงของ IOTC ในฐานะประเทศสมาชิก รวมทั้งให้ความร่วมมือกับ WCPFC ในฐานะประเทศที่ไม่เป็นสมาชิกแต่ให้ความร่วมมือ	✓	✓	✓	✓	✓

3.2.6 แรงจูงใจด้านเศรษฐกิจ (Economic Incentive)

IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้

- หลีกเลี่ยงการสนับสนุนในทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการให้เงินสนับสนุนแก่ บริษัท เรือ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนร่วมในการทำประมง IUU

ประเทศไทยไม่ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือแก่เรือประมงที่กระทำความผิดหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการประมง IUU โดยการไม่ลดหย่อนภาษีให้แก่เรือที่มีส่วนร่วมหรือเกี่ยวข้องกับการทำประมง IUU

ประเทศไทยให้การสนับสนุนและช่วยเหลือแก่กลุ่มชาวประมงพื้นบ้าน อาทิเช่น ด้านเทคโนโลยีการประมงอย่างรับผิดชอบ การพัฒนาขีดความสามารถในการทำการประมง การฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำ โดยการจัดสร้างแหล่งอาศัยสัตว์ทะเลหรือการสร้างปะการังเทียม และโครงการประมงอาสา เป็นต้น

ประเทศไทยให้การสนับสนุนงบประมาณด้านการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการทำประมงอย่างรับผิดชอบ การลดการลงแรงประมง และการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำ รวมทั้งให้การสนับสนุนการนำสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำไปร่วมแสดงในงานแสดงสินค้า

3.2.7 การติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง (Monitoring, Control and Surveillance : MCS)

IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้

- ดำเนินการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวังการทำประมง ที่ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ โดยเริ่มต้นตั้งแต่ผ่านเข้าเทียบท่า จนถึงจุดหมายสุดท้าย

ประเทศไทยได้พัฒนาและปรับปรุงระบบการปฏิบัติการที่เหมาะสมและเป็นไปได้ในการจัดทำระบบติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง (MCS) เพื่อการบริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรประมง การบังคับใช้กฎหมาย และการดำเนินคดีอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการมีบทลงโทษที่เหมาะสม กรณีมีการกระทำความผิดกฎหมายประมงของเรือประมงในน่านน้ำไทย เรือประมงที่ซุกซ่อนไทยในน่านน้ำของรัฐชายฝั่งอื่น

หรือในทะเลหลวง และสนับสนุนการเข้าร่วมเครือข่ายสากลเพื่อร่วมมือประสานงาน และแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันในการติดตาม ควบคุม เฝ้าระวังกิจกรรมทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับการทำประมงที่ผิดกฎหมาย โดยอยู่ภายใต้พ.ร.บ.การประมง พ.ศ. 2558 นอกจากนี้ มีแผนงานและการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการดำเนินการ และจัดให้มีการฝึกอบรม MCS ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมและให้ความรู้เพื่อให้มั่นใจว่าการปฏิบัติในการขึ้นตรวจเรือนั้นสอดคล้องกับหลักการสากล โดยคำนึงถึงสิทธิและข้อผูกพันของนายเรือและเจ้าหน้าที่ตรวจสอบตามหลักการดังกล่าว รวมทั้งให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้ประกอบการเกี่ยวกับความจำเป็นในเรื่อง MCS

ประเทศไทยมีกรอบความร่วมมือกับประเทศสมาชิก RPOA-IUU ในการจัดทำขั้นตอนและขบวนการการขึ้นบัญชีรายชื่อและการถอนบัญชีรายชื่อเรือทำการประมง IUU และการจัดทำฐานข้อมูลเรือประมงในภูมิภาค (RFVR-SEAFDEC)

การติดตาม (Monitoring) ปริมาณการจับสัตว์น้ำต่อหน่วยการลงแรงประมง (CPUE) ดำเนินการโดยกรมประมง โดยเก็บข้อมูล CPUE ของการทำประมงพื้นบ้านจากผู้จำหน่ายสัตว์น้ำในท้องถิ่น กรมประมงดำเนินการติดตามจำนวนของเรือประมงที่ได้รับใบอนุญาตทำการประมง ส่วนกรมเจ้าท่าดำเนินการติดตามจำนวนเรือประมงจดทะเบียนเรือไทย ข้อมูลเหล่านี้สามารถนำมาคำนวณปริมาณการจับสัตว์น้ำทั้งหมดและการลงแรงประมงแยกตามกลุ่มเรือและกลุ่มสัตว์น้ำ อย่างไรก็ตาม ก่อนการสำรวจเรือประมงในเดือนมิถุนายน-กรกฎาคม 2558 ประเทศไทยไม่มีข้อมูลจำนวนเรือประมงที่ไม่จดทะเบียนและไม่มีใบอนุญาตทำการประมงที่ชัดเจน ทำให้ไม่สามารถคำนวณปริมาณการจับสัตว์น้ำและการลงแรงประมงที่แน่นอนได้ จึงจำเป็นต้องดำเนินการสำรวจเพื่อให้ได้ข้อมูลดังกล่าว และดำเนินการแก้ไขระบบการจดทะเบียนและออกใบอนุญาตทำการประมงใหม่ นอกจากนี้ กรมประมงได้จัดให้มีการรวบรวมข้อมูลการจับสัตว์น้ำด้วยสมุดบันทึกการทำประมง (Fishing Logbook) และกำหนดให้มีการรายงานผลการจับสัตว์น้ำเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับอย่างเป็นระบบ

กรมประมงจัดให้มีระบบการจัดการฐานข้อมูลและติดตามด้านการประมงเกี่ยวกับชาวประมง เรือประมง เครื่องมือประมง คนประจำเรือ ผู้ประกอบการประมง และใบอนุญาตต่างๆ รวมทั้งข้อมูลการกระทำความผิดด้านการประมง โดยจัดทำข้อตกลงระหว่างหน่วยงาน ศรชล. เพื่อใช้ข้อมูลร่วมกันและจัดทำข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน และได้กำหนดให้ใช้หนังสือกำกับการขนถ่ายสัตว์น้ำในการติดตามปริมาณสัตว์น้ำที่มีการขนถ่าย

การควบคุม (Control) กำหนดในกฎหมายลำดับรองให้ชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งที่ผิดกฎหมาย และสิ่งที่ถูกกฎหมาย โดยในระดับรัฐมนตรีการออกกฎระเบียบต่างๆ อยู่ในอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ส่วนการออกประกาศและเงื่อนไขต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำประมง อยู่ในอำนาจของอธิบดีกรมประมง ทั้งนี้ กฎระเบียบจะถูกถ่ายทอดผ่านทางออกประกาศและเงื่อนไขต่างๆ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของระบบการให้ใบอนุญาตทำการประมง

การเฝ้าระวัง (Surveillance) ดำเนินการกับหน่วยงานต่างๆ ที่ปฏิบัติงานภายใต้ ศรชล. การเฝ้าระวังการแจ้งเข้า-ออกเรือประมงดำเนินการโดยการตรวจสอบการทะเบียนเรือ ใบอนุญาตทำการประมง เครื่องมือประมงที่ไม่ได้รับใบอนุญาต เครื่องมือประมงที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด เช่น ขนาดตาอวน และการจับสัตว์น้ำบางประเภทที่ต้องห้ามตามกฎหมาย ประเทศไทยมีแผนที่จะขยายศูนย์ควบคุมการแจ้งเข้า-ออกท่า (Port in-Port out centers) เพื่อให้ครอบคลุมพื้นที่ต่างๆ และเสริมสร้างความเข้มแข็งในการตรวจสอบ และจะมีการนำระบบที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นมาใช้ในการตรวจสอบเรือ การตรวจสอบใบอนุญาตทำการประมง และการควบคุมปริมาณสัตว์น้ำหน้าท่า นอกจากนี้ กรมประมงดำเนินการตรวจสอบที่ทำตามมาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ (PSM) สำหรับเรือต่างชาติด้วย

ระบบการแจ้งตำแหน่งเรือประมง (VMS) ถูกนำมาใช้ในการติดตามตำแหน่งเรือเพื่อเฝ้าระวังการทำประมงในเขตน่านน้ำของรัฐชายฝั่งอื่นๆ ในเขตทะเลหลวง รวมทั้งในพื้นที่และฤดูกาลที่ห้ามทำการประมงในน่านน้ำไทย ประเทศไทยมีเรือตรวจลาดตระเวนจำนวน 104 ลำ ที่ใช้ในการควบคุม ติดตามเฝ้าระวังการทำประมง โดยเป็นเรือของหน่วยเรือตรวจการของกรมประมง 68 ลำ และเป็นเรือของหน่วยเรือลาดตระเวนเฉพาะกิจของ ศรชล. 36 ลำ

ชุมชนประมงอาสาและการบริหารจัดการประมงโดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นเครื่องมือเฝ้าระวังที่มีประสิทธิภาพสำหรับประมงพื้นบ้าน และการรुक้าของเรือประมงพาณิชย์ในเขตหรือพื้นที่ที่ห้ามเข้าไป

การบังคับใช้กฎหมาย (Enforcement) ดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานต่างๆ ภายใต้ ศรชล. ซึ่งจำเป็นต้องมีการจัดทำข้อตกลงในการบูรณาการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการใช้อำนาจในการจับกุม ดำเนินการตามกฎหมาย ลงโทษ จัดฝึกอบรม และทำงานร่วมกันของเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานต่างๆ เช่น กรมประมง กรมศุลกากร กองบังคับการตำรวจน้ำ กรมทรัพยากรทางทะเลชายฝั่ง และกรมแรงงาน เจ้าหน้าที่ที่เป็นสมาชิกของการทำงานแบบบูรณาการดังกล่าวต้องเป็นเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ และสามารถปฏิบัติหน้าที่แทนกันได้เมื่อจำเป็น

จำเป็นต้องมีการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานราชการบริหารส่วนท้องถิ่นและ/หรือชุมชนโดยแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือร่วมปฏิบัติงานกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายในการเฝ้าระวัง และจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีประมง

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	เสริมสร้างความเข้มแข็งในการดำเนินการ MCS	✓	✓	✓	✓	✓

3.2.8 ความร่วมมือระหว่างรัฐ (Cooperation between states)

<p>IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ประสานการดำเนินงานต่างๆ และให้ความร่วมมือโดยตรงผ่าน RFMOs ที่เกี่ยวข้อง ในการป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำประมง IUU ● ตามมาตรา 6 ของ FAO Compliance Agreement รัฐเจ้าของธงควรจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับเรือที่ถูกถอนทะเบียนเรือ หรือชาวประมงที่ถูกยกเลิกใบอนุญาตให้ทำการประมง/อาชญาบัตร พร้อมเหตุผลในการดำเนินการดังกล่าว โดยเผยแพร่ให้องค์กรอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ รัฐอื่น และองค์กรภูมิภาคและระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องทราบ ● แต่งตั้งและประกาศเผยแพร่ผู้ประสานงานระดับชาติให้ทราบทั่วกัน เพื่อเอื้อต่อการปฏิบัติงานร่วมกัน และแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน ● รัฐควรพิจารณาเข้าร่วมในความตกลงหรือข้อตกลงต่างๆ กับรัฐอื่น เพื่อการบังคับใช้กฎหมาย มาตรการอนุรักษ์และการจัดการ หรือบทบัญญัติต่างๆ ที่มีการนำไปปฏิบัติในระดับประเทศ ภูมิภาค หรือระดับโลก
--

ประเทศไทยได้พัฒนากลไกความร่วมมือระหว่างรัฐในการแก้ไขปัญหาการทำประมง IUU อย่างรวดเร็ว รวมถึงความร่วมมือเกี่ยวกับ MCS ผ่านทางข้อตกลงระหว่างประเทศ

รวบรวมและแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารระหว่างรัฐและองค์กรประมงระหว่างประเทศต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ในรูปแบบของเครือข่ายทั้งในระดับภูมิภาค และระดับโลก เช่น ความร่วมมือภายใต้กรอบการดำเนินงานในฐานะสมาชิกขององค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค (RFMOs) และในฐานะประเทศสมาชิก (Member Country) และประเทศที่ให้ความร่วมมือ (Cooperating Non Member) ได้แก่ IOTC และ WCPFC เป็นต้น นอกจากนี้ มีการเข้าร่วมแลกเปลี่ยนข้อมูลเรือประมงที่มีขนาดตั้งแต่ 24 เมตร หรือ 100 ตันกรอสขึ้นไป ในภูมิภาคอาเซียนภายใต้กรอบ ASEAN Regional Fishing Vessel Record (RFVR)

ประเทศไทยได้รายงานการตรวจเรือ IUU ให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ แลกเปลี่ยนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญ ตลอดจนเทคโนโลยีการปฏิบัติการระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญ กับประเทศ/องค์กรที่มีประสบการณ์ด้านการประมง เพื่อให้เกิดความรู้และทักษะการปฏิบัติที่กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยให้ครอบคลุมประเด็นดังต่อไปนี้

- (1) มาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ (Port State Measures)
- (2) การตรวจสอบการย้อนกลับ (Traceability) สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนำเข้า
- (3) ป้องกันการนำเข้าสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้มาจากเรือประมง IUU
- (4) ความปลอดภัยแห่งชีวิตในทะเล (Safety at Sea)

ประเทศไทยตระหนักถึงความจำเป็นในการส่งเสริมการปฏิบัติการร่วมระหว่างรัฐ โดยปรับนโยบาย และมาตรการต่างๆ ให้สอดคล้องกัน เช่น

- (1) การตรวจเรือประมงและเรือขนถ่ายสัตว์น้ำต่างชาติตามมาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ เพื่อจัดการทำการประมง IUU
- (2) การติดตามการทำประมงของเรือประมงในกลุ่มประเทศ PNA (Parties to the Nauru Agreement ซึ่งประกอบด้วย 8 ประเทศ ได้แก่ คิริบาติ, มาแชลล์, นาอูรู, ปาเลา, ปาปัวนิวกินี, โซโลมอน, ตูวาลู, ไมโครนีเซีย ที่นำสัตว์น้ำกลับมาขึ้นท่าประเทศไทย
- (3) ส่งเสริมการปฏิบัติการร่วมระหว่างประเทศในภูมิภาค ในการดำเนินการตรวจติดตามเรือประมงในแหล่งประมง

3.2.9 การประชาสัมพันธ์ (Publicity)

IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้

- การประกาศเผยแพร่รายละเอียดของการทำการประมง IUU และการดำเนินการในการขจัดการทำประมง IUU รวมทั้งการปฏิบัติงานร่วมกันกับรัฐอื่นๆ ในลักษณะที่สอดคล้องกับข้อกำหนดเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลที่เป็นความลับ

ประเทศไทยได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์เรื่องการทำประมง IUU และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการประมงดังกล่าว ทั้งในและนอกประเทศ ผ่านเครือข่ายสถานีวิจัยชายฝั่ง โทรทัศน์ เว็บไซต์ สังคมออนไลน์ แก่สาธารณชน รวมทั้งกลุ่ม NGOs และสถาบันการศึกษา โดยผ่านหนังสือพิมพ์ แผ่นพับ อนุบริเวณสะพานปลา ท่าเทียบเรือพร้อมทั้งกำหนดให้มีการจัดบประชาสัมพันธ์ทางวิทยุ โทรทัศน์ โปสเตอร์ วิดีทัศน์ ฯลฯ อย่างต่อเนื่อง งบในการดำเนินการประชาสัมพันธ์ได้มาจากงบประมาณปกติในการเสริมสร้างความตระหนักอย่างต่อเนื่อง

4. ความรับผิดชอบในฐานะรัฐเจ้าของธง (The Responsibilities of Thailand as a Flag State)

ในฐานะรัฐเจ้าของธง ประเทศไทยมีพันธกรณีในการดำเนินการควบคุมการทำประมงของเรือประมงชกธงไทย ให้เป็นไปตามกฎหมายและกฎระเบียบการทำประมงภายในประเทศ ภูมิภาค และระหว่างประเทศ เพื่อป้องกันการทำประมง IUU และกิจกรรมการทำประมงผิดกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

4.1 การจดทะเบียนเรือประมง (Fishing Vessel Registration)

ภายใต้ Fishing Vessel Registration IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้

- รัฐควรตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่าเรือประมงที่ชกธงของตน ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือสนับสนุนการทำประมง IUU
- รัฐเจ้าของธงควรตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจก่อนการจดทะเบียนเรือประมง ว่าเรือลำนั้นจะใช้สิทธิในการทำประมงอย่างรับผิดชอบ โดยจะไม่เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำประมง IUU
- รัฐเจ้าของธงควรหลีกเลี่ยงการให้สัญชาติแก่เรือที่มีประวัติการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย
- ทุกรัฐควรที่เกี่ยวข้องกับเรือที่ทำสัญญาเช่าเรือ รวมถึงรัฐเจ้าของธงและรัฐอื่นๆ ซึ่งยอมรับการทำสัญญาเช่าเรือ ต้องมั่นใจว่าเรือที่ทำสัญญาเช่ามิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำประมง IUU ภายในข้อจำกัดเกี่ยวกับเขตอำนาจของรัฐที่เกี่ยวข้อง
- รัฐเจ้าของธงควรยับยั้งเรือที่มีการเปลี่ยนแปลงสัญชาติเพื่อวัตถุประสงค์ในการที่จะไม่ปฏิบัติตามมาตรการอนุรักษ์และการจัดการ หรือตามบทบัญญัติที่ได้รับการปฏิบัติตามในระดับประเทศ ภูมิภาค หรือระดับโลก
- รัฐควรดำเนินการปฏิบัติทุกขั้นตอน รวมถึงปฏิเสธการอนุญาตให้เรือทำการประมงและสิทธิของการชกธง เพื่อป้องกันการเปลี่ยนแปลงสัญชาติเรือต่อเนื่อง หรือการจดทะเบียนเรือซ้อนกัน
- รัฐเจ้าของธงควรดำเนินการจัดทำหรือเชื่อมโยงการขึ้นทะเบียนเรือและการจัดเก็บข้อมูลเรือที่เหมาะสมและกรณีที่ไม่ได้มีการดำเนินการภายใต้หน่วยงานเดียว รัฐควรมั่นใจในการประสานงานและการแบ่งปันข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบ
- รัฐเจ้าของธงควรพิจารณาการตัดสินใจกำหนดเงื่อนไขการอนุญาตให้ทำการประมงในน่านน้ำภายใต้ขอบเขตอำนาจของตน หรือในทะเลหลวง หรือขอบเขตอำนาจหน้าที่ของรัฐชายฝั่งภายใต้การควบคุมของรัฐเจ้าของธง

กรมประมงและกรมเจ้าท่ามีการควบคุมกิจกรรมของเรือประมงและเรือสนับสนุนการทำประมงที่ชกธงไทยในน่านน้ำไทย ในน่านน้ำของรัฐชายฝั่ง และในทะเลหลวง มีการเสริมสร้างความร่วมมือโดยการทำ MOU กับรัฐชายฝั่งอื่นๆ เพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลเรือระหว่างกัน เช่น การอนุญาตทำประมง การจดทะเบียนเรือ เป็นต้น พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 กำหนดให้เรือที่ชกธงไทยต้องได้รับการอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทย และต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่กำหนด โดยมีบทลงโทษกรณีฝ่าฝืน

ประเทศไทยปฏิเสธการจดทะเบียนเรือที่มีหลักฐานปรากฏให้เห็นว่าเกี่ยวข้องกับการทำประมง IUU หรือเปลี่ยนแปลงธงโดยไม่มีอำนาจ ซึ่งจำเป็นต้องมีข้อมูลการขึ้นทะเบียนและข้อมูลสารสนเทศที่ดี

4.2 การจัดทำทะเบียนประวัติเรือประมง (Record of Fishing Vessels)

การจัดทำทะเบียนประวัติเรือประมงไทยที่ทำการประมงในและนอกน่านน้ำไทย ประกอบด้วย ข้อมูลลักษณะทางกายภาพ ประวัติของเรือ และการทำการประมง ดังต่อไปนี้

- 1) ชื่อเรือประมง และหมายเลขทะเบียนเรือ
- 2) ประเภทของเรือ
- 3) วัสดุตัวเรือ
- 4) ความยาว ความกว้าง และความลึกของเรือ (เมตร)
- 5) ขนาดเครื่องยนต์ (แรงม้า หรือกิโลวัตต์) และหมายเลขเครื่องยนต์
- 6) ระวังขับน้ำที่จดทะเบียน (ตันกรอส)
- 7) นามเรียกขานสากล (ถ้ามี)
- 8) รูปถ่ายเรือทั้งลำโดยแสดงด้านข้างของเรือ
- 9) รูปถ่ายของเรือหลังจากที่มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง
- 10) ชื่อ ที่อยู่ และสัญชาติของบุคคลหรือนิติบุคคลที่จดทะเบียนเป็นเจ้าของเรือ
- 11) ชื่อ ที่อยู่ และสัญชาติของบุคคลหรือนิติบุคคลที่รับผิดชอบในการใช้เรือ (ถ้ามี)
- 12) ชื่อ ที่อยู่ และสัญชาติของบุคคลหรือนิติบุคคลที่มีส่วนรับผลประโยชน์จากเรือ (ถ้ามี)
- 13) สถานที่ และปีที่ต่อเรือ
- 14) ชื่อเรือเดิมและชื่อประเทศที่เคยจดทะเบียน (ถ้ามี)
- 15) ธงที่เคยใช้ (ถ้ามี)
- 16) ประวัติการถือครอง
- 17) ประเภทของเครื่องมือ และวิธีการทำการประมง
- 18) ประวัติการได้รับอนุญาตให้ทำการประมง หรืออาชญาบัตรเครื่องมือประมง
- 19) ประวัติการทำการประมง IUU

โดยจะดำเนินการสำรวจและตรวจสอบทะเบียนเรือประมงให้เป็นปัจจุบัน

มาตรการที่จะดำเนินการได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1.	การจดทะเบียนเรือและการจัดทำข้อมูลเรือประมงทั้งหมด	✓				

4.3 การทำการประมงของเรือประมงไทย (Authorization to Fish)

ในฐานะรัฐเจ้าของธง ประเทศไทยไม่อนุญาตให้เรือที่ชักธงไทยทำการประมงในน่านน้ำไทย และน่านน้ำของรัฐต่างชาติ หรือน่านน้ำสากล เว้นแต่จะได้มีการดำเนินการดังต่อไปนี้

- พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 กำหนดให้เรือที่ทำประมงได้ต้องมีใบอนุญาตทำการประมง เรือประมงไทยที่ทำการประมงต้องจดทะเบียนเรือและขออนุญาตทำการประมงตามที่รัฐกำหนด และมีเอกสารแสดงสิทธิการทำประมงนอกน่านน้ำไทย รวมทั้งเจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือยินยอมที่จะปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ในการอนุญาตทำการประมง

- พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 ระบุไว้ว่า เรือธงไทยที่มีกิจกรรมนอกน่านน้ำไทยจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขการอนุญาตทำการประมงของประเทศนั้นๆ
- การดำเนินการภายใต้พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 ผู้มีอำนาจหน้าที่จะกำหนดหลักเกณฑ์ในการอนุญาตให้เรือออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทย โดยเรื่อนั้นต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในการทำการประมงตามที่รัฐเจ้าของทรัพยากรกำหนด และจัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบในการอนุญาตให้เรือประมงที่จะออกไปทำประมงนอกน่านน้ำไทย ดำเนินการตรวจเรือประมงที่ไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทย และมีระบบตรวจติดตามการทำการประมงของเรือที่ได้รับอนุญาตไปทำประมงนอกน่านน้ำไทย

สำหรับสัญญาเช่าเหมาเรือ ประเทศไทยยังมีข้อจำกัดในอำนาจการตัดสินใจของศาล มาตรการดำเนินการเพื่อมั่นใจว่าเรือขนถ่ายจะไม่เกี่ยวข้องกับทำการประมง IUU

ในฐานะรัฐเจ้าของธง ประเทศไทยจะดำเนินการตามมาตรการเพื่อให้มั่นใจได้ว่าเรือประมง เรือขนถ่าย และเรือสนับสนุน ดำเนินการอย่างถูกกฎหมายในการขนถ่ายสัตว์น้ำจากเรือประมง และมีการรายงานกิจกรรมการขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเลให้กรมประมง รวมถึง

- วัน เวลา สถานที่ ในการขนถ่ายสัตว์น้ำ (ในทะเลหรือท่าขึ้นสัตว์น้ำ)
- น้ำหนักจำแนกตามชนิดและแหล่งทำการประมง
- ชื่อ หมายเลขทะเบียน สัญชาติเรือประมง และเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ
- ท่าเรือที่ใช้ขนถ่ายสัตว์น้ำ

มาตรการที่จะดำเนินการได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1.	ระบบการออกใบอนุญาตทำการประมง จำนวนใบอนุญาตทำการประมงจะถูกจำกัดขึ้นกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ด้านทรัพยากรประมง	✓	✓	✓	✓	✓
2.	การจัดการกองเรือประมงขึ้นกับทรัพยากรประมงที่มีอยู่	✓	✓	✓	✓	✓

4.4 มาตรการควบคุมเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ (Measure to control transport and re supply vessel)

ประเทศไทยกำหนดมาตรการในการควบคุมเรือขนถ่ายสัตว์น้ำและเรือสนับสนุน เพื่อป้องกันการทำการประมงหรือสนับสนุนการทำการประมง IUU พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 ระบุให้เรือประมง เรือขนถ่ายสัตว์น้ำ และเรือสนับสนุน ต้องดำเนินการดังนี้

- จัดทำหนังสือกำกับการขนถ่ายสัตว์น้ำ และนำส่งเจ้าหน้าที่เมื่อเทียบท่า
- ให้มีการแจ้งเข้า-ออก กรณีที่เรือขนถ่ายสัตว์น้ำมีขนาดตั้งแต่ 30 ตันกรอส ขึ้นไป
- ติดตั้ง VMS พร้อมแจ้งตำบลที่ของเรือทุก 1-2 ชั่วโมง
- กำหนดบทลงโทษกรณีมีการฝ่าฝืนในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558

อย่างไรก็ตาม ยังคงมีความยากลำบากในการควบคุมเรือในเขตทะเลหลวง และความร่วมมือระหว่างรัฐเจ้าของท่าเรืออื่นๆ ซึ่งหน่วยงานต้องการความร่วมมือของ RFMOs สมาชิก RPOA-IUU และ RFVR

มาตรการที่จะการดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1.	ห้ามการขนถ่ายสัตว์น้ำที่เป็น IUU ในน่านน้ำไทย	✓	✓	✓	✓	✓
2.	เพิ่มความสามารถในการควบคุมการขนถ่ายในน่านน้ำไทย และนอกน่านน้ำไทย ยกกระตักการลงโทษสำหรับการฝ่าฝืนการทำประมง IUU	✓	✓	✓	✓	✓

5. ความรับผิดชอบของประเทศไทยในฐานะรัฐชายฝั่ง (Thailand's Coastal State Responsibilities)

IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้

- นำมาตรการเพื่อป้องกัน ยับยั้ง และขจัดการทำประมง IUU ไปใช้ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ
- ร่วมมือและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับรัฐอื่นๆ อย่างเหมาะสม รวมทั้งกับรัฐชายฝั่งใกล้เคียง และ RFMOs
- ตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีเรือลำใดที่ดำเนินกิจกรรมการทำประมงภายในน่านน้ำของตน โดยไม่มีใบอนุญาตให้ทำการประมงที่ออกให้โดยรัฐชายฝั่งอย่างถูกต้อง
- เพื่อให้แน่ใจว่ามีการออกใบอนุญาตให้ทำการประมงได้เฉพาะในกรณีที่เรือนั้นมีการจดทะเบียนเรือ
- เพื่อให้แน่ใจว่าเรือแต่ละลำที่ทำการประมงในน่านน้ำของตน เก็บรักษาหรือมีสมุดบันทึกการทำประมง
- เพื่อให้แน่ใจว่าการขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเล และการแปรรูปสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำในน่านน้ำของรัฐชายฝั่งนั้น ได้รับอนุญาตจากรัฐชายฝั่ง หรือได้ดำเนินโดยสอดคล้องกับกฎระเบียบการจัดการ
- กำหนดกฎเกณฑ์การเข้าไปทำการประมงในน่านน้ำของตน ในลักษณะที่จะช่วยป้องกัน ยับยั้ง และขจัดการทำประมง IUU และ
- หลีกเลี่ยงการออกใบอนุญาตแก่เรือเพื่อทำการประมงในน่านน้ำของตน หากเรือลำดังกล่าวมีประวัติการทำประมง IUU โดยพิจารณาประกอบกับบทบัญญัติในวรรคที่ 36 ของ IPOA

5.1 มาตรการเพื่อป้องกัน ยับยั้งและขจัดการทำประมง IUU ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของไทย (Measures to prevent, deter and eliminate IUU fishing in the Thai EEZ)

กรมประมงจะจัดทำทะเบียนประวัติเรือประมงทุกประเภท ก่อนอนุญาตให้มีการทำการประมง และจัดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการควบคุมและติดตามการทำประมง IUU โดยมีเป้าประสงค์ในการลดจำนวนเรือทำการประมง IUU อย่างเป็นระบบ จนกระทั่งหมดไปจากประเทศไทย โดยมีรายละเอียดดังนี้

- จัดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบ กำกับดูแลการทำประมง IUU
- จัดทำฐานข้อมูลเครื่องมือประมงทุกประเภท
- จัดทำฐานข้อมูล ใบอนุญาตทำการประมงทุกชนิด
- ดำเนินการปรับปรุง กำหนดเกณฑ์ ระเบียบต่างๆ เพื่อควบคุม ปรับเปลี่ยนเครื่องมือประมงที่ทำลายพันธุ์สัตว์น้ำ ให้เป็นเครื่องมือที่เหมาะสมกับสภาวะทรัพยากร สามารถจับสัตว์น้ำขึ้นมาใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน

- กำหนดมาตรการปิดอ่าวในฤดูสัตว์น้ำวางไข่ให้ครอบคลุมแหล่งและฤดูกาลวางไข่ของสัตว์น้ำเพิ่มเติม รวมถึงขยายเขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำเพื่อป้องกันแหล่งผสมพันธุ์ วางไข่ของสัตว์น้ำตามแนวชายฝั่งประเทศ
- ไม่สนับสนุนให้ชาวประมงใช้เครื่องมือประมงนอกเหนือจากที่มีในบัญชีของทางราชการทำการประมง โดยมิได้มีการทำการศึกษา วิจัย ถึงผลกระทบที่แน่ชัดแล้วมาก่อน
- ส่งเสริมให้ชาวประมงปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับการทำการประมงโดยการให้การศึกษาและบริการต่างๆ การเปิดให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีส่วนร่วมในการพัฒนากฎระเบียบทางการประมง และการสร้างจิตสำนึก เพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือในการปฏิบัติตามกฎระเบียบนั้นๆ รวมถึงการจัดทำระบบการเก็บรวบรวมข้อมูลข่าวสารที่ชาวประมงสามารถปฏิบัติตามได้ง่าย กรณีที่มีการฝ่าฝืนต่อกฎข้อบังคับ การลงโทษต้องดำเนินการอย่างเหมาะสม รวมทั้งปรับปรุงความสามารถในการสำรวจ ติดตาม และตรวจสอบเรือประมง ในกรณีที่เชื่อว่ามีทำการประมง IUU ต้องมีการดำเนินการตามมาตรการทางกฎหมายอย่างเคร่งครัด
- ดำเนินการจดทะเบียนเรือประมงทุกลำ พร้อมทั้งจัดทำระบบทะเบียนประวัติเรือแต่ละลำไว้เป็นหลักฐาน เรือประมงที่ไม่ดำเนินการจดทะเบียนเรือประมง หากพบว่าเป็นเรือประมงที่มีประวัติการเปลี่ยนแปลงสัญชาติที่เจ้าของเรือไม่สามารถอธิบายถึงสาเหตุในการเปลี่ยนแปลง จะไม่ดำเนินการจดทะเบียนเรือ และจะแจ้งประเทศทั้งหมดที่เรือลำนี้เคยจดทะเบียนมาก่อน
- ก่อนที่จะอนุญาตให้เรือประมงต่างชาติเข้ามาทำการประมงในน่านน้ำไทย จะต้องตรวจสอบว่าเรือลำดังกล่าวได้รับอนุญาตให้ทำการประมงน่านน้ำจากรัฐเจ้าของธง
- ประสานการปฏิบัติตามแผนระดับชาติฯ กับหน่วยงานต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งในระดับประเทศ ระดับอนุภูมิภาค ระดับภูมิภาค และระดับโลก
- ติดตามการปฏิบัติตาม NPOA-IUU เพื่อให้การปฏิบัติมีการบูรณาการตามแผน พร้อมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อการนี้
- มอบหมายให้มีหน่วยงานรับผิดชอบในการประสานงานและการบูรณาการตาม NPOA-IUU

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1.	จัดตั้งหน่วยงานในการจัดระเบียบและควบคุมการทำประมง IUU ในประเทศไทย	✓				
2.	สร้างฐานข้อมูลทรัพยากรประมง เรือประมง รวมถึงสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม	✓	✓	✓	✓	✓
3.	ทบทวนกฎหมายและกฎระเบียบ รวมถึงมาตรการต่างๆ เพื่อลดการลงแรงประมง เพื่อเป้าประสงค์ให้บรรลุสถานะทรัพยากรประมงที่สมดุล	✓	✓	✓	✓	✓

5.2 การติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวังเรือประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของไทย (Monitoring Control and Surveillance in the Thai EEZ)

การดำเนินการตาม ระบบติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวังด้านการประมง (MCS) ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศไทยเป็นหน้าที่ของกองทัพเรือ กองบังคับการตำรวจน้ำ และหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายอื่นภายใต้ ศรชล. ที่จะบูรณาการร่วมกันตามขีดความสามารถที่มีอยู่ โดยมีการแบ่งพื้นที่เป็น 3 ภาค ประกอบด้วย พื้นที่อ่าวไทยตอนบน พื้นที่อ่าวไทยตอนล่าง และพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามัน

การเสริมสร้างระบบ MCS ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศไทย ได้มีการแก้ไขกฎหมายเพื่อมีการให้อำนาจหน่วยงานภายใต้ ศรชล. ให้ร่วมบูรณาการกันในการทำงาน โดยมีการจัดตั้งหน่วยที่มีความพร้อมที่จะตอบโต้การกระทำผิด IUU ทั้งนี้ในส่วนของอุปกรณ์และเครื่องมือที่มีความจำเป็นต้องจัดหาภายใต้งบประมาณที่จำกัดซึ่งทางประเทศไทยมีความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะของ IPOA-IUU และ NPOA-IUU อย่างเต็มที่

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1.	บังคับใช้กฎหมายต่อการประมง IUU ในน่านน้ำไทยอย่างมีประสิทธิภาพ	✓				
2.	ประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ เพื่อติดตามและบังคับใช้กฎหมายและกฎระเบียบในการแก้ปัญหาการทำประมง IUU	✓	✓	✓	✓	✓

5.3 การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับองค์การบริหารจัดการด้านการประมง (Exchange information with RFMOs)

ประเทศไทยได้ดำเนินการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้านการประมงกับองค์กรในระดับภูมิภาคและระดับโลก เช่น SEAFDEC, IOTC, WCPFC, CCAMLR, ICCAT และ FAO

5.4 การอนุญาตให้ทำการประมงสำหรับเรือประมงไทย (Authorization to fish for local vessels)

เรือประมงจะออกทำการประมงได้ก็ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตแล้ว การออกใบอนุญาตแบ่งเป็น 2 ระดับ ออกโดยคณะกรรมการประมงระดับจังหวัด และออกโดยอธิบดีกรมประมง มีการกำหนดค่าจำกัดความเครื่องมือประมงพื้นบ้าน มีบทลงโทษ มีการทำสมุดบันทึกการทำประมงเพื่อเป็นสถิติการประมง การใช้เรือทำการประมงยังอยู่ในมาตรฐานการควบคุมของกรมเจ้าท่าทั้งเรื่องทะเบียนเรือและใบอนุญาตใช้เรือ ใบนายท้าย-ช่างเครื่อง มาตรฐานความปลอดภัยในเรือ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืน ได้กำหนดบทลงโทษทั้งทางแพ่งและทางอาญาไว้ในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 พระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. 2481 และพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456

5.5 การอนุญาตให้ทำการประมงสำหรับเรือประมงต่างชาติ (Authorization to fish for foreign vessels)

ประเทศไทยสนับสนุนให้เรือประมงต่างชาติเข้ามาทำประมงในเขตน่านน้ำไทยภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด ซึ่งจำเป็นต้องมีการแก้ไขพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย พุทธศักราช 2482

6. มาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือของไทย (Thailand's Port State Measures)

IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้

- รัฐควรใช้มาตรการต่างๆ ที่สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ เพื่อควบคุมเรือประมงเข้าท่าเทียบเรือ เพื่อที่จะป้องกัน ยับยั้งและจัดการทำประมง IUU

ประเทศไทยในฐานะรัฐเจ้าของท่าเรือ ได้กำหนดมาตรการ ระเบียบการปฏิบัติ และการควบคุม ในฐานะรัฐเจ้าของท่าเรือ ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขและสอดคล้องกับหลักการตามกฎหมายระหว่างประเทศเพื่อการป้องกันการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม อย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้อำนาจอธิปไตยและกฎหมายภายในประเทศ ภายหลังจากที่พระราชบัญญัติการประมงฉบับใหม่ และกฎหมายลำดับรอง ได้มีผลบังคับใช้แล้ว การป้องกันการทำประมงผิดกฎหมายจะเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ประเทศไทยได้กำหนดท่าเรือสำหรับเรือประมงต่างชาติเข้าเทียบท่า โดยเจ้าของเรือและกัปตันต้องให้ความร่วมมือในการเข้าตรวจสอบเรือประมงเมื่อเข้าเทียบท่าตามมาตรการในฐานะรัฐเจ้าของท่าเรือ

ประเทศไทยจะพัฒนาศักยภาพในการดำเนินการ กำกับควบคุมการนำเข้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำจากเรือประมงต่างชาติให้เป็นไปตามกฎหมายและมาตรฐานสากล โดยดำเนินการพัฒนาด่านตรวจสัตว์น้ำที่ท่าเรือ รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานโดยปรับปรุงพัฒนาสำนักงานด่านตรวจสัตว์น้ำและคู่มือในการตรวจสอบสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ปัจจุบันมีด่านท่าเรือ ในสังกัดด่านตรวจสัตว์น้ำ กรมประมง จำนวนทั้งสิ้น 6 แห่ง คือ 1) ด่านตรวจสัตว์น้ำท่าเรือกรุงเทพฯ 2) ด่านตรวจสัตว์น้ำท่าเรือสงขลา 3) ด่านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดภูเก็ต 4) ด่านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดสมุทรสาคร 5) ด่านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดชลบุรี และ 6) ด่านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดระนอง

กำหนดให้เรือประมงต่างชาติทุกลำซึ่งรวมถึงเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ ต้องขออนุญาตเข้าเทียบท่าล่วงหน้า โดยต้องดำเนินการแจ้งข้อมูล รายละเอียดเกี่ยวกับเรือ การทำการประมงในเที่ยวเรือนั้น ชนิดและปริมาณสัตว์น้ำที่มีอยู่บนเรือ พร้อมทั้งข้อมูลหรือเอกสารอื่นๆ กรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเรือประมงต่างชาติและเรือขนถ่ายสัตว์น้ำที่ขอเข้าเทียบท่า อาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำการประมง IUU ให้ตรวจสอบข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องของเรือลำดังกล่าวก่อนที่จะอนุญาตให้เข้าเทียบท่า หากมีหลักฐานอันเชื่อได้ว่าเรือลำดังกล่าวมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำการประมง IUU ให้ปฏิเสธการเข้าเทียบท่า

เมื่ออนุญาตให้เรือประมงต่างชาติและเรือขนถ่ายสัตว์น้ำลำใดเข้าเทียบท่าของประเทศไทยแล้ว มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเรือลำดังกล่าวมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำการประมง IUU ก็จะไม่อนุญาตให้เรือลำนั้นนำสัตว์น้ำขึ้นท่า หรือขนถ่ายที่ท่า หรือดำเนินกิจกรรมอื่นใด ณ ท่าเรือนั้น พร้อมทั้งแจ้งข้อมูลให้รัฐเจ้าของธงทราบ และหากสงสัยว่าเรือลำดังกล่าวมีการทำการประมงผิดกฎหมายในน่านน้ำของรัฐอื่น หรือในน่านน้ำที่ดูแลโดยองค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค ต้องแจ้งให้รัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องทราบด้วย

ให้ความร่วมมือในการบังคับใช้มาตรการอื่นใดแก่เรือหรือผู้ประกอบการนั้นๆ ตามที่ได้รับความเห็นชอบหรือร้องขอจากรัฐเจ้าของธง

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	กำหนดท่าเรือสำหรับเรือประมงต่างชาติเข้า	✓				

	เทียบท่า					
2	ปรับปรุงประสิทธิภาพในการตรวจสอบการทำประมง IUU และการตรวจสอบย้อนกลับที่ท่าเทียบเรือ	✓	✓	✓	✓	✓

6.1 การแจ้งการเข้าเทียบท่า (Notice of Access)

<p>IPOA-IUU แนะนำให้รัฐเจ้าของท่าเรือ ควรดำเนินการดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ● จัดให้เรือเข้าเทียบท่าได้ตามกฎหมายระหว่างประเทศ เพื่อเหตุผลในเรื่องเหตุสุดวิสัย หรือการประสบภัยต่างๆ หรือเพื่อให้การช่วยเหลือแก่บุคคล เรือ หรืออากาศยาน ที่อยู่ในอันตรายหรือประสบภัย ● กำหนดให้เรือประมงหรือเรือที่สนับสนุนการทำประมงที่ขออนุญาตเข้าเทียบท่าเทียบเรือ ต้องมีการแจ้งล่วงหน้าก่อนการเข้าเทียบท่าในเวลาที่เหมาะสม พร้อมแนบสำเนาใบอนุญาตให้ทำการประมง/อาชญาบัตรรายละเอียดของการเดินทางไปทำการประมง และปริมาณสัตว์น้ำบนเรือ โดยต้องคำนึงถึงข้อกำหนดเรื่องการรักษาความลับ เพื่อให้แน่ใจได้ว่าเรืออาจจะมีส่วนร่วม หรือสนับสนุนการทำประมง IUU

กำหนดให้มีการแจ้งการเข้าเทียบท่าของเรือประมงต่างชาติและเรือขนถ่ายสัตว์น้ำก่อนเข้าเทียบท่า และให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการสุ่มตรวจสอบตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

6.2 การตรวจสอบการทำประมง ณ ท่าเทียบเรือ (Inspection of fishing at port)

<p>IPOA-IUU แนะนำให้รัฐเจ้าของท่าเรือ ควรดำเนินการดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ใช้สิทธิในฐานะรัฐเจ้าของท่าเรือเพื่อตรวจสอบเรือประมง และเพื่อรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งให้แก่รัฐเจ้าของธง และ RFMOs ที่เกี่ยวข้องทราบ

กำหนดระบบการตรวจสอบกิจกรรมประมง ณ ท่าเทียบเรือ โดยจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานในการตรวจสอบเรือประมงต่างชาติที่จะเข้าเทียบท่า ให้เป็นไปตามมาตรการป้องกันการทำประมง IUU ตามหลักเกณฑ์วิธีการและมาตรการเพื่อป้องกันการทำประมง IUU ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติตามคู่มือที่กำหนดในการตรวจสอบเรือประมงต่างชาติ และประชาสัมพันธ์ชี้แจงให้ประเทศคู่ค้าทราบถึงมาตรการ Port State ของประเทศไทย

6.3 การดำเนินการต่อเรือประมงต่างชาติ ณ ท่าเทียบเรือ ที่พบว่าเป็นเรือทำประมง IUU (Foreign vessels in port found to be IUU vessels)

<p>IPOA-IUU แนะนำให้รัฐเจ้าของท่าเรือ ควรดำเนินการดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ● รายงานเรื่องใดๆ ก็ตาม ที่เกี่ยวกับการเข้าร่วมหรือสนับสนุนการทำประมง IUU ของเรือที่ต้องสงสัย ให้รัฐเจ้าของธงทราบโดยทันที และกรณีที่เหมาะสม ให้รายงานรัฐชายฝั่งและ RFMO ที่เกี่ยวข้องทราบ รัฐเจ้าของท่าเรืออาจดำเนินการอื่นด้วยตามความยินยอมหรือตามคำร้องขอของรัฐเจ้าของธง

ดำเนินการตรวจสอบเรือประมงต่างชาติตามกฎหมายและข้อตกลงระหว่างประเทศ โดยจัดให้มีการบูรณาการร่วมระหว่างหน่วยงาน (ตัวอย่างเช่น กรมเจ้าท่า กรมศุลกากร และกรมประมง) เพื่อกำหนดแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน มีกระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะข้อมูลรายชื่อเรือประมง IUU และกำหนดบทลงโทษหากพบว่ากระทำความผิดตามกฎหมายไทย

6.4 การปฏิเสธการเข้าเทียบท่า (Denial of port access)

IPOA-IUU แนะนำให้รัฐเจ้าของท่าเรือ ควรดำเนินการดังนี้

- เมื่อมีหลักฐานปรากฏเป็นที่แน่ชัดว่าเรือลำใดมีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการประมง IUU ในฐานะรัฐเจ้าของท่าเรือ จะไม่อนุญาตให้เรือลำดังกล่าวเข้าเทียบท่าหรือขนถ่ายสัตว์น้ำที่ท่าเทียบเรือ และจะต้องรายงานให้รัฐเจ้าของธงทราบด้วย

ประเทศไทยจำเป็นต้องกำหนดมาตรการปฏิเสธการเข้าเทียบท่าและใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่ท่าเทียบเรือ โดยกำหนดรายละเอียดวิธีการตรวจสอบให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	จัดทำกฎหมายและข้อกำหนดสำหรับเรือประมงต่างชาติในการเข้าเทียบท่าเรือไทย	✓	✓	✓	✓	✓

6.5 ความร่วมมือกับรัฐเจ้าของท่าเรือ/องค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค (Cooperation with port state/RFOs)

IPOA-IUU แนะนำให้รัฐเจ้าของท่าเรือ ควรดำเนินการดังนี้

- รัฐควรให้ความร่วมมือในระดับทวิภาคี ระดับพหุภาคีและภายใน RFMOs ที่เกี่ยวข้อง ตามที่เหมาะสม เพื่อพัฒนามาตรการต่างๆ ที่สอดคล้องกันสำหรับการควบคุมเรือประมงของรัฐเจ้าของท่าเรือ
- รัฐควรส่งเสริมความร่วมมือ ซึ่งรวมทั้งการส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ให้รัฐต่างๆ และระหว่าง RFMOs ที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับระบบการควบคุมของรัฐเจ้าของท่าเรือ

ให้ความร่วมมือในการบังคับใช้มาตรการอื่นใดแก่เรือหรือผู้ประกอบการนั้นๆ ตามที่ได้รับความคิดเห็นหรือร้องขอจากรัฐเจ้าของธง โดยด่านตรวจสัตว์น้ำดำเนินการตรวจสอบสินค้าประมง หรือเรือประมงต่างชาติ เมื่อได้รับแจ้งจากรัฐเจ้าของธง

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	ให้ความร่วมมือกับรัฐเจ้าของชายฝั่ง รัฐเจ้าของท่าเรือ รัฐที่เกี่ยวข้อง และ RFMOs เกี่ยวกับการทำประมง IUU	✓	✓	✓	✓	✓

7. มาตรการที่เกี่ยวข้องในด้านการค้าระหว่างประเทศ (Internationally-Agreed Market Related Measures)

IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้

- รัฐควรให้ความร่วมมือกับองค์กรระดับโลกที่เกี่ยวข้อง และ RFMOs เพื่อนำมาตรการพหุภาคีที่เกี่ยวข้องกับการค้ามาใช้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ WTO เพื่อป้องกัน ยับยั้งและจัดการทำประมง IUU

ประเทศไทยได้จัดให้มีกลไกในการกำหนดมาตรการที่เกี่ยวข้องในด้านการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งให้ความร่วมมือกับรัฐอื่นๆ หรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ในการใช้มาตรการดังกล่าวให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิบัติทางการค้าระหว่างประเทศและมาตรฐานสากล มาตรการเหล่านี้ได้แก่

1. ห้ามนำเข้า ส่งออก และการขนถ่ายสัตว์น้ำที่ได้มาจากการทำประมง IUU ทั้งเพื่อบริโภคภายในประเทศ หรือแปรรูปเพื่อการส่งออก
2. สินค้าสัตว์น้ำนำเข้าต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของอนุสัญญา CITES ภายใต้พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535

7.1 แผนการออกเอกสารการจับสัตว์น้ำ (Catch Documentation Schemes)

IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้

- รัฐควรสนับสนุนการนำมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการค้าไปใช้ปฏิบัติให้สอดคล้องและมีประสิทธิภาพ เช่น เอกสารการจับสัตว์น้ำและข้อกำหนดเกี่ยวกับใบรับรอง เพื่อลด หรือจัดการค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้มาจากการทำประมง IUU
- รัฐควรให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศที่ร้องขอ ในการป้องกันการค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้มาจากการทำการประมงที่ผิดกฎหมายในเขตอำนาจของรัฐตน

ประเทศไทยมีระบบการตรวจสอบสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำโดยมีการตรวจสอบย้อนกลับอย่างเป็นระบบ กำหนดการตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

- 1) สมุดบันทึกการทำประมง (Fishing Logbook)
- 2) หนังสือกำกับการขนถ่ายสัตว์น้ำ (Marine Catch Transshipping Document: MCTD)
- 3) หนังสือกำกับการซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำ (Marine Catch Purchasing Document: MCPD)

ประเทศไทยดำเนินการปรับปรุงการตรวจสอบสัตว์น้ำนำเข้า ให้สามารถตรวจสอบย้อนกลับถึงเรือประมง แหล่งที่จับ ชนิด ขนาดและปริมาณสัตว์น้ำที่นำเข้า โดยปรับปรุงกระบวนการและขั้นตอนการตรวจสอบสัตว์น้ำเมื่อนำเข้า โดยให้ครอบคลุมกระบวนการอนุญาต การตรวจสอบข้อมูลในเอกสารที่ใช้ประกอบการนำเข้า-ส่งออก หรือการขนถ่าย การทวนสอบระบบการตรวจ ควบคุมการนำเข้า-ส่งออก และการขนถ่ายสัตว์น้ำ

ประเทศไทยดำเนินการจัดทำระบบฐานข้อมูล โดยมุ่งเน้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างรัฐชายฝั่ง และรัฐเจ้าของท่าเรือ เกี่ยวกับข้อมูลการจับสัตว์น้ำ ข้อมูลการตรวจสอบย้อนกลับ ข้อมูลการนำเข้า-ส่งออก ผู้ประกอบการประมง ตลอดจนห่วงโซ่อุปทาน รวมทั้งข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการทำประมง IUU ตามที่ระบุไว้ใน MOUs

ประเทศไทยจะให้ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข้อมูลของระบบการตรวจสอบย้อนกลับ ข้อมูล การทำการประมง และข้อมูลสัตว์น้ำกับรัฐชายฝั่ง รัฐเจ้าของธง และประเทศผู้นำเข้าสินค้า โดยเจรจาหรือกับ รัฐชายฝั่ง รัฐเจ้าของธง และประเทศผู้นำเข้าสินค้า เชื่อมโยงข้อมูลการทำการประมงและข้อมูลสัตว์น้ำที่นำเข้า ประเทศไทยกับรัฐเจ้าของธง โดยการจัดทำ MOUs ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับรัฐชายฝั่ง รัฐเจ้าของธง และ ประเทศผู้นำเข้า

ประเทศไทยส่งเสริมให้ภาคเอกชน ผู้ผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ประมง มีการดำเนินการตรวจสอบย้อนกลับตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อป้องกันการทำการประมง IUU

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	ส่งเสริมการทำงานร่วมกันและความร่วมมือของหน่วยงาน/องค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำมาตรการระดับพหุภาคี และมาตรการที่เกี่ยวข้องทางการค้า โดยให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของ WTO ในการยับยั้งสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มาจากการทำงานประมง IUU	✓	✓	✓	✓	✓
2	ดำเนินมาตรการที่เกี่ยวข้องในด้านการค้าระหว่างประเทศ เพื่อแก้ไขปัญหาสินค้าประมง IUU รวมทั้งกำหนดมาตรการที่จะป้องกันการนำเข้า นำผ่าน และการส่งออกสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ทั้งทางทะเล ทางบก และทางอากาศ		✓	✓	✓	✓

7.2 มาตรการที่เกี่ยวข้องในด้านการค้า (Trade related measure)

IPOA-IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการ ดังนี้

- รัฐควรมั่นใจว่ามาตรการทางการค้าระหว่างประเทศของสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำมีความโปร่งใสอยู่บนพื้นฐานของหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ และเป็นไปตามกฎระเบียบสากลที่ได้รับการยอมรับ
- รัฐควรดำเนินขั้นตอนต่างๆ ในการปรับปรุงความโปร่งใสในทางการตลาด เพื่อให้สามารถตรวจสอบย้อนกลับแหล่งที่มาของสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ รัฐควรดำเนินงานโดยการใช้พิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนไนซ์ สำหรับสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เพื่อช่วยส่งเสริมการนำ IPOA ไปใช้ปฏิบัติ

ในสถานการณ์ปัจจุบัน ใบรับรองการจับสัตว์น้ำของประเทศไทยเอื้อต่อการตรวจสอบว่าสัตว์น้ำถูกจับที่ไหน โดยใคร และเมื่อใด จึงกำหนดให้มีการดำเนินการ ดังนี้

- ประเทศไทยมีมาตรการที่สอดคล้องกับ HACCP และแผนงานของ MSC โดยกำหนดโครงสร้างในการตรวจสอบย้อนกลับที่สามารถตรวจสอบได้ในทุกขั้นตอน พร้อมทั้งได้ดำเนินการปรับปรุงให้มีระบบที่สนับสนุนการตรวจสอบย้อนกลับที่เป็นมาตรการในการป้องกันการทำการประมง IUU โดยจัดทาระบบอิเล็กทรอนิกส์

- ประเทศไทยได้ดำเนินการในทุกด้านที่จำเป็นในการป้องกันการนำเข้าสัตว์น้ำเพื่อบริโภคภายในประเทศ รวมถึงการขนถ่ายในราชอาณาจักรทั้งทางบก ทางเรือ และทางอากาศ หรือส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำจากการทำประมง IUU หรือจากเรือที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือสนับสนุนการทำประมง IUU ด้วยความยินยอมหรือเป็นความต้องการของรัฐเจ้าของธง

- การนำเข้า นำผ่าน หรือส่งออกสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ จะต้องมีใบรับรองกำกับที่แสดงถึงแหล่งที่มาของวัตถุดิบ และต้องได้รับการรับรองจากประเทศต้นทาง รวมทั้งต้องมีระบบการตรวจสอบย้อนกลับ

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	พัฒนาระบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความโปร่งใสในการตรวจสอบย้อนกลับผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ	✓	✓	✓	✓	✓

7.3 การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร (Information Dissemination)

IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้

- รัฐควรดำเนินการตามขั้นตอนทั้งหมดที่จำเป็นโดยสอดคล้องกับกฎหมายสากล เพื่อป้องกันมิให้มีการซื้อขายหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสัตว์น้ำที่ถูกจับจากเรือที่ระบุโดย RFMOs ที่เกี่ยวข้อง ว่าเรือลำดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการทำประมง IUU
- รัฐควรดำเนินการมาตรการต่างๆ เพื่อให้มั่นใจว่าผู้นำเข้า ผู้ดำเนินการขนถ่ายสัตว์น้ำ ผู้ซื้อ ผู้บริโภค ผู้จัดจำหน่ายอุปกรณ์ ธนาคาร บริษัทประกัน และผู้ให้บริการอื่นๆ รวมทั้ง สาธารณชนได้ตระหนักถึงผลเสียหายของการดำเนินธุรกิจกับเรือที่ถูกระบุว่าเกี่ยวข้องกับการทำประมง IUU

ประเทศไทยกำหนดแผนปฏิบัติการในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลดังต่อไปนี้เพื่อเป็นการสร้างความตระหนักแก่สาธารณะและเพื่อไม่ให้ใช้/หรือบริโภคสินค้าประมงที่มาจาก IUU

- การนำเข้า-ส่งออกหรือการขนถ่ายสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการทำประมง IUU เป็นเรื่องที่มีความผิดตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 และมีการกำหนดค่าปรับสำหรับการละเมิดกฎหมาย ผู้ที่ละเมิดกฎหมายดังกล่าวจะต้องถูกลงโทษอย่างรุนแรงในการจ่ายค่าปรับ

- ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือสนับสนุนให้มีการจำหน่าย การขนถ่ายสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการทำประมง IUU จะต้องถูกลงโทษตามกฎหมาย (ปัจจุบัน ยังไม่มีกฎหมายรองรับ)

- ผู้ซึ่งได้สิทธิตามข้อตกลงหรือสัญญาการทำการประมงในน่านน้ำต่างประเทศกับรัฐหรือเอกชนต่างประเทศ ต้องแจ้งการได้สิทธิตามข้อตกลงหรือสัญญานั้นต่อกรมประมง บุคคลที่ละเมิดข้อกำหนดนี้จะต้องระวางโทษปรับ

- กรมประมงจัดให้มีการรวบรวมข้อมูลที่ได้รับแจ้งและข้อมูลอื่นๆ ที่จำเป็น เพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามาตรวจสอบความถูกต้องได้สะดวก เช่น รายชื่อเรือทำประมง IUU และทำขึ้นสัตว์น้ำสำหรับเรือประมงต่างประเทศ เป็นต้น

มีแผนพัฒนางานประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความตระหนักรู้ให้แก่ผู้ประกอบการด้านการประมง รวมถึงประชาชนทั่วไป เพื่อให้เข้าใจความสำคัญของการทำประมงที่ผิดกฎหมายตลอดจนผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและเศรษฐกิจของประเทศไทย ผ่านช่องทางสื่อต่างๆ เช่น สื่อสารมวลชน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อออนไลน์ และการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการอนุรักษ์และเผยแพร่ความรู้ เป็นต้น

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	สร้างความตระหนักรู้ให้แก่สาธารณชนเกี่ยวกับการค้าผลิตภัณฑ์ประมง IUU โดยเฉพาะการติดตามและควบคุมผลิตภัณฑ์ประมง IUU รวมทั้งส่งเสริมการรณรงค์เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการบริโภคผลิตภัณฑ์ประมง IUU	✓	✓	✓	✓	✓

8. การวิจัย (Research)

IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้

- รัฐควรส่งเสริมการวิจัยทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับวิธีการจำแนกชนิดพันธุ์สัตว์น้ำจากตัวอย่างของผลิตภัณฑ์แปรรูปสัตว์น้ำ ทั้งนี้ องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติควรอำนวยความสะดวกในการจัดตั้งเครือข่ายฐานข้อมูลด้านพันธุกรรมสัตว์น้ำและเครื่องหมายอื่นๆ ที่ใช้ในการจำแนกชนิดพันธุ์สัตว์น้ำจากผลิตภัณฑ์แปรรูปสัตว์น้ำ รวมทั้งความสามารถในการจำแนกแหล่งที่มาของชนิดพันธุ์/แหล่งกำเนิด

ประเทศไทยมีหน่วยงานจำนวนมากที่ศึกษาและทำการวิจัยด้านประมงและทรัพยากรสัตว์น้ำ ได้แก่ กรมประมง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และสถาบันการศึกษาต่างๆ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และมหาวิทยาลัยแม่โจ้ เป็นต้น) รวมทั้งองค์กรเอกชนด้านการประมง หน่วยงานต่างๆ เหล่านี้ได้มีการสร้างเครือข่ายเพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และผลการวิจัยเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบายการบริหารจัดการด้านการประมง งานวิจัยเกี่ยวกับการจำแนกชนิดพันธุ์สัตว์น้ำถือเป็นประเด็นสำคัญ

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	กำหนดแนวทางในการพัฒนางานวิจัยสำหรับนโยบายทางทะเลที่มีความรับผิดชอบและยั่งยืน	✓	✓	✓	✓	✓
2	สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการทำวิจัยเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และผลการวิจัย เพื่อกำหนดนโยบายการจัดการประมงระหว่างสถาบันการศึกษา NGOs ชุมชนประมง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	✓	✓	✓	✓	✓

9. ความร่วมมือกับองค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาคและนานาชาติ ในการจัดการทำประมง IUU (Regional Fisheries Management Organization: RFMOs)

9.1 การปฏิบัติตามในฐานะประเทศสมาชิก (Party compliance)

IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้

- รัฐควรมั่นใจในการปฏิบัติตาม และการบังคับใช้นโยบายและมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการทำประมง IUU ซึ่งกำหนดโดยองค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาคใดๆ ซึ่งรัฐมีข้อผูกพันที่ต้องปฏิบัติตาม
- รัฐควรให้ความร่วมมือในการจัดตั้งองค์กรในระดับภูมิภาคขึ้นมาดูแล หากพบว่ายังไม่มี
- รัฐควรรวบรวมและจัดเตรียมข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการป้องกัน ยับยั้งและจัดการประมง IUU ให้องค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค และ FAO ทราบอย่างทันกาล

ประเทศไทยในฐานะประเทศสมาชิกของคณะกรรมการการประมงปลาทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย (Indian Ocean Tuna Commission: IOTC) ได้ยอมรับและปฏิบัติตามมาตรการอนุรักษ์และการจัดการด้านการประมง

9.2 การให้ความร่วมมือในฐานะประเทศที่ไม่เป็นสมาชิก (Non party compliance)

IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้

- รัฐควรให้ความร่วมมือโดยตกลงที่จะนำมาตรการอนุรักษ์และการบริหารจัดการที่กำหนดโดยองค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาคซึ่งรัฐมิได้เป็นสมาชิกมาใช้ หรือโดยให้การยอมรับมาตรการที่สอดคล้องกับการอนุรักษ์เหล่านั้น และควรมั่นใจว่าเรือที่ชักธงของตนจะไม่ดำเนินการใดๆ ที่ฝ่าฝืนมาตรการดังกล่าว

แม้ว่าประเทศไทยจะมีได้เป็นสมาชิกขององค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค เช่น WCPFC แต่ประเทศไทยได้ยอมรับและดำเนินการมาตรการจัดการและอนุรักษ์ (CMM) พร้อมทั้งจัดทำรายงานและแลกเปลี่ยนข้อมูลการใช้ทรัพยากรสัตว์น้ำ (ทูน่า) ที่จับได้ในพื้นที่รับผิดชอบของ WCPFC เป็นประจำ

นอกจากนี้ประเทศไทยยังมีความร่วมมือกับองค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาคอื่นๆ ได้แก่ ICCAT และ CCAMLR โดยร่วมการประชุม การรวบรวมและจัดเตรียมข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการป้องกัน ยับยั้งและจัดการทำการประมง IUU ในภูมิภาค

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	เสริมสร้างความร่วมมือกับ RFMOs ซึ่งประเทศไทยเป็นสมาชิก โดยการเพิ่มพูนความสามารถในการปฏิบัติตามมาตรการจัดการทรัพยากรทางทะเลและการอนุรักษ์ ที่กำหนดโดย RFMOs	✓	✓	✓	✓	✓
2	เสริมสร้างความร่วมมือกับ RFMOs อื่นๆ ซึ่งประเทศไทยมิได้เป็นสมาชิกในการแก้ไข	✓	✓	✓	✓	✓

	ปัญหาการประมง IUU					
3	ให้ความร่วมมือกับประเทศสมาชิกภายใต้กรอบ RPOA-IUU โดยจัดทำขั้นตอนสำหรับกำหนดและเพิกถอนรายชื่อเรือประมง IUU และสร้างระบบฐานข้อมูลเรือประมงในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (RFVR-SEAFDEC)	✓	✓	✓	✓	✓

10. ความต้องการเฉพาะของประเทศกำลังพัฒนา (Special Requirement of Developing Countries)

<p>IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ● รัฐควรให้ความร่วมมือในการสนับสนุนการฝึกอบรมและการสร้างขีดความสามารถและพิจารณาการให้ความช่วยเหลือทางการเงิน ด้านเทคนิค/วิชาการ และด้านอื่น ๆ แก่ประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือโดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่ประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุดในกลุ่มนั้น และประเทศกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะเล็กๆ เพื่อให้สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามข้อผูกพันภายใต้ IPOA และพันธกรณีตามกฎหมายระหว่างประเทศซึ่งรวมทั้งหน้าที่ในฐานะรัฐเจ้าของธงและรัฐเจ้าของท่าเรือ ● ให้ความร่วมมือเพื่อดำเนินการ <ul style="list-style-type: none"> - การทบทวน และการแก้ไขปรับปรุงกรอบโครงสร้างของกฎหมายในประเทศและกฎระเบียบในระดับภูมิภาค - การปรับปรุงการรวบรวมข้อมูลและการผสมผสานข้อมูลด้านการประมงและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง - เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันในระดับภูมิภาค และ - เสริมสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มการบูรณาการระบบ MCS รวมถึงระบบติดตามด้วยดาวเทียม
--

ประเทศไทยยินดีให้ความร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศ และประเทศที่พัฒนาแล้วในการให้ความสนับสนุนในโครงการเสริมสร้างขีดความสามารถในเรื่องการป้องกันการทำประมง IUU และกิจกรรมต่างๆ ด้าน MCS อาทิเช่น ในการปฏิบัติการลาดตระเวนร่วม (Joint patrol operations) กับประเทศเพื่อนบ้าน การร่วมมือกับองค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาคและประเทศต่างๆ ในการสอบสวนการทำประมง IUU ซึ่งรวมทั้งการจัดทำข้อมูลด้าน MCS การแลกเปลี่ยนข้อมูลและข่าวสารด้านการทำประมง IUU ขั้นตอนการขึ้นเรือเพื่อตรวจสอบและสอบสวน (Boarding Inspection and Investigation) ตลอดจนมาตรการด้านรัฐเจ้าของท่าเรือ และการร่วมจัดทำฐานข้อมูลระดับภูมิภาคด้านเรือประมง (Fishing Vessel Record Database) เป็นต้น

ประเทศไทยมีความต้องการการแลกเปลี่ยนความร่วมมือด้านต่างๆ อาทิเช่น เรื่องการแก้ไขปัญหาการทำประมง IUU งานวิชาการและเทคโนโลยีด้านการจำแนกชนิดพันธุ์และพันธุกรรมสัตว์น้ำ ผู้เชี่ยวชาญกฎหมายระหว่างประเทศ วิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการตรวจเรือประมง และลาดตระเวนร่วมตามมาตรฐานสากล และการจัดการด้านการประมง MCS

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	เสริมสร้างการทำงานร่วมกันโดยการสนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาในทุกประเด็นที่ระบุในพันธกรณีของ IPOA สนับสนุนการเสริมสร้างขีดความสามารถกับประเทศเพื่อนบ้านที่กำลังพัฒนา เพื่อป้องกันยับยั้ง และจัดการทำประมง IUU และกิจกรรม MCS เช่น การดำเนินการลาดตระเวนร่วมกัน หรือ การจัดตั้งเครือข่ายในการเฝ้าระวัง		✓	✓	✓	✓
2	ความร่วมมือในการช่วยเหลือทางด้านวิชาการ เทคโนโลยีและผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งการพัฒนาแนวทางและการปฏิบัติเกี่ยวกับการตรวจสอบเรือประมงที่ดีที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทะเล การดำเนินการลาดตระเวนร่วม และโปรแกรมการฝึกอบรมผู้สังเกตการณ์บนเรือ	✓	✓	✓	✓	✓

11. การรายงาน (Reporting)

IPOA –IUU แนะนำให้รัฐต่างๆ ควรดำเนินการดังนี้

- รัฐต่างๆ และองค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาคควรรายงานเกี่ยวกับผลความก้าวหน้าในการพัฒนาประสิทธิภาพ และการนำแผนระดับชาติในการป้องกัน ยับยั้งและจัดการทำประมง IUU ไปใช้ปฏิบัติ ในฐานะส่วนหนึ่งของผลการรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณการทำประมงอย่างรับผิดชอบ ให้องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ทราบทุก 2 ปี ซึ่งรายงานเหล่านี้ควรจะได้รับ การจัดพิมพ์เผยแพร่โดย FAO อย่างทันกาล

ประเทศไทยจะรายงานความก้าวหน้าเกี่ยวกับการดำเนินการตามแผนระดับชาติในการป้องกันยับยั้งและจัดการทำประมง IUU ให้ FAO ทราบถึงรายละเอียดทุก 2 ปี

มาตรการที่จะดำเนินการ ได้แก่

ลำดับ	มาตรการ	2558	2559	2560	2561	2562
1	รายงานความก้าวหน้าให้ FAO ทราบ ทุก 2 ปี		✓		✓	

12. การเตรียมการเพื่อรองรับการนำไปปฏิบัติภายใต้ NPOA-IUU (Preparation for the Implementation under NPOA-IUU)

ในการเตรียมการเพื่อรองรับการนำไปปฏิบัติภายใต้ NPOA ประเทศไทยได้เตรียมรายละเอียดแผนปฏิบัติการระดับชาติในการป้องกัน ยับยั้ง และขจัดการทำประมง IUU (NPOA-IUU) ซึ่งระบุถึง 1. ดัชนีชี้วัดความสำเร็จของงาน (Key Performance Indicators) 2. คู่มือในการดำเนินการ 3. กฎระเบียบ กฎหมาย และนโยบายที่เกี่ยวข้อง 4. องค์กรที่รับผิดชอบ และ 5. กรอบเวลาในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการและมาตรการการจัดการ

การดำเนินการต่างๆ จัดทำขึ้นภายใต้พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 ซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2558 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2558 จะต้องดำเนินการตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 ซึ่งขณะนี้ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2558 โดยให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป คือ วันที่ 14 พฤศจิกายน 2558 เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการทำประมง IUU และปัญหาการบริหารจัดการประมงทะเลในเขตน่านน้ำของไทยและนอกน่านน้ำ กฎหมายที่เกี่ยวข้องรวมทั้งพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496, พระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. 2481 และพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 อยู่ภายใต้การแก้ไขให้ครอบคลุมทุกกิจกรรมการประมงในประเทศไทยและจะนำมาใช้เป็นกรอบทางกฎหมายในการพัฒนามาตรการที่มีการบังคับใช้ที่มีประสิทธิภาพ และมีความสอดคล้องกับกฎหมาย นโยบาย และกฎระเบียบตามกฎหมายภายในประเทศ และตราสารระหว่างประเทศและ/หรืออนุสัญญาที่มีผลผูกพัน

แผนที่กำหนดใน FMP ได้มีแนวทางในการดำเนินการ โดยจัดทำกรอบนโยบายแห่งชาติทางการประมงทะเลในประเทศไทย และมีมาตรการในการบรรลุนโยบาย และแผนการดำเนินงาน พ.ศ. 2558/2559 ซึ่งระบุรายละเอียดของการดำเนินการตามมาตรการต่างๆ แผน FMP จะดำเนินการในช่วง พ.ศ. 2558 - 2562 และควรมีการทบทวนรายงานเกี่ยวกับการที่ประสิทธิภาพของการประมงกับตัวชี้วัดและการวัดเปรียบเทียบสมรรถนะเป็นประจำทุกปี

NPOA-IUU ฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นโดยอ้างอิง FAO IPOA-IUU และมีความมุ่งหมายที่จะแก้ไขปัญหาการทำประมง IUU และยังระบุการดำเนินการและมาตรการต่างๆในการให้ความช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาการลดลงของทรัพยากรสัตว์น้ำที่เกิดจากการจับสัตว์น้ำมากเกินไป (Over-fishing) ในฐานะที่ประเทศไทยตระหนักดีว่าการทำประมง IUU เป็นปัญหาที่สำคัญและมีความมุ่งมั่นที่จะต่อต้านการทำประมง IUU คณะทำงานได้ดำเนินการเตรียมความพร้อม และได้จัดให้มีการประชุมหลายครั้ง โดยมีผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานภาครัฐเข้าร่วม ประเทศไทยจะสนับสนุนการสร้างทรัพยากรมนุษย์ในการดำเนินการตามแผน NPOA-IUU อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเตรียมการในเรื่องต่างๆ ได้แก่ การให้สัตยาบันแก่อนุสัญญาระหว่างประเทศ การเสริมสร้างข้อมูล MCS การส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการทำประมง IUU และการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ที่ดำเนินการตรวจสอบบนเรือและการสืบสวน รวมทั้งมาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ

แผนการบริหารจัดการประมงทะเลของประเทศไทย

นโยบายแห่งชาติด้านการจัดการประมงทะเล

พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒

กรมประมง

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประเทศไทย

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	๖
๑. บทนำ	๗
ขอบเขต	๗
วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และหลักการพื้นฐาน	๗
กรอบนโยบายและกฎหมายระดับชาติ	๑๐
การดำเนินงานของแผนการบริหารจัดการประมงทะเล	๑๐
๒. สถานการณ์ปัจจุบันของการประมงทะเลไทย	๑๑
ความสำคัญของการประมงทะเลต่อประเทศไทย	๑๑
ประวัติการพัฒนาการประมงไทย	๑๑
สถานภาพปัจจุบันของทรัพยากรประมงและแหล่งที่อยู่อาศัย	๑๓
โครงสร้างกองเรือและผลจับสัตว์น้ำ	๑๖
การเตรียมการและมาตรการการจัดการในปัจจุบัน	๑๙
๓. ปัญหาและความท้าทาย	๒๒
๔. ปัญหาเร่งด่วน: วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และมาตรการการจัดการ	๒๕
ปัญหาเร่งด่วน: รายละเอียดมาตรการการบริหารจัดการ ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน (KPIs) และ กรอบเวลา	๓๐
๕. ปัญหาอื่นๆ: วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และมาตรการการจัดการ	๓๙
ปัญหาอื่นๆ: รายละเอียดมาตรการการบริหารจัดการ ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน (KPIs) และ กรอบเวลา	๔๑
๖. กรอบเวลาการดำเนินงาน	๔๖
๗. ฐานข้อมูลและสารสนเทศที่จำเป็นต่อการติดตามและประเมินผล	๕๓
๘. งบประมาณ	๕๕
๙. แผนการด้านทรัพยากรบุคคล	๕๖
๑๐. การทบทวนแผนงาน	๕๙
๑๑. เอกสารอ้างอิง	๖๐
ภาคผนวก ก: การแบ่งกลุ่มเรือประมงของประเทศไทย	๖๒
ภาคผนวก ข: มาตรการการจัดการประมงของประเทศไทยในปัจจุบัน	๖๕
ภาคผนวก ค: ระบบการออกใบอนุญาตทำการประมงและการควบคุมการทำประมงของประเทศไทย	๖๘
ภาคผนวก ง: การประเมินผลจับสูงสุดที่ยั่งยืน (MSY) และระดับการลงแรงประมงที่เหมาะสมใน น่านน้ำไทย ปี ๒๕๕๘	๗๐
ภาคผนวก จ: แผนงานในอนาคตสำหรับการประเมินทรัพยากรประมงรายชนิด	๘๒
ภาคผนวก ฉ: แผนการดำเนินงานสำหรับปี ๒๕๕๘/๒๕๕๙	๘๕
ภาคผนวก ช: การให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการประมงที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการของรัฐ เพื่อแก้ไขปัญหาการประมง IUU และการลดขนาดกองเรือ (แผนการซื้อคืน)	๑๑๐
ภาคผนวก ซ: การจัดสรรงบประมาณ ปี ๒๕๕๘-๒๕๕๙	๑๑๓

สารบัญย่อ

ASEAN	Association of Southeast Asian Nations ประชาคมอาเซียน
CCCIF	Command Center for Combating Illegal Fishing ศูนย์บัญชาการแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย (ศปมผ.)
CCRF	Code of Conduct for Responsible Fisheries จรรยาบรรณในการทำประมงอย่างรับผิดชอบ
CPUE	Catch per unit effort ปริมาณการจับสัตว์น้ำต่อหน่วยการลงแรงประมง หรืออัตราการจับสัตว์น้ำ
CCAMLR	Commission for the Conservation of Antarctic Marine living Resources คณะกรรมการเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรที่มีชีวิตทางทะเลในเขตแอนตาร์กติก
DOF	Department of Fisheries, Ministry of Agriculture and Cooperatives, Thailand กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประเทศไทย
DMCR	Department of Marine and Coastal Resources, Ministry of Natural Resources and Environment, Thailand กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประเทศไทย
DNP	Department of National Parks and Wildlife and Plant Conservation กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช
FAO	Food and Agriculture Organization of the United Nations องค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ
ICCAT	International Commission for the Conservation of Atlantic Tunas คณะกรรมการเพื่อการอนุรักษ์ปลาทูน่าในมหาสมุทรแอตแลนติก
IOTC	Indian Ocean Tuna Commission คณะกรรมการปลาทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย
IUU fishing	Illegal, Unreported and Unregulated fishing การทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม
IPOA-IUU	International Plan of Action to prevent, deter and eliminate illegal, unreported and unregulated fishing แผนปฏิบัติการระดับสากลเพื่อการป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม
KPI	Key Performance Indicator ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน
MCS	Monitoring, Control and Surveillance การติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวังการทำประมง
MCTD	Marine Catch Transshipment Document หนังสือกำกับการขนถ่ายสัตว์น้ำ

MSY	Maximum Sustainable Yield ผลจับสูงสุดที่ยั่งยืน
NESDP	National Economic and Social Development Plans แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
NPCI	National Plan of Control and Inspection แผนการควบคุมและตรวจตราการประมงระดับชาติ
NPOA-IUU	National Plan of Action to prevent, deter and eliminate illegal, unreported and unregulated fishing แผนปฏิบัติการระดับชาติในการป้องกัน ยับยั้ง และขจัดการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม
PIPO	Port in – Port out การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง
PSMA	Port State Measure Agreement ความตกลงว่าด้วยมาตรการของรัฐเจ้าของท่า
RFMO	Regional Fisheries Management Organization องค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค
RPOA-IUU	Regional Plan of Action against IUU fishing แผนปฏิบัติการระดับภูมิภาคเพื่อต่อต้านการทำประมง IUU
SEAFDEC	Southeast Asian Fisheries Development Centre ศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
Thai-MECC	The Thailand Maritime Enforcement Coordinating Center ศูนย์ประสานการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (ศร.ชล.)
UNCLOS	United Nations Convention on the Law of the Sea อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล
UNFSA	United Nations Fish Stock Agreement or The United Nations Agreement for the Implementation of the Provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea of ๑๐ December ๑๙๘๒ relating to the Conservation and Management of Straddling Fish Stocks and Highly Migratory Fish Stocks ข้อตกลงสหประชาชาติว่าด้วยประชากรของสัตว์น้ำ หรือ ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามบทบัญญัติของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ฉบับลงวันที่ ๑๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๕ เกี่ยวกับการอนุรักษ์และจัดการประชากรของสัตว์น้ำ ชนิดพันธุ์ที่ข้ามเขตและอพยพย้ายถิ่นไกล พ.ศ.๒๕๓๘
WCPFC	Western and Central Pacific Fisheries Commission คณะกรรมการประมงแห่งมหาสมุทรแปซิฟิกตอนกลางและตะวันตก
VDS	Vessel Day Scheme การกำหนดจำนวนวันทำการประมง
VMS	Vessel Monitoring System ระบบติดตามเรือประมง

คำจำกัดความ

ผลจับสูงสุดที่ยั่งยืน: ค่าเฉลี่ยปริมาณการจับสูงสุดต่อปีที่สามารถจับสัตว์น้ำจากกลุ่มประชากรสัตว์น้ำในช่วงเวลาหนึ่ง โดยไม่ให้เกิดผลกระทบในทางลบต่อทรัพยากรที่อยู่ภายใต้สภาพแวดล้อมปกติ

การทำประมงเกินขนาด:

การทำประมงเกินกำลังผลิตจนสัตว์น้ำเกิดทดแทนไม่ทัน: สถานการณ์การจับสัตว์น้ำมากเกินไปจนก่อให้เกิดการลดลงของพ่อแม่พันธุ์เป็นอย่างมาก ยังผลให้สัตว์น้ำรุ่นใหม่เข้ามาทดแทนในกลุ่มประชากรมีปริมาณน้อย การทำประมงเกินกำลังผลิตนี้อาจนำไปสู่ความเสี่ยงต่อความเสื่อมโทรมของทรัพยากรประมงชั่วคราวหรือถาวร

การทำประมงมากเกินไปกำลังผลิตของสัตว์น้ำ: สถานการณ์ที่มีการจับสัตว์น้ำขนาดเล็กในปริมาณมากเกินไปจนในช่วงวงจรชีวิตของสัตว์น้ำ จากการลงแรงประมงมากเกินไปและมีการเลือกจับสัตว์น้ำที่ไม่เหมาะสม (เช่น การใช้ขนาดตาอวนที่เล็กเกินไป) และสัตว์น้ำไม่มีเวลาที่จะเติบโตจนได้ผลจับที่สูงสุด (และราคาที่สูงสุด)

การจับสัตว์น้ำมากเกินไปจนควร: ประชากรสัตว์น้ำมีความชุกชุมต่ำกว่าระดับการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน ทรัพยากรสัตว์น้ำอาจอยู่ในสถานะถูกจับมากเกินไปอีกช่วงเวลาหนึ่งแม้มีการควบคุมการจับสัตว์น้ำที่มากเกินไปแล้ว

มาตรการการจัดการ:

ปริมาณการจับสัตว์น้ำต่อหน่วยการลงแรงประมง (CPUE): ปริมาณการจับสัตว์น้ำต่อหน่วยการลงแรงประมง (หรือที่รู้จักกันว่า อัตราการจับสัตว์น้ำ เช่น กิโลกรัม/วัน) เมื่ออัตราการจับสัตว์น้ำที่มีการปรับเป็นค่ามาตรฐานแล้วสามารถนำมาใช้เพื่อเป็นตัวชี้วัดการเปลี่ยนแปลงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรสัตว์น้ำ

บทสรุปผู้บริหาร

การประมงทะเลมีความสำคัญต่อประเทศไทยทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม อย่างไรก็ตามมีประเด็นความท้าทายที่เกิดขึ้น ซึ่งหากไม่มีการแก้ไขโดยเร่งด่วนอาจก่อให้เกิดผลกระทบรุนแรงต่ออนาคตของการประมงไทยได้ ปัญหาต่างๆ เหล่านี้ ได้แก่ ทรัพยากรสัตว์น้ำลดลงเป็นอย่างมากอันเนื่องมาจากการลงแรงประมงที่มากเกินไป ส่งผลให้อัตราการจับสัตว์น้ำลดลง จำนวนสัตว์น้ำที่มีขนาดเล็กและปลาเปิดถูกจับในปริมาณมากซึ่งรวมถึงสัตว์น้ำที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจขนาดเล็ก และการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม (IUU) การเสื่อมโทรมของแหล่งที่อยู่อาศัยที่สำคัญของสัตว์น้ำ (ป่าชายเลน หญ้าทะเล และปะการัง) สถานการณ์ดังกล่าวที่เกิดขึ้นโดยส่วนใหญ่เป็นผลจากการขาดการควบคุม การเพิ่มจำนวนของเรือประมงที่เพิ่มขึ้นอยู่ตลอดเวลา และการนำเอาเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาใช้ในการทำประมงในช่วงเวลากว่า ๓๐ ปีที่ผ่านมา ซึ่งยังผลให้เกิดการทำประมงและระดับการลงแรงประมงที่สูงเกินควร

พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้ตระหนักถึงความสำคัญอย่างยิ่งยวดของการจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำอย่างยั่งยืนในประเทศไทย และต้องมีการจัดทำและดำเนินการตามแผนการบริหารจัดการประมงทะเล ซึ่งแผนการบริหารจัดการประมงทะเล (FMP) พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒ นี้วางแนวทางการจัดการปัญหาที่ประเทศไทยกำลังเผชิญอยู่เอาไว้ รวมถึงให้รายละเอียดเรื่องมาตรการการจัดการและการดำเนินการเพื่อเปลี่ยนระบบการประมงแบบเสรีที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน มาเป็นการประมงแบบจำกัดสิทธิการเข้าถึง โดยอยู่บนพื้นฐานความสมดุลระหว่างปริมาณการลงแรงประมงกับกำลังการผลิตของทรัพยากรประมง (ผลจับสูงสุดที่ยั่งยืน (MSY)) แผนการบริหารจัดการประมงทะเลของประเทศไทย มีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับแผนปฏิบัติการระดับชาติในการป้องกัน ยับยั้ง และขจัดการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม ปี ๒๕๕๘ (NPOA-IUU) และแผนการควบคุมและตรวจตราการประมงระดับชาติปี ๒๕๕๘ (NPCI)

แผนการบริการจัดการประมงทะเล (FMP) ตระหนักว่ามีการคุกคามหลายด้านต่อการบริหารจัดการการประมงทะเลอย่างยั่งยืนของประเทศไทย แต่จากการประเมินความเสี่ยงสามารถบ่งชี้ได้ถึงปัญหาเร่งด่วนคือ ๑) การทำประมงมากเกินไปและศักยภาพในการทำประมงที่สูงเกินไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งกองเรือประมงพาณิชย์ และ ๒) การทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (IUU)

แผนการบริหารจัดการประมงทะเลมีเป้าหมายในการลดศักยภาพการทำประมงและลดระดับการลงแรงประมง เพื่อจำกัดการจับสัตว์น้ำให้ได้ถึงหรือให้ใกล้เคียงกับระดับผลจับสูงสุดที่ยั่งยืนหรือ MSY เป้าหมายเฉพาะในการลดศักยภาพการทำประมง ได้แก่ ๑) สัตว์น้ำหน้าดิน ลดร้อยละ ๔๐ ในอ่าวไทย และร้อยละ ๑๐ ในทะเลอันดามัน และ ๒) ปลาผิวน้ำ ลดร้อยละ ๓๐ ในอ่าวไทย และร้อยละ ๒๐ ในทะเลอันดามัน มาตรการหลักที่ทำให้บรรลุเป้าหมายเหล่านี้คือ การเพิกถอนเรือประมงพาณิชย์ที่ผิดกฎหมายในปัจจุบันออกไป รวมทั้งการห้ามทำการประมงชั่วคราว เพื่อลดระดับการลงแรงประมงส่วนเกิน โดยจะมีมาตรการชดเชย รวมทั้งแผนการซื้อเรือคืน

นอกจากนี้ แผนการบริหารจัดการประมงทะเลได้จัดทำขึ้นเพื่อลดการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม ให้ได้ถึงระดับที่สามารถควบคุมได้โดยผ่านการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง (MCS) แบบปกติในอนาคตได้ มาตรการการจัดการเฉพาะเพื่อให้บรรลุเป้าหมายรวมถึง:

- การเสริมสร้างประสิทธิภาพมาตรการการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง โดยการปรับเปลี่ยนด้านองค์กรและเพิ่มการสนับสนุนด้านทรัพยากรและขีดความสามารถด้านการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง
- ปรับปรุงระบบการออกใบอนุญาตและการจดทะเบียนเรือประมง เพื่อให้เรือทุกลำมีการจดทะเบียนและได้รับอนุญาตทำการประมง เรือประมงลำใดที่มีประวัติการทำประมง IUU จะไม่ได้รับอนุญาตให้จดทะเบียน

แผนการบริหารจัดการประมงทะเลให้รายละเอียดเรื่องมาตรการการจัดการทั้งหมดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ FMP รวมไปถึงดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงานและกรอบเวลาการดำเนินงาน นอกจากนี้ยังระบุวิธีการดำเนินงานและหน่วยงานรับผิดชอบไว้ในแผนการดำเนินงาน ปี ๒๕๕๘/๒๕๕๙

ปัญหาอื่นๆ ที่สำคัญรองลงมาจะถูกจัดการด้วยมาตรการที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเหล่านั้น ไม่ว่าจะเป็นการจับสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่ยังมีขนาดเล็ก ซึ่งจะได้รับการจัดการโดยการจำกัดขนาดตาอวน และการห้ามทำประมงในบางพื้นที่และบางฤดูกาล ความขัดแย้งระหว่างชาวประมงกลุ่มต่างๆ จะได้รับการจัดการโดยการประกาศสิทธิในการทำประมงในเขตต่างๆ (ตามระยะห่างจากชายฝั่งทะเล) แหล่งที่อยู่ของสัตว์น้ำซึ่งอยู่ในภาวะวิกฤตจะได้รับการฟื้นฟูโดยการเพิ่มความร่วมมือและการประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ ที่มีหน้าที่ในการปกป้องและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางทะเล

แผนการบริหารจัดการประมงทะเลยังได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการจัดเก็บฐานข้อมูลสารสนเทศให้ดีขึ้น เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจในการบริหารจัดการ และมีการนำเสนอการเปลี่ยนแปลงสิ่งใหม่ที่สำคัญหลายประเด็นจากงานวิจัย และข้อมูลสารสนเทศที่สามารถนำไปใช้ในการจัดการประมงทะเลของประเทศไทยในอนาคตได้ ท้ายที่สุด FMP เล็งเห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านองค์กรและมีการเพิ่มศักยภาพของบุคลากรเพื่อปรับปรุงการจัดการประมงในอนาคตให้ดียิ่งขึ้น

การดำเนินการตามแผนการบริหารจัดการประมงทะเลไทยต้องใช้งบประมาณและทรัพยากรบุคคลที่เพียงพอ ซึ่งรัฐบาลไทยได้ให้คำมั่นว่าจะจัดสรรงบประมาณ รวมทั้งเพิ่มจำนวนบุคลากรอย่างพอเพียงในการดำเนินงานตามกิจกรรมของแผนการบริหารจัดการประมงทะเลไทย

แผนการบริหารจัดการประมงทะเลนี้ จะได้รับการพิจารณาทบทวนทุกปี โดยมีการส่งรายงานความก้าวหน้าของการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ จะมีการประเมินและทบทวนครั้งสำคัญทุก ๒ ปี ซึ่งหากมีความจำเป็น ประเด็นปัญหา เป้าหมาย และวัตถุประสงค์จะได้รับการปรับปรุง

๑. บทนำ

ตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมา ทรัพยากรประมงและสภาพแวดล้อมทางทะเลเสื่อมโทรมลงอย่างรุนแรง ซึ่งเป็นผลมาจากการทำประมงมากเกินไป เนื่องจากขาดการควบคุมปริมาณการลงแรงประมง ทำให้เกิดการขยายตัวทั้งการเพิ่มขึ้นของจำนวนเรือประมง และการรับเอาเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาใช้ในการทำประมง ซึ่งไม่สอดคล้องกับกำลังการผลิตของทรัพยากรตามธรรมชาติ ปัญหาดังกล่าวเป็นมูลเหตุที่ทำให้เกิดการทำให้ประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (IUU) เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในพื้นที่ทำการประมงในน่านน้ำไทย ทั้งที่เกิดขึ้นจากเรือประมงไทยและเรือประมงต่างชาติ รวมไปถึงการประมงนอกน่านน้ำไทย (ทะเลหลวงหรือน่านน้ำของรัฐอื่น) ที่ละเมิดโดยเรือประมงไทย ก่อนปี ๒๕๕๘ การประมงไทยดำเนินการภายใต้กฎหมายประมงที่ล้าสมัย (พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐) ซึ่งส่งเสริมการประมงแบบเสรีให้กับทุกคนที่ต้องการทำการประมง

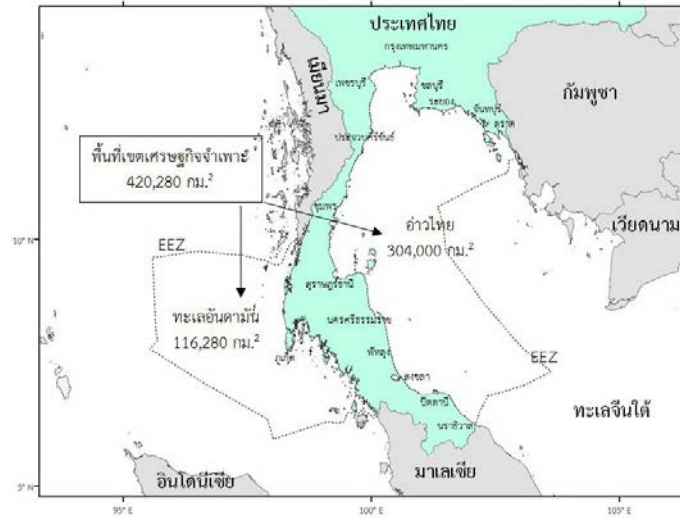
ปัจจุบันประเทศไทยเข้าสู่การปฏิรูปครั้งสำคัญที่มีพื้นฐานอยู่บนระบบจำกัดสิทธิการเข้าถึง การปฏิรูปดังกล่าวเป็นไปได้โดยผ่านพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ฉบับใหม่ ที่จะนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีต่อไปในปี ๒๕๕๘ นี้ พระราชกำหนดการประมงฉบับนี้ทำให้กรมประมง (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์) จัดทำและเสนอแผนการบริหารจัดการผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติต่อไป แผนการบริหารจัดการประมงทะเลของประเทศไทย (FMP) ได้วางแนวทางการปฏิบัติและมาตรการที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการประมงอย่างยั่งยืนในอนาคต และเพื่อควบคุมปริมาณการลงแรงประมงที่สูงเกินไปให้อยู่ในระดับที่สอดคล้องกับผลจับสูงสุดที่ยั่งยืน (MSY) ของทรัพยากร แผนการบริหารจัดการประมงทะเลมีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับแผนปฏิบัติการระดับชาติในการป้องกัน ยับยั้ง และขจัดการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม ปี ๒๕๕๘ (NPOA-IUU) และแผนการควบคุมและตรวจตราการประมงระดับชาติปี ๒๕๕๘ (NPCI) ที่ระบุการบังคับใช้กฎระเบียบข้อบังคับ และการปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ

ขอบเขต

แผนการบริหารจัดการประมงทะเลนี้นำไปใช้กับการทำประมงทะเลทั้งหมด ทั้งเรือประมงพื้นบ้านและเรือประมงพาณิชย์ที่ทำประมงในน่านน้ำไทย และรวมถึงการทำประมงทะเลที่ดำเนินการโดยเรือประมงไทยในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐอื่นและทะเลหลวง เขตการประมงในน่านน้ำไทยประกอบด้วยพื้นที่ทางฝั่งทะเลตะวันออก (อ่าวไทย) และฝั่งตะวันตก (ทะเลอันดามัน) เขตการประมงเหล่านี้แสดงไว้ดังภาพที่ ๑ ด้วยการบริหารจัดการมีความแตกต่างกันระหว่างฝั่งอ่าวไทยและทะเลอันดามัน จึงได้มีการระบุไว้ในวัตถุประสงค์ของแผนงาน (ตามบทที่ ๔ และ ๖ หัวข้อ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และมาตรการการจัดการ)

ภาพที่ ๑: พื้นที่ทำการประมงทะเลในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน

แผนการบริหารจัดการประมงทะเลครอบคลุมกลุ่มสัตว์น้ำดังนี้

- ปลาผิวน้ำทั้งหมด
- สัตว์น้ำหน้าดินทั้งหมด
- ปลาทุ่นที่มีการอพยพย้ายถิ่นไกลและปลาชนิดที่คล้ายคลึงปลาทุ่นทั้งหมด (โดยปกติจะถูกจัดการภายใต้โครงการบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค หรือ RFMO)
- สัตว์น้ำชนิดอื่นๆ ที่ไม่ใช่เป้าหมาย สัตว์น้ำที่ถูกจับขณะทำการประมง เช่น สัตว์น้ำที่ใกล้สูญพันธุ์ และชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม

วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และหลักการพื้นฐาน

วิสัยทัศน์สำหรับการประมงทะเลในอนาคตของประเทศไทยโดยผ่านการปฏิรูปการพัฒนากการประมงคือ:

การประมงทะเลมีความยั่งยืน ภายใต้การบริหารอย่างมีธรรมาภิบาล โดยมีแหล่งที่อยู่สัตว์น้ำและสภาพแวดล้อมที่สมบูรณ์ ส่งผลให้มีการต่อต้านการประมง IUU เพิ่มผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ และปรับปรุงคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

วิสัยทัศน์โดยรวมนี้สามารถจำแนกออกเป็นเป้าหมายที่สามารถแก้ไขปัญหาคำคัญ:

เป้าหมาย:

๑. ปฏิรูปการประมงทะเลของประเทศไทยให้เป็นระบบการประมงแบบจำกัดสิทธิการเข้าถึง ทำให้ระดับการลงแรงประมงสอดคล้องกับผลจับสูงสุดที่ยั่งยืน (MSY)
๒. ป้องกัน ยับยั้ง และขจัดการประมง IUU
๓. เพิ่มผลประโยชน์ให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และลดความขัดแย้งระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลัก
๔. ปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางทะเล และ
๕. เสริมสร้างศักยภาพในการจัดการประมงที่ยั่งยืน

แผนการบริหารจัดการประมงทะเลฉบับนี้อยู่บนพื้นฐานข้อปฏิบัติระดับสากลที่ดีที่สุดและพันธะของประเทศไทยในการประมงระหว่างประเทศ และนำการบริหารจัดการประมงโดยใช้แนวทางเชิงระบบนิเวศ (EAFM) มาใช้ ซึ่งมีเป้าหมายที่จะสร้างสมดุลระหว่างระบบนิเวศที่อุดมสมบูรณ์ (ทรัพยากรสัตว์น้ำและสิ่งแวดล้อม) กับความอยู่ดีมีสุขของประชาชน (ผลประโยชน์ทางสังคมและเศรษฐกิจ)

หลักการสำคัญของแผนการบริหารจัดการประมงทะเล

- **การพัฒนาที่ยั่งยืน** ส่งเสริมความสมดุลระหว่างระบบนิเวศที่อุดมสมบูรณ์ (เช่น สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรสัตว์น้ำที่สมบูรณ์) และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน (เช่น ความมั่นคงทางอาหาร การจ้างงาน การดำรงชีวิต รายได้) เพื่อผลประโยชน์อันเกิดจากการประมงจะได้ยั่งยืนสืบต่อไปให้กับคนรุ่นหลัง
- **ธรรมาภิบาล** ช่วยให้การกำหนดกฎระเบียบเกิดขึ้นได้สะดวก และสนับสนุนให้มีทรัพยากรและการจัดการที่พอเพียงต่อการบังคับใช้และปฏิบัติตามกฎระเบียบเหล่านั้น
- **การบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ** เพื่อให้แน่ใจว่ามาตรการการจัดการได้รับการปฏิบัติตาม
- **การให้ความร่วมมือและประสานความร่วมมือ** ตลอดทุกระดับชั้น ภายในองค์กรภาครัฐและภาคประชาชน และระหว่างองค์กรและภาคส่วนต่างๆ
- **การบริหารจัดการที่ปรับเปลี่ยนได้** ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนั้นมาจากกระบวนการเรียนรู้และดัดแปลง
- **หลักการป้องกันล่วงหน้า** ที่ไม่ทำให้การลงมือปฏิบัติล่าช้าเพราะขาดข้อมูล และเป็นการจัดการอย่างระมัดระวังเมื่อมีความไม่แน่นอนเกิดขึ้น เช่น ความไม่แน่นอนในการประมาณค่า MSY)

กรอบนโยบายและกฎหมายระดับชาติ

แผนการบริหารจัดการได้ถูกจัดทำให้มีความสอดคล้องกับพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และกล่าวถึงการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการและมาตรการการวัดผลการดำเนินงาน เพื่อให้มีการประเมินผลของระดับความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

การดำเนินงานของแผนการบริหารจัดการประมงทะเล

แผนการบริหารจัดการประมงทะเลจะดำเนินการตั้งแต่ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๒ โดยในช่วงเวลาดังกล่าว กรมประมงของไทยจะบังคับใช้มาตรการจัดการและออกกฎข้อบังคับสำหรับการประมงตามแผนการบริหารจัดการประมงทะเลนี้ แผนการบริหารจัดการประมงทะเลจะถูกประเมินผลเป็นประจำทุกปี โดยยึดถือพื้นฐานของข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดและการดำเนินงานของการประมงในขณะนั้น ซึ่งรายงานผลการดำเนินงานของการประมงโดยเปรียบเทียบกับดัชนีชี้วัดและเกณฑ์มาตรฐานทั้งหมด จะถูกส่งมอบแก่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์และคณะกรรมการการประมงแห่งชาติ

๒. สถานการณ์ปัจจุบันของการประมงทะเลไทย

ความสำคัญของการประมงทะเลต่อประเทศไทย

การประมงทะเลมีความสำคัญต่อประเทศไทยทั้งทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ สัตว์น้ำมีความสำคัญอย่างมากต่อความมั่นคงทางอาหารและการดำรงอยู่ได้ด้วยตนเองของประเทศไทย จากข้อมูลการสำรวจล่าสุด (กรกฎาคม ๒๕๕๘) จำนวนเรือประมงไทยที่ยังทำการประมงมีทั้งสิ้น ๔๒,๕๑๒ ลำ สามารถจับสัตว์น้ำได้จำนวน ๑.๕๖ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๗ ปริมาณการจับสัตว์น้ำนี้ส่งเสริมรายได้ ความเป็นอยู่ และการจ้างงาน ชาวประมงประมาณ ๑๗๒,๔๓๐ คน (ร้อยละ ๘๒ เป็นชาวต่างชาติ) และประมาณ ๕๑๕,๐๐๐ คน ถูกจ้างในอุตสาหกรรมประมงที่เกี่ยวข้อง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นหญิง (เช่น อุตสาหกรรมการแปรรูปสัตว์น้ำ อุตสาหกรรมการต่อเรือ โรงงานผลิตผลิตภัณฑ์ประมงกระป๋องและแช่แข็ง และโรงงานผลิตปลาป่น) สำหรับเขตชนบทของประเทศไทย โดยทั่วไปแล้วปลาเป็นแหล่งอาหารที่ให้โปรตีนที่คนในชนบทสามารถซื้อหาได้ ซึ่งเป็นส่วนสนับสนุนที่สำคัญในด้านอาหารเพื่อสุขภาพและความมั่นคงทางอาหารอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชุมชนประมงพื้นบ้านซึ่งมีมากกว่า ๒,๕๐๐ ชุมชนตลอดชายฝั่งทะเล นอกจากนี้ประเทศไทยยังเป็นประเทศผู้ผลิตและส่งออกอาหารทะเลรายหลัก โดยในปี ๒๕๕๖ ประเทศไทยส่งออกอาหารทะเลจำนวน ๑.๗๔ ล้านตัน มีมูลค่า ๒๒๗,๗๒๒ ล้านบาท และนำเข้า ๑.๖๗ ล้านตัน คิดเป็นมูลค่า ๙๙,๕๖๘ ล้านบาท (กรมประมง, ๒๕๕๘)

ประวัติการพัฒนาการประมงไทย

ก่อนปี ๒๕๖๘ การจับสัตว์น้ำส่วนมากเป็นการจับโดยใช้เบ็ดและโป๊ะตามแนวชายฝั่งทะเล โดยใช้เรือขนาดเล็กที่ไม่มีเครื่องยนต์ ที่ระดับน้ำลึกไม่เกิน ๒๐ เมตร ในปี ๒๕๗๓ มีการทดลองใช้เรือลากอวนติดเครื่องยนต์จากประเทศญี่ปุ่นในอ่าวไทยแต่ไม่เป็นที่นิยม ต่อจากนั้นได้มีการแก้ไขปรับปรุงฝืนอวนมาใช้กับเรือประมง และเรียกว่า “อวนล้อมจับ” ซึ่งชาวประมงไทยนิยม อวนล้อมจับมุ่งจับปลาผิวน้ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “ปลาหู” จำนวนเรือประมงชนิดนี้เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว และยังผลให้การจับปลาโดยเฉลี่ยในแต่ละปีเพิ่มสูงขึ้นประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ ตันต่อปี

ปี ๒๕๐๓ มีการนำเข้าเรือลากอวนจากประเทศเยอรมัน เพื่อนำมาใช้ในอ่าวไทย ซึ่งเป็นเรือลากอวนที่มีประสิทธิภาพมาก และมีการใช้กันแพร่หลาย เนื่องจากมีประสิทธิภาพในการจับปลาทั้งกลางวันและกลางคืน จำนวนเรือลากอวนเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลให้ทรัพยากรประมงในน่านน้ำไทยลดจำนวนลง ภายหลังชาวประมงได้พัฒนาเรือประมงให้มีขนาดใหญ่ขึ้น ติดตั้งเครื่องยนต์กำลังแรงม้าสูง มีอุปกรณ์การสื่อสารและเทคโนโลยีการวัดความลึกด้วยเสียงที่ดีขึ้น ทำให้สามารถทำการประมงห่างจากชายฝั่งทะเลได้ไกลกว่าเดิมและอยู่กลางทะเลได้นานขึ้น เรือลากอวนขนาดใหญ่เหล่านี้จับสัตว์น้ำในทะเลใกล้กับชายฝั่งประเทศกัมพูชาและเวียดนาม

ในปี ๒๕๒๐ ประเทศเพื่อนบ้านเริ่มประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะ (EEZ) (จาก ๑๒ ไมล์ทะเล ถึง ๒๐๐ ไมล์ทะเล) ประเทศไทยกำหนดเขตเศรษฐกิจจำเพาะเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔ การประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะเป็นผลให้พื้นที่ทำการประมงลดลง ซึ่งชาวประมงไทยที่เคยได้รับอนุญาตให้ทำการประมงจากพื้นที่ ๗๗๐,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร ลดลงเหลือ ๒๔๕,๒๗๑ ตารางกิโลเมตร จากสาเหตุดังกล่าวทำให้เรือประมงขนาดเล็กกลับมาทำการประมงในน่านน้ำไทย แม้ว่าเรือประมงขนาดกลางจะยังคงทำการประมงในบริเวณเดิม โดยได้รับอนุญาตจากรัฐชายฝั่ง ในขณะที่เรือประมงขนาดใหญ่ซึ่งสามารถออกทะเลไปได้ไกล ได้เสาะหาแหล่ง

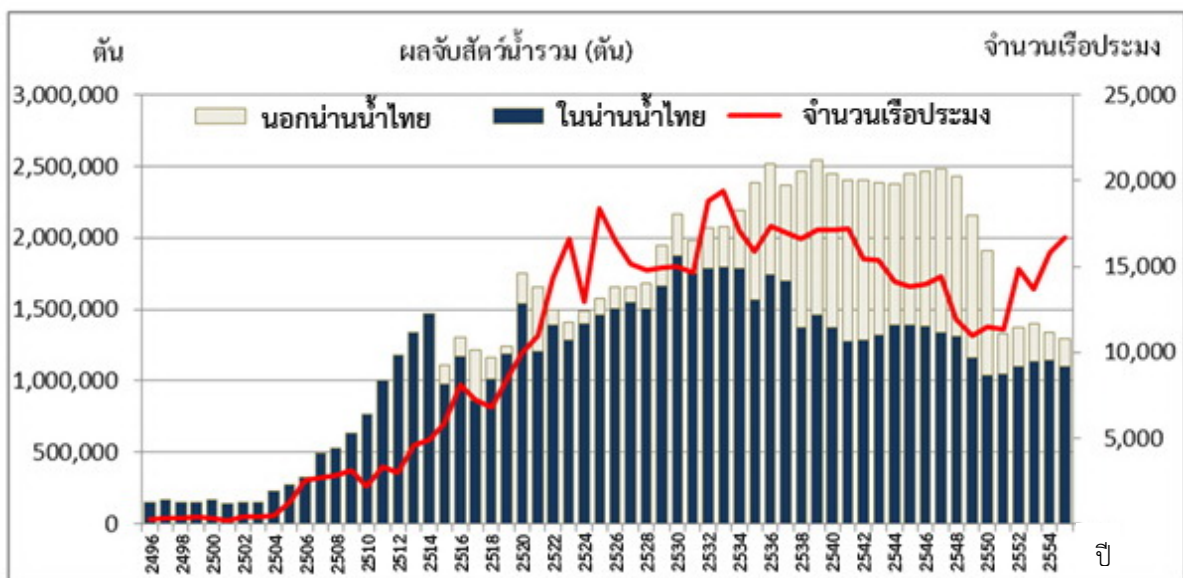
ทรัพยากรประมงใหม่ ในช่วงเวลานั้น ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และบรูไนยังไม่ได้กำหนดเขตเศรษฐกิจจำเพาะและไม่มีข้อตกลง เรื่องการประมงกับประเทศอื่น

ต่อมาในปี ๒๕๓๗ เรือประมงขนาดใหญ่ออกไปทำการประมงไกลขึ้นกว่าเดิม ไปจนถึงประเทศบังคลาเทศ อินเดีย ศรีลังกา และเยเมน อย่างไรก็ตามหลายประเทศเริ่มไม่อนุญาตให้เรือประมงต่างชาติเข้าไปในน่านน้ำ หากจะทำการประมงกับประเทศอื่น ชาวประมงต้องทำธุรกิจร่วมกับประเทศนั้นๆ ชาวประมงต้องเปลี่ยนธงเป็นเรือของรัฐชายฝั่งนั้นๆ เช่น เปลี่ยนเป็นธงของประเทศอินโดนีเซีย และมาเลเซีย ข้อตกลงอีกประการหนึ่งคือ การให้เข้าเรือประมงเข้าไปทำประมงในเขตของรัฐชายฝั่ง เช่น ในประเทศอิหร่าน ในปี ๒๕๕๑ ข้อตกลงทางธุรกิจบางประเภทเหล่านี้ต้องเผชิญกับข้อจำกัด ทำให้เรือประมงไทยจำเป็นต้องไปทำการประมงในประเทศอื่น ในปี ๒๕๕๗ ประเทศพม่าได้ยกเลิกการอนุญาตเรือประมงต่างชาติเข้ามาทำประมง และต่อมาประเทศปาปัวนิวกินีได้ยกเลิกการอนุญาตเช่นเดียวกันในปี ๒๕๕๘

ประเทศไทยกลายเป็นผู้นำในการผลิตอาหารทะเลของโลก ขณะเดียวกันอุตสาหกรรมอาหารทะเลได้ขยายตัวและยังผลให้เกิดความต้องการวัตถุดิบด้านอาหารทะเลมาป้อนให้โรงงานอุตสาหกรรมอาหารทะเลมากขึ้น วัตถุดิบส่วนใหญ่มาจากชาวประมงไทยที่ออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทยและนำกลับเข้ามาป้อนให้กับโรงงาน การประมงไทยพัฒนาเป็นอย่างมากและมีความซับซ้อนมากขึ้น ในขณะที่กฎหมายการประมงไทยล้าหลังและไม่สามารถควบคุมการพัฒนานี้ได้

ข้อมูลผลจับสัตว์น้ำรวมในปี ๒๕๒๔ ถูกแบ่งตามแหล่งทำการประมงเป็นผลจับจากน่านน้ำไทยและนอกน่านน้ำ หลังจากประเทศไทยประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะในปี ๒๕๒๔ ซึ่งปริมาณผลจับมีความผันแปรขึ้นกับนโยบายของรัฐชายฝั่งและรัฐเจ้าของท่า ในปี ๒๕๕๑ อินโดนีเซียและมาเลเซียซึ่งเป็นแหล่งทำการประมงหลักของชาวประมงไทย ไม่อนุญาตให้เรือประมงต่างชาติเข้าไปในเขตน่านน้ำของทั้งสองประเทศ ดังนั้นชาวประมงไทยจึงต้องเปลี่ยนธงเพื่อให้ได้รับอนุญาตให้จับสัตว์น้ำในเขตน่านน้ำ ได้ ส่งผลให้ปริมาณการจับสัตว์น้ำลดลงนับตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ (ภาพที่ ๒)

ภาพที่ ๒: ปริมาณการจับสัตว์น้ำทะเลในและนอกน่านน้ำไทย และจำนวนเรือประมง ปี ๒๕๓๖-๒๕๕๕ (กรมประมง, ๒๕๕๘)

สถานภาพปัจจุบันของทรัพยากรประมงและแหล่งที่อยู่อาศัย

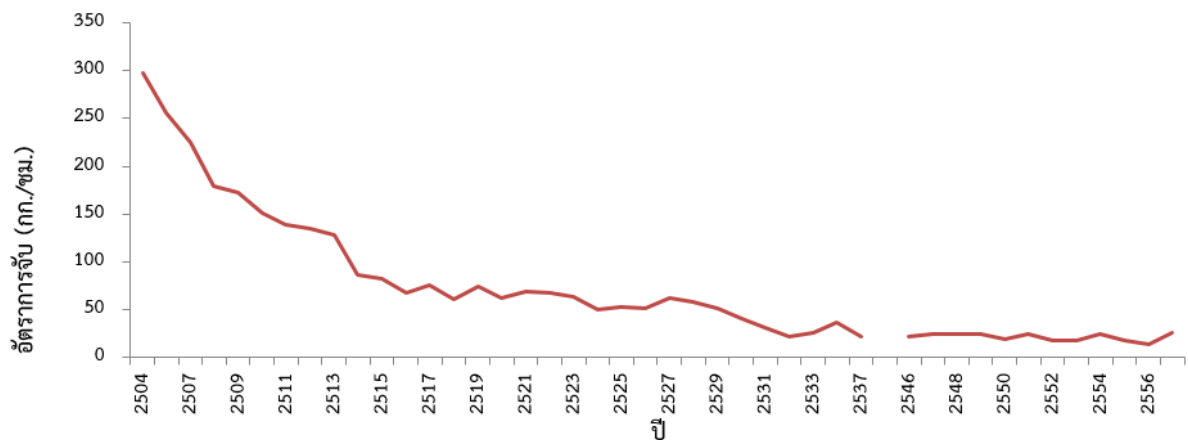
ทรัพยากรประมง

ทรัพยากรประมงโดยเฉพาะในบริเวณชายฝั่งอยู่ในสภาพเสื่อมโทรมอย่างมาก ดังแสดงให้เห็นจาก

1. ความอุดมสมบูรณ์ที่ลดลง ซึ่งเห็นได้จากการลดลงของอัตราการจับสัตว์น้ำ (CPUE) จากการสำรวจด้วยอวนลาก
2. ผลจับสัตว์น้ำเท่ากับหรือมากกว่าผลจับสูงสุดที่ยั่งยืน (MSY)

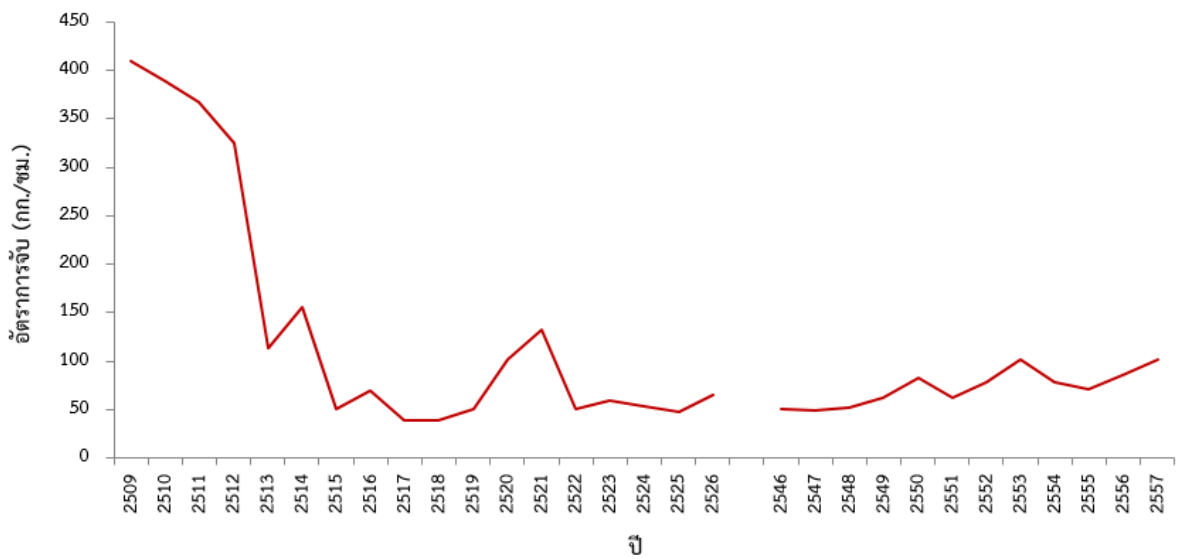
การลดลงของอัตราการจับสัตว์น้ำ (CPUE) จากการสำรวจด้วยอวนลาก ประเทศไทยดำเนินการสำรวจทางทะเลด้วยเรือสำรวจอย่างสม่ำเสมอมาตั้งแต่ช่วงต้นทศวรรษที่ ๑๙๖๐ (๒๕๐๓) อัตราการจับสัตว์น้ำในอ่าวไทยลดลงอย่างต่อเนื่องจากตั้งแต่ปี ๒๕๐๔ จนถึงปี ๒๕๓๓ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงความอุดมสมบูรณ์ที่เริ่มลดลงของสัตว์น้ำหน้าดินในอ่าวไทยระหว่างที่มีการทำประมงอย่างหนัก ซึ่งเป็นเวลาเดียวกันกับที่มีการนำอวนลากเข้ามาทำการประมงในน่านน้ำไทย และหลังจากนั้นไม่นานได้มีการนำอวนล้อมจับเข้ามาในประเทศไทย ในช่วงดังกล่าวมีการสำรวจอัตราจับสัตว์น้ำพบว่าอยู่ในระดับที่มีการเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก ซึ่งขณะนี้เหลือเพียงร้อยละ ๙ ของอัตราการจับสัตว์น้ำแรกเริ่มสำรวจ (ภาพที่ ๓)

ภาพที่ ๓: อัตราการจับสัตว์น้ำของเรือสำรวจ (กก./ชม.) ในอ่าวไทยด้วยอวนลากจากปี ๒๕๐๔ ถึงปี ๒๕๕๗

สำหรับทะเลอันดามันมีอัตราการจับสัตว์น้ำลดลงอย่างต่อเนื่องเช่นกัน โดยอัตราการจับสัตว์น้ำในปี ๒๕๕๗ เหลือเพียงประมาณร้อยละ ๒๕ ของปี ๒๕๐๙ (ภาพที่ ๔)

ภาพที่ ๔: อัตราการจับสัตว์น้ำของเรือสำรวจ (กก./ชม.) ในทะเลอันดามันด้วยอวนลากจากปี ๒๕๐๙ ถึงปี ๒๕๕๗

ผลจับสัตว์น้ำเท่ากับหรือมากกว่าผลจับสูงสุดที่ยั่งยืน (MSY): จากการประเมินสมภาวะทรัพยากรปรากฏว่าระดับการลงแรงประมงโดยประมาณสำหรับการจับสัตว์น้ำหน้าดินในอ่าวไทยมีมากกว่าระดับการลงแรงประมงเพื่อให้ได้ผลจับสูงสุดที่ยั่งยืนถึงร้อยละ ๓๒.๘ และในทะเลอันดามันมีมากกว่าระดับการลงแรงประมงเพื่อให้ได้ผลจับสูงสุดที่ยั่งยืนร้อยละ ๕.๓ สำหรับปลาผิวน้ำ (ยกเว้นปลาเกะตัก) ระดับการลงแรงประมงในอ่าวไทยปัจจุบันมีมากกว่าระดับการลงแรงประมงเพื่อให้ได้ผลจับสูงสุดที่ยั่งยืนร้อยละ ๒๗.๐ ส่วนในทะเลอันดามันมีมากกว่าระดับการลงแรงประมงเพื่อให้ได้ผลจับสูงสุดที่ยั่งยืนร้อยละ ๑๖.๕ ระดับการลงแรงประมงปลาเกะตักพบว่าอยู่ในภาวะสมดุลกับผลจับสูงสุดที่ยั่งยืน รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีประเมินและผลการประเมินตามภาคผนวก ง ซึ่งนำเสนอข้อมูลในรายละเอียดเกี่ยวกับผลจับสูงสุดที่ยั่งยืนของทรัพยากรประมงในประเทศไทย การประเมินสมภาวะทรัพยากรของสัตว์น้ำชนิดที่สำคัญที่ผ่านมาได้มีการดำเนินการมาแล้ว ซึ่งผลการประเมินแสดงให้เห็นว่า สัตว์น้ำส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๘๒ ของสัตว์น้ำหน้าดิน และร้อยละ ๗๘ ของปลาผิวน้ำ) มีการใช้ประโยชน์มากเกินไป สถานการณ์นี้เกิดกับสัตว์น้ำบางชนิดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ จากการศึกษาปลาเกะตัก ๓ ชนิด พบว่า มีการใช้ประโยชน์มากเกินไป ทั้งนี้ได้มีแผนการประเมินสมภาวะทรัพยากรรายชนิดอีกในอนาคต (ภาคผนวก จ)

ตารางที่ ๑: ผลจับสูงสุดที่ยั่งยืนของทรัพยากรประมงทะเลในน่านน้ำไทย

พื้นที่	MSY (ตัน)	การลงแรงที่เหมาะสม	ผลจับปัจจุบัน (ตัน)	การลงแรงปัจจุบัน	สถานะการประมง	
					เกิน / สมดุล / ต่ำ	ร้อยละ
(๑) สัตว์น้ำหน้าดิน*					เกิน (ล้านชั่วโมง)	
อ่าวไทย	๗๙๔,๗๗๑	๒๔.๓๓ ล้านชม.	๕๐๓,๒๗๖	๓๖.๒๐ ล้านชม.	๑๑.๘๗	+๓๒.๘%
ทะเลอันดามัน	๒๔๐,๕๑๙	๔.๘๑ ล้านชม.	๑๗๗,๖๘๔	๕.๐๙ ล้านชม.	๐.๒๘	+๕.๓%
(๒) ปลากระตัก					ต่ำกว่า/เกิน (วัน)	
อ่าวไทย	๑๙๑,๗๘๕	๑๑๔,๕๘๘ วัน	๑๘๓,๒๑๖	๑๑๕,๖๐๐ วัน	๑,๐๑๒	+๐.๙ %
ทะเลอันดามัน	๓๒,๙๔๔	๕๒,๐๑๔ วัน	๓๓,๙๐๓	๕๑,๕๒๐ วัน	๔๙๔	-๑.๐%
(๓) ปลาผิวน้ำอื่นๆ					เกิน (วัน)	
อ่าวไทย	๒๔๘,๑๗๖	๑๓๐,๔๙๓ วัน	๒๔๕,๙๘๖	๑๗๘,๗๐๙ วัน	๔๘,๒๑๖	+๒๗.๐ %
ทะเลอันดามัน	๑๑๘,๔๗๗	๕๔,๒๓๘ วัน	๙๙,๐๓๙	๖๔,๙๒๕ วัน	๑๐,๖๘๗	+๑๖.๕ %

*สัตว์น้ำหน้าดิน หมายถึง สัตว์น้ำทุกชนิดที่อาศัยที่พื้นทะเล รวมถึงกุ้ง กุ้ง ปู และปลาหมึก

ปริมาณสัตว์น้ำขนาดเล็กที่ถูกจับ

จากสถิติการประมงสัตว์น้ำขนาดเล็กของปลาที่มีมูลค่าต่ำหรือปลาเปิดในอ่าวไทยได้เพิ่มปริมาณขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่วนที่สำคัญอย่างยิ่งยวดของปลาที่มีมูลค่าต่ำหรือปลาเปิด คือ องค์กรประกอบซึ่งเป็นปลาเศรษฐกิจขนาดเล็ก ซึ่งควรจะเจริญเติบโตเป็นปลาที่โตเต็มวัยและสามารถวางไข่ได้ และยังจำหน่ายได้ในราคาที่สูงกว่า

ผลการวิจัยในประเทศไทยแสดงให้เห็นว่าประมาณร้อยละ ๕๐ ของผลจับจากอวนลาก ประกอบด้วยปลาที่มีมูลค่าต่ำหรือปลาเปิด ในปริมาณปลาเปิดที่สูงมากนี้เป็นปลาขนาดเล็กที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจประมาณร้อยละ ๓๕ (Supongpan and Boonchuwong, ๒๐๑๐)

สถานภาพปัจจุบันของแหล่งที่อยู่อาศัยสัตว์น้ำที่สำคัญ

ในปี ๒๕๕๘ ประเทศไทยมีเนื้อที่ป่าชายเลนบริเวณชายฝั่งทะเลอ่าวไทยและทะเลอันดามัน ๒,๔๕๕.๓๓ ตารางกิโลเมตร (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, ๒๕๕๘) ในช่วงเวลา ๓๐ ปีที่ผ่านมาพื้นที่ป่าชายเลนทางฝั่งอ่าวไทยหายไปประมาณร้อยละ ๘๐-๙๐ (Thampanya et al., ๒๐๐๖) แม้ว่าบริเวณชายฝั่งทะเลอันดามันจะประสบกับแรงกดดันด้านการพัฒนาน้อยกว่าบริเวณอ่าวไทย แต่การสูญเสียพื้นที่ป่าก็ยังสูงอยู่ มากเช่นกัน (ร้อยละ ๒๐ ระหว่างปี ๒๕๑๘ ถึงปี ๒๕๔๘)

ในปี ๒๕๕๘ ประเทศไทยมีพื้นที่แนวปะการัง ๒๓๘.๓๓ ตารางกิโลเมตร (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, ๒๕๕๘) มีการประมาณว่า แนวปะการังทางฝั่งทะเลอันดามันเพียงร้อยละ ๑๒ เท่านั้นที่ยังอยู่ในสภาพดี ขณะที่พื้นที่บริเวณที่เหลืออยู่ในสภาพปานกลางจนถึงแย่มาก พื้นที่ของแหล่งหญ้าทะเลรวมทั้งสิ้น ๒๕๕.๗๓ ตารางกิโลเมตร (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, ๒๕๕๘) และยังคงคุกคามจากการทำการประมงเกินควร การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ มลพิษที่เกิดจากธาตุอาหารและดินตะกอน การนำพันธุ์สัตว์น้ำที่ไม่ได้อาศัยอยู่ในพื้นที่แต่ดั้งเดิมเข้ามา และการเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศของโลก

โครงสร้างกองเรือและผลจับสัตว์น้ำ

ทะเลในเขตร้อนของประเทศไทยมีชนิดพันธุ์สัตว์น้ำหลากหลายชนิด และทำให้มีประเภทของเครื่องมือประมงหลากหลายประเภท เครื่องมือประมงส่วนใหญ่สามารถจับสัตว์น้ำได้มากกว่า ๑๐๐ ชนิด และมีเครื่องมือประมงมากกว่า ๒๐ ประเภท เรือประมงส่วนใหญ่เป็นเรือประมงพื้นบ้านซึ่งหล่อเลี้ยงชาวประมงและชุมชนประมงจำนวนมาก ลักษณะของชนิดพันธุ์สัตว์น้ำและเครื่องมือประมงที่หลากหลายนี้จำเป็นที่จะต้องนำมาประกอบการพิจารณาเมื่อทำการประเมินสถานภาพของทรัพยากรและการนำเอามาตรการการบริหารจัดการที่ใช้บริบทของการประมงในเขตอบอุ่นมาใช้

กองเรือประมง

เรือประมงในประเทศไทยแบ่งออกเป็นประเภทพื้นบ้าน ๒ กลุ่ม ประเภทพาณิชย์ ๓ กลุ่ม ตามขนาดเรือ และประเภทเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ (ดูรายละเอียดจากภาคผนวก ก) ส่วนระบบการออกใบอนุญาตทำการประมงแสดงไว้ในภาคผนวก ค การสำรวจเรือประมงในประเทศไทยได้ดำเนินการระหว่างวันที่ ๑๐ มิถุนายน ถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ (นำเสนอไว้ในตารางที่ ๒) ในการสำรวจพบเรือจำนวนทั้งสิ้น ๔๕,๘๐๕ ลำ ซึ่งประกอบไปด้วยเรือประมงที่ยังใช้ทำการประมงอยู่จำนวน ๔๒,๕๑๒ ลำ (ร้อยละ ๗๘ เป็นเรือประมงพื้นบ้าน และร้อยละ ๒๒ เป็นเรือประมงพาณิชย์) และเรืออีก ๓,๒๙๓ ลำ เป็นเรือที่ไม่ได้ใช้ในการประมง หรือทำการประมงอยู่นอกน่านน้ำไทย หรือเป็นเรือสนับสนุน เรือประมงจำนวน ๓๒,๔๐๘ ลำ ทำการประมงในอ่าวไทย และเรือประมงจำนวน ๑๐,๑๐๔ ลำ ทำการประมงในทะเลอันดามัน จำนวนเรือประมงแบ่งตามประเภทเครื่องมือประมงแสดงอยู่ในตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒: จำนวนเรือประมงและเครื่องมือประมงแบ่งตามประเภทของเรือประมงในน่านน้ำไทย (สำรวจเมื่อปี ๒๕๕๘)

ประเภทเครื่องมือประมง	รวมทุกประเภท	ประเภทเรือประมง				
		เรือประมงพื้นบ้านขนาดเล็ก	เรือประมงพื้นบ้านขนาดใหญ่	เรือประมงพาณิชย์ขนาดเล็ก	เรือประมงพาณิชย์ขนาดกลาง	เรือประมงพาณิชย์ขนาดใหญ่
		< ๕ ตันกรอส	๕ - < ๑๐ ตันกรอส	๑๐ - < ๒๐ ตันกรอส	๒๐ - < ๖๐ ตันกรอส	≥ ๖๐ ตันกรอส
สัตว์น้ำหน้าดิน	๓๗,๑๕๙	๒๖,๘๒๒	๓,๔๔๑	๒,๑๘๐	๓,๔๕๗	๑,๒๕๙
อวนลาก	๔,๐๘๗	๒๒๕	๓๐๔	๕๑๗	๑,๙๔๕	๑,๐๙๖
อวนรุน	๑,๕๒๙	๙๗๒	๒๗๗	๑๒๑	๑๑๓	๔๖
อวนติดตา	๑๘,๔๑๕	๑๖,๕๒๔	๑,๒๘๒	๓๕๖	๒๒๙	๒๔
ลอบ	๔,๒๗๗	๓,๒๔๒	๔๒๒	๒๘๓	๓๑๒	๑๘
เบ็ด	๒,๔๔๗	๒,๐๙๗	๒๓๐	๗๓	๔๓	๔
อวนครอบ	๓,๔๗๐	๑,๔๕๒	๖๗๓	๖๗๒	๖๓๘	๓๕
อื่นๆ	๒,๙๓๔	๒,๓๑๐	๒๕๓	๑๕๘	๑๗๗	๓๖
ปลาทะเล	๑,๒๓๓	๑๑๓	๑๔๘	๒๒๔	๔๗๔	๒๗๔
อวนล้อมจับปลา กะตัก	๔๓๙	๑๓	๔๙	๕๘	๑๒๙	๑๙๐

ประเภทเครื่องมือ ประมง	ประเภทเรือประมง					
	รวมทุก ประเภท	เรือประมง พื้นบ้านขนาด เล็ก	เรือประมง พื้นบ้าน ขนาดใหญ่	เรือประมง พาณิชย์ ขนาดเล็ก	เรือประมง พาณิชย์ ขนาดกลาง	เรือประมง พาณิชย์ ขนาดใหญ่
		< ๕ ตันกรอส	๕ - < ๑๐ ตันกรอส	๑๐ - < ๒๐ ตันกรอส	๒๐ - < ๖๐ ตันกรอส	≥ ๖๐ ตันกรอส
อวนครอบปลากะตัก	๗๘๑	๙๘	๙๙	๑๖๒	๓๓๘	๘๔
อวนช้อนปลากะตัก	๑๓	๒	๐	๔	๗	๐
ปลาผิวน้ำอื่นๆ	๔,๑๒๐	๒,๒๘๘	๓๙๑	๒๖๐	๕๑๐	๖๗๑
อวนล้อมจับ	๑,๐๙๐	๓๕	๔๖	๖๘	๓๑๒	๖๒๙
อวนติดตา	๒,๙๒๙	๒,๑๘๕	๓๒๙	๑๘๔	๑๘๙	๔๒
โป๊ะ	๑๐๑	๖๘	๑๖	๘	๙	๐
รวมทั้งสิ้น	๔๒,๕๑๒	๒๙,๒๓๓	๓,๙๘๐	๒,๖๖๔	๔,๔๔๑	๒,๒๐๔

จากจำนวนเรือประมงที่ยังใช้ทำการประมงอยู่ มีเพียงร้อยละ ๔๘ เท่านั้นที่จดทะเบียนและได้รับใบอนุญาตทำการประมง (ใช้เครื่องมือถูกต้อง) (ตารางที่ ๓) กิจกรรมการทำประมงของเรือที่ผิดกฎหมายถูกระงับไว้ชั่วคราว

ตารางที่ ๓: จำนวนเรือที่สำรวจพบแบ่งตามการจดทะเบียนและการออกใบอนุญาตทำการประมง ณ วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๘

ประเภท	จำนวนเรือประมงที่ทำการประมงในน่านน้ำไทย	จำนวนเรือที่จดทะเบียนและมีใบอนุญาตทำการประมง	จำนวนเรือที่จดทะเบียนและมีใบอนุญาตทำการประมงไม่ถูกต้อง	จำนวนเรือที่จดทะเบียนแต่ไม่มีใบอนุญาตทำการประมง	จำนวนเรือที่ไม่จดทะเบียนและไม่มีใบอนุญาตทำการประมง	จำนวนเรือที่ทำประมงนอกน่านน้ำไทย
พื้นบ้าน	๓๓,๒๐๕	๑๓,๙๖๙	-	๑๔,๙๓๗	๔,๒๙๗	
พาณิชย์	๙,๓๐๗	๕,๔๖๙	๒,๖๕๘	๙๘๐	๒๐๒	
จำนวนรวม	๔๒,๕๑๒	๑๙,๔๓๘	๒,๖๕๘	๑๕,๙๑๗	๔,๔๙๙	๒๓๘*

* หมายถึง เรือประมงจำนวน ๒๓๘ ลำ ที่พบจากการสำรวจ มีประวัติว่าเป็นเรือที่เคยออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทย เรือประมงจำนวน ๗๖ ลำ ได้รับใบอนุญาตทำการประมงในปี ๒๕๕๗ แต่ในปี ๒๕๕๘ เรือบางลำไม่ได้ทำการประมงเนื่องจากใบอนุญาตทำการประมงของรัฐชายฝั่งหมดอายุ และบางลำกำลังยื่นขอใบอนุญาตทำการประมงในเขตทะเลหลวง

เครื่องมือประมง

เครื่องมือประมงหลักที่ใช้กับเรือประมงพาณิชย์คือ อวนลากหน้าดิน อวนล้อมจับ และอวนครอบเรือประมงที่มีขนาดเล็กกว่าจะใช้เครื่องมือประมงหลากหลายประเภท ซึ่งรวมไปถึงอวนติดตา อวนครอบ ลอบ และเบ็ด จากกลุ่มเรือประมงทั้งหมดเครื่องมือที่ใช้กันทั่วไปส่วนใหญ่คืออวนติดตาซึ่งส่วนมากใช้เรือประมงพื้นบ้าน ส่วนอวนลากและอวนล้อมจับใช้เรือประมงพาณิชย์

องค์ประกอบผลจับสัตว์น้ำตามแหล่งทำการประมง ประเภทของเรือประมง และกลุ่มชนิดสัตว์น้ำ

ผลจับสัตว์น้ำของกองเรือประมงไทยในปี ๒๕๕๗ มีปริมาณทั้งสิ้น ๑.๕๖ ล้านตัน ร้อยละ ๖๗.๑ เป็นการจับสัตว์น้ำในอ่าวไทย ร้อยละ ๒๖.๔ เป็นการจับจากทะเลอันดามัน และร้อยละ ๖.๕ เป็นการจับจากนอกลำน้ำไทย ปริมาณการจับส่วนใหญ่มาจากเรือประมงพาณิชย์ โดยในปี ๒๕๕๗ เรือประมงพาณิชย์ในอ่าวไทย จับสัตว์น้ำได้ร้อยละ ๘๗.๘ ของผลจับสัตว์น้ำทั้งหมด ขณะที่ในทะเลอันดามันจับได้ร้อยละ ๘๕.๙ ข้อมูลดังกล่าวได้สรุปไว้ในตารางที่ ๕

ตารางที่ ๕: ปริมาณการผลจับสัตว์น้ำรวม* (ตัน) ในปี ๒๕๕๗ (กรมประมง ๒๕๕๘)

ทรัพยากร	อ่าวไทย		ทะเลอันดามัน		นอกลำน้ำไทย
	ประมงพื้นบ้าน	ประมงพาณิชย์	ประมงพื้นบ้าน	ประมงพาณิชย์	
“สัตว์น้ำหน้าดิน”**	๘๘,๑๕๕	๔๖๑,๙๙๕	๒๔,๙๒๗	๑๘๔,๓๐๔	
ปลากระตัก	๐	๑๘๙,๗๘๙	๐	๓๘๕๕๒	
ปลาผิวน้ำอื่นๆ	๓๙,๐๗๑	๒๖๖,๖๒๕	๓๒,๙๙๘	๑๓๐,๒๓๙	
รวม	๑๒๗,๒๒๖	๘๑๘,๔๐๙	๕๗,๙๒๕	๓๕๓,๑๓๕	
รวม	๑,๐๔๕,๖๓๕		๔๑๑,๐๖๐		๑๐๑,๑๖๕***
รวมทั้งสิ้น	๑,๕๕๗,๘๖๐				

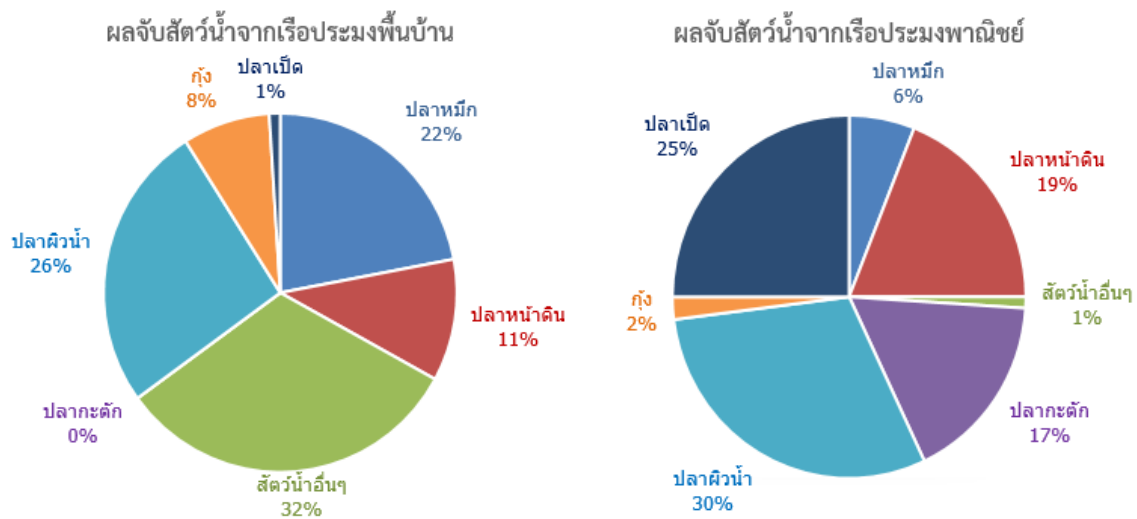
* หมายเหตุ: ผลจับสัตว์น้ำในปี ๒๕๕๗ ปริมาณการจากจำนวนเรือประมงทั้งหมดที่ทำการประมงในน่านน้ำไทยคุณด้วยอัตราการจับสัตว์น้ำเฉลี่ยของแต่ละเครื่องมือ และการลงแรงทั้งหมดในปี ๒๕๕๕

** หมายเหตุ: “สัตว์น้ำหน้าดิน” หมายถึง สัตว์น้ำหน้าดินทุกชนิด รวมถึงกุ้ง กุ้ง ปู และปลาหมึก

*** หมายเหตุ: ข้อมูลผลจับสัตว์น้ำจากนอกลำน้ำไทยคำนวณจากการนำเข้าสู่สัตว์น้ำที่จับโดยเรือประมงไทย ที่มายื่นขอยกเว้นภาษีที่กองประมงต่างประเทศ กรมประมง ดังนั้นผลจับสัตว์น้ำของเรือประมงไทยที่ทำการประมงนอกลำน้ำไม่ได้ถูกรายงานทั้งหมด

ผลจับสัตว์น้ำจากอวนลากและอวนล้อมจับเป็นผลจับสัตว์น้ำหลัก โดยคิดเป็นร้อยละ ๘๐ ของผลจับสัตว์น้ำในปี ๒๕๕๗ ผลจับสัตว์น้ำจากอวนลากและอวนล้อมจับมีปริมาณ ๖๒๘,๔๗๐ และ ๕๓๐,๔๔๑ ตัน (ร้อยละ ๔๔ และ ๓๖) ตามลำดับ ส่วนเครื่องมือประมงอื่นๆ (อวนตีดตา การล่อสัตว์น้ำด้วยไฟ เบ็ด และเครื่องมือประมงประจำที่ ฯลฯ) จับสัตว์น้ำได้ ๒๙๗,๗๘๔ ตัน (ร้อยละ ๒๐) การประมงพื้นบ้านจับสัตว์น้ำได้หลากหลายชนิด ประเภทของสัตว์น้ำสำคัญ ได้แก่ ปลาหมึก ปลาผิวน้ำ และกลุ่มสัตว์น้ำอื่นๆ (ภาพที่ ๕) การประมงพาณิชย์จับสัตว์น้ำ ทั้งปลาผิวน้ำและสัตว์น้ำหน้าดิน รวมทั้งจับปลาขนาดเล็กที่มีมูลค่าต่ำหรือปลาเปิดได้เป็นจำนวนมาก การประมงอวนลากพาณิชย์มีองค์ประกอบของปลาขนาดเล็กที่มีมูลค่าต่ำหรือปลาเปิดร้อยละ ๔๕ ของผลจับสัตว์น้ำทั้งหมด จากองค์ประกอบจำนวนมากนี้ (๒๙๐,๐๐๐ ตัน ในปี ๒๕๕๗) ปริมาณร้อยละ ๓๕ เป็นสัตว์น้ำขนาดเล็กชนิดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ (Supongspan and Boonchuwong, ๒๐๑๐)

ภาพที่ ๕: องค์ประกอบผลจับสัตว์น้ำของเรือประมงพื้นบ้านและพาณิชย์ในปี ๒๕๕๓

รายละเอียดผลจับสัตว์น้ำตามประเภทเรือประมง เครื่องมือประมง และกลุ่มสัตว์น้ำแสดงอยู่ในเอกสารแนบของการรายงานผลการประเมินสถานะทรัพยากรสัตว์น้ำในภาคผนวก ง

ข้อสรุปที่สำคัญประการหนึ่งจากการวิเคราะห์โครงสร้างเรือประมงและผลจับสัตว์น้ำคือ การกำหนดมาตรการการจัดการ มีข้อสังเกตที่สำคัญว่า เรือประมงพาณิชย์ซึ่งมีจำนวนรวมเพียงร้อยละ ๒๐ ของจำนวนเรือประมงทั้งหมด แต่สามารถจับสัตว์น้ำได้ประมาณร้อยละ ๙๐ ของผลจับสัตว์น้ำทั้งหมด ในทางกลับกัน ชาวประมงส่วนใหญ่เป็นชาวประมงพื้นบ้านและผลจับสัตว์น้ำของกลุ่มชาวประมงพื้นบ้านสนับสนุนห่วงโซ่อุปทานด้านอาหารที่สำคัญ ซึ่งในกระบวนการซื้อ/ขาย และการแปรรูปสัตว์น้ำมีผู้หญิงเกี่ยวข้องซึ่งเป็นจำนวนมาก สัตว์น้ำยังเป็นส่วนสำคัญของการดำรงชีวิตของชุมชนชาวประมงด้วย โดยสัตว์น้ำที่ชาวประมงจับได้นำมาใช้บริโภคในครัวเรือน ด้วยเหตุนี้เอง มาตรการการจัดการใดๆ จำเป็นต้องพิจารณาถึงผลกระทบต่อชาวประมงพื้นบ้าน โดยมีเป้าหมายที่จะปรับปรุงมาตรฐานการดำรงชีวิตของชาวประมงเหล่านั้น

การเตรียมการและมาตรการการจัดการในปัจจุบัน

หน่วยงานรับผิดชอบในประเทศไทย

การประมงทะเลของประเทศไทยบริหารจัดการโดยกรมประมง สังกัดภายใต้กระทรวงการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง (MCS) ทั้งหมด ส่วนกรมเจ้าท่ารับผิดชอบการจดทะเบียนเรือและการต่อใบอนุญาตใช้เรือ การเปลี่ยนประเภทการใช้เรือ และการออกหนังสือคนประจำเรือ และดำเนินการออกใบประกาศนียบัตรกัปตันเรือและช่างเครื่อง ส่วนการจัดการสิ่งแวดล้อมทางทะเลเป็นความรับผิดชอบของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ซึ่งอยู่ภายใต้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศูนย์ประสานการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (ศรชล.) ซึ่งนำโดยกองทัพเรือ ทำหน้าที่ดูแลด้านความมั่นคงและการปกป้องทรัพยากรทางทะเล นอกจากนี้ยังดำเนินการตรวจสอบในเรื่องความปลอดภัยของการขนส่งทางน้ำ และการระบุเขตพื้นที่ทางทะเล

ระหว่างกรมประมง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ศรชล. และกรมเจ้าท่า มีการร่วมมือประสานงานและบูรณาการการดำเนินงาน ๕ ข้อ ดังนี้

- การดำเนินงานติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง (MCS)
- โครงการผู้สังเกตการณ์บนเรือของประเทศไทย

- การสุ่มตรวจที่ทำเรือ
- การบังคับใช้และให้ปฏิบัติตามกฎ และ
- การรวบรวมและการจัดการข้อมูล

การให้ความร่วมมือในระดับภูมิภาคและระดับสากล

ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันตราสารทางกฎหมายที่สำคัญหลายฉบับ และปัจจุบันกำลังพิจารณาที่จะให้สัตยาบันในข้อตกลงสหประชาชาติว่าด้วยประชากรของสัตว์น้ำ และการให้ความยินยอมต่อความตกลงว่าด้วยมาตรการของรัฐเจ้าของท่าภายใต้องค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ

ตราสารสำคัญระดับสากลที่เกี่ยวข้องกับการประมงและสิ่งแวดล้อม

กฎหมายทะเล (LOSC)	อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (CBD)	อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES)	อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (Ramsar)	กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (FCCC) และพิธีสารโตเกียว	ข้อตกลงสหประชาชาติว่าด้วยประชากรของสัตว์น้ำ	ความตกลงว่าด้วยมาตรการของรัฐเจ้าของท่า
✓	✓	✓	✓	✓	กำลังพิจารณา	กำลังพิจารณา

ในฐานะที่ประเทศไทยเป็นหนึ่งในสมาชิกประชาคมอาเซียน ประเทศไทยได้รับแนวทางจาก Roadmap ของประชาคมอาเซียน (ปี ๒๕๕๒-๒๕๕๘) และแผนงานสนับสนุนการจัดตั้งประชาคมอาเซียน นอกจากนี้ ประเทศไทยยังให้การรับรองอย่างเป็นทางการต่อมติและแผนการดำเนินงานด้านการทำประมงอย่างยั่งยืนเพื่อความมั่นคงทางอาหารในภูมิภาคอาเซียนจนถึงปี ๒๕๖๓ ในการประชุม ASEAN-SEAFDEC ด้วย

ประเทศไทยเป็นส่วนหนึ่งในแผนปฏิบัติการระดับภูมิภาคในการต่อต้านการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (RPOA-IUU) ซึ่งเป็นการร่วมมือกันในระดับประเทศของ ๑๑ ประเทศ คือ ออสเตรเลีย บรูไนดารุสซาลาม กัมพูชา ตีมอร์-เลสเต อินโดนีเซีย มาเลเซีย ปาปัวนิวกินี ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบด้านการประมงและต่อต้านการทำประมง IUU ในเขตภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศภาคีของคณะกรรมการการปลาทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย (IOTC) ทั้งยังเป็นประเทศที่ให้ความร่วมมือในฐานะที่ไม่ใช่ภาคีกับคณะกรรมการการประมงแห่งมหาสมุทรแปซิฟิกตอนกลางและตะวันตก (WCPFC) และเป็นภาคีที่ไม่ได้ลงนามกับคณะกรรมการเพื่อการอนุรักษ์ปลาทูน่าในมหาสมุทรแอตแลนติก (ICCAT) และคณะกรรมการเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรที่มีชีวิตทางทะเลในเขตแอนตาร์กติก (CCAMLR)

มาตรการการจัดการในปัจจุบัน

ประเทศไทยได้กำหนดมาตรการทางเทคนิคและมาตรการการจัดการผ่านประกาศกระทรวงและกฎกระทรวง ซึ่งเป็นกฎหมายลำดับรองที่มีส่วนเชื่อมโยงกับพระราชบัญญัติการประมงฉบับปัจจุบันและพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีมาตรการที่ครอบคลุมอยู่แล้ว แต่ยังไม่มีการปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เนื่องมาจากการขาดศักยภาพในระบบของมาตรการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวังการทำประมง (MCS) และบทลงโทษที่ยังไม่เข้มงวดมากพอ

มาตรการการจัดการรวมถึง การจดทะเบียนเรือประมง การออกใบอนุญาตใช้เรือประมง การออกใบอนุญาตทำการประมงบางประเภท การควบคุมจำนวนเครื่องมือประมงอวนลาก อวนล้อมจับปลาเกะตัก และอวนช้อนปลาเกะตัก นอกจากนี้ยังมีการสั่งห้ามใช้อวนรุน ยกเว้นอวนรุนเคย ดังรายละเอียดในภาคผนวก ข ซึ่งรวมเอาเหตุผลทางวิชาการในการใช้มาตรการการจัดการไว้ มาตรการทางเทคนิคยังรวมถึงการปกป้องพ่อแม่พันธุ์และสัตว์น้ำวัยอ่อนโดยใช้วิธีการปิดพื้นที่ตามฤดูกาล การกำหนดเขตการประมงระหว่างประมงพื้นบ้านและพาณิชย์ และการลดประสิทธิภาพของเครื่องมือประมงตามข้อกำหนดเรื่องการกำหนดขนาดตาอวนที่เหมาะสมสำหรับอวนล้อมจับ อวนล้อมจับปลาเกะตัก อวนลาก อวนช้อนปลาเกะตัก ลอบปูพับได้ และอวนตีดตา นอกจากนี้ยังมีการกำหนดจำนวนและขนาดของเครื่องมือประมง และเครื่องปั่นไฟตามประเภทของเรือ เพื่อลดประสิทธิภาพของเครื่องมืออวนลาก อวนล้อมจับ อวนช้อนปลาเกะตัก อวนครอบหมึก อวนตีดตา ลอบปูพับได้ ลอบหมึกกระดอง และลอบหมึกสาย

สำหรับพื้นที่คุ้มครองทางทะเล (MPAs) ได้มีการประกาศเขตสงวนพืชพันธุ์สัตว์น้ำ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าอุทยานแห่งชาติทางทะเล พื้นที่ป่าชายเลน พื้นที่แนวปะการัง พื้นที่แหล่งหญ้าทะเล ฯลฯ รวมพื้นที่คุ้มครองทางทะเลในประเทศไทยประมาณ ๗๙,๗๕๖.๗๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณร้อยละ ๒๕.๒๓ ของพื้นที่ทะเลในน่านน้ำไทยทั้งหมด (๓๑๖,๑๑๘.๒๔ ตารางกิโลเมตร) กรมประมงกำลังดำเนินการตามมาตรการอนุรักษ์สัตว์น้ำ ซึ่งรวมถึงการจัดสร้างปะการังเทียมเพื่อให้เป็นแหล่งวางไข่ของสัตว์น้ำและเขตที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ ส่งเสริมการจัดการการประมงโดยชุมชน และการบริหารจัดการทรัพยากรประมงโดยใช้แนวทางเชิงระบบนิเวศ (EAFM)

๓. ปัญหาและความท้าทาย

การประมงทะเลของประเทศไทยต้องเผชิญกับปัญหามากมาย ปัญหา ๗ ประการต่อไปนี้ ได้ถูกแบ่งประเภทจากการประเมินความเสี่ยง โดยอยู่บนพื้นฐานความเป็นอยู่ของชาวประมง และผลกระทบของชาวประมงที่เกิดขึ้นจากการจัดการทรัพยากรประมงทะเลแบบยั่งยืนของประเทศไทย ปัญหาเหล่านี้ได้แก่

๑. การจับสัตว์น้ำมากเกินไปเกินควรและศักยภาพในการจับสัตว์น้ำที่สูงเกินไป โดยเฉพาะกองเรือพาณิชย์
๒. การทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม
๓. การจับลูกสัตว์น้ำเศรษฐกิจในปริมาณมาก ซึ่งลูกสัตว์น้ำเหล่านี้สามารถเจริญเติบโตและมีขนาดใหญ่ขึ้นได้
๔. ความขัดแย้งระหว่างชาวประมงพื้นบ้านและพาณิชย์
๕. ความเสื่อมโทรมของแหล่งที่อยู่อาศัยสัตว์น้ำ
๖. ข้อมูลสารสนเทศด้านการประมงไม่เพียงพอ
๗. ศักยภาพในการจัดการการประมงไม่เพียงพอ

ตารางที่ ๗ ด้านล่างได้ระบุถึงสาเหตุของปัญหา (ไม่ใช่ผลจากปัญหา) เพื่อการบริหารจัดการสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้

ตารางที่ ๗ ปัญหาและสาเหตุของปัญหา

ปัญหา	สาเหตุของปัญหา
๑. การจับสัตว์น้ำมากเกินไปเกินควรและศักยภาพในการจับสัตว์น้ำที่สูงเกินไป โดยเฉพาะกองเรือพาณิชย์	<ul style="list-style-type: none"> ● มีจำนวนเรือประมงมากเกินไปจับสัตว์น้ำ โดยเฉพาะเรือประมงพาณิชย์ ● ไม่มีการควบคุมขนาดหรือจำนวนเครื่องมือทำการประมงที่มีประสิทธิภาพ ● การบังคับใช้มาตรการการบริหารจัดการที่มีอยู่ไม่เข้มแข็งเพียงพอ

ปัญหา	สาเหตุของปัญหา
<p>๒. การทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม</p>	<p>ปัญหาการประมง IUU ของประเทศไทย มีรายละเอียดอยู่ใน NPOA-IUU ซึ่งสาเหตุของการประมง IUU ในประเทศไทยสรุปได้ ดังนี้</p> <p><i>ในน่านน้ำไทย</i></p> <ul style="list-style-type: none"> ● การบังคับใช้กฎหมายการประมงไม่มีประสิทธิภาพ ● การร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ MCS ในประเทศไทยยังไม่เพียงพอ ● ขาดข้อมูลและการควบคุมเรือประมงต่างชาติ ● ขาดแผนการที่มีประสิทธิภาพในการติดตามและเฝ้าระวัง (การติดตามที่ท่าเรือ ผู้สังเกตการณ์ และการตรวจสอบในทะเล และที่ท่าเรือ ฯลฯ) ● ระบบการสื่อสารในการแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับการติดตามยังไม่เพียงพอ ● การป้องกันและปราบปรามการประมงผิดกฎหมายไม่มีประสิทธิภาพ <p><i>นอกน่านน้ำไทย (ความรับผิดชอบของรัฐเจ้าของธง)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> ● การควบคุมการจัดการเรื่องความร่วมมือทางการทำประมงและการให้อนุญาตทำประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐอื่นยังไม่เพียงพอ ● การปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับขององค์กรจัดการประมงระดับภูมิภาค (RFMO) ไม่เพียงพอ ● การให้ความร่วมมือของไทยกับรัฐอื่นไม่เพียงพอ <p><i>ทุกน่านน้ำ</i></p> <ul style="list-style-type: none"> ● ขาดการมีส่วนร่วมที่เหมาะสมกับแผนการควบคุมและตรวจตราการประมงระดับชาติ (NPCI) <p>ปัญหาการประมง IUU เหล่านี้ ทำให้ศักยภาพในการทำประมงและระดับการลงแรงประมงของเรือประมงไทยสูงเกินไป (ดูปัญหา ๑ ด้านบน)</p>
<p>๓. การจับลูกสัตว์น้ำเศรษฐกิจในปริมาณมาก ซึ่งลูกสัตว์น้ำเหล่านี้สามารถเจริญเติบโตและมีขนาดใหญ่ขึ้น</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● มีความต้องการปลาเปิดในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ● เครื่องมือประมงมีขนาดตาอวนเล็ก
<p>๔. ความขัดแย้งระหว่างชาวประมงพื้นบ้านและพาณิชย์</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การแข่งขันการจับสัตว์น้ำที่มีสถานะเสื่อมโทรมอยู่แล้ว ● กลไกการให้ความร่วมมือและการประสานงานระหว่างเรือประมงแต่ละประเภทไม่เพียงพอ

ปัญหา	สาเหตุของปัญหา
<p>๕. ความเสื่อมโทรมของแหล่งที่อยู่อาศัย สัตว์น้ำ</p>	<p>ป่าชายเลน</p> <ul style="list-style-type: none"> ● พื้นที่ถูกเปลี่ยนเป็นพื้นที่การเกษตร ● พื้นที่ถูกเปลี่ยนเป็นพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ● การเจริญเติบโตของเขตเมือง ● การตัดไม้อย่างผิดกฎหมาย ● การแพร่ของน้ำจืดและการแทรกซึมของเกลือ <p>แนวปะการัง</p> <ul style="list-style-type: none"> ● การทำประมงมากเกินไป ● การประมงที่ใช้เครื่องมือทำลายล้าง ● การท่องเที่ยว ● ปปรากฏการณ์ทะเลกรดและอุณหภูมิที่สูงขึ้น (การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ) <p>หญ้าทะเล</p> <ul style="list-style-type: none"> ● อวนรุน ● การทำเหมือง ● การพัฒนาที่ดิน ● การทำลายป่าชายเลน <p>แหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำทุกแห่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ขาดการให้ความร่วมมือและการประสานงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อการป้องกันและการฟื้นฟูที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ
<p>๖. ข้อมูลสารสนเทศด้านการประมงไม่เพียงพอ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● กำลังเจ้าหน้าที่ทางเทคนิคและทางวิทยาศาสตร์ที่ทำการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลไม่เพียงพอ ● ใช้ระยะเวลาและการปฏิบัติงาน (และเงินทุน) ไม่เพียงพอ ในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งจำเป็นในการจัดการประมง เช่น ดัชนีชี้วัดการดำเนินงานของแผนการบริหารจัดการประมงทะเล ● ไม่มีข้อกำหนดและพันธะหน้าที่ให้เจ้าหน้าที่รายงานข้อมูลถึงเจ้าหน้าที่อาวุโสผู้กำหนดนโยบายและรัฐมนตรีอย่างสม่ำเสมอ ● ทักษะด้านการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ของนักวิชาการมีไม่เพียงพอ

ปัญหา	สาเหตุของปัญหา
๗. ศักยภาพในการจัดการการประมงไม่เพียงพอ	<ul style="list-style-type: none"> ขาดหน่วยงานที่ทำหน้าที่การบริหารจัดการประมงที่มีประสิทธิภาพในกรมประมง กำลังคนด้านการบริหารจัดการการประมงในสำนักงานใหญ่ของกรมประมงที่กรุงเทพมหานครไม่เพียงพอ กำลังคนด้านการบริหารจัดการการประมงของข้าราชการระดับจังหวัด/อำเภอไม่เพียงพอ

๔. ปัญหาเร่งด่วน: วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และมาตรการการจัดการ

<p>วัตถุประสงค์:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การลดศักยภาพในการทำประมงและการลงแรงประมง; 2. การฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำโดยปะการังเทียมและการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ 3. การลดการทำประมง IUU ของทรัพยากรทางทะเล ผ่านการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวังที่มีประสิทธิภาพ

รายละเอียดมาตรการการจัดการ ดัชนีชี้วัดผลงาน และกรอบเวลา ที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ข้างต้นแสดงในตารางที่ ๘ และแผนปฏิบัติการสำหรับปี ๒๕๕๘/๒๕๕๙ แสดงในภาคผนวก ฉ

วัตถุประสงค์ที่ ๑: การลดศักยภาพในการทำประมงและการลงแรงประมง

เป้าหมาย: ลดศักยภาพในการทำประมงและการลงแรงประมงภายใน ๓ ปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรือประมงพาณิชย์

- สำหรับปลาหน้าดิน ร้อยละ ๔๐ ในอ่าวไทย และร้อยละ ๑๐ ในทะเลอันดามัน
- สำหรับปลาผิวน้ำ ร้อยละ ๓๐ ในอ่าวไทย และร้อยละ ๒๐ ในทะเลอันดามัน

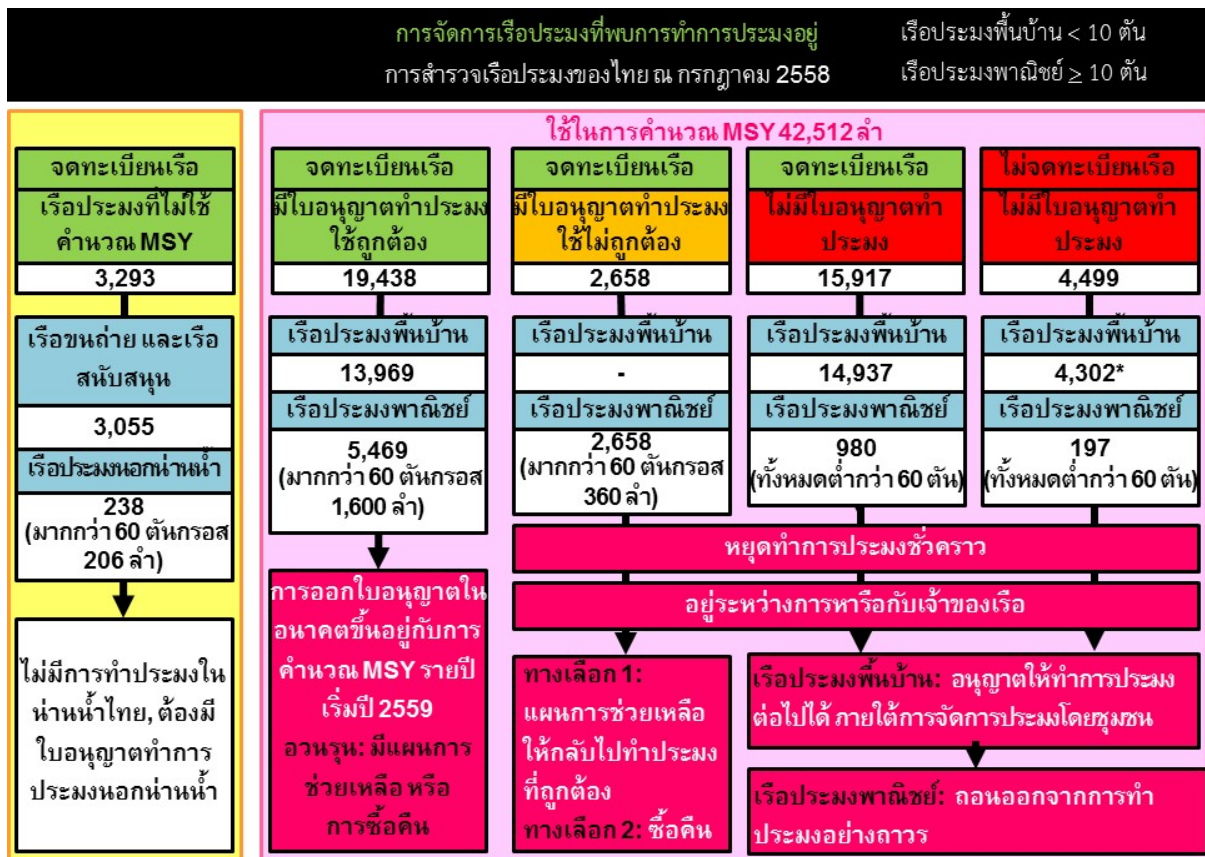
ภาพรวมการประมงทะเล

มาตรการหลักสำหรับการลดการลงแรงประมงคือ การหยุดการทำประมงของเรือประมงพาณิชย์ (ขนาดมากกว่า ๑๐ ตันกรอส) ที่ผิดกฎหมาย จากนั้นนำเรือออกจากประมงอย่างถาวร เรือประมงและเครื่องมือประมงพื้นบ้าน (ขนาดต่ำกว่า ๑๐ ตันกรอส) จะถูกควบคุมจำนวนให้อยู่ในระดับปัจจุบัน เรือประมงพาณิชย์ที่ผิดกฎหมายแบ่งได้เป็น ๒ กลุ่ม คือ ๑) เรือที่จดทะเบียนแต่ไม่มีใบอนุญาตทำการประมง และ ๒) เรือที่ไม่ได้จดทะเบียนและไม่มีใบอนุญาตทำการประมง ณ วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๘ มีเรือประมงพาณิชย์ที่จดทะเบียนแต่ไม่มีใบอนุญาตทำการประมง จำนวน ๙๘๐ ลำ และเรือประมงพาณิชย์ที่ไม่ได้จดทะเบียนและไม่มีใบอนุญาตทำการประมง จำนวน ๑๙๗ ลำ เรือจำนวน ๑,๑๗๗ ลำนี้ เป็นเรือที่มีขนาดต่ำกว่า ๖๐ ตันกรอสทั้งหมด จะถูกนำออกจากภาคการประมงอย่างถาวรในสิ้นปี ๒๕๕๙ ส่วนเรือประมงที่จดทะเบียนถูกต้องแต่ใช้

ใบอนุญาตทำการประมงไม่ถูกต้อง (จำนวน ๒,๖๕๘ ลำ ในจำนวนนี้เป็นเรือขนาดมากกว่า ๖๐ ตันกรอส ๓๖๐ ลำ) ซึ่งปัจจุบันหยุดทำการประมงและจอดอยู่ที่ท่าเรือ ได้รับการชดเชยเนื่องจากถูกระงับการทำประมง และขณะนี้กำลังมีการประชุมหารือร่วมกับเจ้าของเรือกลุ่มนี้ โดยเสนอทางเลือก ๓ ทาง คือ ๑) การสนับสนุนเพื่ออาชีพทางเลือก ๒) เงินทุนสำหรับเปลี่ยนเครื่องมือประมง และ ๓) แผนการซื้อเรือคืนภายใต้การดำเนินการเป็นขั้นตอน โดยเริ่มจากเรือที่มีขนาด ๖๐ ตันกรอส หรือมากกว่า (ดูภาคผนวก ข)

ภาพรวมแผนการลดจำนวนเรือสรุปได้ตามภาพที่ ๖

ภาพที่ ๖ แผนการลดศักยภาพในการทำประมงและการลงแรงประมงโดยการถอนเรือประมงพาณิชย์ผิดกฎหมาย

หมายเหตุ *เรือประมงพื้นบ้านไม่ต้องจดทะเบียนเรือ

การลงแรงประมงส่วนที่ยังเกินอยู่จะถูกลดโดยการลดจำนวนวันทำการประมงต่อเดือน (การหยุดทำประมงชั่วคราว) การทดลองหยุดทำการประมงของอวนลากแบ่งเป็นหยุด ๓ วันต่อช่วง จำนวน ๒ ช่วงต่อเดือนในเดือนกันยายน ตุลาคม และพฤศจิกายน ๒๕๕๘ ส่วนอวนล้อมจับให้หยุด ๘ วันต่อเดือนในฝั่งอ่าวไทย และ ๕ วันต่อเดือนในฝั่งทะเลอันดามัน ในเดือนกันยายน ตุลาคม และพฤศจิกายน ๒๕๕๘

การประมงแต่ละกลุ่มสัตว์น้ำ

จำนวนเรือผิดกฎหมายและผลการลดการลงแรงประมงตามการประเมินสภาวะทรัพยากรประมงปี ๒๕๕๘ สำหรับกลุ่มสัตว์น้ำหน้าดิน ปลาผิวน้ำ และปลากะตัก ในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน แสดงอยู่ในภาคผนวก ง การประเมินครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่าการถอนเรือที่ผิดกฎหมายยังไม่ถึงเป้าหมายการลดการลงแรงประมง

สัตว์น้ำหน้าดิน ส่วนเรือประมงอวนล้อม ถึงแม้ว่าจะพบเรือที่ผิดกฎหมายในช่วงการสำรวจเดือนมิถุนายน – กรกฎาคม แต่เรือดังกล่าวยังสามารถต่ออายุใบอนุญาตอวนล้อมได้ จึงไม่สามารถลดจำนวนเรือเหล่านี้ลงโดยมาตรการนี้

เป้าหมายการลดการลงแรงประมงของการประมงสัตว์น้ำหน้าดินและปลาผิวน้ำ

การตั้งเป้าหมายระดับการลดการลงแรงประมงใช้หลักการป้องกันล่วงหน้าในการจัดการประมง (Precautionary approach to fisheries management) ซึ่งระบุไว้ในจรรยาบรรณในการทำประมงอย่างรับผิดชอบขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO Code of Conduct for Responsible Fisheries) ในการวิเคราะห์ค่า MSY และระดับการลงแรงประมงที่เหมาะสม มีการใช้ข้อมูลหลากหลายประเภท ซึ่งข้อมูลเหล่านั้นมีความไม่แน่นอน (เช่น ผลจับรวมของกลุ่มสัตว์น้ำ) นอกจากนี้ยังมีความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม ภูมิอากาศ หรือมลพิษ ซึ่งไม่สามารถทำนายได้ ดังนั้น เป้าหมายระดับการลดการลงแรงประมงจะถูกตั้งไว้สูงกว่าระดับที่ได้จากการประเมินเพื่อลดความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนหรือการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เป้าหมายระดับการลดการลงแรงประมงแสดงในตารางด้านล่าง

กลุ่มสัตว์น้ำ	พื้นที่	ระดับการลดการลงแรงประมงที่ได้จากการประเมิน (%)	เป้าหมายระดับการลดการลงแรงประมง (%)
สัตว์น้ำหน้าดิน	อ่าวไทย	๓๒.๗๘	๔๐
	ทะเลอันดามัน	๕.๓๓	๑๐
ปลาผิวน้ำ	อ่าวไทย	๒๖.๙๘	๓๐
	ทะเลอันดามัน	๑๖.๔๖	๒๐

๑. สัตว์น้ำหน้าดิน

อ่าวไทย

เป้าหมาย: ลดการลงแรงประมงร้อยละ ๔๐ จากระดับปัจจุบัน

มาตรการการจัดการ:

๑. ถอนเรืออวนลากที่ใช้ใบอนุญาตไม่ถูกต้อง (๘๒๖ ลำ) และอวนรุนทั้งหมด (๑,๒๒๕ ลำ) รวม ๒,๐๕๑ ลำ ทำให้ลดการลงแรงประมงได้ร้อยละ ๓๕.๖
๒. ลดจำนวนวันทำการประมงอวนลาก ๕ วันต่อเดือน (๖๐ วันต่อปี) ทำให้ลดการลงแรงประมงได้ร้อยละ ๑๓.๓๕

ทะเลอันดามัน

เป้าหมาย: ลดการลงแรงประมงร้อยละ ๑๐ จากระดับปัจจุบัน

มาตรการการจัดการ:

๑. ถอนเรืออวนลากที่ใช้ใบอนุญาตไม่ถูกต้อง (๔๑๐ ลำ) และอวนรุนทั้งหมด (๕ ลำ) รวม ๔๑๕ ลำ ทำให้ลดการลงแรงประมงได้ร้อยละ ๔๕.๙
๒. ลดจำนวนวันทำการประมงอวนลาก ๕ วันต่อเดือน (๖๐ วันต่อปี) ทำให้ลดการลงแรงประมงได้ร้อยละ ๑๙.๙๙ หมายเหตุ มาตรการนี้เกินจากเป้าหมาย แต่เสนอไว้เพื่อประกอบการตัดสินใจในการจัดการ

๒. ปลาฉิวน้ำ

อ่าวไทย

เป้าหมาย: ลดการลงแรงประมงร้อยละ ๓๐ จากระดับปัจจุบัน

มาตรการการจัดการ:

การลงแรงประมงของอวนล้อมจับในอ่าวไทยเกินระดับ MSY ร้อยละ ๒๖.๙๘ เป้าหมายการลดการลงแรงประมงถูกตั้งไว้ที่ร้อยละ ๓๐ หรือ ๕๒,๓๘๐ วัน เพื่อให้มั่นใจว่าทรัพยากรจะถูกใช้อย่างยั่งยืน วิธีการลดการลงแรงประมงคือ การลดวันทำการประมงของเรืออวนล้อมทั้ง ๔๕๕ ลำ ๙ วัน/เดือน/ลำ หรือ ๑๐๘ วัน/ปี/ลำ วิธีการนี้ลดการลงแรงประมงได้ร้อยละ ๓๐ จากระดับการลงแรงประมงในปัจจุบัน

ทะเลอันดามัน

เป้าหมาย: ลดการลงแรงประมงร้อยละ ๒๐ จากระดับปัจจุบัน

มาตรการการจัดการ:

การลงแรงประมงของอวนล้อมจับในทะเลอันดามันเกินระดับ MSY ร้อยละ ๑๖.๔๖ เป้าหมายการลดการลงแรงประมงถูกตั้งไว้ที่ร้อยละ ๒๐ เพื่อให้มั่นใจว่าทรัพยากรจะถูกใช้อย่างยั่งยืน วิธีการลดการลงแรงประมงคือ การลดวันทำการประมงของเรืออวนล้อมทั้ง ๒๖๒ ลำ ๕ วัน/เดือน/ลำ หรือ ๖๐ วัน/ปี/ลำ วิธีการนี้ลดการลงแรงประมงได้ร้อยละ ๒๔.๒๑ จากระดับการลงแรงประมงในปัจจุบัน

๓. ปลาเกะตัก

เป้าหมาย: รักษาระดับการลงแรงประมงในปัจจุบันเพื่อให้ได้ระดับ MSY

มาตรการการจัดการ:

การประเมินระดับการลงแรงประมงที่เหมาะสมของเครื่องมืออวนปลาเกะตักแสดงให้เห็นว่าการลงแรงประมงในปัจจุบันใกล้เคียงระดับที่เหมาะสมทั้งในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน อย่างไรก็ตาม ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เรื่อง การกำหนดจำนวนเครื่องมืออวนปลาเกะตัก พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้ระบุไว้ว่า ผู้ที่ต้องการต่ออายุใบอนุญาตทำการประมงปลาเกะตักต้องถือใบอนุญาตทำการประมงปลาเกะตักของปีก่อนหน้า ตารางด้านล่างแสดงให้เห็นว่า ในอ่าวไทยมีเรือจำนวน ๓๓๒ ลำ ที่ใช้ใบอนุญาตไม่ถูกต้อง ประกอบด้วยอวนล้อมปลาเกะตัก ๑๗๐ ลำ และอวนครอบ/ยกปลาเกะตัก ๑๖๒ ลำ ส่วนในทะเลอันดามันมีเรือจำนวน ๔๗ ลำ ที่ใช้ใบอนุญาตไม่ถูกต้อง ประกอบด้วยอวนล้อมปลาเกะตัก ๕ ลำ และอวนครอบ/ยกปลาเกะตัก ๔๒ ลำ

เครื่องมือประมง	อ่าวไทย			ทะเลอันดามัน		
	ใบอนุญาตถูกต้อง	ใบอนุญาตไม่ถูกต้อง	รวม	ใบอนุญาตถูกต้อง	ใบอนุญาตไม่ถูกต้อง	รวม
อวนล้อมปลาเกะตัก	๑๘๗	๑๗๐	๓๕๗	๗๗	๕	๘๒
อวนครอบ/ยกปลาเกะตัก	๕๐๘	๑๖๒	๖๗๐	๘๒	๔๒	๑๒๔
รวม	๖๙๕	๓๓๒	๑,๐๒๗	๑๕๙	๔๗	๒๐๖

อ่าวไทย

เมื่อนำเรือที่มีใบอนุญาตทำการประมงไม่ถูกต้องในอ่าวไทยออกจำนวน ๓๓๒ ลำ การลงแรงประมงจะลดลงร้อยละ ๕๘.๑๒ และผลจับปลาจะตกตลง ๖๘,๔๐๐ ตัน/ปี

ทะเลอันดามัน

เมื่อนำเรือที่มีใบอนุญาตทำการประมงไม่ถูกต้องในทะเลอันดามันออกจำนวน ๔๗ ลำ การลงแรงประมงจะลดลงร้อยละ ๑๖.๘๓ และผลจับปลาจะตกตลง ๕,๗๐๗ ตัน/ปี

วัตถุประสงค์ที่ ๒: การฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำโดยปะการังเทียมและการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ

เป้าหมาย: เพิ่มจำนวนปะการังเทียมอย่างน้อย ๑๐ แห่งต่อปี และเพิ่มโครงการฟื้นฟูทรัพยากรโดยชุมชนจำนวน ๑๐ โครงการต่อปี

มาตรการนี้ช่วยเสริมมาตรการลดกองเรือและการลงแรงประมง การฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำจะดำเนินการโดยการสร้างปะการังเทียมและการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำโดยชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วม

วัตถุประสงค์ที่ ๓: การลดการทำประมง IUU โดยใช้มาตรการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวังที่มีประสิทธิภาพ

เป้าหมาย: ลดระดับการทำประมง IUU ให้ได้ถึงระดับที่สามารถควบคุมได้โดยมาตรการ MCS แบบปกติ

รายละเอียดเพิ่มเติมที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์การลดการทำประมง IUU ถูกระบุไว้ในแผนระดับชาติในการป้องกัน ยั้งยั้ง และขจัดการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (NPOA-IUU) กล่าวโดยสรุป มาตรการนี้ประกอบด้วย การเสริมสร้างความเข้มแข็งของการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง (MCS) ในประเทศไทย ๑) โดยการปรับเปลี่ยนด้านองค์กรและให้การสนับสนุนและกำลังขีดความสามารถด้าน MCS ที่เพิ่มขึ้น ๒) ปรับปรุงระบบการจดทะเบียนและออกใบอนุญาต ๓) เพิ่มการเฝ้าระวังโดยใช้ VMS และมาตรการรัฐเจ้าของท่า รวมทั้งมีการประสานการปฏิบัติงานระหว่างเรือตรวจตราและการเฝ้าระวังของชุมชนชายฝั่ง ๔) ปรับปรุงความร่วมมือและการประสานการปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานในประเทศไทย และ ๕) ปรับปรุงความร่วมมือกับรัฐชายฝั่งอื่น และองค์กรด้านการประมงระดับภูมิภาคและระดับโลก

ตารางที่ ๘:

ปัญหาเร่งด่วน: รายละเอียดมาตรการการบริหารจัดการ ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน (KPIs) และกรอบเวลา
แผนงานการนำมาตรการเหล่านี้ไปปฏิบัติสำหรับปี ๒๕๕๘/๒๕๕๙ อยู่ในภาคผนวก ฉ

วัตถุประสงค์ที่ ๑ การลดศักยภาพในการทำการประมงและการลงแรงประมง		
เป้าหมาย : ลดศักยภาพในการทำการประมงและการลงแรงประมงภายใน ๓ ปี มุ่งเน้นการบริหารจัดการเรือประมงพาณิชย์		
<ul style="list-style-type: none"> ● สำหรับปลาหน้าดิน ในอ่าวไทย ลดลงร้อยละ ๔๐ และในทะเลอันดามัน ลดลงร้อยละ ๑๐ ● สำหรับปลาดำน้ำ ในอ่าวไทย ลดลงร้อยละ ๓๐ และในทะเลอันดามัน ลดลงร้อยละ ๒๐ 		
มาตรการการจัดการ	ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน	กรอบเวลา
เรือประมงทุกลำและเรือที่มีใบอนุญาตทำการประมงในน่านน้ำไทย		
๑. AllV๑: การสำรวจเรือประมงและเรือขนถ่าย* ^๑	<ul style="list-style-type: none"> ● บัญชีรายชื่อเรือประมงที่จดทะเบียน ไม่จดทะเบียน มีใบอนุญาต มีใบอนุญาตไม่ตรงกับเครื่องมือประมง และที่ไม่มีใบอนุญาต 	● ๒๕๕๘
๑.AllV๒: การควบคุมจำนวนเรือที่จดทะเบียนเพื่อการประมงและจำนวนใบอนุญาตทำการประมงในระหว่างช่วงเวลาเปลี่ยนผ่าน เพื่อรอกการประเมินจำนวนที่เหมาะสมในอนาคต*	<ul style="list-style-type: none"> ● ไม่มีการจดทะเบียนเรือประมงเพิ่ม ● ไม่ออกใบอนุญาตทำการประมงเพิ่ม ● จำนวนเรือประมงเพื่อจัดทำนโยบายกองเรือ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘ ● ๒๕๕๘ ● ๒๕๕๘
๑. AllV๓: การหยุดเรือประมงที่ผิดกฎหมายและห้ามใช้อวนรุน*	<ul style="list-style-type: none"> ● ห้ามเรือประมงที่ผิดกฎหมายทำการประมงร้อยละ ๑๐๐ 	● ๒๕๕๘
๑. AllV๔: การนำเรือประมงที่ผิดกฎหมายออกจากภาคประมงและห้ามการใช้อวนรุน *	<ul style="list-style-type: none"> ● ให้ความช่วยเหลือด้านการเงินกับเรือประมงที่ผิดกฎหมายร้อยละ ๑๐๐ 	● ๒๕๕๘-๒๕๕๙
๑. AllV๕: ลดจำนวนวันทำการประมง*	<ul style="list-style-type: none"> ● ลดจำนวนวันที่อนุญาตให้ทำการประมงสำหรับเรืออวนลากที่มุ่งจับสัตว์น้ำหน้าดินในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน ● ลดจำนวนวันที่อนุญาตให้ทำการประมงลงสำหรับเรืออวนล้อมจับที่มุ่งจับปลาดำน้ำในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน 	● ๒๕๕๘-๒๕๕๙

¹AllV = เรือทุกลำ; CV = เรือพาณิชย์; AV = เรือพื้นบ้าน; IC = ความร่วมมือระหว่างประเทศสำหรับการแก้ปัญหา IUU; TC= ประเทศไทยในฐานะรัฐชายฝั่ง; CS = รัฐชายฝั่ง; FS = รัฐเจ้าของธง;
PS = รัฐเจ้าของท่าเรือ; IM = การตลาดระหว่างประเทศ; RB = การฟื้นฟูทรัพยากร;
* = กิจกรรมที่ดำเนินการในปี 2558/2559

มาตรการการจัดการ	ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน	กรอบเวลา
๑. AllV๖: พัฒนาระบบการออกใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์สำหรับเรือประมงทุกประเภทและทำให้มั่นใจว่าเรือประมงได้รับการจดทะเบียนและมีใบอนุญาต*	<ul style="list-style-type: none"> ● ดำเนินการใช้ระบบการออกใบอนุญาตทำการประมงอิเล็กทรอนิกส์ภายในปี ๒๕๕๙ 	● ๒๕๕๙
๑. AIV๗: พิจารณาแผนการเพื่อลดศักยภาพการทำประมงที่ยังคงเกินกว่าที่กำหนด*	<ul style="list-style-type: none"> ● บัญชีรายชื่อเรือที่มีใบอนุญาตถูกต้อง 	● ๒๕๕๘
๑. AIV๘: พิจารณาแผนการลดจำนวนเรือ เพื่อลดศักยภาพการทำประมงที่ยังคงเกินกว่าที่กำหนดให้สอดคล้องกับค่าผลผลิตสูงสุดที่ยั่งยืน (MSY) *	<ul style="list-style-type: none"> ● บัญชีรายชื่อเรือที่จะถูกนำออกจากภาคประมงโดยมีแผนการชัดเจน ● ถอนเรือประมงทุกลำที่ทำให้เกิดการลงแรงประมงส่วนเกิน ● เรือประมงที่ได้รับผลกระทบทุกลำได้รับการชดเชย โดยผ่านการปรึกษาหารือกับเจ้าของเรือ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘-๒๕๖๐ ● ๒๕๕๙-๒๕๖๒ ● ๒๕๕๙-๒๕๖๒
II. เรือประมงพาณิชย์ขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ ในน่านน้ำไทย		
๑.CV๑: ยกเลิกใบอนุญาตสำหรับเครื่องมืออวนล้อมจับปลาตะกั้ง, อวนช้อน ครอบ ยก ปลาตะกั้ง และอวนลาก หากไม่ได้ทำการประมงเป็นระยะเวลาหนึ่งปี *	<ul style="list-style-type: none"> ● อวนล้อมจับปลาตะกั้ง, อวนช้อน ครอบ ยก ปลาตะกั้ง และอวนลาก ที่ไม่ได้ทำการประมงเป็นระยะเวลาหนึ่งปีทุกลำถูกถอน 	● ๒๕๕๘
๑.CV๒: ยกเลิกทะเบียนเรือ และใบอนุญาตใช้เรือของเรือประมงที่ทำการประมง IUU และไม่ให้ทางเลือกที่จะใช้เรือประมงอื่นแทน*	<ul style="list-style-type: none"> ● จำนวนเรือที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตเนื่องจากทำการประมง IUU 	● ๒๕๕๙
๑.CV๓: ทำการวิจัยเรื่องต้นทุนและผลตอบแทนของระบบการกำหนดปริมาณสัตว์น้ำที่อนุญาตให้จับได้ (TAC) และโควตาส่วนบุคคลที่ถ่ายโอนได้ (ITQs) สำหรับสัตว์น้ำบางชนิดที่กำหนด* หากพบว่าเป็นประโยชน์ จะนำระบบ TACs และ/ หรือ ITQs มาใช้ในภายหลัง	<ul style="list-style-type: none"> ● การวิจัยเรื่องต้นทุนและผลตอบแทน และส่งให้คณะกรรมการการประมงแห่งชาติพิจารณา ● การเสนอระบบ TACs และ/หรือระบบ ITQs 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๙-๒๕๖๑ ● ๒๕๖๑
III. เรือประมงพื้นบ้านขนาดเล็กและใหญ่		
๑.AV๑: การบังคับใช้ข้อกำหนดเรื่องชนิดและจำนวนเครื่องมือทำการประมงที่อนุญาต*	<ul style="list-style-type: none"> ● ควบคุมจำนวนเครื่องมือทำการประมงของเครื่องมือที่ถูกควบคุมให้อยู่ในจำนวนที่เหมาะสม 	● ๒๕๕๘

วัตถุประสงค์ที่ ๒ การฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำโดยการจัดสร้างปะการังเทียมและการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ		
เป้าหมาย: เพิ่มจำนวนปะการังเทียมอย่างน้อย ๑๐ แห่งต่อปี และเพิ่มโครงการฟื้นฟูทรัพยากรโดยชุมชนจำนวน ๑๐ โครงการต่อปี		
มาตรการการจัดการ	ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน	กรอบเวลา
๒.RB๑: ดำเนินเพื่อสร้างปะการังเทียมอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริเวณเขตรอยต่อพื้นที่ทำการประมงพื้นบ้านและพาณิชย์*	● เพิ่มจำนวนปะการังเทียมที่เกิดประสิทธิผลอย่างน้อย ๑๐ แห่งต่อปี	● ๒๕๕๘-๒๕๖๒
๒.RB๒: โครงการ“ธนาคารสัตว์น้ำ”เพื่อเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำ *	● เพิ่มโครงการในชุมชน ๑๐ โครงการต่อปี	● ๒๕๕๘-๒๕๖๒

วัตถุประสงค์ที่ ๓ การลดการทำประมง IUU ผ่านการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง (MCS) ที่มีประสิทธิภาพ		
เป้าหมาย: ลดจำนวนการทำประมง IUU ให้อยู่ที่ระดับที่สามารถควบคุมได้ด้วยการจัดการ MCS แบบปกติ		
มาตรการการจัดการ	ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน	กรอบเวลา
I. ความร่วมมือระดับนานาชาติ		
๓.IC๑: รวบรวมและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างรัฐ และ RFMOs * ๓.IC๒: แลกเปลี่ยนข้อมูลของเรือประมงที่มีขนาดมากกว่า ๒๔ เมตร และน้อยกว่า ๒๔ เมตร หากทำการประมงนอกเขต EEZ ผ่านระบบการบันทึกข้อมูลเรือประมงในภูมิภาคอาเซียน (RFVR) * ๓.IC๓: ให้ข้อมูลเรื่องเรือประมงที่ทำประมง IUU ภายใต้ RPOA-IUU และมีการแลกเปลี่ยนรายชื่อเรือที่ทำประมง IUU (blacklist) กับหน่วยงานอื่น*	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการร่างหรือลงนามบันทึกความเข้าใจกับรัฐชายฝั่งอื่นเรื่องความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน ● มีการนำกลไกการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับรัฐชายฝั่ง/รัฐเจ้าของท่า/องค์กรจัดการประมงระดับภูมิภาค (RSMOs) มาใช้ดำเนินการ ● ประเทศไทยสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านระบบการบันทึกข้อมูลเรือในภูมิภาค (RVR) ● มีการประกาศบัญชีรายชื่อเรือประมง IUU ระดับสากลอย่างเป็นทางการ ● มีการแก้ไขปรับปรุงบัญชีรายชื่อเรือประมง IUU ระดับสากลเป็นประจำทุกปี. ● มีการจัดทำและประกาศบัญชีรายชื่อเรือประมง IUU ของไทย 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘-๒๕๕๙ ● ๒๕๕๙ ● ๒๕๕๘ ● ๒๕๕๙ ● ทุกปี ● ทุกปี
๓.IC๔: ผสมผสานนโยบายการต่อต้านการทำประมง IUU ระหว่างรัฐ โดยเฉพาะเรื่องการตรวจสอบเรือประมงต่างชาติ*	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการเจรจาแลกเปลี่ยนเพื่อสำรวจความเป็นไปได้ในการผสมผสานนโยบายการต่อต้านการทำประมง IUU ระหว่างรัฐในภูมิภาคและระหว่างรัฐที่มีเรือประมงไทยเข้าไปทำการประมง 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๙
II. การให้ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของประเทศไทย		
๓.TC๑: เสริมสร้างการประสานงานระหว่างกรมประมง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมศุลกากร กองทัพเรือ กองกำกับการตำรวจน้ำ กรมเจ้าท่า กรมการปกครองส่วนจังหวัด กระทรวงแรงงาน และศูนย์ประสานการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (ศรชล.) ผ่านทางบันทึกความเข้าใจเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและอำนาจในการจับกุม การดำเนินคดี และการลงโทษ *	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการลงนามในบันทึกความเข้าใจด้วยการบูรณาการในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและให้ความร่วมมือ ● มีการฝึกอบรมร่วมกันในเรื่องที่เกี่ยวกับการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวังการทำประมง (MCS) ทุกปี ● มีการฟ้องร้องดำเนินคดีทุกรายที่ถูกจับกุมและมีการติดตามผล 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘ ● ทุกปี ● ๒๕๕๘

มาตรการการจัดการ	ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน	กรอบเวลา
๓.TC๒: การจัดตั้งองค์กรและ/หรือกลไกในกรมประมงดังต่อไปนี้ (๑) หน่วยงานทางวิชาการเพื่อการประเมินทรัพยากร (๒) หน่วยงานประเมินและให้ข้อเสนอแนะ (๓) หน่วยงานควบคุมและตรวจสอบ*	<ul style="list-style-type: none"> ● การปรับโครงสร้างภายในกรมประมงเสร็จสมบูรณ์ ● มีการจัดตั้งองค์กรใหม่ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๙ ● ๒๕๕๙
III. ความรับผิดชอบของรัฐชายฝั่งประเทศไทย		
๓.CS๑: เสริมสร้างความเข้มแข็งของ MCS ในน่านน้ำไทยผ่านการดำเนินการตามแผนการควบคุมและการตรวจสอบแห่งชาติ	<ul style="list-style-type: none"> ● ดำเนินการประเมินความเสี่ยงการทำประมง IUU ● จัดทำแผนการควบคุมแห่งชาติซึ่งได้รับการเห็นชอบระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและนำไปใช้ปฏิบัติ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘ ● ๒๕๕๘ การนำไปใช้ปฏิบัติจะเริ่มปี ๒๕๕๙
๓.CS๒: จัดตั้งฐานข้อมูลการประมงที่ประกอบด้วยข้อมูลชาวประมง เรือประมง ลูกเรือประมง ผู้ประกอบการประมง ใบอนุญาตและการละเมิดทำการประมง*	<ul style="list-style-type: none"> ● พัฒนาระบบข้อมูลการประมง 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘ เป็นต้นไป
๓.CS๓: เพิ่มความสามารถของการปฏิบัติการการควบคุม PIPO ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่*	<ul style="list-style-type: none"> ● ศูนย์ควบคุมการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) มีประสิทธิภาพในทุกพื้นที่ 	<ul style="list-style-type: none"> ● เริ่มปี ๒๕๕๘
๓.CS๔: กำหนดให้ใช้ VMS สำหรับเรือขนาดที่เหมาะสม *	<ul style="list-style-type: none"> ● เรือทุกลำที่กำหนดให้ใช้ VMS (มากกว่า ๖๐ ตันกรอส) ติดตั้งร้อยละ ๑๐๐ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘
๓.CS๕: เพิ่มความเข้มแข็งให้แก่ระบบการบันทึกข้อมูลด้วยสมุดบันทึกการทำประมง*	<ul style="list-style-type: none"> ● เรือประมง (มากกว่า ๖๐ ตันกรอส) มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดในเรื่องของสมุดบันทึกการทำประมงร้อยละ ๑๐๐ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘
๓.CS๖: ทำให้มั่นใจว่าเรือประมงต่างชาติที่ทำการประมงในน่านน้ำไทยปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของไทยตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการประมง*	<ul style="list-style-type: none"> ● รายงานการปฏิบัติตามในเชิงบวกจากศูนย์ควบคุมการติดตามเรือประมง 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๙
๓.CS๗: สร้างความตระหนักและให้การสนับสนุนแก่ชุมชนท้องถิ่นเพื่อป้องกันการทำการประมง IUU *	<ul style="list-style-type: none"> ● ให้เกิดความตระหนักอย่างมีประสิทธิภาพและนำไปใช้ปฏิบัติ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๙
IV. ความรับผิดชอบของประเทศไทยในฐานะรัฐเจ้าของธง		
๓.FS๑: เรือประมงไทยที่ทำการประมงภายในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของไทยจะต้องมีใบอนุญาต	<ul style="list-style-type: none"> ● เรือประมงไทยที่ทำการประมงภายในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของไทยมีใบอนุญาตถูกต้อง 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘

มาตรการการจัดการ	ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน	กรอบเวลา
๓.FS๒: เรือที่ทำการประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐอื่นจะต้องมีใบอนุญาตจากประเทศไทยเพื่อทำการประมงในรัฐอื่นโดยยึดพื้นฐานข้อตกลงร่วมของรัฐบาลทั้งสองประเทศ*	<ul style="list-style-type: none"> ●เรือประมงทุกลำที่ทำการประมงในเขต EEZ ของรัฐอื่นมีใบอนุญาตถูกต้อง 	<ul style="list-style-type: none"> ●เริ่มปี ๒๕๕๘
๓.FS๓: เรือประมงทุกลำที่ทำการประมงในทะเลหลวงจะต้องได้รับใบอนุญาตจากประเทศไทยเพื่อทำการประมง*	<ul style="list-style-type: none"> ●เรือประมงทุกลำที่ทำการประมงในเขตทะเลหลวงมีใบอนุญาตถูกต้อง 	<ul style="list-style-type: none"> ●เริ่มปี ๒๕๕๘
๓.FS๔: เรือประมงทุกลำที่จับปลาทูน่าต้องได้รับใบอนุญาตจากประเทศไทยจึงจะทำการประมงปลาทูน่าและปลาสายพันธุ์คล้ายคลึงปลาทูน่า*	<ul style="list-style-type: none"> ●เรือประมงทุกลำที่ทำการประมงในเขตทะเลหลวงมีใบอนุญาตถูกต้อง ●เรือประมงทุกลำที่ยังดำเนินการประมงอยู่ในเขต IOTC อยู่ในบัญชีรายชื่อของ IOTC 	<ul style="list-style-type: none"> ●เริ่มปี ๒๕๕๘
๓.FS๕: กำหนดให้มีการใช้ VMS และติดตั้งระบบเตือนเมื่อเรือมีความเสี่ยงที่เข้ามาถึงพื้นที่ห้ามทำการประมงและรายงานเส้นทางเดินเรือของเรือประมง *	<ul style="list-style-type: none"> ●เรือที่ไปทำประมงในน่านน้ำต่างประเทศทุกลำติดตั้งระบบติดตามเรือ VMS ●ระบบติดตาม VMS ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและมีการใช้ระบบเตือน 	<ul style="list-style-type: none"> ●เริ่มปี ๒๕๕๘ ●๒๕๕๘
๓.FS๖: เรือประมงจะต้องรายงานถึงตำแหน่งของตนโดยอัตโนมัติ และ/หรือ ในเวลาที่กำหนดเมื่อได้รับการร้องขอจากศูนย์ VMS และมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อการบังคับใช้กฎหมาย *	<ul style="list-style-type: none"> ●จัดทำระบบติดตาม VMS ของไทยให้มีมาตรฐานเดียวกัน ●พัฒนามาตรฐาน/ระเบียบข้อบังคับการใช้ฐานข้อมูลระบบติดตามเรือ 	<ul style="list-style-type: none"> ●๒๕๕๘ ●๒๕๕๘
๓.FS๗: จัดทำระบบฐานข้อมูลแบบบูรณาการกับกองทัพเรือ กรมประมง และกรมเจ้าท่า*	<ul style="list-style-type: none"> ●ระบบฐานข้อมูลที่บูรณาการของเรือประมงไทยที่ทำการประมงในเขตน่านน้ำต่างประเทศได้รับการพัฒนาและใช้งานได้ดี 	<ul style="list-style-type: none"> ●๒๕๕๙
๓.FS๘: การสำรวจและการจัดตั้งฐานข้อมูลของเรือประมงกับหลักฐานของการประมง IUU (blacklist)*	<ul style="list-style-type: none"> ●จัดร่างบรรทัดฐานข้อมูล blacklist ●ฐานข้อมูลของเรือประมง IUU ไทยได้รับการพัฒนาและประกาศออกไป 	<ul style="list-style-type: none"> ●๒๕๕๙ ●๒๕๕๙
๓.FS๙: เรือประมงและเรือขนถ่ายสัตว์น้ำจะต้องแจ้งความประสงค์ว่าจะออกทำการประมงก่อนออกดำเนินการและรายงานเมื่อกลับมาถึง*	<ul style="list-style-type: none"> ●มีการปรับแก้ไขกฎระเบียบที่เกี่ยวกับการทำการประมงในน่านน้ำต่างประเทศให้ดีขึ้น ●พัฒนาศักยภาพในการตรวจสอบการขนถ่ายสัตว์น้ำ ●เรือประมงและเรือขนถ่ายสัตว์น้ำทุกลำที่ติดธงไทยซึ่งทำการประมงในน่านน้ำต่างประเทศจะต้องมีการรายงานผ่านศูนย์ควบคุมการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) 	<ul style="list-style-type: none"> ●๒๕๕๙ ●๒๕๕๘ ●๒๕๕๙-๒๕๖๒

มาตรการการจัดการ	ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน	กรอบเวลา
๓. FS๑๐: พัฒนาโครงการผู้สังเกตการณ์บนเรือสำหรับเรือประมงและเรือขนถ่ายสัตว์น้ำที่ดำเนินการนอกน่านน้ำไทยบนพื้นฐานของการประเมินความเสี่ยง*	<ul style="list-style-type: none"> ● ทำการประเมินความเสี่ยงเสร็จสิ้น ● พัฒนาโปรแกรมผู้สังเกตการณ์บนเรือ ● ฝึกอบรมผู้สังเกตการณ์บนเรือ 	● ๒๕๕๘
๓. FS๑๑: เรือประมงทุ่นทั้งหมดที่ทำการประมงในพื้นที่ที่อยู่ภายใต้การจัดการของ IOTC จะต้องดำเนินการตามกฎระเบียบและข้อบังคับของ IOTC *	<ul style="list-style-type: none"> ● รายงานการยอมรับการปฏิบัติของไทยในเชิงบวกโดย IOTC 	● ๒๕๕๘
๓. FS๑๒: เรือประมงที่ดำเนินการในและนอกน่านน้ำไทยจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่กำหนดโดยรัฐที่เรือนั้นเข้าไปทำการประมง*	<ul style="list-style-type: none"> ● รายงานที่แสดงให้เห็นว่ามีการปฏิบัติตามกฎระเบียบของเรือประมง 	● ๒๕๕๘
๓. FS๑๓: บังคับใช้บทลงโทษโดยเคร่งครัดตามที่กำหนดในกฎหมายไทยและกฎหมายของรัฐชายฝั่ง*	<ul style="list-style-type: none"> ● พ.ร.ก.การประมงได้รับการแก้ไขให้มีบทลงโทษที่เข้มงวดสำหรับผู้ละเมิด 	● ๒๕๕๘
๓. FS๑๔: มีการใช้ระบบเก็บข้อมูลเรือไทยที่ออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทย	<ul style="list-style-type: none"> ● ฐานข้อมูลเกี่ยวกับการทำประมงจากเรือประมงไทยที่ทำการประมงนอกน่านน้ำไทยถูกสร้างขึ้น ● การนำสมุดบันทึกการทำประมงมาส่งมอบร้อยละ ๑๐๐ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘ ● ๒๕๕๙
V. มาตรการของไทยในฐานะรัฐชายฝั่ง		
๓.PS๑: ประเทศไทยจะทำการให้สัตยาบัน United Nations Fish Stocks Agreement (UNFSA) และ เห็นพ้องกับมาตรการของรัฐเจ้าของท่าเรือ (PSM)*	<ul style="list-style-type: none"> ● การให้สัตยาบันและลงนามข้อตกลง 	● ๒๕๕๙
๓.PS๒: การประกาศจากรัฐมนตรี และ/หรือ ประกาศ ศปมผ. ที่ระบุรายชื่อของเรือประมงที่ละเมิดพันธกรณีระหว่างประเทศ (blacklist) และประสานข้อมูลเรื่องเรือประมงต่างชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่อยู่ใน IUU list **	<ul style="list-style-type: none"> ● ประกาศบัญชีรายชื่อเรือ IUU ระหว่างประเทศอย่างเป็นทางการ ● ประกาศบัญชีรายชื่อเรือ IUU อย่างเป็นทางการและเผยแพร่รายชื่อนี้ให้กับหน่วยงานที่บังคับใช้ระเบียบนี้ของไทย ● การยืนยันการปรับปรุงข้อมูลเรือ IUU จากเว็บไซต์และติดต่อสื่อสารกับรัฐเจ้าของธง 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘ ● ๒๕๕๘ ● ๒๕๕๙-๒๕๖๒

มาตรการการจัดการ	ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน	กรอบเวลา
<p>๓.PS๓: ดำเนินการตรวจสอบเรือประมงต่างชาติตามที่กำหนดภายใต้กฎหมายในประเทศ กฎหมายระดับนานาชาติ และข้อตกลงระหว่างประเทศ รวมทั้งมาตรการที่เห็นชอบโดยรัฐเจ้าของธง *</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ขั้นตอนสำหรับการตรวจเรือประมงและเรือขนถ่ายสัตว์น้ำต่างชาติตามมาตรการของรัฐเจ้าของท่า ● ระบุท่าที่เรือต่างชาตินำเรือเข้ามาเทียบท่าและขึ้นหรือขนถ่ายสัตว์น้ำเสียบียง และบริการ ● แก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับมาตรการของรัฐเจ้าของท่า (PSM) ● ส่งมอบรายงานการปฏิบัติตามกฎระเบียบต่อองค์กรบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค (RFMOs) เช่น คณะกรรมาธิการปลาทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย (IOTC) 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘ ● ๒๕๕๘ ● ๒๕๕๙ ● ๒๕๕๙
<p>๓.PS๔: กำหนดหลักเกณฑ์ทางกฎหมายที่จะตรวจสอบและดำเนินคดีกับเรือประมงต่างชาติที่ทำประมง IUU และสัตว์น้ำที่จับได้*</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● กฎหมายในประเทศอันประกอบด้วยข้อกำหนดสำหรับการตรวจสอบเรือต่างชาติที่ทำการประมง IUU (ตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘) ได้รับการอนุมัติ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘
<p>๓.PS๕: เรือขนถ่ายสัตว์น้ำที่ขึ้นท่าสัตว์น้ำที่ท่าเรือของไทยจะต้องรายงานการขนถ่าย*</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการรายงานร้อยละ ๑๐๐ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๙
VI. มาตรการทางตลาดที่ได้รับการยอมรับระหว่างประเทศ		
<p>๓.IM๑: การนำเข้าและส่งออกสินค้าจะต้องเป็นไปตามอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ *</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ไม่มีการนำเข้าหรือส่งออกสินค้าที่ละเมิดอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) จากประเทศไทย ● ปฏิบัติตามอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘
<p>๓.IM๒: การเสริมสร้างความเข้มแข็ง ระบบการตรวจสอบย้อนกลับ (traceability) เพื่อทราบที่มาของวัตถุดิบก่อนการนำมาแปรรูป *</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ระบบการตรวจสอบย้อนกลับได้รับการปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งผ่านระบบซอฟต์แวร์และมีการปรับปรุงศักยภาพการตรวจสอบให้ดีขึ้น ● เพิ่มจำนวนผู้ทำการตรวจสอบย้อนกลับโดยรับสมัครเจ้าหน้าที่ใหม่หรือทำการจัดจ้างบุคคลภายนอก 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๙ ● ๒๕๕๘

มาตรการการจัดการ	ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน	กรอบเวลา
๓.İM๓: ปรับปรุงระบบสมุดบันทึกการทำประมง รายงานการซื้อขายสัตว์น้ำ (MCPD) และรายงานการขนถ่ายเรือสัตว์น้ำ (MCTD) *	<ul style="list-style-type: none"> ● แก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้แน่ใจว่าระบบการตรวจสอบย้อนกลับทำงานได้ดีตามประสงค์ ● การรายงานสมุดบันทึกการทำประมงและระบบรายงานหนังสือกำกับการซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำ (MCPD) และหนังสือกำกับการขนถ่ายสัตว์น้ำ (MCTD) มีประสิทธิภาพร้อยละ ๑๐๐ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๙ ● ๒๕๕๙
๓.İM๔: กำหนดวิธีปฏิบัติในการตรวจสอบสมุดบันทึกการทำประมง รายงานการซื้อขายสัตว์น้ำ (MCPD) และรายงานการขนถ่ายสัตว์น้ำ (MCTD)*	<ul style="list-style-type: none"> ● มีวิธีปฏิบัติในการตรวจสอบ cross check เพื่อยืนยันความถูกต้อง ● ทำการประเมินความเสี่ยงแล้วเสร็จ ● ดำเนินการตรวจสอบแบบสุ่ม 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘ ● ๒๕๕๙ ● ๒๕๕๙

๕. ปัญหาอื่นๆ: วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และมาตรการการจัดการ

วัตถุประสงค์:

4. การลดการจับปลุกสัตว์น้ำชนิดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ
5. การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างชาวประมงพื้นบ้านและพาณิชย์
6. การฟื้นฟูและรักษาแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ
7. การปรับปรุงข้อมูลสารสนเทศด้านการประมง
8. การเสริมสร้างศักยภาพในการจัดการประมง

หมายเหตุ: หมายเลขลำดับของวัตถุประสงค์เรียงลำดับตามหมายเลขของปัญหา

รายละเอียดมาตรการการจัดการ ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน และกรอบเวลา ที่จะทำให้บรรลุ วัตถุประสงค์ข้างต้นแสดงในตารางที่ ๙ และแผนปฏิบัติการสำหรับปี ๒๕๕๘/๒๕๕๙ แสดงในภาคผนวก ฉ

วัตถุประสงค์ที่ ๔: การลดการจับปลุกสัตว์น้ำชนิดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ

เป้าหมาย: ลดสัดส่วนการจับสัตว์น้ำขนาดเล็กโดยให้เหลือร้อยละ ๕๐ ของปริมาณการจับในปัจจุบัน ภายใน ๕ ปี

การลดการจับสัตว์น้ำขนาดเล็กจะบรรลุผลได้โดยอาศัยมาตรการทางเทคนิค ซึ่งรวมถึงการขยายขนาดตาอวนและการปิดพื้นที่ทำการประมงชั่วคราวในบางพื้นที่ พร้อมกับการสร้างความตระหนักให้เกิดขึ้นในกลุ่มชาวประมง อย่างไรก็ตาม เนื่องจากว่าสัตว์น้ำชนิดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจที่ยังมีขนาดเล็กถูกจับไปอยู่ในกลุ่มสัตว์น้ำขนาดเล็กที่มีมูลค่าต่ำหรือปลาเป็ด ซึ่งส่วนใหญ่จะนำไปใช้เป็นปลาปนสำหรับการเลี้ยงสัตว์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาหารสัตว์น้ำ ดังนั้นการลดการจับสัตว์น้ำขนาดเล็กจึงไม่ใช่เรื่องง่าย

วัตถุประสงค์ที่ ๕: การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างชาวประมงพื้นบ้านและพาณิชย์

เป้าหมาย: ลดเหตุการณ์ความขัดแย้งให้ลงไปสู่ระดับที่สามารถจัดการได้ภายในจังหวัด

ปัจจุบัน แต่ละจังหวัดมีการแบ่งพื้นที่เฉพาะสำหรับเรือประมงพื้นบ้านให้จับสัตว์น้ำได้ มาตรการหลักที่จะช่วยลดความขัดแย้งให้ลดลงคือการเปลี่ยนการแบ่งเขตการประมงให้เป็นเขตประมงชายฝั่ง โดยอาศัยฐานข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และตามการปรึกษาหารือระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คณะกรรมการการจัดการประมงแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วยผู้แทนจากกรมประมง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ชาวประมงพื้นบ้านและประมงพาณิชย์ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ (เช่น ผู้ค้าขาย) สามารถทำให้เกิดประสิทธิผลที่ต้องการได้

วัตถุประสงค์ที่ ๖: การฟื้นฟูและรักษาแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ

เป้าหมาย: เพิ่มพื้นที่ป่าชายเลน ๔,๐๐๐ ไร่ ภายในปี ๒๕๖๒ (๑ เฮกตาร์ = ๖.๒๕ ไร่)

เพิ่มพื้นที่ปะการังร้อยละ ๔ และพื้นที่หญ้าทะเลร้อยละ ๔ ภายใต้การจัดการที่มีประสิทธิภาพภายในปี ๒๕๖๒

กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเป็นหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบต่อการฟื้นฟูและการจัดการแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่ง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว กรมประมงจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นใน

กิจกรรมการฟื้นฟูและป้องกันแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำที่ดำเนินการโดยหน่วยงานอื่นๆในระดับชาติ ระดับจังหวัด จนถึงระดับอำเภอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมต่อเนื่องของโครงการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการ (ICM) นอกจากนี้กรมประมงยังได้ริเริ่มโครงการการบริหารจัดการทรัพยากรประมงโดยใช้แนวทางเชิงระบบนิเวศ (EAFM) ให้กับชุมชนที่อยู่บริเวณชายฝั่งทะเลอีกด้วย

วัตถุประสงค์ที่ ๗: การปรับปรุงข้อมูลและสารสนเทศด้านการประมง

เป้าหมาย: ปรับปรุงระบบการรวบรวมข้อมูลและการเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศไปสู่ระดับที่สามารถนำไปใช้ได้ง่าย เพื่อช่วยในการติดตามการดำเนินงานของแผนการบริหารจัดการประมงทะเล ภายในเวลา ๒ ปี

มาตรการหลักที่ช่วยให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ข้อนี้ คือการพัฒนาที่เป็นระบบมากขึ้น เพื่อช่วยในการรวบรวมและจัดแฟ้มสถิติระดับพื้นฐานของการประมงให้ดีขึ้น ซึ่งจะต้องมีการพัฒนาระบบการนำเข้าข้อมูล/ฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงกับแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการประเมินทรัพยากรและการจัดการการประมงได้ง่ายและสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ทุกคน

วัตถุประสงค์ที่ ๘: การเสริมสร้างศักยภาพในการจัดการประมง

เป้าหมาย: ความสามารถในการจัดการการประมงที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ภายในระยะเวลา ๕ ปี

การนำแผนการบริหารจัดการประมงทะเลไปปฏิบัติใช้จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงระดับองค์ที่จะก่อให้เกิดหน่วยการจัดการการประมงแบบใหม่ขึ้นมาและพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่ในองค์กรนั้นด้วย

ตารางที่ ๙:

ปัญหาอื่นๆ: รายละเอียดมาตรการการบริหารจัดการ ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน (KPIs) และกรอบเวลา^๒

แผนงานการนำมาตรการเหล่านี้ไปปฏิบัติสำหรับปี ๒๕๕๘/๒๕๕๙ ตามภาคผนวก ฉ

วัตถุประสงค์ที่ ๔: การลดการจับปลาสัตว์น้ำชนิดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ		
เป้าหมาย: ลดสัดส่วนการจับสัตว์น้ำขนาดเล็กโดยให้เหลือร้อยละ ๕๐ ของปริมาณการจับในปัจจุบัน ภายใน ๕ ปี		
มาตรการการจัดการ	ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน	กรอบเวลา
เรื่องทั้งหมด		
๔.All๑: เพิ่มข้อจำกัดทางกฎหมายเรื่องขนาดตาอวนของอวนลากและเครื่องมือประมงประเภทอื่น*	<ul style="list-style-type: none"> ประกาศการจำกัดทางกฎหมายเรื่องขนาดตาอวนสำหรับอวนลาก อวนลากใช้ขนาดตาอวนตามที่กฎหมายกำหนดร้อยละ ๑๐๐ มีการประชุมหารือกับชุมชนชายฝั่งสำหรับเครื่องมือประมงอื่น 	<ul style="list-style-type: none"> ๒๕๕๘ หลังจากที่มีการประกาศให้ทราบแล้ว ๙๐ วัน ๒๕๕๙
๔.All๒: เพิ่มพื้นที่ปิดอ่าวในบางช่วงเวลา และบางฤดูกาล บนพื้นฐานของข้อมูลงานวิจัยเพื่อป้องกันพื้นที่เลี้ยงตัวอ่อนและแหล่งวางไข่	<ul style="list-style-type: none"> เพิ่มจำนวนการปิดเขตพื้นที่ทำการประมงในบางฤดูกาลให้มากขึ้น เพิ่มเขตหวงห้ามสำหรับการประมงพาณิชย์ให้มากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> ๒๕๕๘-๒๕๖๒ ๒๕๕๘-๒๕๖๒
๔.All๓: สนับสนุนงานวิจัยเพื่อหาสิ่งอื่นมาแทนปลาปน*	<ul style="list-style-type: none"> หาสิ่งอื่นที่มีประสิทธิภาพมาแทนปลาปน 	<ul style="list-style-type: none"> ๒๕๕๘-๒๕๖๒

^๒RC = การแก้ไขข้อขัดแย้ง; CH = แหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำที่วิกฤต; DI = ข้อมูลสารสนเทศ; FM = การจัดการประมง

วัตถุประสงค์ที่ ๕: การแก้ปัญหาระหว่างชาวประมงพื้นบ้านกับชาวประมงพาณิชย์		
เป้าหมาย: ลดเหตุการณ์ความขัดแย้งให้ลงไปสู่ระดับที่สามารถจัดการได้ภายในจังหวัด		
มาตรการการจัดการ	ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน	กรอบเวลา
๕.RC๑: จัดตั้งคณะกรรมการจัดการประมงประจำจังหวัดซึ่งประกอบด้วยตัวแทนของกรมประมง ผู้แทนจากกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (DMCR) ชาวประมงพื้นบ้าน ชาวประมงพาณิชย์ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญอื่น (เช่น ผู้ประกอบการ)*	<ul style="list-style-type: none"> ● ก่อตั้งคณะกรรมการร่วมมือด้านการจัดการการประมงระดับจังหวัด 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๙
๕.RC๒: จัดตั้งและกำหนดเขตพื้นที่การทำประมงชายฝั่ง ให้สอดคล้องกับข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และการหารือกับผู้ถือผลประโยชน์ร่วม - เรือประมงพื้นบ้านจะได้รับอนุญาตให้ทำการประมงในเขตการประมงชายฝั่ง และเรือประมงพาณิชย์ได้รับอนุญาตให้ทำการประมงภายนอกเขตการประมงชายฝั่งถึงเขตเศรษฐกิจจำเพาะ	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการรับรองการให้คำปรึกษาแก่สาธารณชน ● แบ่งเขตพื้นที่ประมงชายฝั่งให้เสร็จสมบูรณ์ในระดับจังหวัดและประกาศอย่างเป็นทางการ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘ ● ๒๕๕๘
๕.RC๓: แนะนำการใช้รหัสและแผนงานการเน้นสีเพื่อให้เกิดความแตกต่างระหว่างพื้นที่การประมงกับชนิดของเรือประมงพาณิชย์*	<ul style="list-style-type: none"> ● แนะนำการใช้รหัสและแผนงานการเน้นสี ● ให้เรือประมงพาณิชย์ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ๑๐๐% 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๙ ● ๒๕๖๐
๕.RC๔: พัฒนาระบบการเตือนของระบบติดตามเรือ (VMS) เพื่อเตือนให้เรือประมงทราบว่าเรือกำลังเข้าไปยังเขต/พื้นที่อนุรักษ์* <ul style="list-style-type: none"> ● จัดทำเส้นแบ่งเขตในการแสดงบนระบบแผนที่และข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (ECDIS) หรือแผนที่การเดินเรือที่ยอมรับได้และการบรรจุข้อมูลเข้าไปในศูนย์ควบคุม VMS 	<ul style="list-style-type: none"> ● ระบบติดตามเรือ VMS ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาระบบเตือน 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๙
๕.RC๕: เสริมสร้างระบบการจัดการประมงแบบมีส่วนร่วมให้เข้มแข็งและเชื่อมโยงระบบนี้กับชาวประมงในกิจกรรมการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการ (ICM)*	<ul style="list-style-type: none"> ● จำนวนชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการ (ICM) 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘

วัตถุประสงค์ที่ ๖: การฟื้นฟูและรักษาแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ		
เป้าหมาย: ฟื้นฟูแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ เพิ่มพื้นที่ป่าชายเลน ๔,๐๐๐ ไร่ เพิ่มพื้นที่ปะการังร้อยละ ๔ และพื้นที่หญ้าทะเลร้อยละ ๔ ภายใต้การจัดการที่มีประสิทธิภาพ		
มาตรการการจัดการ	ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน	กรอบเวลา
๖.CH๑: เพิ่มจำนวนพื้นที่คุ้มครองทางทะเล (MPA)	<ul style="list-style-type: none"> พื้นที่คุ้มครองทางทะเล (MPA) ภายใต้กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหญ้าทะเล ปะการัง ป่าชายเลน และที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำที่ใกล้สูญพันธุ์ ได้รับการดูแลรักษาและเพิ่มขนาดพื้นที่ มีการดูแลรักษาพื้นที่คุ้มครองทางทะเล (MPA) ภายใต้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทยานแห่งชาติทางทะเล เพิ่มขนาดพื้นที่คุ้มครองทางทะเล (MPA) ภายใต้กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง อย่างน้อย ๒ พื้นที่ 	<ul style="list-style-type: none"> ●๒๕๕๘ ●๒๕๕๘ ●๒๕๕๙
๖. CH๒: ให้ความมั่นใจว่าคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติและคณะกรรมการประมงจังหวัดประกอบด้วยตัวแทนจากหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อม และ NGO และรวมเอาเรื่องวิกฤตที่อยู่อาศัยของพืชพันธุ์สัตว์น้ำไว้ในวาระการประชุม	<ul style="list-style-type: none"> คณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติและคณะกรรมการประมงจังหวัดประกอบด้วยตัวแทนจากหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อม และ NGO หัวข้อวิกฤตที่อยู่อาศัยของพืชพันธุ์สัตว์น้ำเป็นหัวข้อหลักประจำในวาระการประชุม 	<ul style="list-style-type: none"> ●๒๕๕๙ ●ทุกปี
๖. CH๓: ให้กรมประมงมีส่วนเกี่ยวข้องมากขึ้นในการปกป้องที่อยู่อาศัยของพืชพันธุ์สัตว์น้ำและกิจกรรมการฟื้นฟูที่ดำเนินการโดยหน่วยงานอื่นๆ ในระดับชาติ จังหวัด และอำเภอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการ (ICM)	<ul style="list-style-type: none"> มีตัวแทนเจ้าหน้าที่ของกรมประมงในกิจกรรมการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการ (ICM) และจัดการประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ 	<ul style="list-style-type: none"> ●๒๕๕๙ ทุกปี
๖. CH๔: ริเริ่มโครงการการบริหารจัดการทรัพยากรประมงโดยใช้แนวทางเชิงระบบนิเวศ (EAFM) ให้กับชุมชนที่อยู่บริเวณชายฝั่งทะเล	<ul style="list-style-type: none"> มีการปรึกษารื้อกับชุมชนประมงที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเพื่อค้นหาที่อยู่อาศัยของพืชพันธุ์สัตว์น้ำและพื้นที่การทำประมง ฝึกอบรมชาวประมงท้องถิ่นในโครงการการบริหารจัดการทรัพยากรประมงโดยใช้แนวทางเชิงระบบนิเวศ(EAFM) เพิ่มโครงการนี้ ๕ โครงการในชุมชนประมงทุกปี 	<ul style="list-style-type: none"> ●๒๕๕๘ ●๒๕๕๘ ●ทุกปี

วัตถุประสงค์ที่ ๗: การปรับปรุงข้อมูลและสารสนเทศฐานด้านการประมง		
เป้าหมาย: ปรับปรุงระบบการรวบรวมข้อมูลและการเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศไปสู่ระดับที่สามารถนำไปใช้ได้ง่าย เพื่อช่วยในการติดตามการดำเนินงานของแผนการบริหารจัดการประมงทะเล ภายในเวลา ๒ ปี		
มาตรการการจัดการ	ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน	กรอบเวลา
๗.D1๑: ทำการวิเคราะห์ช่องว่าง (gap analysis) ระหว่างฐานข้อมูลกับสารสนเทศที่จำเป็น สำหรับข้อมูลดัชนีชี้วัดผลดำเนินงานของแผนการบริหารจัดการประมงทะเลและข้อมูลที่มีอยู่จริง*	<ul style="list-style-type: none"> วิเคราะห์ช่องว่างให้เสร็จสมบูรณ์ รับสมัครเจ้าหน้าที่ใหม่ ปรับปรุงระบบรวบรวมฐานข้อมูล 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘ ● ๒๕๕๙ ● ๒๕๖๐
๗.D1๒: ระบบการนำเข้า/ฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงข้อมูลจากหลายแหล่งสำหรับการใช้ประเมินศักยภาพการผลิตและการจัดการการประมง*	<ul style="list-style-type: none"> ดำเนินการให้มีระบบฐานข้อมูลเชิงบูรณาการ ระบบ Web-Portal ที่เข้าถึงและใช้งานได้ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๙ ● ๒๕๖๐
๗.D1๓: พัฒนาระบบในการเก็บและเชื่อมโยงข้อมูลสถิติการประมง*	<ul style="list-style-type: none"> ระบบรวบรวมฐานข้อมูลระดับชาติใช้งานได้ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๖๐
๗.D1๔: ดำเนินการพัฒนาความสามารถอย่างต่อเนื่องสำหรับเจ้าหน้าที่นักวิทยาศาสตร์และเจ้าหน้าที่ทางเทคนิคทุกคน*	<ul style="list-style-type: none"> มีการฝึกอบรมและให้การศึกษาแก่เจ้าหน้าที่คนสำคัญๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านของนโยบายทางทะเลและการจัดการการประมง 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘-๒๕๕๙
๗.D1๕: ดำเนินการพัฒนาความสามารถอย่างต่อเนื่องสำหรับเจ้าหน้าที่ในการสื่อสารข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ให้แก่ผู้จัดทำนโยบายและผู้มีส่วนได้เสีย*	<ul style="list-style-type: none"> จัดให้มีการฝึกอบรมอย่างน้อย ๒ ครั้งทุกๆปีสำหรับเจ้าหน้าที่ที่เป็นส่วนสำคัญ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๙ เป็นต้นไป
๗.D1๖: เสริมสร้างระบบที่รับประกันคุณภาพฐานข้อมูลให้เข้มแข็งโดยการสอบทานข้อมูลจากแหล่งข้อมูลอื่นๆ	<ul style="list-style-type: none"> ระบบตรวจสอบฐานข้อมูลอัตโนมัติเกิดขึ้นและใช้งานได้ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๖๐
๗.D1๗: ให้แน่ใจว่าฐานข้อมูลที่ต้องรายงานองค์กรจัดการประมงระดับภูมิภาค (RFMO)มีคุณภาพสูงและทันต่อเวลา*	<ul style="list-style-type: none"> ข้อมูลที่ต้องรายงานองค์กรจัดการประมงระดับภูมิภาค(RFMO)มีคุณภาพสูงและทันต่อเวลาโดยระบบควบคุมที่มีคุณภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> ● เริ่มปี ๒๕๕๘

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๘: การเสริมสร้างศักยภาพในการจัดการประมง		
เป้าหมาย: ความสามารถในการจัดการการประมงที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ภายในระยะเวลา ๕ ปี		
มาตรการการจัดการ	ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงาน	กรอบเวลา
๘.FM๑: ดำเนินการวิเคราะห์ช่องว่าง (gap analysis) ระหว่างระบบที่ต้องการให้มี เพื่อการจัดการการประมงอย่างมีประสิทธิภาพ กับโครงสร้างองค์กรปัจจุบันและศักยภาพของบุคลากร*	<ul style="list-style-type: none"> ● การวิเคราะห์ช่องว่างเสร็จสมบูรณ์ ● แผนยุทธศาสตร์สำหรับการปรับปรุงองค์กรและโครงการเสริมสร้างศักยภาพแก่บุคลากร 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๘ ● ๒๕๕๙
๘.FM๒: ดึงผลลัพธ์ที่ได้ของ FM๑ หากเป็นไปได้ ให้จัดตั้งกองบริหารจัดการด้านการประมงทะเลกองใหม่ขึ้น ในกรมประมง กรุงเทพฯ	<ul style="list-style-type: none"> ● จัดตั้งกองงานขึ้นใหม่โดยมีหน้าที่รับผิดชอบต่อการจัดการทรัพยากรการประมง การให้อำนาจหน้าที่ในการออกใบอนุญาตและการแบ่งเขตพื้นที่ประมง 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๙
๘.FM๓: ดึงผลลัพธ์ที่ได้ของ FM๑ หากเป็นไปได้ ให้จัดตั้งศูนย์เฝ้าระวังที่ประสานเรื่องการติดตามเรือประมง(VMS)อย่างมีประสิทธิภาพโดยเรือและเครื่องบินลาดตระเวน	<ul style="list-style-type: none"> ● จัดตั้งศูนย์แห่งใหม่ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๕๙-๒๕๖๐
๘.FM๔: ดึงผลลัพธ์ที่ได้ของ FM๑ หากสามารถนำไปปรับใช้ได้ ให้จัดตั้งศูนย์เฝ้าระวังการจับสัตว์น้ำ	<ul style="list-style-type: none"> ● จัดตั้งศูนย์แห่งใหม่ขึ้นโดยมีหน้าที่รับผิดชอบและมุ่งเน้นด้านแผนงานการออกเฝ้าระวังการจับสัตว์น้ำและการตรวจย้อนหลังจากน่านน้ำไทยและน่านน้ำสากลรวมทั้งการจับสัตว์น้ำเพื่อการนำเข้า 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๖๐-๒๕๖๑
๘.FM๕: ดึงผลลัพธ์ที่ได้ของ FM๑ หากสามารถนำไปปรับใช้ได้ ให้มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรของกรมประมง เพื่อให้มีการปฏิบัติตามแผนการจัดการประมงทะเล(FMP)*	<ul style="list-style-type: none"> ● ศักยภาพของบุคลากรของกรมประมงที่พอเพียงในการปฏิบัติตามแผนการจัดการประมงทะเล(FMP) 	<ul style="list-style-type: none"> ● เริ่มปี ๒๕๕๘
๘.FM๖: ดึงผลลัพธ์ที่ได้ของ FM๑ หากสามารถนำไปปรับใช้ได้ ให้มีการพัฒนาศักยภาพของข้าราชการกรมประมงในระดับจังหวัด/อำเภอ ในเรื่องของการจัดการการประมง	<ul style="list-style-type: none"> ● เพิ่มศักยภาพของข้าราชการกรมประมงในระดับจังหวัด/อำเภอ ในเรื่อง/การจัดการการประมง 	<ul style="list-style-type: none"> ● ๒๕๖๐-๒๕๖๑

๖. กรอบเวลาการดำเนินงาน

ตารางที่ ๑๐ แสดงรายละเอียดของกรอบเวลาดำเนินงานเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

ตารางที่ ๑๐: กรอบเวลาดำเนินงานเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	๒๐๑๕	๒๐๑๖		๒๐๑๗		๒๐๑๘		๒๐๑๙	
		ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง
๑. ลดศักยภาพในการทำการประมงและการลงแรงประมง	สำหรับสัตว์น้ำหน้าดิน ลดระดับการลงแรงประมงลงร้อยละ ๔๙ ในอ่าวไทย	→								
	สำหรับสัตว์น้ำหน้าดิน ลดระดับการลงแรงประมงลงร้อยละ ๔๐ ในอ่าวไทย	→								
	สำหรับสัตว์น้ำหน้าดิน ลดระดับการลงแรงประมงลงร้อยละ ๑๐ ในทะเลอันดามัน	→								

วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	๒๐๑๕	๒๐๑๖		๒๐๑๗		๒๐๑๘		๒๐๑๙	
		ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง
		๑๐/๒๕๕๘ และคำสั่ง ศปมผ. ที่ ๑๕/๒๕๕๘								
	สำหรับปลาผิวน้ำ ลดระดับการลงแรงประมง ลงร้อยละ ๓๐ ในอ่าวไทย	→ ลดระดับการ ลงแรง ประมงลง ๓๐% จาก ระดับที่ ปัจจุบัน จาก คำสั่งคสช.ที่ ๑๐/๒๕๕๘ และคำสั่ง ศปมผ. ที่ ๑๕/๒๕๕๘								
	สำหรับปลาผิวน้ำ ลดระดับการลงแรงประมง ลงร้อยละ ๒๐ ในทะเลอัน ดามัน	→ ลดระดับการ ลงแรง ประมงลง ๒๐% จาก ระดับ ปัจจุบัน จากคำสั่ง								

วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	๒๐๑๕	๒๐๑๖		๒๐๑๗		๒๐๑๘		๒๐๑๙	
		ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง
		คสช.ที่ ๑๐/๒๕๕๘ และคำสั่ง ศปมผ. ที่ ๑๕/๒๕๕๘								
	<ul style="list-style-type: none"> ระงับกิจกรรมการทำ การประมงอย่างถาวร (เรือจำนวน ๑,๑๗๗ลำ) เรือทุกลำที่จดทะเบียน ที่มีใบอนุญาตทำการ ประมงไม่ถูกต้อง จำนวน ๒,๖๕๘ ลำจะ ถูกเพิกถอนผ่าน กระบวนการการ ปรึกษาหารือ มี ทางเลือก ๓ ทางคือ ๑) ส่งเสริมให้มี ทางเลือกอาชีพอื่น ๒) เงินทุนสำหรับการ เปลี่ยนเครื่องมือ และ ๓) โครงการการรับซื้อ คืนภายใต้แผนงานเป็น ระยะเริ่มจาก 		→					→		

วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	๒๐๑๕	๒๐๑๖		๒๐๑๗		๒๐๑๘		๒๐๑๙	
		ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง
	เรือประมงขนาด ๖๐ ตันกรอสหรือมากกว่า									
๒. การฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำโดยการ จัดสร้างปะการังเทียมและการปล่อย พันธุ์สัตว์น้ำ	เพิ่มการจัดสร้างปะการัง เทียมที่มีประสิทธิผลอย่าง น้อย ๑๐ แห่งทุกปี และ เพิ่มโครงการเพิ่มผลผลิต สัตว์น้ำในชุมชน ๑๐ ชุมชน ในแต่ละปี	→ เพิ่มการจัดสร้าง ปะการัง เทียมที่มี ประสิทธิผล อีก ๑๐ แห่ง และ เพิ่ม โครงการเพิ่ม ผลผลิตสัตว์ น้ำในชุมชน อีก ๑๐ ชุมชน	→ เพิ่มการจัดสร้าง ปะการังเทียมที่มี ประสิทธิผลอีก ๑๐ แห่งและ เพิ่มโครงการเพิ่ม ผลผลิตสัตว์น้ำใน ชุมชนอีก ๑๐ ชุมชน	→ เพิ่มการจัดสร้าง ปะการังเทียมที่มี ประสิทธิผลอีก ๑๐ แห่งและ เพิ่ม โครงการเพิ่ม ผลผลิตสัตว์น้ำใน ชุมชนอีก ๑๐ ชุมชน	→ เพิ่มการจัดสร้าง ปะการังเทียมที่มี ประสิทธิผลอีก ๑๐ แห่งและ เพิ่มโครงการเพิ่ม ผลผลิตสัตว์น้ำใน ชุมชนอีก ๑๐ ชุมชน					
๓. การลดการทำประมง IUU ผ่านการ ติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง (MCS) ที่มีประสิทธิภาพ	ลดจำนวนการทำประมง IUU ให้อยู่ที่ระดับที่ สามารถควบคุมได้ด้วย การจัดการ MCS แบบ ปกติ	→ น่านน้ำไทย ไม่มีการประมง IUU เข้าสู่ห่วงโซ่อุปสงค์ ไม่มีผลิตภัณฑ์จากการทำการประมง IUU เข้าสู่อาณาเขตประเทศไทย								

วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	๒๐๑๕	๒๐๑๖		๒๐๑๗		๒๐๑๘		๒๐๑๙		
		ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	
		กรอบกฎหมาย ●มาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ ●มาตรการรัฐเจ้าของธง ●มาตรการทางการตลาด		ไม่มีเรือประมงที่ซีกธงไทยซึ่งทำการประมงนอกเขตน่านน้ำไทยฝ่าฝืนกฎข้อบังคับตาม IUU							
๔. การลดการจับลูกสัตว์น้ำชนิดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ	ลดสัดส่วนการจับสัตว์น้ำขนาดเล็กให้เหลือเพียง ๕๐% ของปริมาณการจับในปัจจุบันภายใน ๕ ปี	ลดสัดส่วนการจับสัตว์น้ำขนาดเล็กโดยให้เหลือเพียง ๑๐% ของปริมาณการจับในปัจจุบัน	ลดสัดส่วนสะสมในการจับสัตว์น้ำขนาดเล็กโดยให้เหลือเพียง ๒๐% ของปริมาณการจับในปัจจุบัน	ลดสัดส่วนสะสมในการจับสัตว์น้ำขนาดเล็กโดยให้เหลือเพียง ๓๐% ของปริมาณการจับในปัจจุบัน	ลดสัดส่วนสะสมในการจับสัตว์น้ำขนาดเล็กโดยให้เหลือเพียง ๔๐% ของปริมาณการจับในปัจจุบัน	ลดสัดส่วนสะสมในการจับสัตว์น้ำขนาดเล็กโดยให้เหลือเพียง ๕๐% ของปริมาณการจับในปัจจุบัน					
๕. การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างชาวประมงพื้นบ้านและชาวประมงพาณิชย์	ลดเหตุการณ์ความขัดแย้งให้ลงไปสู่ระดับที่สามารถจัดการได้ภายในจังหวัด ● ชาวประมงพื้นบ้าน	การหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย แบ่งเขตพื้นที่ประมง									

วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	๒๐๑๕	๒๐๑๖		๒๐๑๗		๒๐๑๘		๒๐๑๙	
		ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง
๗. การปรับปรุงข้อมูลและสารสนเทศด้านการประมง	ปรับปรุงระบบการรวบรวมข้อมูลและการเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศไปสู่ระดับที่สามารถนำไปใช้ได้ง่าย เพื่อช่วยในการติดตามการดำเนินงานของแผนการบริหารจัดการประมงทะเล ภายในเวลา ๒ ปี	การดำเนินการวิเคราะห์ช่องว่าง	ระบบบูรณาการฐานข้อมูล		การรวบรวมข้อมูลที่เป็นระบบ					
๘. เสริมสร้างศักยภาพในการจัดการการประมง	ความสามารถในการจัดการการประมงที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ภายในระยะเวลา ๕ ปี	การดำเนินการวิเคราะห์ช่องว่าง	ก่อตั้งหน่วยงานของกรมประมง ๓ หน่วยงาน		การจัดการการประมงที่เป็นระบบ					

๗. ฐานข้อมูลและสารสนเทศที่จำเป็นต่อการติดตามและประเมินผล

ฐานข้อมูลและสารสนเทศที่ครอบคลุมจำเป็นต้องได้รับการประเมินความคืบหน้าโดยใช้ดัชนีชี้วัดผลดำเนินงาน ฐานข้อมูลและสารสนเทศจำเป็นจะต้องมาจากแหล่งข้อมูลหลายแหล่ง รวมไปถึงสถิติของกรมประมง กรมเจ้าท่า หน่วยงานวิจัยของกรมประมง หน่วยงาน MCS หน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เช่น กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง สำนักงานสถิติกลาง (เช่น สำนักงานสถิติแห่งชาติ)

โครงการงานวิจัยของหน่วยงานต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกรมประมง จะต้องมีการดำเนินงานใหม่ โดยการจัดหาฐานข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับแผนการบริหารจัดการประมงทะเล และที่สำคัญอย่างยิ่งยวดคือ การสำรวจของเรือสำรวจประมงด้วยเครื่องมืออวกาศมาตรฐาน จำเป็นต้องมีการดำเนินการต่อไป หัวข้องานวิจัยที่สำคัญอื่นๆ รวมถึง ๑) ต้นทุนและผลตอบแทนของระบบปริมาณสัตว์น้ำที่อนุญาตให้จับทั้งหมด (TACs) และ การจัดสรรปริมาณการจับสัตว์น้ำของรายบุคคล (ITQs) สำหรับสัตว์น้ำชนิดที่ถูกเลือก ๒) ต้นทุนและผลตอบแทนของการจัดสร้างปะการังเทียม ในเชิงของการเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำ และ ๓) ต้นทุนและผลตอบแทนของการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำ

ตัวอย่างฐานข้อมูลและสารสนเทศที่มีความจำเป็นต่อดัชนีชี้วัดการดำเนินงาน

หน่วยงานใน [ ] คือหน่วยงานที่รับผิดชอบ

๑. ลดศักยภาพในการทำประมงและการลงแรงประมง	
จำนวนเรือประมงที่จดทะเบียนและมีใบอนุญาตทำการประมง ตามกลุ่มเรือประมง [กรมเจ้าท่า/กรมประมง]	ผลจับสัตว์น้ำแบ่งตามชนิดสัตว์น้ำ [สถิติปริมาณการจับสัตว์น้ำ กรมประมง]
ระดับการลงแรงประมง แบ่งตามประเภทของเรือและชนิดสัตว์น้ำ [สถิติปริมาณการจับสัตว์น้ำ กรมประมง]	ผลจับสัตว์น้ำแบ่งตามประเภท (เช่น ปลาดี/ปลาเป็ด)
จำนวนเรือประมง แบ่งตามประเภทเรือที่ถูกเพิกถอนออกจากการทำประมง	จำนวนชาวประมงที่ได้รับเงินชดเชย
อัตราการจับสัตว์น้ำ (CPUE) จากการสำรวจด้วยเรืออวกาศในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน [งานวิจัย]	ผลจับสูงสุดที่ยั่งยืน (MSY) รายชนิดสัตว์น้ำ สัตว์น้ำ / ระดับการลงแรงประมงตาม MSY / จำนวนเรือที่เหมาะสมกับ MSY
จำนวนชาวประมงตามกลุ่มอายุ [สำนักงานสถิติ]	จำนวนครัวเรือนที่ทำการประมง
	จำนวนสตรีที่มีส่วนในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมง [สำนักงานสถิติ]
๒. การฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำโดยการจัดสร้างปะการังเทียมและธนาคารสัตว์น้ำ	
จำนวนและพื้นที่ของปะการังเทียมที่มีอยู่แล้วและที่ใหม่	จำนวนโครงการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำในชุมชนที่ได้รับการสนับสนุน
๓. การลดการทำประมง IUU ผ่านการติดตาม ควบคุม และปราบปราม (MCS) ที่มีประสิทธิภาพ	
จำนวนเรือประมงที่ไม่จดทะเบียน	จำนวนเรือประมงที่ไม่ได้ใบอนุญาตทำการประมง

จำนวนเครื่องมือการประมงที่ไม่มีใบอนุญาต	จำนวนเรือที่ได้รับอนุญาตให้ทำการประมงนอกน่านน้ำไทย
บัญชีรายชื่อเรือประมง IUU (black list)	ประวัติเรือประมง IUU
จำนวนการจับกุมสำหรับเรือที่ฝ่าฝืนกฎหมาย	บันทึกจากระบบติดตามเรือ VMS เข้าไปในพื้นที่และฤดูกาลหวงห้าม
จำนวนเครื่องมือประมงผิดกฎหมาย (การตรวจเครื่องมือที่ทำเรือ เช่น ขนาดตาอวน)	รายงานจากชุมชนชาวประมงเรื่องการปฏิบัติตามกฎระเบียบ
๔. ลดปริมาณการจับลูกสัตว์น้ำของปลาที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ	
ร้อยละของสัตว์น้ำขนาดเล็กชนิดที่สำคัญที่ขึ้นท่า ณ ท่าเทียบเรือตัวอย่าง (ทำการสุ่มตัวอย่างทุก ๖ เดือน)	พื้นที่และฤดูวางไข่ และพื้นที่เลี้ยงตัวอ่อน ของสัตว์น้ำชนิดสำคัญ
๕. ความขัดแย้งระหว่างชาวประมงพื้นบ้านและชาวประมงพาณิชย์	
จำนวนข้อขัดแย้งที่มีรายงานในแต่ละปี	การมีส่วนร่วมและรายงานการประชุมของคณะกรรมการระดับจังหวัด
กิจกรรมการจัดการร่วมกันที่เกี่ยวข้องกับชุมชนชาวประมง	รายงานการบุกรุกเข้าไปในเขตหวงห้าม โดยเฉพาะพื้นที่ใกล้กับชายฝั่งทะเล
๖. การฟื้นฟูและการดูแลรักษาแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ	
พื้นที่ป่าชายเลน และ พื้นที่หญ้าทะเล	หลักฐานการร่วมมือและการประสานงานที่มีเพิ่มมากขึ้นระหว่างหน่วยงานต่างๆ
จำนวนแนวปะการังที่ได้รับการปกป้องคุ้มครองอย่างได้ผล	หลักฐานการร่วมมือและการประสานงานที่มีเพิ่มมากขึ้นระหว่างหน่วยงานต่างๆ
๗. ฐานข้อมูลและสารสนเทศการประมง	
การตอบรับต่อรายงานประจำปี/ดัชนีชี้วัดการดำเนินงานที่เกี่ยวกับสถานภาพการประมงประจำปี	คณะตรวจสอบวิธีการประเมินศักยภาพการผลิตประมงทะเลและสมมุติฐาน
๘. การปฏิรูปองค์กร	
การปรับโครงสร้างของกรมประมง	เพิ่มหน่วยงานภายในกรมประมงเพื่อให้มีการจัดการประมงทะเลอย่างมีประสิทธิภาพ จำนวนเจ้าหน้าที่ที่เข้ารับการอบรมเรื่องการจัดการการประมง

๘. งบประมาณ

ข้อตกลงด้านงบประมาณของประเทศไทยในการดำเนินงานตามมาตรการการจัดการทั้ง ๘ วัตถุประสงค์ ในปี ๒๕๕๘-๒๕๕๙ เป็นเงินทั้งสิ้น ๒,๔๔๖.๘๐ ล้านบาท ตามตารางด้านล่าง รายละเอียดของแต่ละมาตรการ ปรากฏตามภาคผนวก ข

มาตรการการจัดการ/กิจกรรม	งบประมาณ (ล้านบาท)
วัตถุประสงค์ที่ ๑ : การลดศักยภาพในการทำการประมงและการลงแรงประมง	๑,๔๕๙.๑๐
วัตถุประสงค์ที่ ๒ : การฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำโดยการจัดสร้างปะการังเทียมและการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ	๑๐๕.๐๐
วัตถุประสงค์ที่ ๓ : การลดการทำประมง IUU ผ่านการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง (MCS) ที่มีประสิทธิภาพ	๘๐๐.๐๐
วัตถุประสงค์ที่ ๔ : การลดการจับลูกสัตว์น้ำชนิดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ	๔๓.๒๕
วัตถุประสงค์ที่ ๕ : การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างชาวประมงพื้นบ้านและชาวประมงพาณิชย์	๑๕
วัตถุประสงค์ที่ ๗ : การปรับปรุงข้อมูลและสารสนเทศการประมง	๒๓.๙๕
วัตถุประสงค์ที่ ๘ : การเสริมสร้างศักยภาพในการจัดการการประมง	๐.๕
รวมทั้งสิ้น	๒,๔๔๖.๘๐

๙. แผนการด้านทรัพยากรบุคคล

แผนการด้านทรัพยากรบุคคลในการต่อต้านการทำประมงประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม ตามภารกิจภายใต้พระราชกำหนดการประมง ๒๕๕๘

ลำดับ ที่	ภารกิจ	ข้าราชการ		จ้างเหมา
		อัตราที่มีอยู่ (คน)	อัตรากำลังที่ขอเพิ่ม (คน)	อัตรากำลังที่ขอเพิ่ม (คน)
๑	การแจ้งเข้า-ออกท่าเรือ	๕๐๔	๗๓๕	๑๔๐
๑.๑	กรมประมง - เจ้าพนักงานประมง - นักวิชาการประมง	- -	๑๑๐ ๒๒๐	- ๑๑๐
๑.๒	กรมเจ้าท่า - นักวิชาการขนส่ง - เจ้าพนักงานตรวจท่า	- -	๘๑ ๗๒	- -
๑.๓	กองทัพเรือ - ทหารเรือ	๕๐๔	-	-
๑.๔	กองบังคับการตำรวจน้ำ - เจ้าหน้าที่ตำรวจ	-	๘๔	-
๑.๕	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน - นักวิชาการแรงงาน	-	๘๔	-
๑.๖	กรมการจัดหางาน - นักวิชาการแรงงาน	-	๘๔	-
๑.๗	สำนักงานแรงงานจังหวัด - นักวิชาการแรงงาน	-	-	๓๐
๒	การตรวจตราเรือประมงในทะเล	๗๕๗	๒๔๒	-
๒.๑	กรมประมง - เจ้าพนักงานประมง	๑๓๐	๑๑๐	-
๒.๒	กองทัพเรือ - ทหารเรือปฏิบัติงานในทะเล - ทหารเรือของศรสล. ปฏิบัติงานบนฝั่ง	๓๐๐ ๒๐๐	- -	- -
๒.๓	กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง - นักวิชาการประมง - นักวิชาการสิ่งแวดล้อม	๓๖ ๑๕	- -	- -
๒.๔	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน - นักวิชาการแรงงาน	-	๔๔	-
๒.๕	กรมการจัดหางาน - นักวิชาการแรงงาน	-	๔๔	-

ลำดับ ที่	ภารกิจ	ข้าราชการ		จ้างเหมา
		อัตราที่มีอยู่ (คน)	อัตรากำลังที่ขอเพิ่ม (คน)	อัตรากำลังที่ขอเพิ่ม (คน)
๒.๖	กองบังคับการตำรวจน้ำ - เจ้าหน้าที่ตำรวจ	-	๔๔	-
๒.๗	กรมศุลกากร - นักวิชาการศุลกากร	๗๖	-	-
๓	การตรวจตามมาตรการรัฐเจ้าของ ท่าเรือ	๒๘	๑๙๒	-
๓.๑	กรมประมง - เจ้าพนักงานควบคุมการประมง - นักวิชาการประมง ที่ตรวจระวาง สินค้าในเรือ - นักวิชาการประมง ที่ตรวจระวาง สินค้าที่ท่าเรือ - นักวิชาการประมง ประจำสำนักงาน และท่าเรือที่กำหนด ๑๐ แห่ง - นักวิชาการคอมพิวเตอร์ ประจำ สำนักงาน และท่าเรือที่กำหนด ๑๐ แห่ง	- - - - -	๒๒ ๔๔ ๒๒ ๓๖ ๑๑	- - - - -
๓.๒	กรมเจ้าท่า - นักวิชาการขนส่ง - เจ้าพนักงานตรวจท่า	- -	๒๔ ๓๓	- -
๓.๓	กรมศุลกากร - นักวิชาการศุลกากร	๒๘	-	-
๔	การตรวจสัตว์น้ำที่ท่าเรือ	-	๓๒๕	-
๔.๑	กรมประมง - นักวิชาการประมง สำหรับเรือประมง พาณิชย์ - นักวิชาการประมง สำหรับเรืออื่นๆ (๑๐๐ อำเภอ)	- -	๒๒๕ ๑๐๐	- -
๕	ศูนย์ติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง (MCS Center) และศูนย์ติดตาม ตำแหน่งเรือ (VMS Center)	๔๐	๑๐๒	-
๕.๑	กรมประมง <u>ศูนย์ติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง</u> - นักวิชาการประมง	-	๒๕	-

ลำดับ ที่	ภารกิจ	ข้าราชการ		จ้างเหมา
		อัตราที่มีอยู่ (คน)	อัตรากำลังที่ขอเพิ่ม (คน)	อัตรากำลังที่ขอเพิ่ม (คน)
	- เจ้าพนักงานประมง ศูนย์ติดตามตำแหน่งเรือ - นักวิชาการประมง - นักวิชาการคอมพิวเตอร์	- - -	๑๒ ๕๗ ๘	- - -
๕.๒	กองทัพเรือ - ทหารเรือประจำตรชล	๔๐	-	-
๖	การตรวจและออกใบรับรองวัตถุบ สำหรับการแปรรูป	๗	๗๐	-
๖.๑	กรมประมง - นักวิชาการผลิตภัณฑ์อาหาร ที่ศูนย์ การออกใบรับรองสัตว์น้ำ - นักวิชาการผลิตภัณฑ์อาหาร ที่โรงงาน แปรรูป	๗ -	๓๐ ๔๐	- -
๗	การตรวจเรือและการออกใบอนุญาต ทำการประมง	๗๐	๑๐๐	-
๗.๑	กรมประมง - เจ้าพนักงานประมง ประจำสำนักงาน และ ๑๐๐ อำเภอ	๗๐	๑๐๐	-
๘	ผู้สังเกตการณ์บนเรือประมง	-	๒๐	๕๐
๘.๑	กรมประมง - นักวิชาการประมง	-	๒๐	๕๐
๙	การออกใบอนุญาตทำงานให้แรงงาน ต่างด้าว และคณะกรรมการประมง ระดับจังหวัด	๓	๒๕	๒๗
๙.๑	กรมประมง - นักวิชาการประมง - นักจัดการงานทั่วไป - นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ประจำ สำนักงาน	- - ๓	๒๕ - -	- ๒๕ ๒
๑๐	การประเมินทรัพยากรทางทะเล	๒๐	๒๕	๖๖
๑๐.๑	กรมประมง - นักวิชาการประมง	๒๐	๒๕	๖๖

ลำดับ ที่	ภารกิจ	ข้าราชการ		จ้างเหมา
		อัตราที่มีอยู่ (คน)	อัตรากำลังที่ขอเพิ่ม (คน)	อัตรากำลังที่ขอเพิ่ม (คน)
๑๑	ความร่วมมือระหว่างประเทศ	๔	๑๐	๑๐
๑๑.๑	กรมประมง - นักวิชาการประมง - นักวิทยาศาสตร์ - นักกฎหมายระหว่างประเทศ	๔ - -	๗ ๑ ๒	๑๐ - -
๑๒	กฎหมาย	๔	๙	๕
๑๒.๑	กรมประมง - นิติกร - นักจัดการงานทั่วไป	๔ -	๗ ๒	๕ -
๑๓	ระบบสารสนเทศ	๕	๑๑	๒๐
๑๓.๑	กรมประมง - นักวิชาการคอมพิวเตอร์ - นักวิชาการสถิติ	๕ -	๖ ๕	๑๐ ๑๐
รวมทั้งสิ้น		๑,๔๔๒	๑,๘๖๖	๓๑๘

อัตรากำลังที่ขอเพิ่ม

กรมประมง	๑,๒๓๒/๒๘๘
กรมเจ้าท่า	๒๑๐/-
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	๑๒๘/-
กรมการจัดหางาน	๑๒๘/-
กองบังคับการตำรวจน้ำ	๑๒๘/-
สำนักงานแรงงานจังหวัด (กระทรวงแรงงาน)	-/๓๐

ข้าราชการ/จ้างเหมา

๑๐. การทบทวนแผน

การประเมินผลการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของแผนฉบับนี้จะมีการดำเนินการทุกปี แผนการประเมินประจำปีอาจจะเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม โดยจะตอบสนองด้านการจัดการ (ถ้าแผนการบริหารจัดการไม่เป็นไปตามเป้าหมาย) การปฏิบัติตามและการนำไปบังคับใช้ (การติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง)

การประเมินผลและการทบทวนแผนครั้งหลักจะดำเนินการทุก ๒ ปี เป้าหมายและวัตถุประสงค์จะถูกปรับในกรณีที่จำเป็น ผลกระทบด้านสังคมและเศรษฐกิจจะถูกประเมินในครั้งนี้อย่างน้อย รวมทั้งจะมีการพิจารณาเรื่องแรงจูงใจและการชดเชย

๑๑. เอกสารอ้างอิง

- กรมประมง. ๒๕๕๘. สถิติการประมงแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๖. เอกสารฉบับที่ ๗/๒๕๕๘. ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- กฤษฏา ธงศิลา ทิวรัตน์ สินอนันต์ ปวโรจน์ นรนาถตระกูล นันทชัย บุญจร และภัคจุฑา เขมากรณ์. ๒๕๕๕. การประเมินสถานะทรัพยากรปลาลัง (*Rastrelliger kanagurta* (Cuvier, ๑๘๑๗)) ในอ่าวไทย. เอกสารวิชาการฉบับที่ ๑๙/๒๕๕๕. สำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- ทิวรัตน์ สินอนันต์. ๒๕๕๕. การประเมินสถานะทรัพยากรปูม้า (*Portunus pelagicus* (Linnaeus, ๑๗๕๘)) บริเวณอ่าวไทยฝั่งตะวันออก. เอกสารวิชาการฉบับที่ ๓๔/๒๕๕๕. สำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- ธูมาวดี ใจเย็น ทศพล กระจ่างดารา สนธยา บุญสุข มนตรี สุมนทนา และ จริยา ฤทธิสมาน. ๒๕๕๕. การประเมินสถานะทรัพยากรปลาหลังเขียวชนิด *Sardinella gibbosa* (Bleeker, ๑๘๔๙) ทางฝั่งทะเลอันดามันของประเทศไทย. เอกสารวิชาการฉบับที่ ๒๙/๒๕๕๕. สำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- ธูมาวดี ใจเย็น สนธยา บุญสุข มนตรี สุมนทนา วรลี สิงห์ธงยาม และธศินี นนทพันธ์. ๒๕๕๔. การประเมินสถานะทรัพยากรปลาข้างเหลือง (*Selaroides leptolepis* (Cuvier, ๑๘๓๓)) ทางฝั่งทะเลอันดามันของประเทศไทย. เอกสารวิชาการฉบับที่ ๒๐/๒๕๕๔. สำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- นันทชัย บุญจร ปวโรจน์ นรนาถตระกูล วิรัตน์ สนิทมัจโร และขวัญชัย ปานแก้ว. ๒๕๕๖. ประเมินสถานะทรัพยากรปลาหลังเขียวชนิด *Sardinella gibbosa* (Bleeker, ๑๘๔๙) ในอ่าวไทย. เอกสารวิชาการฉบับที่ ๑/๒๕๕๖. สำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- ปิยะโชค สินอนันต์ ขวัญชัย ปานแก้ว อัญญาณี แยมรุ่งเรือง นันทชัย บุญจร และสุวรรณา ทศพรพิทักษ์กุล. ๒๕๕๕. ประเมินสถานะทรัพยากรปลาแข่งไก่ (*Megalaspis cordyla* (Linnaeus, ๑๗๕๘)) ในอ่าวไทย พ.ศ. ๒๕๕๐. เอกสารวิชาการฉบับที่ ๖/๒๕๕๕. สำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- ปิยะโชค สินอนันต์ ทิวรัตน์ สินอนันต์ ไกรศักดิ์ ไชยมีสุข อุดมสิน อักษรพอบ และอำนาจ คงพรหม. ๒๕๕๕. ประเมินสถานะทรัพยากรปลาปากคม ชนิด *Saurida elongata* (Temminck & Schlegel, ๑๘๔๖) และ *S. undosquamis* (Richardson, ๑๘๔๘) ในอ่าวไทย. เอกสารวิชาการฉบับที่ ๓/๒๕๕๕. สำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- ปิยะโชค สินอนันต์ ทิวรัตน์ สินอนันต์ และทัศนพงษ์ กลมเกลียว. ๒๕๕๕. สถานะทรัพยากรกุ้งตะกาดชนิด *Metapenaeus affinis* (H. Milne Edwards, ๑๘๓๗) บริเวณอ่าวไทยฝั่งตะวันออก. เอกสารวิชาการฉบับที่ ๔/๒๕๕๕. สำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- ปิยะโชค สินอนันต์ และขวัญชัย ปานแก้ว. ๒๕๕๕. สถานะทรัพยากรกุ้งทรายชนิด *Trachypenaeus fulvus* Dall, ๑๙๕๗ บริเวณอ่าวไทยฝั่งตะวันออก. เอกสารวิชาการฉบับที่ ๒/๒๕๕๕. สำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

- พรอนันต์ ศิริรัตน์ มนตรี สุมณฑา สนธยา บุญสุข วรวิลี สิงห์ธงยาม และชศินี นนทพันธ์. ๒๕๕๔. การประเมินสถานะทรัพยากรปลาแข้งไก่ (*Megalaspis cordyla* (Linnaeus, ๑๗๕๘)) ทางฝั่งทะเลอันดามันของประเทศไทย. เอกสารวิชาการฉบับที่ ๑๗/๒๕๕๔. สำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- มนตรี สุมณฑา สนธยา บุญสุข และพรอนันต์ ศิริรัตน์. ๒๕๕๕. การประเมินสถานะทรัพยากรปลาสีกุนตาโต (*Selar crumenophthalmus* (Bloch, ๑๗๙๓)) ทางฝั่งทะเลอันดามันของประเทศไทย. เอกสารวิชาการฉบับที่ ๒๗/๒๕๕๕. สำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- มนตรี สุมณฑา สนธยา บุญสุข สัมพันธ์ ปานจรัตน์ รุมาวดี ใจเย็น และจริยา ฤทธิสมาน. ๒๕๕๓. การประเมินสถานะทรัพยากรปลาลัง (*Rastrelliger kanagurta* (Cuvier, ๑๘๑๖)) ทางฝั่งทะเลอันดามันของประเทศไทย. เอกสารวิชาการฉบับที่ ๑๓/๒๕๕๓. สำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- สนธยา บุญสุข รุมาวดี ใจเย็น มนตรี สุมณฑา และ ชศินี นนทพันธ์. ๒๕๕๓. การประเมินสถานะทรัพยากรปลาหูแหกครีบยาว *Decapterus maruadsi* (Temminck & Schlegel, ๑๘๔๓) ทางฝั่งทะเลอันดามันของประเทศไทย. เอกสารวิชาการฉบับที่ ๕/๒๕๕๓. สำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- สนธยา บุญสุข มนตรี สุมณฑา ชลิต สง่างาม และ เกศแก้ว เทศอาเส็น. ๒๕๕๓. การประเมินสถานะทรัพยากรปลากระดูกหิน *Encrasicholina devisi* (Whitley, ๑๙๔๐) *E. punctifer* Fowler, ๑๙๓๘ และ *E. heteroloba* (Rüppell, ๑๘๓๗) ทางฝั่งทะเลอันดามันของประเทศไทย. เอกสารวิชาการฉบับที่ ๑๗/๒๕๕๕. สำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- สุวรรณทนา ทศพรพิทักษ์กุล วิวัฒน์นันทน์ บุญยัง อุดมสิน อักษรผอบ และปรเมศร์ อรุณ. ๒๕๕๖. การประเมินสถานะทรัพยากรปลาแป้นกระดาน (*Photopectoralis bindus* (Valenciennes, ๑๘๓๕)) ในอ่าวไทย. เอกสารวิชาการฉบับที่ ๙/๒๕๕๖. สำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- อำนาจ คงพรหม คณิต เชื้อพันธ์ อุดมสิน อักษรผอบ ทิวรัตน์ สีนอนันต์ ณรงค์ศักดิ์ คงชัย และรัตนาวลี พูลสวัสดิ์. ๒๕๕๓. การประเมินสถานะทรัพยากรปลาตาหวานจุด (*Priacanthus tayenus* Richardson, ๑๘๔๖) ในอ่าวไทย. เอกสารวิชาการฉบับที่ ๔/๒๕๕๓. สำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- อำนาจ คงพรหม นิภา กุลานูจारी อุดมสิน อักษรผอบ และกฤษฎา ธงศิลา. ๒๕๕๓. การประเมินสถานะทรัพยากรหมึกกล้วยชนิด *Photololigo chinensis* และ *P. duvaucelii* ในอ่าวไทย. เอกสารวิชาการฉบับที่ ๑๑/๒๕๕๓. สำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- FAO. ๑๙๙๕. Report of the Third Thailand/FAO/DANIDA Workshop on Fishery Research Planning in the Gulf of Thailand: The demersal trawl fishery in the Gulf of Thailand. Held on ๒๓ January to ๓ February ๑๙๙๕, Chiang Rai, Thailand. Rome: FAO.
- Fox, W. W. Jr. ๑๙๗๐. An Exponential Surplus-yield Model for Optimizing Exploited Fish Populations. Transactions of the American Fisheries Society. ๙๙: ๘๐-๘๘.
- Supongpan and Boonchuwong. ๒๐๑๐. THAILAND: National Report. Bycatch management in Trawl Fisheries in the Gulf of Thailand.

ภาคผนวก ก การแบ่งกลุ่มเรือประมงของประเทศไทย

กองเรือของประเทศไทยแบ่งเป็น ๕ กลุ่มเรือประมง และกลุ่มเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ ดังนี้

๑. เรือประมงพื้นบ้านขนาดเล็ก เป็นเรือประมงที่มีกำลังเครื่องยนต์ต่ำกว่า ๑๘๐ แรงม้า และมีระวางบรรทุกของเรือต่ำกว่า ๕ ตันกรอส
๒. เรือประมงพื้นบ้านขนาดใหญ่ เป็นเรือประมงที่มีกำลังเครื่องยนต์ระหว่าง ๑๘๐-๒๒๐ แรงม้า และมีระวางบรรทุกของเรือระหว่าง ๕ - ต่ำกว่า ๑๐ ตันกรอส
๓. เรือประมงพาณิชย์ขนาดเล็ก เป็นเรือประมงที่มีกำลังเครื่องยนต์ระหว่าง ๒๒๐-๓๘๐ แรงม้า และมีระวางบรรทุกของเรือระหว่าง ๑๐ - ต่ำกว่า ๒๐ ตันกรอส
๔. เรือประมงพาณิชย์ขนาดกลาง เป็นเรือประมงที่มีกำลังเครื่องยนต์มากกว่า ๓๘๐ แรงม้า และมีระวางบรรทุกของเรือระหว่าง ๒๐-๖๐ ตันกรอส
๕. เรือประมงพาณิชย์ขนาดใหญ่ เป็นเรือประมงที่มีระวางบรรทุกของเรือมากกว่า ๖๐ ตันกรอส
๖. เรือขนถ่ายสัตว์น้ำ
  - ๑) เรือขนถ่ายสัตว์น้ำภายในประเทศ เป็นเรือขนถ่ายที่ดำเนินการในน่านน้ำไทย ซึ่งมีระวางบรรทุกของเรือมากกว่า ๓๐ ตันกรอส มีการเก็บรักษาสัตว์น้ำที่ขนถ่ายโดยใช้น้ำแข็ง
  - ๒) เรือขนถ่ายสัตว์น้ำนอกน่านน้ำไทย เป็นเรือขนถ่ายที่มีระวางบรรทุกของเรือมากกว่า ๖๐ ตันกรอส และมีการดำเนินการนอกน่านน้ำไทย การเก็บรักษาสัตว์น้ำที่ขนถ่ายใช้ระบบแช่แข็ง

เรือที่นำเข้าสัตว์น้ำเข้ามายังประเทศไทยประกอบด้วย ๔ กลุ่ม คือ

- ๑) เรือไทยที่ทำการประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐอื่นภายใต้ความตกลงหรือการอนุญาตของรัฐนั้น และนำสัตว์น้ำกลับประเทศไทย
- ๒) เรือไทยที่ทำการประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐอื่นและซักรังของรัฐนั้น
- ๓) เรือประมงต่างชาติที่นำสัตว์น้ำมาจำหน่ายในประเทศไทย และ
- ๔) เรือประมงพื้นบ้านของประเทศเพื่อนบ้านที่นำสัตว์น้ำขึ้นทำเพื่อจำหน่ายในประเทศไทย

๑. เรือประมงพื้นบ้านขนาดเล็ก

๒. เรือประมงพื้นบ้านขนาดใหญ่

๓. เรือประมงพาณิชย์ขนาดเล็ก

๔. เรือประมงพาณิชย์ขนาดกลาง

๕. เรือประมงพาณิชย์ขนาดใหญ่

๖. เรือขนถ่ายสัตว์น้ำ

ในน่านน้ำไทย

นอกน่านน้ำไทย

ภาคผนวก ข มาตรการการจัดการประมงของประเทศไทยในปัจจุบัน

มาตรการการจัดการประกอบด้วย

เรือประมงทุกลำ

- จะต้องจดทะเบียน เมื่อมีเป้าหมายในการทำประมง
- เครื่องมือประมงบางประเภทที่กำหนดโดยกฎกระทรวงจะต้องได้รับใบอนุญาต
- เรือประมงอวนลาก อวนรุน อวนล้อมปลากะตัก และอวนช้อน ครอบ ยกปลากะตัก ซึ่งถูกควบคุมโดยระเบียบกระทรวง จะต้องถูกจำกัดจำนวน
- เรือประมงพาณิชย์ขนาดมากกว่า ๓๐ ตันกรอส ต้องติดตั้งระบบติดตามเรือประมง เนื่องจากเรือประมงเหล่านี้มีศักยภาพในการทำประมงนอกน่านน้ำไทย

เรือประมงที่นำเข้าสัตว์น้ำเข้ามาในประเทศไทย ขึ้นอยู่กับประเภทของเรือ

- มาตรการแจ้งเข้า-ออก
- มาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ
- มาตรการสำหรับเรือประมงพื้นบ้านจากประเทศเพื่อนบ้าน (หมายเหตุ มาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือแบบสมบูรณ์ยังไม่ถูกนำมาใช้กับเรือกลุ่มนี้)
- ต้องลงทะเบียนที่ทำเรือเพื่อบันทึกรายละเอียดเรือ
- ต้องแสดงสำเนาใบอนุญาตทำการประมง
- ต้องแสดงข้อมูลเรือประมง การทำประมง และผลจับสัตว์น้ำ
- ต้องแจ้งล่วงหน้าก่อนเข้าเทียบท่า
- ต้องมีการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ของไทย

มาตรการเฉพาะด้านการจัดการประมง

เรือประมงพาณิชย์ทั้งหมด

- การปกป้องพ่อแม่พันธุ์และลูกสัตว์น้ำโดยการห้ามทำการประมงในบางฤดูกาล
- การแบ่งเขตระหว่างการทำประมงพื้นบ้านและพาณิชย์
- การลดประสิทธิภาพของเครื่องมือประมงโดยการกำหนดขนาดตาอวนที่เหมาะสม เช่น อวนล้อมจับ อวนลาก อวนยกปลากะตัก ลอบปูพับได้ และอวนติดตา

การประมงอวนลาก

- การลดศักยภาพในการทำประมงโดยการขยายขนาดตาอวนและการกำหนดความยาวเชือกคร่าวล่าง

การประมงอวนล้อม

- การลดศักยภาพในการทำประมงโดยการกำหนดขนาดตาอวน และ
- การควบคุมการทำประมงโดยการแบ่งพื้นที่ทำการประมง (กรณีการทำประมงปลากะตัก)

การประมงอวนรุน

- ห้ามทำการประมงอวนรุนทั้งหมด ยกเว้นอวนรุนเคย

อวนล้อมติดตา

- การลดศักยภาพในการทำประมงโดยการห้ามทำการประมงในบางฤดูกาลเพื่อป้องกันการจับพ่อแม่พันธุ์ โดยเฉพาะปลาทุ

มาตรการการจัดการและการดำเนินการอื่นๆ ของประเทศไทย

- ห้ามทำการประมงอวนลากและอวนรุนในเขต ๓ ไมล์ทะเลจากชายฝั่ง
- พื้นที่คุ้มครองทางทะเล (MPAs) เพื่อการปกป้องพันธุ์สัตว์น้ำ ซึ่งรวมถึงเขตสงวนพืชพันธุ์สัตว์น้ำ เขตห้ามล่าสัตว์ป่า อุทยานแห่งชาติทางทะเล ป่าชายเลน พื้นที่แนวปะการัง และแหล่งหญ้าทะเล พื้นที่คุ้มครองทางทะเลในประเทศไทยมีประมาณ ๗๙,๗๕๖.๗๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณร้อยละ ๒๕.๒๓ ของพื้นที่ทะเลทั้งหมดในน่านน้ำไทย (๓๑๖,๑๑๘.๒๔ ตารางกิโลเมตร) และ
- พื้นที่อนุรักษ์เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ เช่น แนวปะการัง แหล่งหญ้าทะเล และป่าชายเลน

กรมประมงกำลังดำเนินการมาตรการอนุรักษ์อื่นๆ ดังนี้

- การจัดสร้างปะการังเทียมเพื่อให้เป็นแหล่งวางไข่ และที่หลบภัย
- การส่งเสริมการจัดการประมงแบบชุมชนมีส่วนร่วม และการบริหารจัดการทรัพยากรประมงโดยใช้แนวทางเชิงระบบนิเวศ (EAFM)

การแบ่งพื้นที่ทำการประมง

ประเทศไทยได้กำหนดพื้นที่ทำการประมงในเขตน่านน้ำไทยเป็น ๒ พื้นที่ คือ พื้นที่ทำการประมงชายฝั่ง และพื้นที่ทำการประมงนอกชายฝั่ง ซึ่งยึดหลักสภาพของพื้นที่ท้องทะเลในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน

อ่าวไทย

- พื้นที่ทำการประมงชายฝั่ง นับจากเส้นระดับน้ำต่ำสุดเฉลี่ยถึง ๖ ไมล์ทะเล (๑๑.๑๑ กิโลเมตร)
- พื้นที่ทำการประมงชายฝั่งสำหรับเกะ นับจากเส้นระดับน้ำต่ำสุดเฉลี่ยถึง ๓ ไมล์ทะเล (๕.๕๖ กิโลเมตร)

ทะเลอันดามัน

- พื้นที่ทำการประมงชายฝั่ง นับจากเส้นระดับน้ำต่ำสุดเฉลี่ยถึง ๓ ไมล์ทะเล (๕.๕๖ กิโลเมตร)
- พื้นที่ทำการประมงชายฝั่งสำหรับเกะ นับจากเส้นระดับน้ำต่ำสุดเฉลี่ยถึง ๑.๖๒ ไมล์ทะเล (๓.๐๐ กิโลเมตร)

ในพื้นที่ทำการประมงชายฝั่งจะอนุญาตให้เฉพาะเรือประมงพื้นบ้านทำการประมง เหตุผลในการแบ่งพื้นที่นี้คือ ๑) พื้นที่ทำการประมงชายฝั่งเป็นแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำวัยอ่อน ซึ่งเครื่องมือประมงพื้นบ้านส่งผลกระทบน้อย ๒) ความขัดแย้งระหว่างชาวประมงพื้นบ้านและพาณิชย์ลดลงในกรณีที่มีการปฏิบัติตาม และ ๓) เพิ่มความปลอดภัยทางทะเลสำหรับเรือประมงขนาดเล็ก

หลักการทางวิทยาศาสตร์สำหรับมาตรการเฉพาะด้าน

อวนรุน

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๑๕ ห้ามใช้เครื่องมืออวนลากและอวนรุนในเขต ๓,๐๐๐ เมตร จากชายฝั่ง (ต่อมาขยายเป็น ๕,๔๐๐ เมตร ในบางพื้นที่) ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๒๓ จำกัดการใช้เครื่องมืออวนลากและอวนรุนประกอบเรือกล โดยการควบคุมจำนวนอวนลากและอวนรุน กรมประมงได้ดำเนินการศึกษาและสำรวจตั้งแต่ปี ๒๕๓๐ สรุปได้ว่าอวนรุนเป็นเครื่องมือที่ทำลายเนื่องจาก

๑. อวนรุนสามารถทำลายเครื่องมือประมงอื่น และก่อให้เกิดปัญหาด้านเศรษฐกิจ-สังคมระหว่างชาวประมงพื้นบ้านและพาณิชย์
๒. อวนรุนเป็นเครื่องมือที่ไม่เลือกจับและสามารถจับสัตว์น้ำทั้งพ่อแม่พันธุ์และวัยอ่อน และ
๓. อวนรุนเป็นสาเหตุให้เกิดการทำลายพื้นที่ท้องทะเลและระบบนิเวศหน้าดินอย่างรุนแรง

โพงพาง

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ฉบับที่ ๔ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๒๑ ห้ามใช้โพงพางและเครื่องมือที่คล้ายคลึงตั้งแต่ปี ๒๕๒๑ กรมประมงพบว่าการใช้โพงพางเป็นสาเหตุให้เกิดการทำลายสัตว์น้ำวัยอ่อนหลายชนิด กีดขวางทางน้ำ และปิดกั้นเส้นทางอพยพของสัตว์น้ำหลายชนิด

การทำประมงอวนล้อมที่มีขนาดตาอวนเล็กกว่า ๒.๕ ซม. ในเวลากลางคืน

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ ห้ามใช้อวนล้อมจับมีขนาดตาอวนเล็กกว่า ๒.๕ ซม. ในเวลากลางคืน ตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ เครื่องมือชนิดนี้มีประสิทธิภาพสูงเนื่องจากมีการใช้แสงไฟในการล่อฝูงปลา อวนชนิดนี้จับสัตว์น้ำวัยอ่อนหลายชนิดในปริมาณมาก เช่น ปลาทุ ปลาหลังเขียว ปลาข้างไก่อ และปลาหมึก นอกจากนี้ เครื่องมือนี้ยังขัดขวางการแพร่พันธุ์ของประชากรสัตว์น้ำ

ลอบพับได้ (ไอโง)

เครื่องมือนี้ถูกพัฒนาขึ้นใหม่มีประสิทธิภาพสูงเนื่องจากความยาวของเครื่องมือและจำนวนของช่องเปิดของลอบมีจำนวนมากทำการประมงในบริเวณชายฝั่ง เครื่องมือนี้จับสัตว์น้ำวัยอ่อนปริมาณมาก รวมถึงวัยอ่อนของกุ้งแชบ๊วย และกุ้งโอคัก ซึ่งเป็นสาเหตุของการลดลงอย่างมากของทรัพยากรเหล่านั้น

อวนลากที่มีขนาดตาอวนกันถุงเล็กกว่า ๕ ซม.

การศึกษาของกรมประมงและในประเทศอื่นๆ แสดงให้เห็นว่า การเพิ่มขึ้นของขนาดตาอวนสามารถลดการจับสัตว์น้ำวัยอ่อนได้ จึงมีการสรุปขนาดตาอวนกันถุงที่เหมาะสมว่าควรจะเป็น ๕ ซม.

ภาคผนวก ค: ระบบการออกใบอนุญาตทำการประมงและการควบคุมการทำการประมงของประเทศไทย

การออกใบอนุญาตทำการประมงในราชอาณาจักรไทยอยู่ภายใต้พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการร่าง ในแต่ละปีการออกใบอนุญาตทำการประมงจะคำนึงถึงปริมาณของทรัพยากรสัตว์น้ำเพื่อที่จะส่งเสริมความยั่งยืนของทรัพยากรประมง คณะกรรมการจัดสรรใบอนุญาตทำการประมงและคณะกรรมการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรประมงทะเล ซึ่งกรมประมงเป็นกรรมการและเลขานุการ จะถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาจำนวนใบอนุญาตทำการประมงที่สามารถออกได้ในแต่ละปี สำหรับการออกใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทย จะพิจารณาถึงความร่วมมือระหว่างรัฐบาลไทยและรัฐชายฝั่ง และองค์กรจัดการประมงระดับภูมิภาค (RFMOs) ระบบการออกใบอนุญาตทำการประมงของไทยแบ่งเป็น ๓ ส่วน ดังนี้

๑. **ประเภทของใบอนุญาตทำการประมง** ใบอนุญาตทำการประมงของไทยแบ่งเป็น ๔ กลุ่ม ดังนี้
  - ๑) ใบอนุญาตทำการประมงสำหรับเรือประมงพื้นบ้าน ซึ่งแบ่งเป็น ๒ กลุ่มย่อย คือ ใบอนุญาตทำการประมงสำหรับเรือประมงพื้นบ้านขนาดเล็ก และใบอนุญาตทำการประมงสำหรับเรือประมงพื้นบ้านขนาดใหญ่
  - ๒) ใบอนุญาตทำการประมงสำหรับเรือประมงพาณิชย์ขนาดเล็ก
  - ๓) ใบอนุญาตทำการประมงสำหรับเรือประมงพาณิชย์ขนาดกลาง และ
  - ๔) ใบอนุญาตทำการประมงสำหรับเรือประมงพาณิชย์ขนาดใหญ่
- หลักเกณฑ์ในการออกใบอนุญาตทำการประมง** มีดังนี้
  - ๑.๑ จำนวนใบอนุญาตทำการประมงที่จะออกให้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการจัดสรรใบอนุญาตทำการประมงและคณะกรรมการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรประมงทะเล
  - ๑.๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงต้องเป็นเจ้าของเรือประมงหรือผู้เช่าที่มีสัญญาเช่าถูกต้องตามกฎหมาย
  - ๑.๓ เรือประมงพาณิชย์ขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ ที่ได้รับใบอนุญาตทำการประมงต้องทำสำเนาพื้นที่ทำการประมง ซึ่งจะกำหนดโดยกรมประมง
  - ๑.๔ ประมงอำเภอ ผู้ช่วยประมงอำเภอ และผู้อำนวยการสำนักงานประมงกรุงเทพมหานคร มีหน้าที่ในการออกใบอนุญาตทำการประมง
  - ๑.๕ ใบอนุญาตทำการประมงจะมีอายุหนึ่งปี และหมดอายุในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของทุกปี ใบอนุญาตทำการประมงสามารถต่ออายุได้ ๖๐ วัน ก่อนวันหมดอายุ การต่ออายุใบอนุญาตทำการประมงจะพิจารณาประวัติการทำประมงในปีก่อนหน้า การต่ออายุจะถูกระงับถ้าพบว่เกี่ยวข้องกับการทำประมง IUU กล่าวคือ ถูกระงับ ๓-๖ เดือน สำหรับเรือประมงพาณิชย์ขนาดเล็ก และระงับ ๖ เดือนถึง ๑ ปี สำหรับเรือประมงพาณิชย์ขนาดกลางและใหญ่
  - ๑.๖ เรือประมงพาณิชย์ขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ สามารถขอใบอนุญาตทำการประมงของเครื่องมือประมงชนิดเดียว แต่เรือประมงพื้นบ้านสามารถขอใบอนุญาตทำการประมงมากกว่าหนึ่งเครื่องมือ
  - ๑.๗ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตทำการประมงจะถูกกำหนดตามประเภทและจำนวนเครื่องมือประมง
  - ๑.๘ เรือประมงพาณิชย์ต้องติดตั้ง VMS และส่งรายงานการทำประมงผ่านศูนย์ควบคุมการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง รวมทั้งสมุดบันทึกการทำประมงด้วย และ

๑.๙ เรือประมงที่มีขนาดมากกว่า ๑๐๐ ตันกรอส จะต้องเป็นผู้สังเกตการณ์บนเรือ (กรณีนี้จะมีการหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง)

๒. ใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทย แบ่งเป็น ๒ กลุ่ม คือ

- ๑) ใบอนุญาตสำหรับการทำการประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่ง
- ๒) ใบอนุญาตสำหรับการทำการประมงในเขตทะเลหลวง

หลักเกณฑ์ในการออกใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำ มีดังนี้

- ๒.๑ กรมประมงจะสำรวจแหล่งประมงนอกน่านน้ำและโควตาทรัพยากรสัตว์น้ำโดยการจัดเตรียมข้อตกลงทวิภาคีด้านการประมงกับรัฐชายฝั่ง เรือประมงที่ประสงค์จะทำการประมงนอกน่านน้ำต้องได้รับใบอนุญาตการใช้เรือไทยนอกน่านน้ำไทยก่อนที่จะขอใบอนุญาตทำการประมงหรือสัญญาจากรัฐชายฝั่ง หรือการทำประมงในทะเลหลวง
- ๒.๒ ผู้มีอำนาจในการออกใบอนุญาตคือ อธิบดีกรมประมง
- ๒.๓ ใบอนุญาตทำการประมงจะมีอายุหนึ่งปี หรือขึ้นอยู่กับข้อตกลงกับรัฐชายฝั่ง
- ๒.๔ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตทำการประมงขึ้นอยู่กับค่าใช้จ่ายในการติดตามการทำประมง ได้แก่ ค่าใช้จ่ายของหน่วยงานในการติดตาม VMS และค่าใช้จ่ายสำหรับผู้สังเกตการณ์บนเรือ และ
- ๒.๕ ชาวประมงต้องติดตั้ง VMS บนเรือ บันทึกสมุดบันทึกการทำประมง และจัดหาผู้สังเกตการณ์บนเรือ นอกจากนี้จะต้องยอมรับข้อตกลงมาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ กฎข้อบังคับของรัฐเจ้าของธง ข้อตกลงของ RFMO และข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

๓. ใบอนุญาตสำหรับเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ แบ่งเป็น ๒ กลุ่ม คือ

- ๑) ใบอนุญาตสำหรับเรือขนถ่ายสัตว์น้ำภายในประเทศ
- ๒) ใบอนุญาตสำหรับเรือขนถ่ายสัตว์น้ำนอกน่านน้ำไทย

หลักเกณฑ์ในการออกใบอนุญาตเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ มีดังนี้

- ๓.๑ ผู้มีอำนาจในการออกใบอนุญาตเรือคือ ผู้ว่าราชการจังหวัด (ในกรณีใบอนุญาตสำหรับเรือขนถ่ายสัตว์น้ำภายในประเทศ) และอธิบดีกรมประมง (ในกรณีใบอนุญาตสำหรับเรือขนถ่ายสัตว์น้ำนอกน่านน้ำไทย)
- ๓.๒ เรือขนถ่ายสัตว์น้ำต้องติดตั้ง VMS และส่งรายงานการเข้า-ออกเรือขณะที่อยู่ในน่านน้ำไทย หรือปฏิบัติตามมาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือขณะที่อยู่นอกน่านน้ำไทย เรือขนถ่ายสัตว์น้ำต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของรัฐเจ้าของท่าเรือ ข้อตกลงของ RFMO และข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง
- ๓.๓ ผู้สังเกตการณ์บนเรือจะต้องปฏิบัติหน้าที่ในช่วงขนถ่ายสัตว์น้ำ การขนถ่ายสัตว์น้ำในประเทศต้องดำเนินการในพื้นที่ที่กำหนดโดยกรมประมง การขนถ่ายสัตว์น้ำนอกน่านน้ำไทยต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของรัฐเจ้าของท่าเรือ ข้อตกลงของ RFMO และข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง
- ๓.๔ เรือขนถ่ายสัตว์น้ำต้องจัดเตรียมเอกสารกำกับการณ์การขนถ่ายสัตว์น้ำ (MCTD) พร้อมทั้งส่งสมุดบันทึกการทำประมงของเรือประมง และบันทึกของผู้สังเกตการณ์บนเรือ
- ๓.๕ ค่าธรรมเนียมขึ้นอยู่กับค่าใช้จ่ายในการติดตามการทำประมง ได้แก่ ค่าใช้จ่ายของหน่วยงานในการติดตาม VMS และค่าใช้จ่ายสำหรับผู้สังเกตการณ์บนเรือ

ภาคผนวก ง: การประเมินผลจับสูงสุดที่ยั่งยืน (MSY) และระดับการลงแรงประมงที่เหมาะสมในน่านน้ำไทย ปี ๒๕๕๘

ก. กลุ่มสัตว์น้ำ

การคำนวณ MSY

การประเมินผลจับสูงสุดที่ยั่งยืน (MSY) มีจุดประสงค์เพื่อหาจุดอ้างอิงทางชีววิทยา ซึ่งเป็นระดับที่สัตว์น้ำในน่านน้ำไทยสามารถถูกนำมาใช้ประโยชน์โดยไม่มีผลกระทบต่อทรัพยากร และมีความสอดคล้องกับการผลิตตามธรรมชาติ MSY ในอ่าวไทยและทะเลอันดามันถูกประเมินโดยใช้แบบจำลองผลผลิตส่วนเกินของฟอกซ์ (Fox surplus production model; Fox, ๑๙๗๐) แบบจำลองนี้ต้องใช้ข้อมูลทางสถิติและผลจับสัตว์น้ำ อัตราการจับสัตว์น้ำ (CPUE) และข้อมูลการลงแรงประมงของทุกการทำประมง^๔ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครื่องมือประมงพื้นบ้านและเครื่องมือประมงพาณิชย์ของสัตว์น้ำหน้าดิน ปลาผิวน้ำ และปลากะตัก ผลจับสัตว์น้ำที่ระดับสมดุลแสดงตามสมการดังนี้

$$\frac{y_i}{f_i} = e^{c+d*f_i}$$

โดยที่ f คือ การลงแรงประมง (ชั่วโมง)

c และ d คือ ค่าคงที่ ซึ่งได้จากการวิเคราะห์รีเกรสชันเส้นตรง (linear regression)

$$MSY = -\frac{1}{d}$$

$$F_{MSY} = -\frac{1}{d} e^{-c}$$

การประเมินการลงแรงประมงใช้ข้อมูลจากการสำรวจจำนวนเรือประมง ซึ่งดำเนินการระหว่างเดือนมิถุนายนถึงกรกฎาคม ๒๕๕๘ โดยการสำรวจพบจำนวนเรือประมงทั้งสิ้น ๔๕,๘๐๕ ลำ แต่เป็นเรือที่ทำการประมงในน่านน้ำไทย ๔๒,๕๑๒ ลำ ซึ่งใช้ในการประเมิน MSY

การประเมิน MSY ได้ดำเนินการกับ ๓ กลุ่มสัตว์น้ำ ประกอบด้วย ๑) สัตว์น้ำหน้าดิน ซึ่งหมายถึง สัตว์น้ำหน้าดินทุกชนิด ประกอบด้วย ปลาหน้าดิน หมึกกล้วย หมึกกระดอง และกุ้ง ๒) ปลาผิวน้ำ และ ๓) ปลากะตัก ทั้งเรือประมงพื้นบ้านและพาณิชย์ถูกนำมาใช้ในการประเมินโดยใช้ข้อมูลผลจับในปี ๒๕๕๗

๑. สัตว์น้ำหน้าดิน

- เรือประมงพื้นบ้าน ได้แก่ อวนติดปูม้า อวนติดตาอื่นๆ ลอบ (ปลา ปลาหมึก และปู) เบ็ด อวนครอบหมึก อวนช้อนหมึก และอวนรุน
- เรือประมงพาณิชย์ ได้แก่ อวนลากคู่ อวนลากแผ่นตะเฒ่า อวนลากคานถ่าง และอวนรุน

^๔ สถิติจากการสุ่มตัวอย่าง ปี ๒๕๒๓ - ๒๕๕๗ (สัตว์น้ำหน้าดิน) ปี ๒๕๔๐ - ๒๕๕๗ (ปลาผิวน้ำ) และปี ๒๕๓๙ - ๒๕๕๗ (ปลากะตัก)

การสำรวจผลผลิตประมงหมู่บ้าน ปี ๒๕๒๓ – ๒๕๕๗ (สัตว์น้ำหน้าดิน) ปี ๒๕๔๐ - ๒๕๕๗ (ปลาผิวน้ำ) และปี ๒๕๓๙ – ๒๕๕๗ (ปลากะตัก)

๒. ปลาผิวน้ำ

- เรือประมงพื้นบ้าน ได้แก่ อวนล้อมติด อวนติดปลา และอวนโป๊ะ

- เรือประมงพาณิชย์ ได้แก่ อวนล้อมจับ (อวนดำ อวนดำประกอบแสงไฟล่อ และอวนล้อมซั้ง) ไม่รวม อวนล้อมปลากะตัก

๓. ปลากะตัก ได้แก่ อวนล้อมปลากะตัก อวนครอบปลากะตัก และอวนช้อนปลากะตัก ที่ทำการประมง ด้วยเรือประมงพื้นบ้านและพาณิชย์

การคำนวณการลงแรงประมงที่เหมาะสม

1. คำนวณหาปริมาณการลงแรงประมงที่ต้องลดเพื่อให้ถึงระดับ MSY ได้แก่ จำนวนชั่วโมงทำการประมง และจำนวนวันทำการประมง
2. คำนวณหาสัดส่วนการลงแรงประมงของแต่ละเครื่องมือจากปริมาณการจับสัตว์น้ำในปัจจุบัน สัดส่วนการลงแรงประมงของเครื่องมือ A = ผลจับสัตว์น้ำของเครื่องมือ A / ผลจับสัตว์น้ำทั้งหมด
3. เปลี่ยนปริมาณการลงแรงประมงให้เป็นปริมาณการจับสัตว์น้ำทั้งหมด โดยนำอัตราการจับของ เครื่องมือประมงมาตรฐานคูณด้วยปริมาณการลงแรงประมง
4. คำนวณปริมาณสัตว์น้ำของแต่ละเครื่องมือ ดังนี้
ปริมาณสัตว์น้ำของเครื่องมือ A = ปริมาณสัตว์น้ำทั้งหมด * สัดส่วนการลงแรงประมงของเครื่องมือ A
๕. คำนวณจำนวนเรือที่ต้องการ ดังนี้

$$\text{จำนวนเรือ A} = \frac{\text{ปริมาณสัตว์น้ำ (กก.)}}{\text{อัตราการจับสัตว์น้ำ (กก./ลำ/ปี)}}$$

ผลการประเมิน

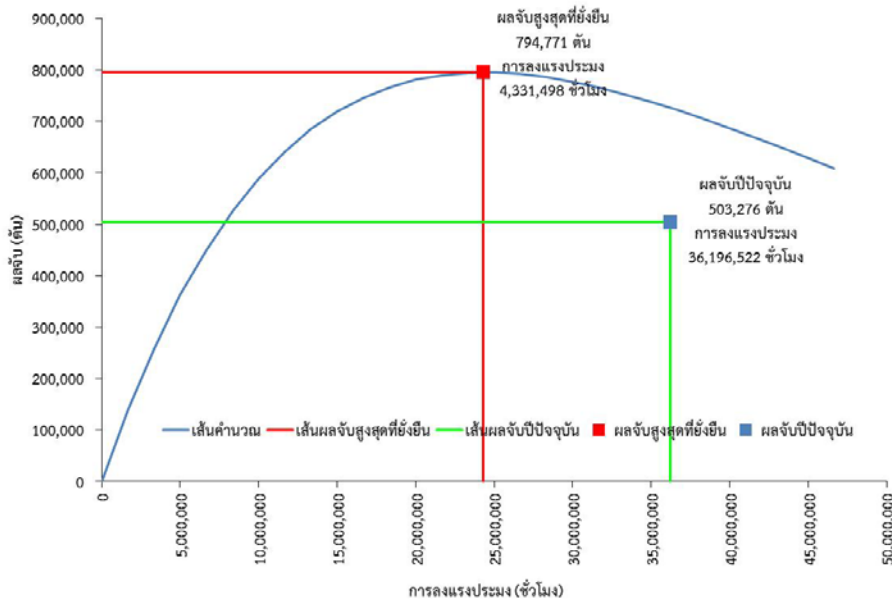
๑. สัตว์น้ำหน้าดิน

พื้นที่	MSY (ตัน)	การลงแรงที่เหมาะสม (ลำ ชั่วโมง)	ผลจับปัจจุบัน (ตัน)	การลงแรงปัจจุบัน (ลำ ชั่วโมง)	สถานะการประมง	
					เกิน / สมดุล / ต่ำ	ร้อยละ
(๑) สัตว์น้ำหน้าดิน*					เกิน (ลำ ชั่วโมง)	
อ่าวไทย	๗๙๔,๗๗๑	๒๔.๓๓	๕๐๓,๒๗๖	๓๖.๒๐	๑๑.๘๗	+๓๒.๘%
ทะเลอันดามัน	๒๔๐,๕๑๙	๔.๘๑	๑๗๗,๖๘๔	๕.๐๙	๐.๒๘	+๕.๓%

๑.๑ อ่าวไทย

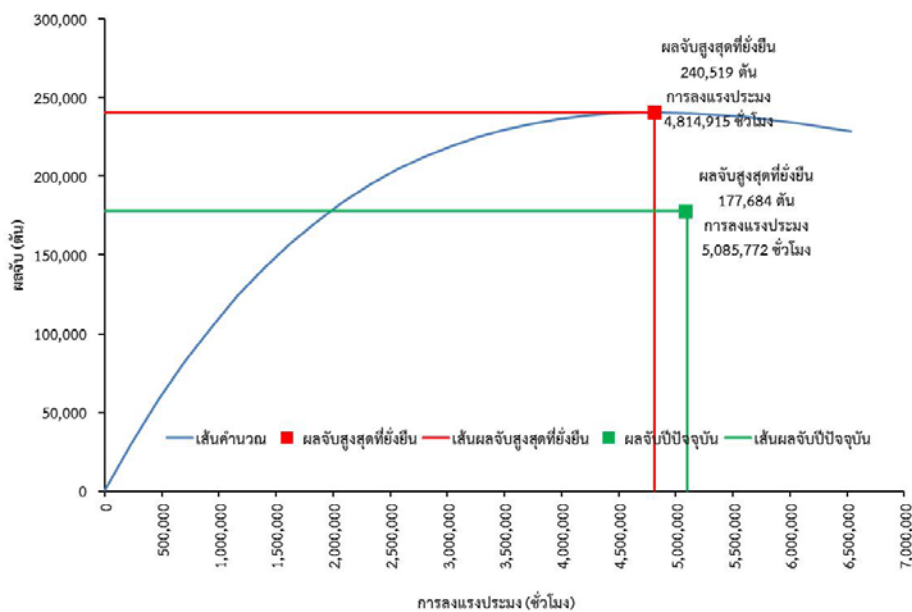
จำนวนเรือประมงทั้งหมดที่ใช้ในการประเมิน MSY ของสัตว์น้ำหน้าดินในอ่าวไทยเท่ากับ ๒๘,๒๗๙ ลำ ประกอบด้วยเรือประมงพาณิชย์ ๔,๔๒๕ ลำ และเรือประมงพื้นบ้าน ๒๓,๗๕๔ ลำ ผลการประเมินพบว่า MSY ของสัตว์น้ำหน้าดินเท่ากับ ๗๙๔,๗๗๑ ตัน มีระดับการลงแรงประมงที่เหมาะสมเท่ากับ ๒๔.๓๓ ลำ ชั่วโมง ในปี ๒๕๕๗ มีผลจับสัตว์น้ำหน้าดิน ๕๐๓,๒๗๖ ตัน และมีระดับการลงแรงประมง ๓๖.๒๐ ลำ ชั่วโมง

ผลการประเมินชี้ให้เห็นว่า การลงแรงประมงในปัจจุบันมากกว่าระดับที่เหมาะสมร้อยละ ๓๒.๘ ดังนั้น จึงควรลดการลงแรงประมง

๑.๒ ทะเลอันดามัน

จำนวนเรือประมงทั้งหมดที่ใช้ในการประเมิน MSY ของสัตว์น้ำหน้าดินในทะเลอันดามันเท่ากับ ๘,๙๘๐ ลำ ประกอบด้วยเรือประมงพาณิชย์ ๘๙๒ ลำ และเรือประมงพื้นบ้าน ๘,๐๘๘ ลำ ผลการประเมินพบว่า MSY ของสัตว์น้ำหน้าดินเท่ากับ ๒๔๐,๕๑๙ ตัน มีระดับการลงแรงประมงที่เหมาะสมเท่ากับ ๔.๘๑ ล้านชั่วโมง ในปัจจุบันมีผลจับสัตว์น้ำหน้าดิน ๑๗๗,๖๘๔ ตัน และมีระดับการลงแรงประมง ๕.๐๙ ล้านชั่วโมง ดังนั้น การลงแรงประมงในปัจจุบันมากกว่าระดับที่เหมาะสมร้อยละ ๕.๓

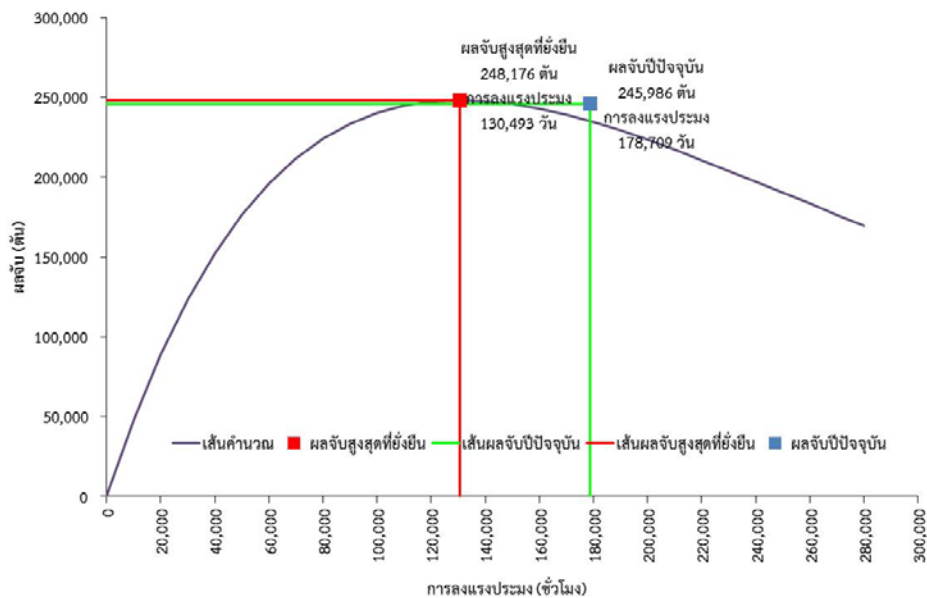

๒. ปลาผิวน้ำ

พื้นที่	MSY (ตัน)	การลงแรงที่ เหมาะสม (วัน)	ผลจับ ปัจจุบัน (ตัน)	การลงแรง ปัจจุบัน (วัน)	สถานะการประมง	
					เกิน / สมดุล / ต่ำ	ร้อยละ
(๒) ปลาผิวน้ำอื่นๆ					เกิน (วัน)	
อ่าวไทย	๒๔๘,๑๗๖	๑๓๐,๔๙๓	๒๔๕,๙๘๖	๑๗๘,๗๐๙	๔๘,๒๑๖	+๒๗.๐ %
ทะเลอันดามัน	๑๑๘,๔๗๗	๕๔,๒๓๘	๙๙,๐๓๙	๖๔,๙๒๕	๑๐,๖๘๗	+๑๖.๕ %

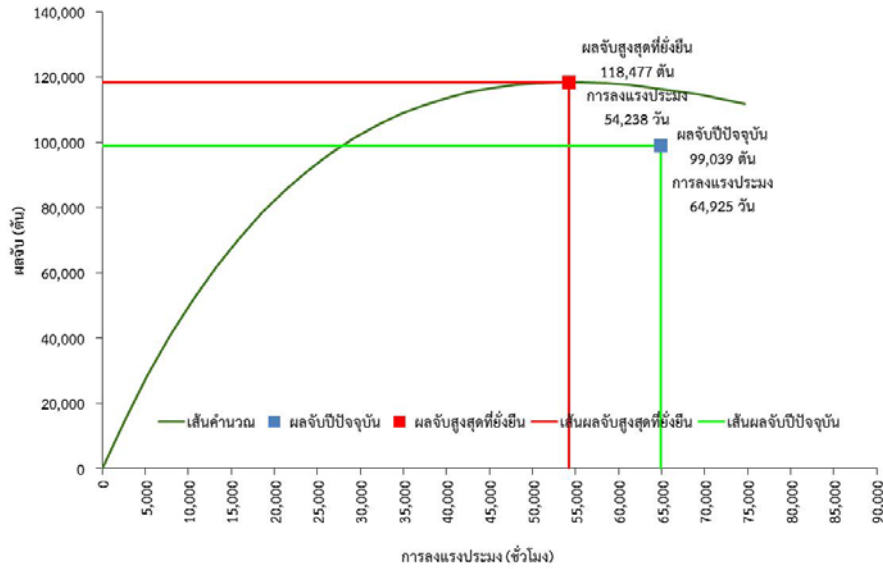
๒.๑ อ่าวไทย

จำนวนเรือประมงทั้งหมดที่ใช้ในการประเมิน MSY ของปลาผิวน้ำในอ่าวไทยเท่ากับ ๓,๒๐๒ ลำ ประกอบด้วยเรือประมงพาณิชย์ ๔๘๕ ลำ และเรือประมงพื้นบ้าน ๒,๗๑๗ ลำ ผลการประเมินพบว่า MSY ของปลาผิวน้ำเท่ากับ ๒๔๘,๑๗๖ ตัน มีระดับการลงแรงประมงที่เหมาะสมเท่ากับ ๑๓๐,๔๙๓ วัน ในขณะที่ผลจับปลาผิวน้ำปัจจุบันเท่ากับ ๒๔๕,๙๘๖ ตัน และมีระดับการลงแรงประมง ๑๗๘,๗๐๙ วัน ดังนั้น การลงแรงประมงในปัจจุบันมากกว่าระดับที่เหมาะสมร้อยละ ๒๗.๐

๒.๒ ทะเลอันดามัน

จำนวนเรือประมงทั้งหมดที่ใช้ในการประเมิน MSY ของปลาผิวน้ำในทะเลอันดามันเท่ากับ ๙๑๘ ลำ ประกอบด้วยเรือประมงพาณิชย์ ๒๖๒ ลำ และเรือประมงพื้นบ้าน ๖๕๖ ลำ ผลการประเมินพบว่า MSY ของปลาผิวน้ำเท่ากับ ๑๑๘,๔๗๗ ตัน มีระดับการลงแรงประมงที่เหมาะสมเท่ากับ ๕๔,๒๓๘ วัน ในขณะที่ผลจับปลาผิวน้ำปัจจุบันเท่ากับ ๙๙,๐๓๙ ตัน และมีระดับการลงแรงประมง ๖๔,๙๒๕ วัน ดังนั้น การลงแรงประมงในปัจจุบันมากกว่าระดับที่เหมาะสมร้อยละ ๑๖.๕

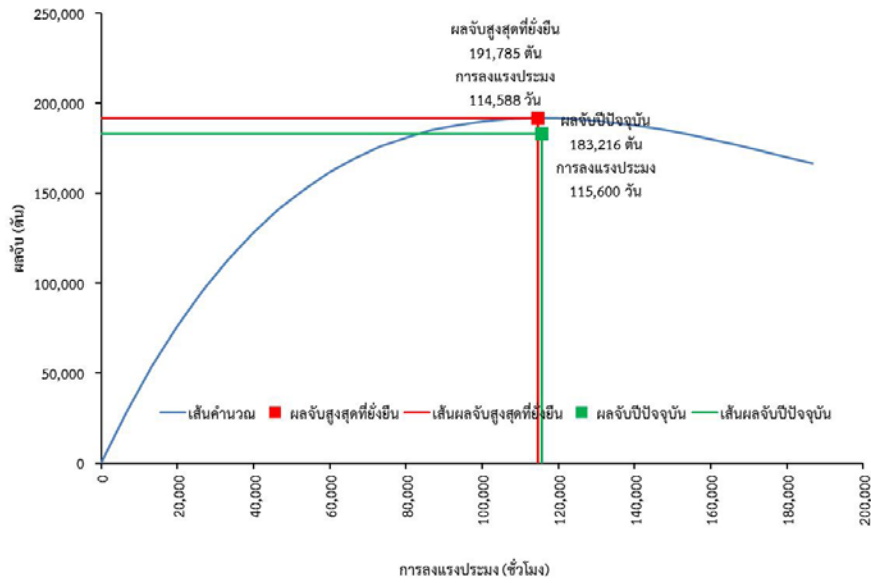

๓. ปลากระตัก

พื้นที่	MSY (ตัน)	การลงแรงที่ เหมาะสม (วัน)	ผลจับ ปัจจุบัน (ตัน)	การลงแรง ปัจจุบัน (วัน)	สถานะการประมง	
					เกิน / สมดุล / ต่ำ	ร้อยละ
(๓) ปลากระตัก					ต่ำ / เกิน (วัน)	
อ่าวไทย	๑๙๑,๗๘๕	๑๑๔,๕๘๘	๑๘๓,๒๑๖	๑๑๕,๖๐๐	๑,๐๑๒	+๐.๙ %
ทะเลอันดามัน	๓๒,๙๔๔	๕๒,๐๑๔	๓๓,๙๐๓	๕๑,๕๒๐	๔๙๔	-๑.๐ %

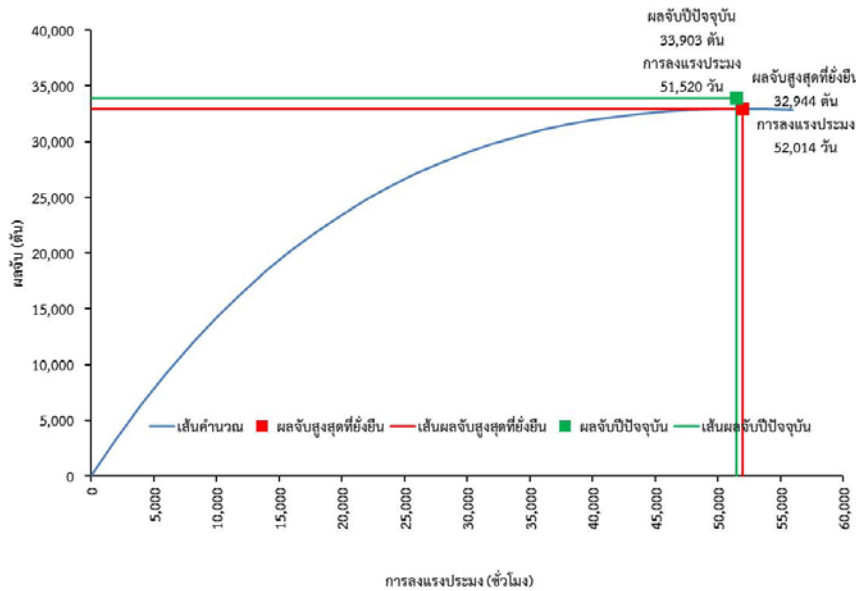
๓.๑ อ่าวไทย

จำนวนเรือประมงทั้งหมดที่ใช้ในการประมง MSY ของปลากระตักในอ่าวไทยเท่ากับ ๑,๐๒๗ ลำ ประกอบด้วยเรืออวนล้อมปลากระตัก ๓๕๗ ลำ และเรืออวนครอบ/ช้อน/ยกปลากระตัก ๖๗๐ ลำ ผลการประมงพบว่า MSY ของปลากระตักเท่ากับ ๑๙๑,๗๘๕ ตัน มีระดับการลงแรงประมงที่เหมาะสมเท่ากับ ๑๑๔,๕๘๘ วัน ในขณะที่ผลจับปลากระตักปัจจุบันเท่ากับ ๑๘๓,๒๑๖ ตัน และมีระดับการลงแรงประมง ๑๑๕,๖๐๐ วัน ดังนั้น การลงแรงในปัจจุบันมากกว่าระดับที่เหมาะสมร้อยละ ๒๗.๐ ผลการประมงชี้ให้เห็นว่าการลงแรงในปัจจุบันใกล้เคียงระดับที่เหมาะสม (เกินร้อยละ ๐.๙)

๓.๒ ทะเลอันดามัน

จำนวนเรือประมงทั้งหมดที่ใช้ในการประเมิน MSY ของปลากะตักในทะเลอันดามันเท่ากับ ๑๕๙ ลำ ประกอบด้วยเรือวนล้อมปลากะตัก ๗๗ ลำ และเรือวนครอบ/ช้อน/ยกปลากะตัก ๘๒ ลำ ผลการประเมินพบว่า MSY ของปลากะตักเท่ากับ ๓๒,๙๙๔ ตัน มีระดับการลงแรงประมงที่เหมาะสมเท่ากับ ๕๒,๐๑๔ วัน ในขณะที่ผลจับปลากะตักปัจจุบันเท่ากับ ๓๓,๙๐๓ ตัน และมีระดับการลงแรงประมง ๕๑,๕๒๐ วัน

ข. สัตว์น้ำรายชนิด

การคำนวณ MSY

ในช่วงปี ๒๕๕๐-๒๕๕๒ นักวิชาการของกรมประมงได้ดำเนินการประเมินสถานะทรัพยากรสัตว์น้ำในประเทศไทยรายชนิดจำนวนหลายชนิดโดยใช้แบบจำลองเชิงวิเคราะห์ โดยปกติการประเมินได้ใช้วิธีฐานข้อมูลความยาว ขั้นตอนแรกคือการหาจำนวนประชากรในแต่ละช่วงความยาวรายเดือนโดยใช้วิธีของ Bhattachaya การหาค่าพารามิเตอร์การเติบโตจะใช้ข้อมูลองค์ประกอบความยาวในรอบปีของประชากรรุ่นเดียวกันจากทุกเครื่องมือประมง การวิเคราะห์ค่าการตายรวม (Z) ใช้วิธีเส้นโค้งผลจับซึ่งมีสมมติฐานว่า ๑) ประชากรอยู่ในภาวะคงตัว (steady state) ๒) การทดแทนเป็นแบบขอบคมมีดตัดตรง (knife-edge recruitment) และ ๓) การตายมีค่าคงที่ การวิเคราะห์ค่าการตายโดยธรรมชาติใช้วิธีของ Pauly (Pauly's empirical formula) โดยมีอุณหภูมิผิวน้ำระหว่าง ๒๙-๓๐ องศาเซลเซียส จากนั้นสามารถหาค่าการตายจากการประมง (F) และสัดส่วนการใช้ประโยชน์ (E) ได้

การประมาณจำนวนปลาที่ถูกจับในแต่ละอันตรภาคชั้นความยาวใช้วิธีการวิเคราะห์ฐานข้อมูลความยาว (Length Cohort Analysis) การวิเคราะห์จำนวนสัตว์น้ำที่เข้ามาทดแทนที่และการตายจากการประมงใช้วิธี Length Cohort Analysis เช่นกัน ผลจากการวิเคราะห์รุ่นสัตว์น้ำจะนำมาใช้เป็นข้อมูลนำเข้าในแบบจำลอง length-based Thomson and Bell model ส่วนข้อมูลนำเข้าอื่นๆ ประกอบด้วยค่าพารามิเตอร์จากความสัมพันธ์ระหว่างความยาวและน้ำหนัก การทำนายผลของการเปลี่ยนแปลงการลงแรงประมงที่ระดับต่างๆ ใช้วิธีของ Thomson and Bell

ผลการประเมินและข้อเสนอแนะในการจัดการ

สรุปผลการประเมินทรัพยากรแสดงในตารางถัดไป ในภาพรวมพบว่าแนวทางการประเมิน MSY แบบรายชนิดสัตว์น้ำมีความเหมาะสม

ปลาผิวน้ำทุกชนิดมีการใช้ประโยชน์มากเกินไปในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน ยกเว้น *Sardinella gibbosa* (ปลาหลังเขียว) สัตว์น้ำหน้าดินทุกชนิด ยกเว้น *Photopetoralis bindus* (ปลาแป้น) *Photololigo chinensis* และ *P. duvaucelii* (หมึกกล้วย) มีการใช้ประโยชน์มากเกินไปในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน ปลากระดูกมีการใช้ประโยชน์มากเกินไปเล็กน้อย

ผลการประเมินทรัพยากรสัตว์น้ำรายชนิด

สัตว์น้ำ	ชื่อสามัญ	ผลจับปัจจุบัน (ตัน)	MSY (ตัน)	ดัชนีการลงแรงที่เหมาะสม	สถานะ	พื้นที่	ปี	การอ้างอิง
ปลาผิวน้ำ								
<i>Megalaspis cordyla</i>	ปลาขี้ไก่	๑,๔๕๘	๑,๖๗๙	๐.๕๐	การลงแรงเกิน ๕๐ %	อ่าวไทย	๒๕๕๐	ปิยะโชค และคณะ (๒๕๕๕)
<i>Rastrelliger kanagurta</i>	ปลาลัง	๗,๒๔๙	๗,๒๕๖	๐.๙๐	การลงแรงเกิน ๑๐ %	อ่าวไทย	๒๕๕๐	กฤษฎา และคณะ (๒๕๕๕)
<i>Sardinella gibbosa</i>	ปลาหลังเขียว	๗๓,๓๘๖	๗๓,๖๗๙	๑.๒๐	การลงแรงต่ำ ๒๐%	อ่าวไทย	๒๕๕๐	นันทชัย และคณะ (๒๕๕๖)
<i>Rastrelliger kanagurta</i>	ปลาลัง	๑๒,๘๐๕	๑๒,๙๙๙	๐.๗๐	การลงแรงเกิน ๓๐ %	ทะเลอันดามัน	๒๕๕๐	มนตรี และคณะ (๒๕๕๓)
<i>Decapterus maruadsi</i>	ปลาทุแครง	๒๐,๗๗๙	๒๑,๐๖๒	๐.๗๐	การลงแรงเกิน ๓๐%	ทะเลอันดามัน	๒๕๕๐	สนธิยา และคณะ (๒๕๕๓)
<i>M. cordyla</i>	ปลาขี้ไก่	๑๗,๘๒๖	๒๔,๑๔๗	๐.๔๐	การลงแรงเกิน ๖๐ %	ทะเลอันดามัน	๒๕๕๐	พรอนันต์ และคณะ (๒๕๕๔)
<i>Selaroides leptolepis</i>	ปลาข้างเหลือง	๑,๑๓๒	๑,๑๔๙	๐.๗๐	การลงแรงเกิน ๓๐ %	ทะเลอันดามัน	๒๕๕๐	ธูมาตี และคณะ (๒๕๕๔)
<i>Selar crumenophthalmus</i>	ปลาสีกุนตาโต	๓,๓๘๓	๓,๕๑๗	๐.๗๐	การลงแรงเกิน ๓๐%	ทะเลอันดามัน	๒๕๕๐	มนตรี และคณะ (๒๕๕๕)
<i>Sardinella gibbosa</i>	ปลาหลังเขียว	๑๔,๗๒๖	๑๔,๘๒๔	๑.๔๐	การลงแรงต่ำ ๔๐%	ทะเลอันดามัน	๒๕๕๐	ธูมาตี และคณะ (๒๕๕๕)
ปลากะตัก								
<i>Enchasiicholina devisi</i>	ปลากะตัก	๑๒,๖๑๓	๑๒,๘๐๐	๐.๗๐	การลงแรงเกิน ๓๐%	ทะเลอันดามัน	๒๕๕๑	สนธิยา และคณะ (๒๕๕๓)
<i>E. punctifer</i>	ปลากะตัก	๗,๑๙๔	๗,๒๑๑	๐.๙๐	การลงแรงเกิน ๑๐%	ทะเลอันดามัน	๒๕๕๑	สนธิยา และคณะ (๒๕๕๓)
<i>E. heteroloba</i>	ปลากะตัก	๗,๔๓๓	๗,๔๔๙	๐.๙๐	การลงแรงเกิน ๑๐%	ทะเลอันดามัน	๒๕๕๑	สนธิยา และคณะ (๒๕๕๓)
สัตว์น้ำหน้าดิน								
รวมปลาหน้าดินทั้งหมด		๗๗,๘๓๘	๑๐๒,๔๘๔	๐.๔๐	การลงแรงเกิน ๖๐%	อ่าวไทย	๒๕๓๔	FAO/DANIDA ๑๙๙๕
<i>Priacanthus tayenus</i>	ปลาดาวหวาน	๓๖,๙๐๖	๕๕,๙๑๕	๐.๓๑	การลงแรงเกิน ๗๐%	อ่าวไทย	๒๕๓๔	FAO/DANIDA ๑๙๙๕
<i>Nemipterus hexodon</i>	ปลาทรายแดง	๑๙,๗๐๕	๒๑,๖๗๗	๐.๕๔	การลงแรงเกิน ๔๖%	อ่าวไทย	๒๕๓๔	FAO/DANIDA ๑๙๙๕
<i>Saurida undosquamis</i>	ปลาปากคม	๑๖,๒๙๒	๒๑,๓๐๓	๐.๓๖	การลงแรงเกิน ๖๔%	อ่าวไทย	๒๕๓๔	FAO/DANIDA ๑๙๙๕
<i>S. elongata</i>	ปลาปากคม	๑,๘๖๐	๒,๒๕๐	๐.๔๖	การลงแรงเกิน ๕๔%	อ่าวไทย	๒๕๓๔	FAO/DANIDA ๑๙๙๕
<i>Saurida elongata and S. undosquamis</i>	ปลาปากคม	๑๐,๒๓๘	๒๕,๙๔๙	๐.๒๐	การลงแรงเกิน ๘๐%	อ่าวไทย	๒๕๕๐	ปิยะโชค และคณะ (๒๕๕๕)

สัตว์น้ำ	ชื่อสามัญ	ผลจับ ปัจจุบัน (ตัน)	MSY (ตัน)	ดัชนีการ ลงแรงที่ เหมาะสม	สถานะ	พื้นที่	ปี	การอ้างอิง
<i>Priacanthus tayenus</i>	ปลาตาหวาน	๑๗,๓๘๖	๑๘,๓๙๓	๐.๖๐	การลงแรงเกิน ๔๐%	อ่าวไทย	๒๕๕๐	อำนาจ และคณะ (๒๕๕๓)
<i>Photopetoralis bindus</i>	ปลาแป้น	๑๓,๓๒๐	๑๓,๔๑๑	๑.๒๐	การลงแรงต่ำ ๒๐%	อ่าวไทย	๒๕๕๐	สุวรรณทนา และคณะ (๒๕๕๖)
<i>Metapeneus affinis</i>	กุ้งตะกาด	๓,๐๗๕	๓,๑๑๑	๐.๗๖	การลงแรงเกิน ๒๔%	อ่าวไทย	๒๕๓๔	FAO/DANIDA ๑๙๙๕
<i>Portunus pelagicus</i>	ปูม้า	๔,๕๗๗	๔,๕๘๑	๐.๙๐	การลงแรงเกิน ๑๐%	อ่าวไทยฝั่งตะวันออก	๒๕๕๒	ทิวารัตน์ (๒๕๕๕)
<i>Trachypenaeus fulvus</i>	กุ้งทราย	๑๔๖	๑๔๘	๐.๘๐	การลงแรงเกิน ๒๐%	อ่าวไทยฝั่งตะวันออก	๒๕๕๒	ปิยะโชค และขวัญชัย (๒๕๕๕)
<i>Photololigo chinensis</i> และ <i>P. duvaucelii</i>	หมึกกล้วย	๓๗,๐๑๖	๓๗,๑๗๙	๑.๑๕	การลงแรงต่ำ ๑๕%	อ่าวไทย	๒๕๕๑	อำนาจ และคณะ (๒๕๕๓)
<i>Metapenaeus affinis</i>	กุ้งตะกาด	๑๒๗.๓๔	๑๒๗.๔๔	๐.๙๕	การลงแรงเกิน ๕%	อ่าวไทยฝั่งตะวันออก	๒๕๕๒	ปิยะโชค และคณะ (๒๕๕๕)

เอกสารแนบ ๑: ผลจับสัตว์น้ำจำแนกตามประเภทและเครื่องมือประมง (กรมประมง ๒๕๕๘)

		หมึกกล้วย	สัตว์น้ำหน้าดิน	สัตว์น้ำอื่นๆ	ปลากะตัก	ปลาผิวน้ำ	กุ้ง	ปลาเปิด	รวม
อ่าวไทย									
การทำประมงสัตว์น้ำหน้าดิน									
ประมงพาณิชย์	อวนลาก	๕๐,๖๘๕	๑๓๑,๒๐๗	๕,๓๓๙		๔๔,๓๖๔	๑๕,๙๕๑	๑๙๖,๖๒๐	๔๔๔,๑๖๗
ประมงพาณิชย์	อวนรุน	๑,๖๑๓	๓,๙๗๑	๑,๐๗๗		๔๐๕	๕,๐๕๖	๕,๗๐๗	๑๗,๘๒๘
ประมงพื้นบ้าน	ลอบ	๑,๐๙๔	๒๘๒	๖,๐๖๘		-	๑,๔๑๑	๑	๘,๘๕๗
ประมงพื้นบ้าน	อวนติดตา	๑๒๓	๑,๗๔๕	๑๖,๒๓๗		๑,๒๐๙	๕,๖๔๘	๓๙	๒๕,๐๐๑
ประมงพื้นบ้าน	อวนครอบ	๓๐,๑๔๓	๙๖๖	๒๓๓		๔๔	-	๑๕๔	๓๑,๕๔๐
ประมงพื้นบ้าน	เบ็ด	๖๑	๗๔๙	-		๖๒๘	-	-	๑,๔๓๙
ประมงพื้นบ้าน	เครื่องมืออื่นๆ	๑,๐๕๐	๑,๑๔๗	๑๖,๗๖๔		๒๒๔	๒,๑๖๖	๑๙	๒๑,๓๒๐
	รวม	๘๔,๗๗๐	๑๔๐,๐๖๖	๔๕,๗๑๘		๔๖,๘๗๔	๓๐,๑๘๒	๒๐๒,๕๔๐	๕๕๐,๑๕๐
การทำประมงปลากะตัก									
ประมงพาณิชย์	อวนล้อมปลากะตัก	๑๗๙	๕๕๗	-	๑๐๒,๘๑๖	๔,๘๘๑	-	๓๑๑	๑๐๘,๗๕๔
ประมงพาณิชย์	อวนครอบ/ช้อนปลากะตัก	๕๗๐	๗๕	-	๘๐,๔๐๐	-	-	-	๘๑,๐๔๕
	รวม	๗๔๙	๖๓๒	-	๑๘๓,๒๑๖	๔,๘๘๑	-	๓๑๑	๑๘๙,๗๙๙
การทำประมงปลาผิวน้ำ									
ประมงพาณิชย์	อวนล้อมจับ	๖,๖๙๙	๑๖,๓๘๕	-		๒๑๗,๘๒๙	-	๒๕,๗๑๒	๒๖๖,๖๒๕
ประมงพื้นบ้าน	โป๊ะ	๑๒๑	๓๐๖	๕		๔๐๖	-	๙๖๒	๑,๗๙๙
ประมงพื้นบ้าน	อวนติดตา	-	๗,๗๕๗	๕๐๙		๒๗,๗๕๑	๑๔๖	๑,๑๐๘	๓๗,๒๗๒
	รวม	๖,๘๒๐	๒๔,๔๔๘	๕๑๔		๒๔๕,๙๘๖	๑๔๖	๒๗,๗๘๑	๓๐๕,๖๙๖
	รวมอ่าวไทย	๙๒,๓๓๘	๑๖๕,๑๔๗	๔๖,๒๓๒	๑๘๓,๒๑๖	๒๙๗,๗๔๑	๓๐,๓๒๘	๒๓๐,๖๓๒	๑,๐๔๕,๖๓๕

		หมักกล้วย	สัตว์น้ำหน้าดิน	สัตว์น้ำอื่นๆ	ปลากระทัก	ปลาผิวน้ำ	กุ้ง	ปลาเปิด	รวม
ทะเลอันดามัน									
การทำประมงสัตว์น้ำหน้าดิน									
ประมงพาณิชย์	อวนลาก	๑๕,๑๓๒	๕๒,๑๗๘	๒,๓๒๗		๒๒,๘๔๙	๓,๘๔๗	๘๗,๙๗๒	๑๘๔,๓๐๔
ประมงพาณิชย์	อวนรุน	-	-	-		-	-	-	-
ประมงพื้นบ้าน	ลอบ	๑,๑๓๙	๔๔๙	๑,๘๔๓		๕	๓	-	๓,๔๓๙
ประมงพื้นบ้าน	อวนติดตา	๗๓	๑,๕๖๒	๕,๖๖๙		๘,๕๑๐	๔,๓๔๐	-	๒๐,๑๕๔
ประมงพื้นบ้าน	อวนครอบ	๒๙๗	๒๘	-		๓๔	-	-	๓๕๙
ประมงพื้นบ้าน	เบ็ด	-	๘๓๖	-		๗๙	-	-	๙๑๕
ประมงพื้นบ้าน	เครื่องมืออื่นๆ	-	-	๓		-	๕๖	-	๕๙
	รวม	๑๖,๖๔๒	๕๕,๐๕๓	๙,๘๔๒		๓๑,๔๗๖	๘,๒๔๖	๘๗,๙๗๒	๒๐๙,๒๓๐
การทำประมงปลากระทัก									
ประมงพาณิชย์	อวนล้อมปลากระทัก	๔๕๖	๑๗๑	-	๒๐,๗๙๙	๑,๖๕๒	-	๑,๗๕๕	๒๔,๘๓๓
ประมงพาณิชย์	อวนครอบ/ซ็อนปลากระทัก	-	๖๕๕	-	๑๓,๑๐๕	-	-	-	๑๓,๗๖๐
	รวม	๔๕๖	๘๒๖	-	๓๓,๙๐๔	๑,๖๕๒	-	๑,๗๕๕	๓๘,๕๙๓
การทำประมงปลาผิวน้ำ									
ประมงพาณิชย์	อวนล้อมจับ	๔,๖๓๘	๓๐,๘๒๗	๒๒		๘๙,๖๑๔	๖๐	๕,๐๗๙	๑๓๐,๒๓๙
ประมงพื้นบ้าน	โป๊ะ	๖,๙๖๔	๒,๗๔๕	๑๑,๒๖๗		๓๐	๑๘	-	๒๑,๐๒๓
ประมงพื้นบ้าน	อวนติดตา	-	๒,๔๔๙	-		๙,๓๙๖	-	๑๓๐	๑๑,๙๗๕
	รวม	๑๑,๖๐๓	๓๖,๐๒๑	๑๑,๒๘๙		๙๙,๐๓๙	๗๗	๕,๒๐๙	๑๖๓,๒๓๗
	รวมทะเลอันดามัน	๒๘,๗๐๑	๙๑,๙๐๐	๒๑,๑๓๐	๓๓,๙๐๔	๑๓๒,๑๖๘	๘,๓๒๓	๙๔,๙๓๕	๔๑๑,๐๖๑

เอกสารแนบ ๒: จำนวนเครื่องมือประมง ณ วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๘

	อ่าวไทย			ทะเลอันดามัน			
	มีใบอนุญาต	ไม่มีใบอนุญาต	รวม	มีใบอนุญาต	ไม่มีใบอนุญาต	รวม	
สัตว์น้ำหน้าดิน							
อวนลาก	๒,๓๗๔	๘๒๖	๓,๒๐๐	๔๗๗	๔๑๐	๘๘๗	
อวนรุน	๓๒๐	๙๐๕	๑,๒๒๕	-	๕	๕	
เครื่องมือประมงพื้นบ้าน	๒๓,๗๕๔	-	๒๓,๗๕๔	๘,๐๘๘	-	๘,๐๘๘	
รวม			๒๘,๑๗๙			๘,๙๘๐	
ปลากะตัก							
อวนล้อมปลากะตัก	๑๘๗	๑๗๐	๓๕๗	๗๗	๕	๘๒	
อวนครอบ/ซ้อน/ยกปลากะตัก	๕๐๘	๑๖๒	๖๗๐	๘๒	๔๒	๑๒๔	
รวม			๑,๐๒๗			๒๐๖	
ปลาผิวน้ำ							
อวนล้อมจับ	๔๘๕	-	๔๘๕	๒๖๒	-	๒๖๒	
เครื่องมือประมงพื้นบ้าน	๒,๗๑๗	-	๒,๗๑๗	๖๕๖	-	๖๕๖	
รวม			๓,๒๐๒			๙๑๘	
รวมทั้งสิ้น			๓๒,๔๐๘			๑๐,๑๐๔	๔๒,๕๑๒

ภาคผนวก จ แผนงานในอนาคตสำหรับการประเมินทรัพยากรประมงรายชนิด

ลักษณะการประมงแบบหลากหลายชนิดพันธุ์และหลากหลายประเภทเครื่องมือทำให้การประเมินสถานะทรัพยากรรายชนิดทำได้ยาก อย่างไรก็ตามกรมประมงกำลังวางแผนการประเมินสัตว์น้ำรายชนิดทั้งในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน โดยการเลือกชนิดสัตว์น้ำเป้าหมายที่มีผลจับรวมกันมากกว่าร้อยละ ๓๐ รายชื่อ สัตว์น้ำที่เลือกแสดงในตารางด้านล่าง สัตว์น้ำหลายชนิดได้ทำการประเมินไว้แล้วก่อนหน้านี้ และการประเมินซ้ำในหลายปีต่อมาทำให้ได้ข้อมูลที่น่าสนใจ การประเมินตามแผนนี้รวมปลาโอดำด้วยเนื่องจากเป็นวัตถุดิบในการบรรจุกระป๋องและส่งออกเป็นหลัก

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อศึกษาผลจับสูงสุดที่ยั่งยืน (MSY) และการลงแรงที่เหมาะสมของสัตว์น้ำที่สำคัญทางเศรษฐกิจ ชนิดหลักในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน
๒. เพื่อศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของระบบการกำหนดปริมาณสัตว์น้ำที่อนุญาตให้จับได้ (TAC) และโควตาส่วนบุคคลที่ถ่ายโอนได้ (ITQ)
๓. เพื่อเสริมสร้างความสามารถเรื่องการจัดการโควตาของนักวิชาการกรมประมง

กลุ่มสัตว์น้ำ	อ่าวไทย	%*	อันดามัน	%*
ปลาผิวน้ำ	ปลาทู (<i>Rastrelliger brachysoma</i>) ปลาลัง (<i>R. kanagurta</i>) ปลาหลังเขียว (<i>Sardinella gibbosa</i>) ปลากะตัก (<i>Encrasicholina</i> spp.) ปลาโอดำ (<i>Thunnus tonggol</i>)	๙๕	ปลาทู (<i>Rastrelliger brachysoma</i>) ปลาลัง (<i>R. kanagurta</i>) ปลากะตัก (<i>Encrasicholina</i> spp.) ปลาโอดำ (<i>Thunnus tonggol</i>)	๙๘
ปลาหน้าดิน	ปลาทรายแดง (<i>Nemipterus hexodon</i>) ปลาปากคม (<i>Saurida elongate</i>) ปลาตาหวาน (<i>Priacanthus tayenus</i>)	๙๗	ปลาทรายแดง (<i>Nemipterus hexodon</i>) ปลาปากคม (<i>Saurida elongate</i>) ปลาปากคม (<i>Priacanthus tayenus</i>)	๙๔
อื่นๆ	หมึกกล้วย (<i>Photololigo duvaucelii</i>)	๖๗	หมึกกล้วย (<i>Photololigo duvaucelii</i>)	๕๒

* ร้อยละของผลจับจากทุกเครื่องมือที่จับสัตว์น้ำชนิดนี้เป็นสัตว์น้ำเป้าหมายหลัก

วิธีการ

เก็บข้อมูลทุกเดือนตั้งแต่เดือนมกราคม ถึง ธันวาคม ๒๕๕๙ โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage sampling) โดยเก็บตัวอย่างอย่างน้อย ๕๐ ตัวอย่าง/เครื่องมือ/แหล่งประมง/เดือน เพื่อจำแนกชนิดและวัดขนาดความยาวเหยียดของสัตว์น้ำ (ยกเว้นปลาโอดำวัดขนาดความยาวส้อมหาง) โดยใช้กระดาษวัดความยาวในหน่วยเซนติเมตร และชั่งน้ำหนักในหน่วยกรัม รวมทั้งบันทึกข้อมูลผลจับและราคาสัตว์น้ำตามขนาดในหน่วยบาท/กิโลกรัม การลงแรงประมงและแหล่งประมงจะถูกเก็บโดยวิธีการสัมภาษณ์ชาวประมง

การศึกษาเรื่องต้นทุนและผลตอบแทนของระบบการกำหนดปริมาณสัตว์น้ำที่อนุญาตให้จับได้ (TAC) และโควตาส่วนบุคคลที่ถ่ายโอนได้ (ITQ) ของสัตว์น้ำชนิดที่เลือกจะถูกดำเนินการหลังจากการวิเคราะห์ MSY และการลงแรงที่เหมาะสม และมีการดำเนินการพัฒนาความสามารถด้านการจัดการผลจับ

การเก็บข้อมูลและการประเมินสถานะทรัพยากรจะมีการให้คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญประเทศญี่ปุ่น พร้อมทั้งการฝึกอบรมและการดูงานทั้งในประเทศไทยและญี่ปุ่น การเรียนรู้จากสถานการณ์จริงจะช่วยให้ นักวิจัยมีความเข้าใจที่ลึกซึ้งในเรื่องระบบโควตาและการจัดการ รวมทั้งมีแนวคิดในการประยุกต์ใช้ในประเทศไทย

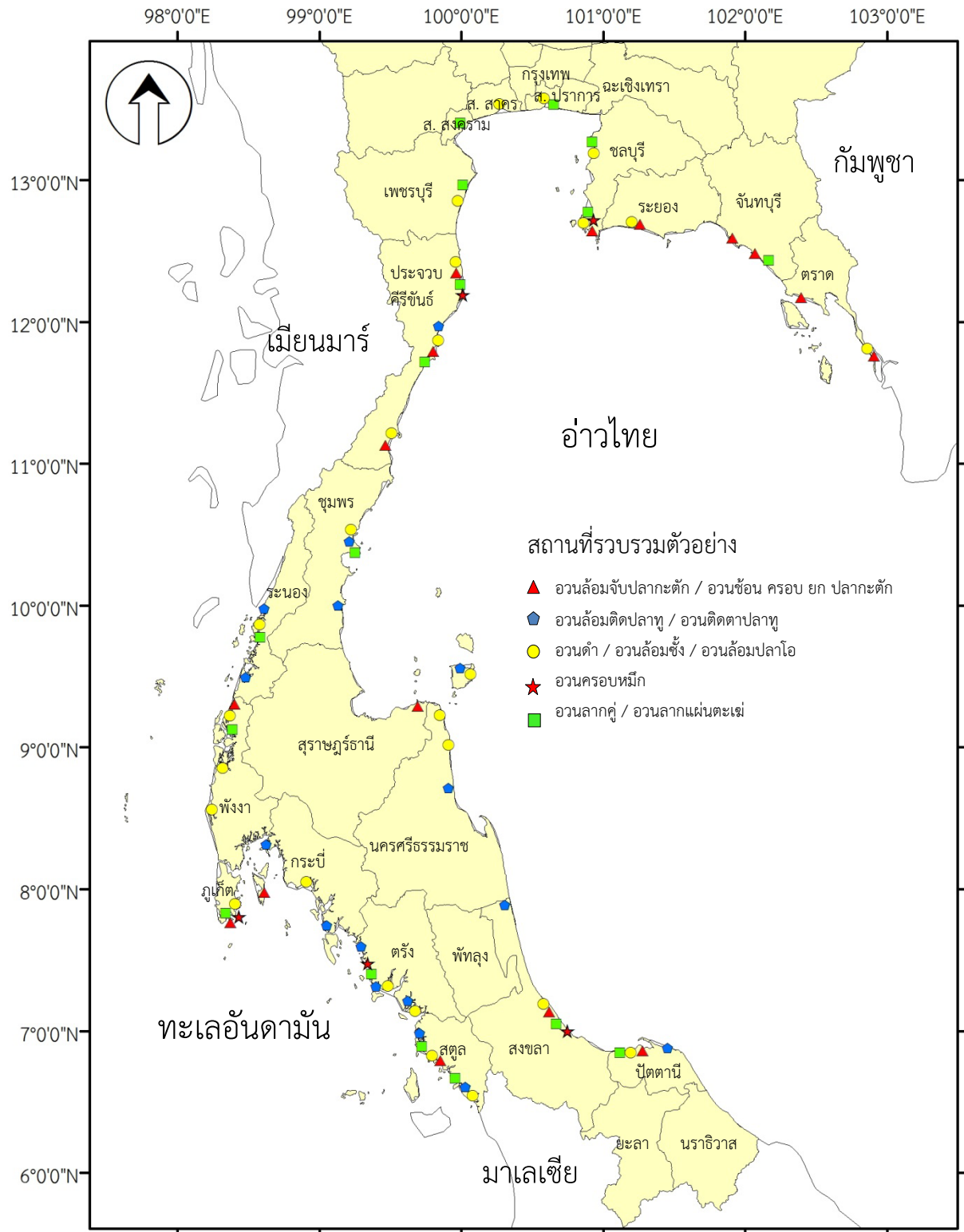
พื้นที่ทำการศึกษา

การเก็บข้อมูลของสัตว์น้ำชนิดที่เลือกจะเก็บจากเครื่องมือประมงหลายประเภท แสดงตามตารางด้านล่าง

ชนิดสัตว์น้ำ	อวนล้อม ติดปลาทุ	อวนติด ปลาทุ	อวน ล้อมจับ	อวนล้อม ซั้ง	อวนล้อม ปลาโอ	อวนล้อม ปลา กะตัก	อวนยก ปลากะตัก	อวน ลากคู่	อวนลาก แผ่น ตะเข้	อวน ครอบ หมึก
ปลาทุ	✓	✓	✓	✓				✓		
ปลาลัง			✓	✓				✓		
ปลาหลังเขียว			✓	✓				✓		
ปลาโอดำ			✓	✓	✓					
ปลากะตัก						✓	✓			
ปลาทรายแดง								✓	✓	
ปลาปากคม								✓	✓	
ปลาดาวหวาน								✓	✓	
หมึกกล้วย								✓	✓	✓

พื้นที่เก็บข้อมูลจะครอบคลุมชายฝั่งทั้งด้านอ่าวไทยและทะเลอันดามัน

แผนที่พื้นที่การเก็บข้อมูล

ภาคผนวก ฉ แผนการดำเนินงานสำหรับปี ๒๕๕๘/๒๕๕๙

AllV = เรือทุกประเภท; CV =เรือประมงพาณิชย์; AV =เรือประมงพื้นบ้าน; IC = ความร่วมมือระหว่างประเทศสำหรับการแก้ไขปัญหา IUU; TC= ประเทศไทยในฐานะรัฐชายฝั่ง; CS = รัฐชายฝั่ง; FS = รัฐเจ้าของธง; PS = รัฐเจ้าของท่า; IM =การตลาดระหว่างประเทศ; RB = การฟื้นฟูทรัพยากร; CH =แหล่งอาศัยที่สำคัญ; DI = ข้อมูล; FM = การจัดการประมง

มาตรการการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
วัตถุประสงค์ที่ ๑ การลดศักยภาพในการทำการประมงและการลงแรงประมง			
เป้าหมาย : ลดศักยภาพในการทำการประมงและการลงแรงประมงภายใน ๓ ปี มุ่งเน้นการบริหารจัดการเรือประมงพาณิชย์			
<ul style="list-style-type: none"> • สำหรับปลาหน้าดิน ในอ่าวไทย ลดลงร้อยละ ๔๐ และในทะเลอันดามัน ลดลงร้อยละ ๑๐ • สำหรับปลาค้างคาว ในอ่าวไทย ลดลงร้อยละ ๓๐ และในทะเลอันดามัน ลดลงร้อยละ ๒๐ 			
1 เรือประมงทุกลำและเรือที่มีใบอนุญาตทำการประมงในน่านน้ำไทย			
๑. AllV๑: การสำรวจเรือประมงและเรือขนถ่าย	<ul style="list-style-type: none"> • สำรวจทุกท่าเทียบเรือและพื้นที่จอดเรือ 	<ul style="list-style-type: none"> • รายชื่อเรือประมง 	<ul style="list-style-type: none"> • สปมผ. • กรมประมง • กรมเจ้าท่า
๑.AllV๒: การควบคุมจำนวนเรือที่จดทะเบียนเพื่อการประมงและจำนวนใบอนุญาตทำการประมงในระหว่างช่วงเวลาเปลี่ยนผ่าน เพื่อรอการประเมินจำนวนที่เหมาะสมในอนาคต	<ul style="list-style-type: none"> • ทบทวนกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง • จัดทำระบบใบอนุญาตทางอิเล็กทรอนิกส์ • การบังคับใช้กฎหมาย • การตรวจสอบใบอนุญาตอย่างเข้มงวด 	<ul style="list-style-type: none"> • การจดทะเบียนเรือ • การออกใบอนุญาตทำการประมง • การตรวจติดตามที่ท่าเรือ ทะเล / • การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) • ระบบติดตามเรือ (VMS) 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • กรมเจ้าท่า • ศรชล. • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
๑. AllV๓: การหยุดเรือประมงที่ผิดกฎหมายและห้ามใช้อวนรุน	<ul style="list-style-type: none"> • ตรวจติดตามและปราบปรามอย่างเข้มงวด เพื่อให้เรือประมงที่ผิดกฎหมายหยุดการทำประมงและห้ามการใช้อวนรุน • สำรวจเรือประมงทั้งหมดและเตรียมรายชื่อของเรือประมงพาณิชย์ที่ผิดกฎหมาย (ไม่มีใบอนุญาต) และเรือที่ใช้เครื่องมือประมงไม่ตรงตามใบอนุญาต 	<ul style="list-style-type: none"> • การสำรวจทางบกตรวจสอบเอกสารและเครื่องมือที่ใช้ทำการประมง • การจดทะเบียนเรือ • การออกใบอนุญาตทำการประมง • การตรวจติดตามที่ท่าเรือ ทะเล / • การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • กรมเจ้าท่า • สปมผ . • ศรชล. • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย

มาตรการการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
<p>๑. AllV๔: การนำเรือประมงที่ผิดกฎหมายออกจากภาคประมงและห้ามการใช้ฉนวนรุน</p>	<ul style="list-style-type: none"> • สำรองเรือประมงทั้งหมดและเตรียมรายชื่อของเรือประมงพาณิชย์ที่ผิดกฎหมาย (ไม่มีใบอนุญาต)และเรือที่ใช้เครื่องมือประมงไม่ตรงตามใบอนุญาต • เตรียมโครงการวางแผนการจ่ายค่าชดเชย • รับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้เสีย • ทบทวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องและนำเข้าสู่การพิจารณาโดยคณะรัฐมนตรี • เรือประมงที่ไม่มีใบอนุญาตทำการประมงทั้งหมด (๑๐๐%) จะต้องออกจากภาคการประมง โดยผ่านกระบวนการชดเชย • เข้มงวดให้เรือประมงที่ใช้เครื่องมือประมงไม่ตรงตามใบอนุญาตทั้งหมดใช้เครื่องมือให้ถูกต้องตรงตามใบอนุญาตหรือ เข้าร่วมโครงการซื้อเรือคืนหากไม่ประสงค์จะทำการประมงต่อไป • แนะนำอาชีพทางเลือก 	<ul style="list-style-type: none"> • การสำรวจทางบกตรวจสอบเอกสารและเครื่องมือที่ใช้ทำการประมง • การจดทะเบียนเรือ • การออกใบอนุญาตทำการประมง • การตรวจติดตามที่ท่าเรือ ทะเล / • การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • กรมเจ้าท่า • ศปมผ . • ศรชล. • สมาคมประมง • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
<p>๑. AllV๕: ลดจำนวนวันทำการประมง</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ทบทวนกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง • ใช้ระบบรหัสเรือประมงและการทาสีเรือประมง • กำหนดเงื่อนไขที่จะทำการประมงตามชนิดของใบอนุญาต • ใช้ระบบใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ 	<ul style="list-style-type: none"> • การจดทะเบียนเรือ • การออกใบอนุญาตทำการประมง • การตรวจติดตามที่ท่าเรือ ทะเล / • การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • กรมเจ้าท่า • ศปมผ . • ศรชล. • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
<p>๑. AllV๖: พัฒนาระบบการออกใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์สำหรับเรือประมงทุกชนิดเพื่อให้มั่นใจว่าเรือประมงได้รับการจดทะเบียนและมีใบอนุญาต</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ทบทวนกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง • นำเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี • ออกคู่มือกระบวนการปฏิบัติงานและให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและชาวประมง • พัฒนาระบบใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ • การบังคับใช้กฎหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> • การจดทะเบียนเรือ • การออกใบอนุญาตทำการประมง • การตรวจติดตามที่ท่าเรือ ทะเล / • การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) <p>เงื่อนไข: มีการจำกัดจำนวนใบอนุญาตทำการประมงที่จะออกให้ในแต่ละปี โดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติเป็นผู้</p>	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • กรมเจ้าท่า • ศรชล. • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย

มาตรการการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		พิจารณาให้สอดคล้องกับผลผลิตสูงสุดที่ยั่งยืน (MSY) และจะต้องได้รับใบอนุญาตใช้เรือเพื่อการประมงก่อนการขอขึ้นทะเบียนเรือ จากกรมเจ้าท่า	
๑. AIV๗: พิจารณาแผนการเพื่อลดศักยภาพการทำประมงที่ยังคงเกินกว่าที่กำหนด (ดูภาคผนวก จ)	<ul style="list-style-type: none"> รายชื่อเรือประมงที่มีใบอนุญาตอย่างถูกต้อง 	<ul style="list-style-type: none"> การออกใบอนุญาตทำการประมง 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง กรมเจ้าท่า
๑. AIV๘: พิจารณาแผนการลดจำนวนเรือ เพื่อลดศักยภาพการทำประมงที่ยังคงเกินกว่าที่กำหนดให้สอดคล้องกับค่าผลผลิตสูงสุดที่ยั่งยืน (MSY)	<ul style="list-style-type: none"> รายชื่อเรือประมงที่จะนำออกจากภาคการประมงโดยการชดเชย เริ่มโครงการชดเชย ได้แก่ แนะนำอาชีพทางเลือก, แนะนำเครื่องมือทำการประมงที่มีผลกระทบต่อ และโครงการซื้อเรือคืน เพื่อให้มั่นใจว่าเรือตามรายชื่อข้างต้น ถูกนำออกจากภาคการประมง 	<ul style="list-style-type: none"> รับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้เสีย การพิจารณาของคณะกรรมการโครงการชดเชย การพิจารณาและความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี การจัดสรรงบประมาณของรัฐ การติดตามและประเมินผลชาวประมงที่ได้รับผลกระทบ/ ผู้ได้รับผลประโยชน์ 	<ul style="list-style-type: none"> คณะรัฐมนตรี กรมประมง สมาคมประมง
II. เรือประมงพาณิชย์ขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ ในน่านน้ำไทย			
๑.CV๑: ยกเลิกใบอนุญาตสำหรับเครื่องมืออวนล้อมจับปลาตะกั้ง, อวนช้อน ครอบ ยก ปลาตะกั้ง และอวนลาก หากไม่ได้ทำการประมงเป็นระยะเวลาหนึ่งปี	<ul style="list-style-type: none"> ทบทวนกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง จัดทำระบบใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ บังคับใช้กฎหมาย การตรวจติดตามใบอนุญาตอย่างเข้มงวด 	<ul style="list-style-type: none"> การออกใบอนุญาตทำการประมง การตรวจติดตามที่ท่าเรือ ทะเล / การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) ระบบติดตามเรือ (VMS) 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ศรชล. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
๑.CV๒: ยกเลิกทะเบียนเรือ และใบอนุญาตใช้เรือของเรือประมงที่ทำการประมง IUU และไม่ให้ทางเลือกที่จะใช้เรือประมงอื่นแทน	<ul style="list-style-type: none"> ทบทวนกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง จัดตั้งกลไกการติดตามผู้กระทำผิด IUU จัดทำระบบใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ การบังคับใช้กฎหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> การออกใบอนุญาตทำการประมง การจดทะเบียนเรือ การตรวจติดตามที่ท่าเรือ ทะเล / การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) ระบบติดตามเรือ (VMS) 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง กรมเจ้าท่า ศรชล. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย

มาตรการการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
<p>๑.CV๓: ทำการวิจัยเรื่องต้นทุนและผลตอบแทนของระบบการกำหนดปริมาณสัตว์น้ำที่อนุญาตให้จับได้ (TAC) และโควตาส่วนบุคคลที่ถ่ายโอนได้ (ITQs) สำหรับสัตว์น้ำบางชนิดที่กำหนด*</p> <p>หากพบว่าเป็นประโยชน์ จะนำระบบ TACs และ/หรือ ITQs มาใช้ในภายหลัง</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● จัดทำการศึกษา หรือผู้มีส่วนได้เสีย และจัดทำรายงานเรื่องการตรวจสอบต้นทุนและผลตอบแทน พร้อมทั้งรายงานเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ ● โครงการนำร่องสำหรับชนิดสัตว์น้ำที่คัดเลือก ● ทำการเสนอเป็นทางเลือก หากเหมาะสม 	<ul style="list-style-type: none"> ● การวิจัย ● โครงการนำร่อง 	<ul style="list-style-type: none"> ● กรมประมง
III. เรือประมงพื้นบ้านขนาดเล็กและใหญ่			
<p>๑.AV๑: การบังคับใช้ข้อกำหนดเรื่องชนิดและจำนวนเครื่องมือทำการประมงที่อนุญาต</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ควบคุมจำนวนเครื่องมือทำการประมงของเครื่องมือที่ถูกควบคุมให้อยู่ในจำนวนที่เหมาะสม 	<ul style="list-style-type: none"> ● การตรวจติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวัง (MCS) 	<ul style="list-style-type: none"> ● กรมประมง

มาตรการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
วัตถุประสงค์ที่ ๒ การฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำโดยการจัดสร้างปะการังเทียมและการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ			
เป้าหมาย: เพิ่มจำนวนปะการังเทียมอย่างน้อย ๑๐ แห่งต่อปี และเพิ่มโครงการฟื้นฟูทรัพยากรโดยชุมชนจำนวน ๑๐ โครงการต่อปี			
๒. RB๑: ดำเนินเพื่อสร้างปะการังเทียมต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริเวณเขตรอยต่อพื้นที่ทำการประมงพื้นบ้านและพาณิชย์	<ul style="list-style-type: none"> พิจารณาพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการวางปะการังเทียมโดยชุมชนมีส่วนร่วมและบนพื้นฐานข้อมูลทางเทคนิค จัดวางปะการังเทียม ติดตามสถานะของระบบนิเวศน์โดยรอบปะการังเทียมอย่างสม่ำเสมอหลังจากการวาง 	<ul style="list-style-type: none"> คำอนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กองทัพเรือ กรมเจ้าท่า 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จังหวัดชายทะเล
๒. RB๒: โครงการ“ธนาคารสัตว์น้ำ”เพื่อเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำ	<ul style="list-style-type: none"> พิจารณาพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการวางปะการังเทียมโดยชุมชนมีส่วนร่วมและบนพื้นฐานข้อมูลทางเทคนิค สร้างข้อตกลงร่วมกับชุมชน จัดตั้งธนาคารสัตว์น้ำ ติดตามสถานะของชนิดสัตว์น้ำที่จัดตั้งธนาคารอย่างสม่ำเสมอ 	<ul style="list-style-type: none"> ความตกลงร่วมกับชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จังหวัดชายทะเล

มาตรการการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
วัตถุประสงค์ที่ ๓ การลดการทำประมง IUU ผ่านการติดตาม ควบคุม และปราบปราม (MCS) ที่มีประสิทธิภาพ			
เป้าหมาย: ลดจำนวนการทำประมง IUU ให้อยู่ที่ระดับที่สามารถควบคุมได้ด้วยการจัดการ MCS แบบปกติ			
I. ความร่วมมือระดับนานาชาติ			
๓. IC๑: รวบรวมและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างรัฐและ RFMOs	<ul style="list-style-type: none"> • ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข้อมูลเชื่อมโยงมีการร่างหรือลงนามกับรัฐชายฝั่งอื่น • เจรจากลไกลการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับประเทศที่เรือประมงไทยไปการจับสัตว์น้ำในน่านน้ำ • ใช้กฎหมายควบคุม • ดำเนินการบนพื้นฐานข้อมูลทางเทคนิคที่มีแลกเปลี่ยนข้อมูล • ประเทศไทยดำเนินการเพื่อเข้าเป็นสมาชิก Western and Central Pacific Fisheries Commission (WCPFC) • ขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี • ให้สัตยาบันระเบียบ ข้อกำหนดของ WCPFC โดยการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายและระเบียบ ข้อกำหนดระดับประเทศ • เข้าเป็นสมาชิก Western and Central Pacific Fisheries Commission (WCPFC) 	<ul style="list-style-type: none"> • กฎหมาย • ความตกลง MOUs • การประชุม RFMOs 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ศรชล.
๓. IC๒: แลกเปลี่ยนข้อมูลของเรือประมงที่มีขนาดมากกว่า ๒๔ เมตร และน้อยกว่า ๒๔ เมตร หากทำการประมงนอกเขต EEZ ผ่านระบบการบันทึกข้อมูลเรือประมงในภูมิภาคอาเซียน (RFVR) *	<ul style="list-style-type: none"> • ประเทศไทยสามารถทำการแลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านทางบันทึกเรือประมงระดับภูมิภาคอาเซียน • ฐานข้อมูล RFVR เป็นเครื่องมือการจัดการเพื่อลดการทำประมง IUU โดยเริ่มจากการวัดความยาวเรือประมงขนาดเล็กกว่าและใหญ่กว่า ๒๔ เมตร และทบทวนและปรับปรุงใบอนุญาตทำการประมง การจดทะเบียนเรือประมงที่ขนาดขนาดเล็กกว่าและใหญ่กว่า ๒๔ เมตร • ทำงานบนพื้นฐานของการแลกเปลี่ยนรายละเอียดทางเทคนิค 	<ul style="list-style-type: none"> • ระบบติดตามเรือ (VMS) • กลไกแลกเปลี่ยนข้อมูล 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ศรชล.

มาตรการการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๓. IC๓ ให้ข้อมูลเรื่องเรือประมงที่ทำประมง IUU ภายใต้ RPOA-IUU ระดับภูมิภาค และการแลกเปลี่ยนรายชื่อเรือที่ทำประมง IUU (blacklist) กับหน่วยงานอื่น	<ul style="list-style-type: none"> ประกาศรายละเอียดเรือประมงที่ทำประมง IUU อย่างเป็นทางการ ประสานงานกับ RPOA-IUU ออกคำสั่งกระทรวงฯ แลกเปลี่ยนข้อมูลกับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย สื่อสารกับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมประมงไทย ไม่ให้เกี่ยวข้องกับเรือประมงที่ทำประมง IUU IUU blacklist ถูกระบุอยู่ในฐานข้อมูล VMS รายชื่อเรือประมง IUU จะต้องได้รับการทำให้ปรับปรุงให้ทันสมัยทุกปี 	<ul style="list-style-type: none"> กฎหมาย กลไกการแลกเปลี่ยนข้อมูล ระบบติดตามเรือ (VMS) 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ศรชล. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
๓. IC๔ ผสมผสานนโยบายการต่อต้านการทำประมง IUU ระหว่างรัฐ โดยเฉพาะเรื่องการตรวจสอบเรือประมงต่างชาติ	<ul style="list-style-type: none"> แบ่งปันข้อมูลและขอความร่วมมือในการตรวจสอบเรือประมงของประเทศตนเอง 	<ul style="list-style-type: none"> กฎหมาย กลไกการแลกเปลี่ยนข้อมูล การอบรมเจ้าหน้าที่ การประชุม 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ศรชล. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
II การให้ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของประเทศไทย			
๓. TC๑: เสริมสร้างการประสานงานระหว่างกรมประมง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมศุลกากร กองทัพเรือ กองกำกับการตำรวจน้ำ กรมเจ้าท่า กรมการปกครองส่วนจังหวัด กระทรวงแรงงาน และศูนย์ประสานการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (ศรชล.) ผ่านทางบันทึกความเข้าใจเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและอำนาจในการจับกุม การดำเนินคดี และการลงโทษ	<ul style="list-style-type: none"> บันทึกความเข้าใจ MOUs เรื่องระบบข้อมูลการประมง ร่างบันทึกความเข้าใจ ลงนามและเริ่มการแลกเปลี่ยนข้อมูล ปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง การฝึกอบรมสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายให้ใช้ระบบในการสอบสวนและจับกุม ฝึกอบรมการปฏิบัติงาน ปีละครั้ง การจับกุมทุกคดี ได้รับการดำเนินคดีและติดตามผล 	<ul style="list-style-type: none"> กฎหมาย กลไกการแลกเปลี่ยนข้อมูล การอบรมเจ้าหน้าที่ การประชุม 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ศรชล. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
๓. TC๒: การจัดตั้งองค์กรและ/หรือกลไกในกรมประมงดังต่อไปนี้ (๑) หน่วยงานทางวิชาการเพื่อการประมง	<ul style="list-style-type: none"> การจัดทำการศึกษาความเป็นไปได้สำหรับการปรับโครงสร้างกรมประมง และหน่วยงานที่กำกับการจัดการการประมงและเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้อง 	<ul style="list-style-type: none"> การศึกษาความเป็นไปได้ กฎหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ศปมผ. ศรชล.

มาตรการการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
ทรัพยากร (๒) หน่วยงานประเมินและให้ข้อเสนอแนะ (๓) หน่วยงานควบคุมและตรวจสอบ*	<ul style="list-style-type: none"> • วัตถุประสงค์ของการศึกษาคือ เพื่อที่จะหาวิธีการแก้ไข ปัญหาสำหรับหน้าที่หรือกลไกที่กำหนดไว้ • ผลลัพธ์ที่ได้จะรายงานต่อคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่ รับผิดชอบเรื่องการจัดการประมง • ปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง 		<ul style="list-style-type: none"> • หน่วยงานบังคับใช้ กฎหมาย
II ความรับผิดชอบของประเทศไทย ในฐานะรัฐชายฝั่ง			
๓. CS๑: เสริมสร้างความเข้มแข็งของ MCS ใน น่านน้ำไทยผ่านการดำเนินการตามแผนการควบคุม และการตรวจสอบแห่งชาติ	<ul style="list-style-type: none"> • ประเมินความเสี่ยงของการประมง IUU • แผนการควบคุมแห่งชาติได้รับการเห็นชอบและดำเนินการ • ปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง • ดำเนินการเชิงรุกในกระบวนการ MCS และขอความร่วมมือ ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ศปมผ. กองทัพเรือ และผู้ ที่เกี่ยวข้อง 	<ul style="list-style-type: none"> • ประเมินความเสี่ยงของการประมง IUU • แผนการควบคุมแห่งชาติ • การควบคุม ติดตาม ที่ท่าเรือ / ในทะเล 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ศปมผ. • ศรชล. • หน่วยงานบังคับใช้ กฎหมาย
๓. CS๒: จัดตั้งฐานข้อมูลการประมงที่ประกอบด้วย ข้อมูลชาวประมง เรือประมง ลูกเรือประมง ผู้ ประกอบกิจการประมง ใบอนุญาตและการละเมิด ทำการประมง	<ul style="list-style-type: none"> • โปรดดูมาตรการ ๓. TC๑ • ฐานข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ ควรจะประกอบด้วยข้อมูลที่ได้ กล่าวถึงข้างต้นและสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น รายงาน PIPO • ฐานข้อมูลจะได้รับการดูแลรักษาอย่างต่อเนื่องและทำให้ สามารถเข้าถึงได้โดยหน่วยงานต่าง ๆ • เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการอนุญาตสามารถเข้าถึงฐานข้อมูล ออนไลน์ผ่านทาง web portal เครื่อง stand alone กับ การทำให้ทันสมัย 	<ul style="list-style-type: none"> • บันทึกความเข้าใจการแลกเปลี่ยนข้อมูล • การพัฒนาฐานข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ • การประชุม 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ศรชล. • หน่วยงานบังคับใช้ กฎหมาย
๓. CS๓ เพิ่มความสามารถของการปฏิบัติการการ ควบคุมของศูนย์แจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) ให้ ครอบคลุมทุกพื้นที่	<ul style="list-style-type: none"> • การวิเคราะห์ช่องว่างระหว่างการปฏิบัติงานของศูนย์แจ้ง เข้า-ออกเรือประมง (PIPO) ในปัจจุบันและเรื่องอื่นที่ เกี่ยวข้อง • ปรับปรุงกฎระเบียบ • การเสนอขออนุมัติงบประมาณ • การจัดเจ้าหน้าที่เพิ่มเติม • จัดตั้งศูนย์แจ้งเข้า-ออกเรือประมง(เพิ่มเติม) 	<ul style="list-style-type: none"> • การวิเคราะห์ช่องว่าง • กฎ ระเบียบ • งบประมาณ • การควบคุม ติดตาม ที่ท่าเรือ / ในทะเล 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ศปมผ. • ศรชล. • หน่วยงานบังคับใช้ กฎหมาย

มาตรการการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	<ul style="list-style-type: none"> จัดอบรมเจ้าหน้าที่ ในเรื่อง กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง และขั้นตอนและเทคนิคการตรวจสอบ 		
๓. CS๔ กำหนดให้ใช้ VMS สำหรับเรือขนาดที่เหมาะสม	<ul style="list-style-type: none"> ทบทวนกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง การทำให้ระบบ VMS เป็นมาตรฐานเดียวกัน เริ่มโครงการก๊วยม เพื่อติดตั้ง VMS 	<ul style="list-style-type: none"> การตรวจสอบ การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO)/ มาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ ระบบติดตามเรือ (VMS) การบังคับใช้ที่ท่าเรือ/ทะเล 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ศรชล. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
๓. CS๕: เพิ่มความเข้มแข็งให้แก่ระบบการบันทึกข้อมูลด้วยสมุดบันทึกการทำประมง	<ul style="list-style-type: none"> ทบทวนกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง จัดเจ้าหน้าที่และระบบสำหรับการรวบรวมสมุดบันทึกการทำประมง ให้ความรู้แก่ผู้ทำการประมงเรื่องการลงข้อมูลในสมุดบันทึกการทำประมง และให้เป็นไปตามกฎระเบียบ การควบคุมเอกสาร การตรวจสอบ การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างรัฐ การตรวจสอบความมีประสิทธิภาพของระบบสมุดบันทึกการทำประมง 	<ul style="list-style-type: none"> ใบอนุญาตการควบคุมเอกสาร สมุดบันทึกการทำประมง การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO)/ มาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ ระบบติดตามเรือ (VMS) การบังคับใช้ที่ท่าเรือ/ทะเล 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ศรชล. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
๓. CS๖: ทำให้มั่นใจว่าเรือประมงต่างชาติที่ทำการประมงในน่านน้ำไทยปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของไทยตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการประมง	<ul style="list-style-type: none"> แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างประเทศไทย ในฐานะรัฐชายฝั่ง และรัฐเรือต่างชาติ เช่น ใบอนุญาต การลงโทษที่เข้มงวดหากละเมิดกฎหมายตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการประมง 	<ul style="list-style-type: none"> การควบคุมเอกสารใบอนุญาต และสมุดบันทึกการทำประมง การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO)/ มาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ ระบบติดตามเรือ (VMS) การบังคับใช้ที่ท่าเรือ/ทะเล การตรวจสอบ 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง กองทัพเรือ ศรชล.
๓. CS๗: สร้างความตระหนักและให้การสนับสนุนแก่ชุมชนท้องถิ่นเพื่อป้องกันการประมง IUU	<ul style="list-style-type: none"> การรณรงค์สร้างความตระหนักอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างเครือข่ายสำหรับการตรวจตราชายฝั่งโดยความร่วมมือกับชุมชนชายฝั่งท้องถิ่น 	<ul style="list-style-type: none"> การมีส่วนร่วมของชุมชน การจัดการทรัพยากรโดยชุมชนมีส่วนร่วม การประชุม 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ศรชล. หน่วยงานบังคับใช้

มาตรการการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	<ul style="list-style-type: none"> มีการจัดการทรัพยากรโดยชุมชนมีส่วนร่วม 		กฎหมาย <ul style="list-style-type: none"> กรมทรัพยากรทางทะเลฯ กรมอุทยานแห่งชาติ สถาบันวิจัย หน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อม
IV ความรับผิดชอบของประเทศไทยในฐานะรัฐเจ้าของธง			
๓. FS๑: เรือประมงไทยที่ทำการประมงภายในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของไทยจะต้องมีใบอนุญาต	<ul style="list-style-type: none"> ประกาศให้ทราบถึงกระบวนการ และ เอกสารสำคัญ ควบคุมใบอนุญาต การสอดส่องดูแล ปราบปราม การบังคับใช้กฎหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> ใบอนุญาต ระบบติดตามเรือ (VMS) (มากกว่า ๖๐ ตันกรอส) กฎหมายและระเบียบ การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO)/ มาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ศรชล . หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
๓. FS๒: เรือที่ทำการประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐอื่นจะต้องมีใบอนุญาตจากประเทศไทยเพื่อทำการประมงในรัฐอื่นโดยยึดพื้นฐานข้อตกลงร่วมของรัฐบาลทั้งสองประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> จัดทำบันทึกความร่วมมือด้านการประมงระดับพหุภาคี ประกาศให้ทราบถึงกระบวนการ และ เอกสารสำคัญ ควบคุมใบอนุญาต การสอดส่องดูแล ปราบปราม การบังคับใช้กฎหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> ใบอนุญาต ระบบติดตามเรือ (VMS) กฎหมายและระเบียบ การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO)/ มาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ศรชล . หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
๓. FS๓: เรือประมงทุกลำที่ทำการประมงในทะเลหลวงจะต้องได้รับใบอนุญาตจากประเทศไทยเพื่อทำการประมง	<ul style="list-style-type: none"> ประกาศให้ทราบถึงกระบวนการ และ เอกสารสำคัญ ควบคุมใบอนุญาต การสอดส่องดูแล ปราบปราม การบังคับใช้กฎหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> ใบอนุญาต ระบบติดตามเรือ (VMS) กฎหมายและระเบียบ การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO)/ มาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ศรชล . หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
๓. FS๔: เรือประมงทุกลำที่จับปลาหน้าต้องได้รับใบอนุญาตจากประเทศไทยจึงจะทำการประมงปลา	<ul style="list-style-type: none"> การทบทวนกฎหมายและระเบียบ ประกาศให้ทราบถึงกระบวนการ และ เอกสารสำคัญ 	<ul style="list-style-type: none"> ใบอนุญาต ระบบติดตามเรือ (VMS) 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ศรชล.

มาตรการการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
ทวน้ำและปลาสายพันธุ์คล้ายคลึงปลาทวน้ำ	<ul style="list-style-type: none"> ควบคุมใบอนุญาตทำการประมงโดยประเทศไทย การสอดส่องดูแล ปราบปราม การบังคับใช้กฎหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> กฎหมายและระเบียบ การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO)/ มาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ 	<ul style="list-style-type: none"> หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
๓. FS๕: กำหนดให้มีการใช้ VMS และติดตั้งระบบเตือนเมื่อเรือมีความเสี่ยงที่เข้ามายังพื้นที่ห้ามทำการประมงและรายงานเส้นทางเดินเรือของเรือประมง	<ul style="list-style-type: none"> การทบทวนกฎหมายและระเบียบ ระเบียบมาตรฐานทางเทคนิคเพื่อให้เป็นมาตรฐานของระดับนานาชาติ ปรับปรุงระเบียบที่มีอยู่ เพื่อให้เฉพาะเรือที่มีอุปกรณ์ VMS ได้รับการอนุญาตให้ทำการประมงนอกเขต EEZ ของไทย ข้อมูลสเปคจำเพาะของ VMS ประกาศในเรื่องมาตรฐานการระบบ VMS วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘ จัดตั้งแลกเปลี่ยนข้อมูลกับรัฐชายฝั่งในพื้นที่ห้ามทำการประมง และกำหนดไว้ในระบบ VMS mapping ปรับปรุง VMS ให้ทันสมัยและสามารถแจ้งเตือน การตรวจสอบข้อมูล VMS กับสมุดบันทึกการทำประมงเกี่ยวกับชนิดสัตว์น้ำที่จับ เพื่อทราบถึงความเป็นไปได้ในการละเมิดเมื่อสัตว์น้ำถูกขนถ่ายที่ท่าเรือ เริ่มโครงการให้กู้ยืม 	<ul style="list-style-type: none"> กฎหมายและระเบียบ ระบบติดตามเรือ (VMS) การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) สมุดบันทึกการทำประมง การสอดส่องดูแล ปราบปราม การบังคับใช้ที่ท่าเรือ/ทะเล 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ศรชล. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
๓. FS๖: เรือประมงจะต้องรายงานถึงตำแหน่งของตนโดยอัตโนมัติ และ/หรือ ในเวลาที่กำหนดเมื่อได้รับการร้องขอจากศูนย์ VMS และมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อการบังคับใช้กฎหมาย	<ul style="list-style-type: none"> การจัดการมาตรฐานระบบ VMS ของ ไทย ปรับปรุงกฎหมายโดยใช้ข้อมูลจาก VMS เป็นหลักฐานในกระบวนการดำเนินคดีและดำเนินคดีอาญากับการเปลี่ยนหรือทำลายอุปกรณ์ VMS การแลกเปลี่ยนข้อมูล VMS ระหว่างหน่วยงาน 	<ul style="list-style-type: none"> กฎหมายและระเบียบ ระบบติดตามเรือ (VMS) การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) สมุดบันทึกการทำประมง การสอดส่องดูแล ปราบปราม การบังคับใช้ที่ท่าเรือ/ทะเล 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ศรชล . หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
๓. FS๗: จัดทำระบบฐานข้อมูลแบบบูรณาการกับกองทัพอากาศ กรมประมง และกรมเจ้าท่า	<ul style="list-style-type: none"> เกี่ยวเนื่องกับ ๓.TC๑ เรื่องการแลกเปลี่ยนข้อมูลบันทึกความเข้าใจ จัดตั้งฐานข้อมูลเรื่องการประมงอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถจำกัดการเข้าถึงได้โดยเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการอนุญาตจาก 	<ul style="list-style-type: none"> ระบบติดตามเรือ (VMS) VTMIS MISC กลไกการแลกเปลี่ยนข้อมูล 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง กรมเจ้าท่า ศรชล. ทหารเรือ

มาตรการการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	<p>องค์กรทั้งสาม กองทัพเรือ กรมประมง และกรมเจ้าท่า</p> <ul style="list-style-type: none"> • จัดทำความเชื่อมโยงอัตโนมัติระหว่าง VMS ของกรมประมง VT MIS ของกรมเจ้าท่าและการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางทะเลของ ศรชล. เพื่อให้สามารถมองเห็นภาพกว้าง 		
<p>๓. FS๘: การสำรวจและการจัดตั้งฐานข้อมูลของเรือประมงกับหลักฐานของการประมง IUU (blacklist)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • มีการวางหลักเกณฑ์ของ blacklist ที่สอดคล้องกับมาตรฐานระดับนานาชาติ • บันทึกและจัดทำรายชื่อของเรือประมง IUU อย่างเป็นทางการ และกำหนดกระบวนการที่เป็นทางการและระยะเวลาในการยอมรับรายชื่อนี้ • การประกาศฐานข้อมูลรายชื่อเรือประมงที่ทำประมง IUU blacklist ของไทย • การใช้ฐานข้อมูลและรายชื่อเรือประมง IUU เป็นการอ้างอิงถึงการบังคับใช้และบทกำหนดโทษ 	<ul style="list-style-type: none"> • RFMO/ รายชื่อเรือประมงที่ทำประมง IUU • กฎหมาย • การบังคับใช้กฎหมายที่ทำเรือทะเล/ 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ศรชล. • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
<p>๓. FS๙: เรือประมงและเรือขนถ่ายสัตว์น้ำจะต้องแจ้งความประสงค์ว่าจะออกทำการประมงก่อนออกดำเนินการและรายงานเมื่อกลับมาถึง</p>	<ul style="list-style-type: none"> • มีการปรับแก้ไขกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการทำการประมงในเขตต่างประเทศให้ดีขึ้น • พัฒนาศักยภาพในการตรวจสอบการขนถ่ายสัตว์น้ำ • มีการรายงานเรือประมงและเรือขนถ่ายสัตว์น้ำทุกลำที่ติดธงไทยซึ่งทำการประมงในเขตต่างประเทศผ่านศูนย์ควบคุมการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) • หน่วยงานที่มีอำนาจทำการตรวจสอบเรือที่ออกจากท่าเรือและเมื่อเรือเทียบท่าไม่ว่าจะมีอุปกรณ์ที่กำหนดหรือไม่ เช่น VMS และเอกสารที่กำหนด อาทิ ใบอนุญาต ใบอนุญาตเรือประมง สมุดบันทึกการทำประมง 	<ul style="list-style-type: none"> • ควบคุมเอกสารใบอนุญาต สมุดบันทึกการทำประมง เอกสารการซื้อสัตว์น้ำ (MCPD) เอกสารการขนถ่ายสัตว์น้ำ(MCTD) และรายงานการตรวจสอบบนเรือ • การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) • ระบบติดตามเรือ (VMS) • การบังคับใช้ที่ทำเรือ/ทะเล 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ศรชล. • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
<p>๓. FS๑๐: โครงการพัฒนาผู้สังเกตการณ์บนเรือสำหรับเรือประมงและเรือการขนถ่ายที่ดำเนินการนอกน่านน้ำไทยบนพื้นฐานของการประเมินความเสี่ยง</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการทำการประมงในต่างประเทศได้รับการปรับปรุง • ดำเนินการประเมินความเสี่ยง • จัดตั้งหน่วยงานใหม่สำหรับผู้สังเกตการณ์บนเรือและจ้าง 	<ul style="list-style-type: none"> • ควบคุมเอกสารใบอนุญาต สมุดบันทึกการทำประมง เอกสารการซื้อสัตว์น้ำ (MCPD) เอกสารการขนถ่ายสัตว์น้ำ (MCTD) และรายงานการตรวจสอบบนเรือ 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ศรชล. • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย

มาตรการการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	<p>เจ้าหน้าที่ใหม่</p> <ul style="list-style-type: none"> พัฒนาศักยภาพผู้สังเกตการณ์บนเรือ ปฏิบัติการตรวจสอบการขนถ่ายสัตว์น้ำที่มีประสิทธิภาพ ดำเนินการวัดความมีประสิทธิภาพของการควบคุมในทะเล 	<ul style="list-style-type: none"> ระบบติดตามเรือ (VMS) การบังคับใช้ที่ท่าเรือ/ทะเล 	
<p>๓. FS๑๑: เรือประมงทูน่าทั้งหมดที่มีเป้าหมายจะทำประมงในพื้นที่ที่อยู่ภายใต้การจัดการของ IOTC จะต้องดำเนินการตามกฎระเบียบและข้อบังคับของ IOTC</p>	<ul style="list-style-type: none"> ทบทวนกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ให้ความรู้ชาวประมงถึงกฎระเบียบ IOTC จัดตั้งทีมงานเพื่อติดตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของ IOTC และให้คำแนะนำชาวประมงหากมีข้อสงสัย 	<ul style="list-style-type: none"> สมุดบันทึกการทำประมง ระบบติดตามเรือ (VMS) มาตรการรัฐเจ้าของท่า PSM ผู้สังเกตการณ์บนเรือ รายชื่อของเรือประมง IOTC มาตรการอื่นที่เกี่ยวข้องกับมติของ IOTC 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง
<p>๓. FS๑๒: เรือประมงที่ดำเนินการในและนอกน่านน้ำไทยจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่กำหนดโดยรัฐที่เรือนั้นเข้าไปทำการประมง</p>	<ul style="list-style-type: none"> ปรับปรุงกฎระเบียบที่มีอยู่แล้วและทำให้การจัดการในคำสั่งกระทรวงมีความทันสมัย เรือประมงต่างชาติทุกลำต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของรัฐอื่น เรือประมงไทยทุกลำต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของประเทศไทย บังคับใช้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่อเรือที่ดำเนินการนอกน่านน้ำไทยตามที่กำหนดโดยรัฐ <p>ทำให้มั่นใจว่าเรือประมงที่ดำเนินการนอกน่านน้ำไทยเข้าใจตามที่กำหนดโดยกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของรัฐ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ควบคุมเอกสารใบอนุญาต สมุดบันทึกการทำประมง เอกสารการซื้อสัตว์น้ำ (MCPD) เอกสารการขนถ่ายสัตว์น้ำ(MCTD) และรายงานการตรวจสอบบนเรือ การแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) ระบบติดตามเรือ (VMS) มาตรการรัฐเจ้าของท่า (PSM) การบังคับใช้ที่ท่าเรือ/ทะเล 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ศรชล. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
<p>๓. PS๑๓: ใช้บทลงโทษโดยเคร่งครัดตามที่กำหนดในกฎหมายไทยและกฎหมายของรัฐชายฝั่ง</p>	<ul style="list-style-type: none"> พระราชบัญญัติประมงได้รับการปรับปรุงด้วยโทษที่เคร่งครัดสำหรับการละเมิด 	<ul style="list-style-type: none"> กฎหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง
<p>๓. PS๑๔: มีการใช้ระบบเก็บข้อมูลเรือไทยที่ออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทย</p>	<ul style="list-style-type: none"> จัดทำระบบฐานข้อมูลการประมงของเรือไทยที่ออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทย เรือไทยที่ออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทยทุกลำต้องจัดส่งสมุดบันทึกการทำประมง 	<ul style="list-style-type: none"> ควบคุมเอกสารใบอนุญาต สมุดปูม เรือการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) ระบบติดตามเรือ (VMS) มาตรการรัฐเจ้าของท่า (PSM) 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง

มาตรการการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
V มาตรการของไทยในฐานะรัฐเจ้าของท่าเรือ			
๓. PS๑: ประเทศไทยจะทำการให้สัตยาบัน United Nations Fish Stocks Agreement (UNFSA) และเห็นพ้องกับมาตรการของรัฐเจ้าของท่าเรือ (PSM)	<ul style="list-style-type: none"> • ทบทวนกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง • ให้ความรู้กับชาวประมงเรื่อง UNFSA/PSM 	<ul style="list-style-type: none"> • กฎหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง
๓. PS๒ การประกาศจากรัฐมนตรี และ/หรือ ประกาศ ศปมผ. ที่ระบุรายชื่อของเรือประมงที่ละเมิดพันธกรณีระหว่างประเทศ (blacklist) และประสานข้อมูลเรือประมงต่างชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่อยู่ใน IUU list	<ul style="list-style-type: none"> • ให้ดู ๓ IC๓ รายชื่อเรือประมง IUU ที่ได้รับการประกาศอย่างเป็นทางการ และปรับปรุงทันสมัยทุกปี • ให้ดู ๓ IC๓ รายชื่อเรือประมง IUU และแลกเปลี่ยนระหว่างหน่วยงานการบังคับใช้กฎหมายของไทย 	<ul style="list-style-type: none"> • กฎหมาย • กลไกการแบ่งปันข้อมูล • ระบบติดตามเรือ (VMS) 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ศรชล. • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
๓. PS๓: ดำเนินการตรวจสอบเรือประมงต่างชาติตามที่กำหนดภายใต้กฎหมายในประเทศ กฎหมายระดับนานาชาติ และข้อตกลงระหว่างประเทศ รวมทั้งมาตรการที่เห็นชอบโดยรัฐเจ้าของธง	<ul style="list-style-type: none"> • จัดเตรียมคู่มือการตรวจสอบ • กำหนดท่าเรือสำหรับเรือประมงต่างชาติ • กฎหมายที่เกี่ยวข้องได้รับการแก้ไขให้สอดคล้องกับมาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือ PSM • การตรวจสอบเรือประมงต่างชาติตามกฎหมายระดับชาติและนานาชาติ • ทำให้มั่นใจว่าเรือประมงที่ดำเนินการนอกน่านน้ำไทยเข้าใจและปฏิบัติตามข้อกำหนดโดยกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของรัฐ 	<ul style="list-style-type: none"> • กฎหมาย • กลไกการแบ่งปันข้อมูล • ระบบติดตามเรือ (VMS) 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง
๓. PS๔: กำหนดหลักเกณฑ์ทางกฎหมายที่จะตรวจสอบและดำเนินคดีกับเรือประมงต่างชาติที่ทำประมง IUU และสัตว์น้ำที่จับได้*	<ul style="list-style-type: none"> • กฎหมายระดับชาติที่ได้รับการยอมรับมีบทบัญญัติสำหรับการตรวจสอบเรือประมง IUU ต่างชาติ • มีการควบคุมสำหรับเรือประมง IUU ที่ทำเรือ และการขนถ่ายเรือสัตว์น้ำกลางทะเล • รายงานข้อมูลไปยังองค์กรที่รับผิดชอบ 	<ul style="list-style-type: none"> • กฎหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง
๓. PS๕: เรือขนถ่ายสัตว์น้ำที่ขึ้นท่าสัตว์น้ำที่ทำเรือของไทยจะต้องรายงานการขนถ่าย*	<ul style="list-style-type: none"> • ทบทวนกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง • จัดตั้งระบบเจ้าหน้าที่เพื่อเก็บข้อมูลการรายงานการขนถ่าย 	<ul style="list-style-type: none"> • การควบคุมเอกสาร • ระบบติดตามเรือ (VMS) 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ศรชล.

มาตรการการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	<p>สัตว์น้ำ</p> <ul style="list-style-type: none"> • การตรวจสอบ • การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างรัฐ • จัดตั้งระบบการตรวจสอบย้อนกลับ (traceability) • วัดความมีประสิทธิภาพของการแจ้งการเข้าท่า 	<ul style="list-style-type: none"> • เรือการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) / มตรการรัฐเจ้าของท่า (PSM) • การตรวจที่ทำเรือ 	<ul style="list-style-type: none"> • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
VI มาตรการทางตลาดที่ได้รับการยอมรับระหว่างประเทศ			
<p>๓. IM๑: การนำเข้าและส่งออกสินค้าจะต้องเป็นไปตามอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์</p>	<ul style="list-style-type: none"> • แผนการตรวจสอบระดับชาติจะรวมถึงแผนสำหรับอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ เพื่อที่จะให้มั่นใจว่าได้ดำเนินการตาม CITES โดยเฉพาะอย่างยิ่งเอกสารประกาศสำหรับการนำเข้าสินค้าภายใต้อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ • ทำให้มั่นใจว่าไม่มีสินค้าที่ละเมิดกฎหมาย CITES ได้รับการนำเข้าหรือส่งออกจากประเทศไทย • การพัฒนาอย่างเป็นทางการใน ๓ PS๔ จะต้องมีการตรวจสอบสำหรับ การละเมิด CITES 	<ul style="list-style-type: none"> • การควบคุมเอกสาร • ระบบติดตามเรือ (VMS) • เรือการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) / มตรการรัฐเจ้าของท่า (PSM) • การตรวจที่ทำเรือ • การตรวจสอบย้อนกลับ (traceability) 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ศรชล. • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
<p>๓. IM๒: การเสริมสร้างความเข้มแข็ง ระบบการตรวจสอบย้อนกลับ (traceability) เพื่อทราบที่มาของวัตถุดิบก่อนการนำมาแปรรูป</p>	<ul style="list-style-type: none"> • พัฒนาแผนการตรวจสอบย้อนกลับ เพื่อให้สามารถครอบคลุมท่าเรือหลักทั้งหมดและตลอดห่วงโซ่การผลิต • การจ้างเจ้าหน้าที่ตรวจสอบที่ทำเรือ และหรือจัดจ้างคนภายนอก ขึ้นอยู่กับผลลัพธ์ของการศึกษาใน ๓ TC๒ • ระบบซอฟต์แวร์เพื่อการตรวจสอบย้อนกลับ ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้เข้มแข็ง • ทวนสอบ แหล่งที่มาของวัตถุดิบก่อนเข้าสู่กระบวนการแปรรูป • บังคับใช้ข้อมูลที่ถูกต้องและรายงานเรื่องที่มาของวัตถุดิบ 	<ul style="list-style-type: none"> • การควบคุมเอกสาร • เรือการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) / ระบบติดตามเรือ (VMS) • การตรวจที่ทำเรือ • การตรวจสอบย้อนกลับ (traceability) 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ศรชล. • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย

มาตรการการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๓. IM๓: ปรับปรุงระบบสมุดบันทึกการทำประมง รายงานการซื้อขายสัตว์น้ำ (MCPD) และรายงานการขนถ่ายเรือสัตว์น้ำ (MCTD)	<ul style="list-style-type: none"> ● เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงสมุดบันทึกการทำประมงใน ๓ CS ๕ ● ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มั่นใจถึงการทำงานของระบบการตรวจสอบย้อนกลับ ● ปรับปรุงสมุดบันทึกการทำประมงและกระบวนการกรกรายงานข้อมูล ● การติดตามข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ตรวจสอบ อย่่าเคร่งครัด ● สมุดบันทึกการทำประมงและระบบกรกรายงาน MCPD และ MCTD ครอบคลุมร้อยละ ๑๐๐ 	<ul style="list-style-type: none"> ● การควบคุมเอกสาร ● รายงานการซื้อขายสัตว์น้ำ (MCPD) ● รายงานการขนถ่ายเรือสัตว์น้ำ (MCTD) ● สมุดบันทึกการทำประมง ● เรือการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) / ระบบติดตามเรือ (VMS) ● การบังคับใช้ที่ท่าเรือ ● การตรวจสอบย้อนกลับและ ซอฟต์แวร์ 	<ul style="list-style-type: none"> ● กรมประมง ● ศรชล. ● หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
๓. IM๔: กำหนดวิธีปฏิบัติในการตรวจสอบสมุดบันทึกการทำประมง รายงานการซื้อขายสัตว์น้ำ (MCPD) และรายงานการขนถ่ายสัตว์น้ำ (MCTD)	<ul style="list-style-type: none"> ● เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงสมุดบันทึกการทำประมงใน ๓ CS ๕ พัฒนาคู่มือการตรวจสอบสมุดบันทึกการทำประมง MCPD และ MCTD ให้เป็นไปตามมาตรฐานระหว่างประเทศ ● การประเมินความเสี่ยง ● การตรวจสอบโดยการสุ่มตรวจ ● ให้ความรู้และอบรมผู้ตรวจสอบเกี่ยวกับคู่มือทุก ๆ ปี 	<ul style="list-style-type: none"> ● การควบคุมเอกสาร ● รายงานการซื้อขายสัตว์น้ำ (MCPD) ● รายงานการขนถ่ายเรือสัตว์น้ำ (MCTD) ● สมุดบันทึกการทำประมง ● เรือการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) / ระบบติดตามเรือ (VMS) ● การบังคับใช้ที่ท่าเรือ ● การตรวจสอบย้อนกลับและ ซอฟต์แวร์ 	<ul style="list-style-type: none"> ● กรมประมง ● ศรชล. ● หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย

มาตรการการจัดการ/ การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
วัตถุประสงค์ที่ ๔ การลดการจับลูกสัตว์น้ำชนิดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ			
เป้าหมาย ลดสัดส่วนการจับลูกสัตว์น้ำในผลจับสัตว์น้ำที่ขึ้นท่า ร้อยละ ๕๐ ของระดับปัจจุบันใน ๕ ปี			
เรือทั้งหมด			
๔ .All๑ เพิ่มข้อกำหนดทางกฎหมายเรื่องขนาดตาอวนของอวนลากและเครื่องมือประมงประเภทอื่น	<ul style="list-style-type: none"> • ปรึกษากับชุมชนชายฝั่ง • ขยายขนาดตาอวนกันธง เป็น ๕ ซม . • ออกมาตรฐานสำหรับเครื่องมือทำการประมงและประกาศอย่างเป็นทางการผ่านคำสั่งของรัฐมนตรี • พัฒนาโครงการสนับสนุนสำหรับชาวประมงที่เปลี่ยนเครื่องมือทำการประมงเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐาน • การบังคับใช้กฎหมายให้เป็นไปตามที่กำหนด 	<ul style="list-style-type: none"> • การตรวจสอบเครื่องมือประมง • การบังคับใช้ที่ทำเรือทะเล / • เรือการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) • ระบบติดตามเรือ (VMS) 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ศรชล. • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
๔. All๒ เพิ่มพื้นที่ปิดอ่าวในบางช่วงเวลา และบางฤดูกาล บนพื้นฐานของข้อมูลงานวิจัยเพื่อป้องกันพื้นที่เลี้ยงตัววัยอ่อนและแหล่งวางไข่	<ul style="list-style-type: none"> • ดำเนินการวิจัยทางวิทยาศาสตร์อย่างต่อเนื่องในการปิดพื้นที่และ ห้ามทำการประมงในบางฤดูกาล ตั้งแต่ปี ๒๕๒๘ • เพิ่มระยะเวลาการปิดพื้นที่และ ห้ามทำการประมงในบางฤดูกาล ตามคำสั่งของรัฐมนตรี • การบูรณาการร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อควบคุมตาม ๓.TC๑ 	<ul style="list-style-type: none"> • การบังคับใช้ที่ทำเรือทะเล / • เรือการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) • ระบบติดตามเรือ (VMS) 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • ศรชล. • หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย
๔. All๓ สนับสนุนเรื่องการทำการวิจัยเพื่อหาสิ่งที่มาแทนปลาปน	<ul style="list-style-type: none"> • ทำการวิจัยอย่างน้อยสองเรื่อง เรื่องสิ่งที่มาแทนปลาปนโดยรวมมือกับการทำวิจัยระดับชาติและระดับนานาชาติ 	<ul style="list-style-type: none"> • การวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง

มาตรการการจัดการการดำเนินงาน /	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
วัตถุประสงค์ที่ ๕ การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างชาวประมงพื้นบ้านและชาวประมงพาณิชย์			
เป้าหมาย ลดการเกิดความขัดแย้งให้อยู่ในระดับที่บริหารจัดการได้ในทุกจังหวัด			
๕. RC๑ จัดตั้งคณะกรรมการจัดการประมงประจำจังหวัดซึ่งประกอบด้วยตัวแทนของกรมประมง ผู้แทนจากกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (DMCR) ชาวประมงพื้นบ้าน ชาวประมงพาณิชย์ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญอื่น (เช่น ผู้ประกอบการ)	<ul style="list-style-type: none"> คณะกรรมการจัดการประมงร่วมประจำจังหวัดได้รับการจัดตั้งตามพระราชบัญญัติประมง ๒๕๕๘ และพระราชบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติม จัดการประชุมอย่างน้อยปีละสองครั้ง 	<ul style="list-style-type: none"> กฎหมาย การหารือกับชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง กรมการปกครอง การบริหารส่วนจังหวัด
๕. RC๒ จัดตั้งและกำหนดเขตพื้นที่การทำประมงชายฝั่ง ให้สอดคล้องกับข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และการหารือกับผู้ถือผลประโยชน์ร่วม - เรือประมงพื้นบ้านจะได้รับอนุญาตให้ทำการประมงในเขตการประมงชายฝั่งและเรือประมงพาณิชย์ได้รับอนุญาตให้ทำการประมงนอกเขตการประมงชายฝั่งถึงเขตเศรษฐกิจจำเพาะ	<ul style="list-style-type: none"> การหารือกับผู้มีส่วนได้เสีย การลากเส้นแบ่งพื้นที่การประมงชายฝั่ง รูปแบบที่แตกต่างของแต่ละจังหวัด ได้รับการดำเนินการและประกาศอย่างเป็นทางการ ให้สอดคล้องกับข้อมูลทางทะเล ทรัพยากรทางทะเล เครื่องมือประมงท้องถิ่น และความเป็นอยู่ของท้องถิ่น เรือประมงพื้นบ้านได้รับการอนุญาตในเขตการประมงชายฝั่ง เรือประมงพาณิชย์ได้รับอนุญาตให้ทำการประมงนอกเขตการประมงชายฝั่งจนสุดเขตน่านน้ำไทย 	<ul style="list-style-type: none"> กฎหมาย การหารือกับชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ศรชล. กรมการปกครอง การบริหารส่วนจังหวัด หน่วยงานการบังคับใช้กฎหมาย
๕. RC๓ แนะนำการใช้รหัสและแผนงานการเน้นสี เพื่อให้เกิดความแตกต่างระหว่างพื้นที่การประมงกับชนิดของเรือประมงพาณิชย์	<ul style="list-style-type: none"> การกำหนดรหัสและการทำสีเรือ เริ่มดำเนินการซึ่งสอดคล้องกับคำแนะนำของ FAO คำสั่งรัฐมนตรี พัฒนาโครงการสนับสนุนให้ชาวประมงดำเนินการ สื่อสารกับชาวประมงเกี่ยวกับรหัสและสีเรือที่ถูกต้องของเรือแต่ละกลุ่ม เรือประมงพาณิชย์ดำเนินการตามที่กำหนดภายในปี ๒๕๕๙ 	<ul style="list-style-type: none"> ใบอนุญาต การจดทะเบียน การตรวจที่ทำเรือ/ ในทะเล เรือการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) ระบบติดตามเรือ (VMS) 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง ศรชล. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย

มาตรการการจัดการการดำเนินงาน /	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
<p>๕. RC๔ พัฒนาระบบ VMS ในการเตือนเมื่อเรือเข้าไปยังเขต/พื้นที่ห้ามเข้า เส้นแบ่งเขตและแสดงในระบบข้อมูลระบบอิเล็กทรอนิกส์ (ECDIS) หรือตารางการเดินเรือ และส่งข้อมูลเข้าไปในศูนย์ควบคุม VMS</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ของเรือประมงพาณิชย์ทั้งหมดปฏิบัติตามระเบียบ ● การพัฒนาระบบการแสดงผลข้อมูลระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่มีเส้นแบ่งเขต ที่ได้รับการบรรจุเข้าไปในศูนย์ควบคุม VMS ● พัฒนาระบบการเตือน VMS เพื่อเตือนว่าเข้าสู่โซนหรือพื้นที่หวงห้าม ● เจ้าหน้าที่ที่ศูนย์กำกับ VMS และศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลการเดินเรือสามารถสังเกตเห็นและติดตามเรือที่เข้าไปในพื้นที่ห้ามการทำการประมง ● เรือตรวจการทางทะเล และเครื่องบินตรวจการ มีระบบ ECDIC ที่ทันสมัย และสามารถตรวจสอบกับเส้นแบ่งพื้นที่รหัสและสีของเรือประมงกับพื้นที่ทำการประมงได้ ● การบังคับใช้กฎหมายและการดำเนินคดี 	<ul style="list-style-type: none"> ● ใบอนุญาต ● การจดทะเบียน ● การตรวจที่ท่าเรือ/ ในทะเล ● เรือการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง (PIPO) ● ระบบติดตามเรือ (VMS) 	<ul style="list-style-type: none"> ● กรมประมง ● ทหารเรือ ● ศรชล. ● หน่วยงานการบังคับใช้กฎหมาย
<p>๕. RC๕ : เสริมสร้างระบบการจัดการประมงแบบมีส่วนร่วมให้เข้มแข็งและเชื่อมโยงระบบนี้กับชาวประมงในกิจกรรมการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการ (ICM)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ชุมชนเป้าหมายที่มีกับสิ่งแวดล้อมที่อ่อนไหว ● เพิ่มจำนวนชุมชนทุกปี 	<ul style="list-style-type: none"> ● การหารือ ● การประชุม 	<ul style="list-style-type: none"> ● กรมประมง

มาตรการการจัดการ / การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
วัตถุประสงค์ที่ ๖ การฟื้นฟูและการรักษาแหล่งที่อยู่อาศัยที่สำคัญของสัตว์น้ำ			
เป้าหมาย: ฟื้นฟูแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ เพิ่มพื้นที่ป่าชายเลน ๔,๐๐๐ ไร่ เพิ่มพื้นที่ปะการังร้อยละ ๔ และพื้นที่หญ้าทะเลร้อยละ ๔ ภายใต้การจัดการที่มีประสิทธิภาพ			
๖. CH๑ เพิ่มจำนวนพื้นที่คุ้มครองทางทะเล (MPA)	<ul style="list-style-type: none"> กำหนดทรัพยากรและถิ่นที่อยู่อาศัยที่สำคัญ ตามข้อมูลทางเทคนิค ของกรมอุทยาน สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ทำการปลูกป่าและป่าชายเลน หญ้าทะเล และปะการัง โครงการทำความสะอาดปะการัง เพิ่มจำนวนพื้นที่ห้าม (MPA) เพื่ออนุรักษ์ปะการังและหญ้าทะเลผ่านทางคำสั่งกระทรวง ติดตามและรักษา MPA อย่างสม่ำเสมอหลังการดำเนินการ/ ประเมินความมีประสิทธิภาพของ MPA 	<ul style="list-style-type: none"> จัดทำแผนที่แหล่งทรัพยากรและแหล่งอาศัยที่สำคัญ ความตกลงกับชุมชน การบังคับใช้ทางทะเล ระบบติดตามเรือ (VMS) การทำการวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมอุทยาน สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กรมประมง
๖. CH๒ ให้ความมั่นใจว่าคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติและคณะกรรมการประจำจังหวัดประกอบด้วยตัวแทนจากหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อม และ NGO และรวมเอาเรื่องวิกฤตที่อยู่อาศัยของพืชพันธุ์สัตว์น้ำไว้ในวาระการประชุม	<ul style="list-style-type: none"> จัดตั้งคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติและคณะกรรมการประจำจังหวัดโดยคัดเลือกจากหน่วยงานที่เหมาะสมและชุมชน ดู ๖ .CH๑ ปรึกษาคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติและคณะกรรมการประจำจังหวัดเป็นระยะ 	<ul style="list-style-type: none"> กฎหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมอุทยาน สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กรมประมง
๖. CH๓ ให้กรมประมงมีส่วนเกี่ยวข้องมากขึ้นในการปกป้องที่อยู่อาศัยของพืชพันธุ์สัตว์น้ำและกิจกรรมการฟื้นฟูที่ดำเนินการโดยหน่วยงานอื่นๆ ในระดับชาติ จังหวัด และอำเภอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการ (ICM)	<ul style="list-style-type: none"> กำหนดทรัพยากรและถิ่นที่อยู่อาศัยที่สำคัญ ตามข้อมูลทางเทคนิค ของกรมอุทยาน สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จัดทำความตกลงกับชุมชนประมง ติดตามและรายงานความก้าวหน้าและผลของ ICM หลังการจัดตั้งอย่างสม่ำเสมอ 	<ul style="list-style-type: none"> จัดทำแผนที่แหล่งทรัพยากรและแหล่งอาศัยที่สำคัญ ความตกลงกับชุมชน การบังคับใช้ทางทะเล ระบบติดตามเรือ (VMS) การทำการวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> กรมประมง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

มาตรการการจัดการ / การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
<p>๖. CH๔ ริเริ่มโครงการการบริหารจัดการทรัพยากรประมงโดยใช้แนวทางเชิงระบบนิเวศ (EAFM) ให้กับชุมชนที่อยู่บริเวณชายฝั่งทะเล</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ทหารเรือกับชุมชนประมงเป้าหมายเพื่อทราบประเภทการทำประมงและแหล่งที่อยู่อาศัยที่สำคัญ ● การประเมินผลกระทบของการทำการประมงบนพื้นฐานของความสามารถของชุมชน ● อบรมชาวประมงท้องถิ่นในเรื่อง EAFM 	<ul style="list-style-type: none"> ● หาข้อเท็จจริงโดยชุมชนประมง ● ดำเนินการ การจัดการประมงชุมชนชายฝั่ง แบบ EAFM 	<ul style="list-style-type: none"> ● กรมประมง ● กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

มาตรการการจัดการ / การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
วัตถุประสงค์ที่ ๗ การปรับปรุงข้อมูลและสารสนเทศด้านการประมง			
เป้าหมาย ปรับปรุงระบบการรวบรวมข้อมูลและการเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศไปสู่ระดับที่สามารถนำไปใช้ได้ง่าย เพื่อช่วยในการติดตามการดำเนินงานของแผนการบริหารจัดการประมงทะเลภายในเวลา ๒ ปี			
๗. DI๑ ทำการวิเคราะห์ช่องว่าง (gap analysis) ระหว่างฐานข้อมูลกับสารสนเทศที่จำเป็น สำหรับข้อมูลดัชนีชี้วัดผลดำเนินงานของแผนการบริหารจัดการประมงทะเลและข้อมูลที่มีอยู่จริง*	<ul style="list-style-type: none"> • จัดทำการวิเคราะห์ช่องว่างภายใต้การศึกษาความเป็นไปได้ใน ๓.TC๒ • ระบบการจัดเก็บข้อมูลได้รับการปรับปรุง • การจ้างเจ้าหน้าที่ใหม่ 	<ul style="list-style-type: none"> • การวิเคราะห์ช่องว่าง การศึกษาเพื่อปรับโครงสร้างกรมประมง • กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ 	<ul style="list-style-type: none"> • SEAFDEC/กรมประมง • ศรชล. • หน่วยงานวิจัย
๗. DI๒ ระบบการนำเข้า/ฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงข้อมูลจากหลายแหล่งสำหรับการใช้ประเมินศักยภาพการผลิตและการจัดการการประมง	<ul style="list-style-type: none"> • พัฒนา การบูรณาการระบบฐานข้อมูลในการติดตามสถานะของทรัพยากรทางทะเลที่เชื่อมโยงข้อมูลจากหลายแหล่ง • หาความร่วมมือด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศกับหน่วยงานทางสิ่งแวดล้อมทางทะเลและสถาบันวิจัย • เริ่มจ้างและดำเนินการระบบการเข้าถึงข้อมูล 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบฐานข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง • กรมอุทยานแห่งชาติฯ • สถาบันวิจัย • หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๗. DI๓ พัฒนาระบบในการเก็บและเชื่อมโยงข้อมูลสถิติการประมง	<ul style="list-style-type: none"> • จัดจ้างทำระบบการเก็บข้อมูลระดับชาติ ส่งต่อและดำเนินการ • จ้างนักสถิติในการเก็บข้อมูลและเชื่อมโยงข้อมูลที่จำเป็น/ข้อมูลสถิติประมงพื้นฐาน ที่เป็นหนึ่งเดียว และพร้อมใช้งาน 	<ul style="list-style-type: none"> • การแลกเปลี่ยนสารสนเทศ 	<ul style="list-style-type: none"> • SEAFDEC/กรมประมง • กรมทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง • กรมอุทยานแห่งชาติฯ • สถาบันวิจัย • หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๗. DI๔ ดำเนินการพัฒนาความสามารถอย่างต่อเนื่องสำหรับเจ้าหน้าที่นักวิทยาศาสตร์และ	<ul style="list-style-type: none"> • จัดการอบรมอย่างน้อยสองครั้งต่อปีสำหรับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ระดับจังหวัดสำหรับ 	<ul style="list-style-type: none"> • การอบรม 	<ul style="list-style-type: none"> • กรมประมง • กรมทรัพยากรทาง

มาตรการการจัดการ / การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
เจ้าหน้าที่ทางเทคนิค	การเก็บข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และการวิเคราะห์		ทะเลและชายฝั่ง <ul style="list-style-type: none"> ● กรมอุทยานแห่งชาติฯ ● สถาบันวิจัย ● หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๗.DI๕: ดำเนินการพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่องสำหรับเจ้าหน้าที่ในการสื่อสารข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ให้แก่ผู้จัดทำนโยบายและผู้มีส่วนได้เสีย	<ul style="list-style-type: none"> ● กำหนดให้มีการอบรมอย่างน้อยสองครั้งต่อปีสำหรับเจ้าหน้าที่ ● เพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ที่จบการศึกษาในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี ในด้านที่เกี่ยวข้องกับนโยบายทางทะเลและการจัดการการประมง 	<ul style="list-style-type: none"> ● การอบรม ● การศึกษาในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี 	<ul style="list-style-type: none"> ● กรมประมง
๗.DI๖: ทำให้ระบบรับรองคุณภาพของข้อมูลมีความเข้มแข็งมากขึ้นโดยการตรวจสอบข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ	<ul style="list-style-type: none"> ● จัดให้มีระบบการตรวจสอบข้อมูลอัตโนมัติ และดำเนินการ ● ตรวจสอบข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ 	<ul style="list-style-type: none"> ● การตรวจสอบข้อมูลและการแลกเปลี่ยนข้อมูล 	<ul style="list-style-type: none"> ● กรมประมง ● กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ● กรมอุทยานแห่งชาติฯ ● สถาบันวิจัย ● หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๗.DI๗: ให้นับว่าฐานข้อมูลที่ต้องรายงานองค์กรจัดการประมงระดับภูมิภาค (RFMO) มีคุณภาพสูงและทันต่อเวลา	<ul style="list-style-type: none"> ● จัดตั้งกรอบการเก็บ รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล RFMOs ● ติดตามอย่างสม่ำเสมอและทำให้ข้อมูลที่กำหนดมีความทันสมัยเพื่อให้มั่นใจว่าข้อมูลนั้นเหมาะสม/ มีคุณภาพและทันต่อเวลา ● ระบบการควบคุมคุณภาพสำหรับข้อมูลที่ส่งไปยัง RFMOs เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง ● ข้อมูลการรายงานทั้งหมดสำหรับ RFMOs ต้องตรงต่อเวลา 	<ul style="list-style-type: none"> ● การตรวจสอบข้อมูลและการแลกเปลี่ยนข้อมูล 	<ul style="list-style-type: none"> ● กรมประมง

มาตรการการจัดการ / การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบการดำเนินงานและบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
วัตถุประสงค์ที่ ๘ การเสริมสร้างศักยภาพในการจัดการประมง			
เป้าหมาย: การจัดการการประมงมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลภายใน ๕ ปี			
๘.FM๑: ดำเนินการวิเคราะห์ช่องว่าง (gap analysis) ระหว่างระบบที่ต้องการให้มี เพื่อการจัดการการประมงอย่างมีประสิทธิภาพ กับโครงสร้างองค์กรปัจจุบันและศักยภาพของบุคลากร	<ul style="list-style-type: none"> ● เกี่ยวเนื่องกับ ๓.TC๒ การศึกษาความเป็นไปได้ของการปรับโครงสร้างกรมประมงและหน่วยงานที่กำกับจัดการการประมงและเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้อง ● จัดเตรียมแผนยุทธศาสตร์สำหรับการปรับปรุงองค์กรและโครงการพัฒนาความสามารถของบุคลากร ● ผลลัพธ์จะได้รับการรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีและเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการประมง ● แก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง 	<ul style="list-style-type: none"> ● วิเคราะห์ช่องว่าง / ศึกษาความเป็นไปได้ของการปรับโครงสร้างกรมประมง ● กฎหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> ● กรมประมง ● ศปมผ.
๘.FM๒: ดึงผลลัพธ์ที่ได้ของ FM๑ หากเป็นไปได้ ให้จัดตั้งกองบริหารจัดการด้านการประมงทะเลกองใหม่ขึ้น ในกรมประมง กรุงเทพฯ	<ul style="list-style-type: none"> ● เกี่ยวเนื่องกับ ๘.FM๑ ● คำสั่งกระทรวงเพื่อจัดตั้งสำนักงานใหม่ และ/หรือผ่านทางกฎหมายและระเบียบอื่น ● การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ● การจ้างเจ้าหน้าที่/ การจ้างบุคคลภายนอก ● การพัฒนาบุคลากร การอบรม ทุนการศึกษาหลังการศึกษา ระดับปริญญา เรื่องการจัดการประมง นโยบายทางทะเลและสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง 	<ul style="list-style-type: none"> ● กฎหมาย ● งบประมาณ 	<ul style="list-style-type: none"> ● กรมประมง
๘.FM๓: ดึงผลลัพธ์ที่ได้ของ FM๑ หากเป็นไปได้ ให้จัดตั้งศูนย์เฝ้าระวังที่ประสานเรื่องการติดตามเรือประมง(VMS)อย่างมีประสิทธิภาพโดยเรือและเครื่องบินลาดตระเวน	<ul style="list-style-type: none"> ● เกี่ยวเนื่องกับ ๘.FM๑ ● คำสั่งกระทรวง/ แก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ● การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ● การพัฒนาซอฟต์แวร์/ การแลกเปลี่ยนข้อมูล ● การจ้างเจ้าหน้าที่/ การจ้างบุคคลภายนอก ● การพัฒนาบุคลากร การอบรม 	<ul style="list-style-type: none"> ● กฎหมาย ● งบประมาณ 	<ul style="list-style-type: none"> ● กรมประมง ● ศปมผ. ● ศรชล. ● หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย

มาตรการการจัดการ /การดำเนินงาน	วิธีการดำเนินงาน	รูปแบบของการดำเนินการ และการบังคับใช้	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๘.FM๔: ดึงผลลัพธ์ที่ได้ของ FM๑ หากสามารถนำไปปรับใช้ได้ ให้จัดตั้งศูนย์เฝ้าระวังการจับสัตว์น้ำ	<ul style="list-style-type: none"> ● เกี่ยวเนื่องกับ ๘.FM๑ ● คำสั่งกระทรวงจัดตั้งหน่วยงานใหม่ ● การพัฒนาซอฟต์แวร์/ การแลกเปลี่ยนข้อมูล ● การพัฒนาหน่วยงานระดับภูมิภาค ● การจ้างเจ้าหน้าที่/ การจ้างบุคคลภายนอก ● การพัฒนาบุคลากร การอบรม 	<ul style="list-style-type: none"> ● กฎหมาย ● งบประมาณ 	<ul style="list-style-type: none"> ● กรมประมง
๘.FM๕: ดึงผลลัพธ์ที่ได้ของ FM๑ หากสามารถนำไปปรับใช้ได้ ให้มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรของกรมประมง เพื่อให้มีการปฏิบัติตามแผนการจัดการประมงทะเล(FMP)*	<ul style="list-style-type: none"> ● เกี่ยวเนื่องกับ ๘.FM๑ ● จัดหาเจ้าหน้าที่ใหม่ ● ให้ความรู้และฝึกเจ้าหน้าที่ที่มีอยู่และเจ้าหน้าที่ให้มีประสบการณ์และความรู้ในการจัดการการประมง 	<ul style="list-style-type: none"> ● กฎหมาย ● งบประมาณ 	<ul style="list-style-type: none"> ● กรมประมง
๘.FM๖: ดึงผลลัพธ์ที่ได้ของ FM๑ หากสามารถนำไปปรับใช้ได้ ให้มีการพัฒนาศักยภาพของข้าราชการกรมประมงในระดับจังหวัด/อำเภอ ในเรื่องการจัดการการประมง	<ul style="list-style-type: none"> ● เกี่ยวเนื่องกับ ๘.FM๑ ● จัดหาเจ้าหน้าที่ใหม่ระดับจังหวัด ● ให้ความรู้และฝึกเจ้าหน้าที่ที่มีอยู่และเจ้าหน้าที่ให้มีประสบการณ์และความรู้ในการจัดการการประมง 	<ul style="list-style-type: none"> ● กฎหมาย ● งบประมาณ 	<ul style="list-style-type: none"> ● กรมประมง

ภาคผนวก ข: การให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการประมงที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการของรัฐเพื่อแก้ไขปัญหาการประมง IUU และการลดขนาดกองเรือ (แผนการซื้อคืน)

รัฐบาลไทยมีความรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาการประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (IUU) และกำลังดำเนินการตามมาตรการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รัฐบาลได้แต่งตั้งคณะกรรมการแก้ไขปัญหา IUU จัดตั้งศูนย์บัญชาการแก้ไขปัญหาการทำการประมงผิดกฎหมาย (ศปมผ.) และมอบหมายผู้บัญชาการกองทัพอากาศเป็นผู้บัญชาการศูนย์ ผู้บัญชาการศูนย์มีอำนาจเต็มในการบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมประมง กรมเจ้าท่า กระทรวงแรงงาน กองบังคับการตำรวจน้ำ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหา IUU

อย่างไรก็ตาม การดำเนินการและมาตรการต่างๆ จะกระทบกับผู้ประกอบการประมงจำนวนมาก โดยเฉพาะการลดจำนวนเรือประมง การยกเลิกใบอนุญาตทำการประมง การยกเลิกทะเบียนเรือ รวมทั้งการยกเลิกการใช้เครื่องมือประมงบางประเภทที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น อวนรุนประมงเรือยนต์ โพงพาง อวนล้อมที่มีขนาดตาอวนเล็กกว่าที่กฎหมายกำหนด ลอบพับได้ อวนลากที่มีขนาดตาอวนเล็กกว่าที่กฎหมายกำหนด และเครื่องมือประมงอื่นๆ ที่กำหนดโดย ศปมผ. ผู้ประกอบการประมงที่ได้รับผลกระทบสามารถแบ่งได้ดังนี้

๑. เรือประมงที่ใช้เครื่องมือที่ถูกห้าม (อวนรุนและโพงพาง) หยุดทำการประมง
๒. ผู้ประกอบการประมงที่ทำการประมงผิดกฎหมาย (ไม่มีทะเบียนเรือและ/หรือใบอนุญาตทำการประมง)
๓. ผู้ประกอบการประมงที่มีหนี้สินที่เกิดจากเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์หรือธนาคารของรัฐ ซึ่งผู้ประกอบการประมงใช้โฉนดหรือทรัพย์สินอื่นเป็นหลักประกันหรือจำนอง เพื่อนำเงินมาปรับปรุงเรือประมงและ/หรือเครื่องมือประมง รวมทั้งเงินกู้จากหน่วยงานอื่นๆ

นายกรัฐมนตรีได้มอบหมายคณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน คณะที่ ๑ ซึ่งรับผิดชอบในเรื่องเศรษฐกิจ การเงิน การคลัง และการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม ให้เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดหาความช่วยเหลือให้กับผู้ได้รับผลกระทบจากมาตรการเพื่อขจัดปัญหา IUU คณะอนุกรรมการได้จัดการประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ประกอบการประมงทั่วประเทศ จำนวน ๖ ครั้ง ๑) การประชุมครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ที่สมาคมการประมงแห่งประเทศไทย ๒) การประชุมครั้งที่ ๒-๔ เมื่อวันที่ ๑๘ และ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ และ ๓) วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๘ ที่กรมประมง ๔) การประชุมครั้งที่ ๕ เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘ ที่ ศปมผ. กองทัพอากาศ และ ๕) การประชุมครั้งที่ ๖ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นการประชุมที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลกระทบต่อผู้ประกอบการประมงสามารถสรุปได้ดังนี้

- ผู้ประกอบการประมงบางส่วนมีหนี้สินจากธนาคารพาณิชย์หรือแหล่งเงินกู้อื่นๆ เช่น เงินกู้เพื่อการศึกษา ข้อเท็จจริงพบว่าผู้ประกอบการประมงต้องหยุดทำการประมงทำให้ไม่สามารถชำระเงินกู้และดอกเบี้ยได้
- ผู้ประกอบการประมงที่ใช้เครื่องมือประมงที่ถูกห้ามตามประกาศหรือคำสั่งห้ามใช้เครื่องมือประมงบางประเภท ผู้ประกอบการประมงบางส่วนต้องการเปลี่ยนเครื่องมือประมง ในขณะที่

ผู้ประกอบการประมงบางส่วนต้องการเปลี่ยนอาชีพโดยเสนอให้มีการซื้อเรือประมงคืน โดยเรือประมงเหล่านั้นจะนำมาทำลายและ/หรือสร้างปะการังเทียม

- ผู้ประกอบการประมงที่ได้รับผลกระทบจากการประกาศห้ามทำการประมงในอ่าวไทยเป็นเวลา ๙ วัน/เดือน และทะเลอันดามัน ๕ วัน/เดือน

สำหรับการแก้ไขปัญหาหนี้สินของผู้ประกอบการประมง รัฐบาลได้มอบหมายให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยผู้ว่าราชการจังหวัด ๒๒ จังหวัด มอบหมายศูนย์ดำรงธรรมรวบรวมข้อมูลภาวะหนี้สินเพื่อการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ สมาคมธนาคารไทยได้ให้ความร่วมมือในการปรับโครงสร้างหนี้ และพักชำระหนี้ในช่วงระยะเวลาการเปลี่ยนผ่าน ซึ่งเป็นระยะที่ผู้ประกอบการประมงได้รับผลกระทบและกำลังปรับตัว การรวบรวมข้อมูลได้ดำเนินการในช่วงกลางเดือนกันยายน ๒๕๕๘

สำหรับการแก้ไขปัญหาการใช้ใบอนุญาตทำการประมงไม่ถูกต้อง มีทางเลือกในการเปลี่ยนเครื่องมือประมงหรือเปลี่ยนอาชีพ รัฐบาลและสมาคมการประมงแห่งประเทศไทยได้จัดการประชุมหารือถึงขั้นตอนการให้ความช่วยเหลือ ภายใต้หลักการที่ผู้ประกอบการประมงต้องมีอาชีพและอยู่ร่วมสังคมไทยอย่างปกติสุข การเปลี่ยนเครื่องมือประมงจะต้องเป็นไปตามที่รัฐบาลกำหนดและไม่เกิน MSY สำหรับการเปลี่ยนอาชีพ รัฐบาลได้ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีความมั่นใจว่าการแก้ไขปัญหาเป็นไปอย่างมีระบบ เช่น กระทรวงแรงงานจะจัดการอบรมความรู้ในสาขาอาชีพต่างๆ กระทรวงพาณิชย์จะช่วยหาตลาดสำหรับจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือสินค้า กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะให้ความช่วยเหลือในการเปลี่ยนอาชีพเป็นการเพาะเลี้ยงปลาหรือหอย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและกระทรวงมหาดไทยจะช่วยเหลือในเรื่องที่ดิน ธนาคารออมสินและธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (SME Bank) จะสนับสนุนเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ

คณะกรรมการพิจารณาความเหมาะสมของราคากลางในการซื้อ-ขายเรือประมง ได้ถูกแต่งตั้งขึ้น โดยรองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธาน มีผู้แทนของกรมประมง กรมเจ้าท่า กรมอุทกหารเรือ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำนักงานประมง คณะพาณิชย์นานาชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สมาคมการประมงแห่งประเทศไทย และสมาคมผู้ต่อเรือและซ่อมเรือไทย เพื่อที่จะกำหนดราคาที่เหมาะสมในการซื้อ-ขายเรือประมงพร้อมส่วนประกอบ คณะกรรมการอีกชุดหนึ่งที่แต่งตั้งขึ้นคือ คณะกรรมการพิจารณากลุ่มผู้ประกอบการที่สมควรได้รับเงินชดเชยจากการหยุดออกเรือประมงและความเหมาะสมของวงเงิน ซึ่งผู้ประกอบการกลุ่มนี้ต้องหยุดทำการประมงตามประกาศ ศปมผ. โดยมีผู้แทนจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงแรงงาน กระทรวงการคลัง สำนักงานประมง กรมประมง กรมเจ้าท่า และกองทัพเรือ เรื่องนี้เป็นเรื่องเร่งด่วนซึ่งได้มีการคำนวณเงินช่วยเหลือในเบื้องต้นดังนี้

- ค่าจ้างแรงงานในขณะที่ยกเลิกการปรับเปลี่ยนเครื่องมือประมง ๓๐๐ บาท/คน/วัน
- ค่าเช่าที่จอดเรือและค่าไฟ ๒๐๐ บาท/วัน
- ค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพของครอบครัว และค่าเสียโอกาสรายได้ โดยเฉลี่ย ๓ คน/ครอบครัว เป็นเงิน ๕๐๐ บาท/คน หรือ ๑,๕๐๐ บาท/ครอบครัว/วัน

เงินช่วยเหลือชาวประมงที่ได้รับผลกระทบสามารถแบ่งได้เป็น ๒ ส่วน ดังนี้

- เรือประมงขนาดต่ำกว่า ๑๐ ตันกรอส ที่มีอาชญาบัตรออกวันถูกต้อง จะได้รับการช่วยเหลือ ๒,๑๐๐ บาท/วัน ขนาด ๑๐-๓๐ ตันกรอส จะได้รับการช่วยเหลือ ๒,๘๐๐ บาท/วัน ขนาด ๓๐-๖๐ ตันกรอส จะได้รับการช่วยเหลือ ๓,๓๐๐ บาท/วัน และขนาดมากกว่า ๖๐ ตันกรอส จะได้รับการช่วยเหลือ ๔,๑๐๐ บาท/วัน

- เรือประมงขนาดระหว่าง ๓๐-๖๐ ตันกรอส ที่ใช้ฉนวนลาก แต่มีอาชญาบัตรไม่ถูกต้อง จะได้รับการช่วยเหลือ ๒,๔๖๐ บาท/วัน ส่วนเรือประมงที่เหลือที่ไม่มีอาชญาบัตร จะได้รับการช่วยเหลือ ๒,๐๗๐ บาท/วัน

ขั้นตอนการซื้อเรือค้ำสำหรับเจ้าของเรือประมงที่ต้องการออกจากภาคประมงโดยสมัครใจ สามารถแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้

- เรือประมงที่ต้องทำตามกฎหมาย รัฐบาลจะจ่ายค่าเครื่องยนต์ เปลือกเรือ และเครื่องมือประมงในราคาที่ยุติธรรมซึ่งได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการ
- เรือประมงส่วนที่เกินระดับการลงแรงประมง รัฐบาลจะจ่ายเงินตามขนาดตันกรอสของเรือ เป็นมูลค่าร้อยละ ๑๐-๒๐ ของต้นทุนเรือ ซึ่งเป็นข้อตกลงระหว่างรัฐบาลกับเจ้าของเรือประมง

ขั้นตอนการนำเรือประมงพาณิชย์จำนวน ๑,๑๗๗ ลำ ออกจากระบบการทำประมง มีดังนี้

- เรือที่ไม่ได้จดทะเบียนและไม่มีใบอนุญาตทำการประมง จำนวน ๑๔๗ ลำ จะถูกถอนออกจากการทำประมงอย่างถาวรในปี ๒๕๕๘
- เรือที่จดทะเบียนแต่ไม่มีใบอนุญาตทำการประมง จำนวน ๙๘๐ ลำ จะถูกถอนออกจากการทำประมงอย่างถาวรในปี ๒๕๕๙

โดยสรุป การซื้อค้ำจะครอบคลุม ๕ กลุ่มเรือประมง ดังนี้

๑. เรือประมงอวนรุนและโพงพางที่ต้องหยุดทำการประมง
๒. เรือประมงขนาด ๓๐-๖๐ ตันกรอส ที่ไม่ได้จดทะเบียนและไม่มีใบอนุญาตทำการประมง
๓. เรือประมงขนาด ๓๐-๖๐ ตันกรอส ที่จดทะเบียนแต่ไม่มีใบอนุญาตทำการประมง
๔. เรือประมงขนาด ๓๐-๖๐ ตันกรอส ที่จดทะเบียนแต่มีใบอนุญาตทำการประมงไม่ถูกต้อง
๕. เรือประมงพาณิชย์ที่ต้องการเลิกอาชีพประมง

กรอบเวลาของแผนการซื้อค้ำ

๑. คณะกรรมการจะพิจารณาราคาที่เหมาะสมของเครื่องยนต์ เปลือกเรือ และเครื่องมือประมง ในช่วงเดือนตุลาคม ถึง พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และ
๒. แผนการซื้อค้ำจะเริ่มในปี ๒๕๕๙

ภาคผนวก ข: การจัดสรรงบประมาณ ปี ๒๕๕๘-๒๕๕๙

การดำเนินการตามแผนการบริหารจัดการประมงทะเลไทยต้องใช้งบประมาณและทรัพยากรบุคคลที่เพียงพอ รัฐบาลไทยจะจัดสรรงบประมาณ รวมทั้งเพิ่มจำนวนบุคลากรอย่างพอเพียงในการดำเนินงานตามกิจกรรมของแผนการบริหารจัดการประมงทะเลไทย

งบประมาณในการพัฒนาและดำเนินงานตามกิจกรรมของแผนการบริหารจัดการประมงทะเลไทยในระยะแรก ช่วงเดือนพฤษภาคม – ตุลาคม ๒๕๕๘ ผ่านทาง ศปมผ. และกรมประมง ได้รับการอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีจำนวน ๓๔๖ ล้านบาท ซึ่งเป็นงบประมาณที่ใช้ในการศึกษาและร่างเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด การจ้างผู้เชี่ยวชาญและเจ้าหน้าที่เพิ่มเติมสำหรับระบบตรวจสอบย้อนกลับ การสำรวจจำนวนเรือประมง การดำเนินงานของศูนย์ควบคุมการแจ้งเข้า-ออกเรือประมงและศูนย์บริการด้านการประมงแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ การปรับปรุงระบบตรวจสอบย้อนกลับ การขยายการดำเนินงานด้านการเฝ้าระวัง การบำรุงรักษาเรือตรวจการณ์ และการบังคับใช้กฎหมายในทะเลและพื้นที่ชายฝั่ง

งบประมาณที่สนับสนุนการดำเนินงานตามแผนการบริหารจัดการประมงทะเลไทยสำหรับเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๘ – เมษายน ๒๕๕๙ กำลังประมาณการโดย ศปมผ. และกรมประมง และรอการอนุมัติจากรัฐบาล จำนวนงบประมาณที่เสนอขอเท่ากับ ๙๐๐ ล้านบาท

รายละเอียดของงบประมาณที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามแผนการบริหารจัดการประมงทะเลไทย ตามตารางที่ ๑๑

ตารางที่ ๑๑ ความต้องการงบประมาณในการดำเนินงานตามแผนการบริหารจัดการประมงทะเลไทย ช่วงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงเมษายน ๒๕๕๙

มาตรการการจัดการ / กิจกรรม	รายละเอียด	งบประมาณ (ล้านบาท)
วัตถุประสงค์ ๑: การลดศักยภาพในการทำประมงและการลงแรงประมง		
๑. AllV๑: การสำรวจเรือประมง*	หน่วยสำรวจเคลื่อนที่ ๒๒ หน่วยตามจังหวัดชายฝั่ง	๙.๑
๑. AllV๘: ถอนเรือประมงที่ผิดกฎหมายทั้งหมด (๙๘๐ + ๑๙๗ ลำ)	ถอนเรือประมงออกจากการทำประมงอย่างถาวร	๑,๔๐๐
๑. AllV๘: การถอนเรือระยะแรก ถอนเรือที่มีการลงแรงประมงส่วนเกิน (๒,๖๕๘ ลำ ที่ใช้ใบอนุญาตทำการประมงไม่ถูกต้อง)	ซื้อคืน	จะถูกกำหนดตามทางเลือกของเจ้าของเรือ
	<ul style="list-style-type: none"> สนับสนุนการเปลี่ยนอาชีพหรือ เงินทุนสำหรับการเปลี่ยนเครื่องมือประมง ขึ้นอยู่กับทางเลือกของเจ้าของเรือ 	๑๐
๑. AllV๖: พัฒนาระบบการจับทำใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์สำหรับเรือประมงทุกประเภทและ	การพัฒนาซอฟต์แวร์และอุปกรณ์การออกใบอนุญาตแบบ	๔๐.๐

มาตรการการจัดการ / กิจกรรม	รายละเอียด	งบประมาณ (ล้านบาท)
ทำให้มั่นใจว่าเรือประมงได้รับการจดทะเบียนและมีใบอนุญาต*	อิเล็กทรอนิกส์	
วัตถุประสงค์ ๒: การฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำโดยปะการังเทียมและการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ		
๒.RB๑: ดำเนินสร้างปะการังเทียมอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริเวณเขตรอยต่อพื้นที่ทำการประมงพื้นบ้านและพาณิชย์*	ปะการังเทียม ๑๑ แห่ง	๑๐๓.๐
๒.RB๒: โครงการ “ธนาคารสัตว์ทะเล” เพื่อสนับสนุนการเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำ*	๑๐ ชุมชน	๒.๐
วัตถุประสงค์ ๓: การลดการทำประมง IUU ของทรัพยากรทางทะเล ผ่านการติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวังที่มีประสิทธิภาพ		
๓.IC๑: รวบรวมและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างรัฐและ RFMOs *	การแลกเปลี่ยนข้อมูล การพัฒนาฐานข้อมูล	๕.๐
๓.IC๒: : แลกเปลี่ยนข้อมูลของเรือประมงที่มีขนาดมากกว่า ๒๔ ม. และน้อยกว่า ๒๔ ม. ที่ทำการประมงนอกเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ผ่านทางบันทึกเรือประมงระดับภูมิภาคของ ASEAN *		
๓.IC๓: ให้ข้อมูลเรือประมงที่ทำประมง IUU ภายใต้ RPOA-IUU ระดับภูมิภาค และการแบ่งปันรายชื่อ IUU (blacklist) กับหน่วยงานอื่น*		
๓.TC๑: เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างกรมประมง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมศุลกากร กองทัพเรือ กรมเจ้าท่า กรมการปกครอง ส่วนจังหวัด กระทรวงแรงงาน และ ศูนย์รักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (ศรชล.) ผ่านทางบันทึกความเข้าใจเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและอำนาจในการจับกุม การดำเนินคดี และการลงโทษ	การพัฒนาฐานข้อมูลร่วมกัน	๕๐.๐
๓.CS๑: เสริมสร้างความเข้มแข็งของ MCS ในน่านน้ำไทยผ่านการดำเนินการตามแผนการควบคุมและการตรวจสอบแห่งชาติ	การบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด การดำเนินงานของ ๓ หน่วยเฉพาะกิจ - เรือตรวจการณ์ ๑๘ ลำ - เฮลิคอปเตอร์ ๓ ลำ - เรือตรวจการณ์ของกรมประมง ๒๐ ลำ	๔๔๐.๐
๓.CS๒: จัดตั้งฐานข้อมูลการประมงที่ประกอบด้วยชาวประมง เรือประมง ลูกเรือประมง ผู้ประกอบกิจการประมง ใบอนุญาตและการละเมิดทำการประมง*	ต่อเนื่องจาก ๓.TC๑ พัฒนาโปรแกรมสำหรับมือถือ และอุปกรณ์สำหรับหน่วยบังคับใช้กฎหมาย ๑๘ หน่วย	๕๐.๐

มาตรการการจัดการ / กิจกรรม	รายละเอียด	งบประมาณ (ล้านบาท)
๓.CS๓: เพิ่มความสามารถของการปฏิบัติการการควบคุม PIPO ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่*	การดำเนินงานของศูนย์ควบคุมการแจ้งเข้า-ออกเรือประมง ๒๘ ศูนย์	๖๐.๐
๓.CS๔: สั่งการให้การใช้การติดตั้งระบบติดตามเรือ (VMS) สำหรับเรือที่เหมาะสม*	จัดตั้งและดำเนินงานศูนย์ควบคุม VMS	๔๐.๐
๓.CS๕: ระบบการเพิ่มความเข้มแข็งให้แก่สมุดบันทึกการทำประมง*	การฝึกอบรมชาวประมงในการบันทึกการทำประมงแบบอิเล็กทรอนิกส์ ตามระเบียบของ RFMO	๑.๐
๓.CS๗: สร้างความตระหนักและการสนับสนุนเพื่อป้องกันการทำประมง IUU แก่ชุมชนท้องถิ่น*	การประชุมหารือกับผู้มีส่วนได้-ส่วนเสียกับแผนการบริหารจัดการประมงทะเล	๒.๐
๓.FS๑: เรือประมงไทยที่ทำการประมงภายในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของไทยจะต้องมีใบอนุญาต	พัฒนาระบบการให้บริการแบบอิเล็กทรอนิกส์สุดขีด และพัฒนาฮาร์ดแวร์	๑๐.๐
๓.PS๑: ประเทศไทยจะให้สัตยาบันในข้อตกลงสหประชาชาติว่าด้วยประชากรของสัตว์น้ำ (UNFSA) และ เห็นพ้องกับมาตรการของรัฐเจ้าของท่า(PSM)*	ขั้นตอนการให้สัตยาบันและต้นทุนการดำเนินการ	๒.๐
๓.IM๒: การเสริมสร้างความเข้มแข็งระบบการตรวจสอบย้อนกลับเพื่อรองรับที่มาของวัตถุดิบก่อนการนำเข้ามาดำเนินการ*	จ้างพนักงานตรวจสอบสัตว์น้ำ และพัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับ	๑๔๐.๐
วัตถุประสงค์ ๔: การลดการจับปลาสัตว์น้ำชนิดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ		
๔.All๑: เพิ่มข้อจำกัดทางกฎหมายเรื่องขนาดตาอวนของอวนลากและเครื่องมือประมงประเภทอื่น*	เปลี่ยนกันอวนลากของเรือสำรวจ ๕ ลำ ให้มีขนาดตาอวนใหญ่ขึ้น	๑.๒๕
๔.All๒: นำการปิดพื้นที่ทำการประมงในบางพื้นที่และในบางฤดูกาลมาใช้เพิ่มเติม โดยอาศัยพื้นฐานงานวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าช่วงเวลาและในเขตพื้นที่เหล่านี้มีการวางไข่และมีสัตว์น้ำขนาดเล็กอยู่เพื่อเป็นการปกป้องสัตว์น้ำเหล่านี้	บังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด	๔๐.๐
๔.All๓: สนับสนุนงานวิจัยเพื่อหาสิ่งอื่นมาแทนปลาปน*	นักวิจัย ๒ คน	๒.๐

มาตรการการจัดการ / กิจกรรม	รายละเอียด	งบประมาณ (ล้านบาท)
วัตถุประสงค์ ๕: การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างชาวประมงพื้นบ้านและพาณิชย์		
๕.RC๒: จัดตั้งและกำหนดเขตพื้นที่การทำกรประมงชายฝั่ง ให้สอดคล้องกับข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และการหารือกับผู้ถือผลประโยชน์ร่วม - เรือประมงพื้นบ้านจะได้รับอนุญาตในเขตการประมงชายฝั่งและเรือประมงพาณิชย์ได้รับอนุญาตให้ทำการประมงภายนอกเขตการประมงชายฝั่งถึงเขตการเดินเรือเท่านั้น	วางแผนและพัฒนาแผนที่เดินเรือแบบอิเล็กทรอนิกส์	๕.๐
๕.RC๓: แนะนำการใช้รหัสและแผนงานการเน้นสีเพื่อให้เกิดความแตกต่างระหว่างพื้นที่การประมงกับชนิดของเรือประมงพาณิชย์*	วางแผนและเลือกเรือต้นแบบสำหรับการทำสีเรือ	๕.๐
๕.RC๔ พัฒนาระบบการเตือน VMS เพื่อเตือนให้ทราบว่ามีเรือกำลังเข้าไปยังเขต/พื้นที่ห้ามเข้า* <ul style="list-style-type: none"> ● วาดเส้นแบ่งเขตในการแสดงแผนภูมิและระบบกราฟข้อมูล หรือตารางการเดินเรือที่ยอมรับได้และการบรรจุข้อมูลเข้าไปในศูนย์ควบคุม VMS 	พัฒนาโปรแกรมระบบแจ้งเตือน VMS	๕.๐
วัตถุประสงค์ ๗: การปรับปรุงข้อมูลสารสนเทศด้านการประมง		
๗.DI๑: จัดทำการวิเคราะห์ช่องว่างระหว่างฐานข้อมูลกับสารสนเทศที่จำเป็น สำหรับข้อมูลดัชนีชี้วัดผลดำเนินงาน (KPI) สำหรับแผนการบริหารจัดการประมงทะเลและข้อมูลจริงที่มีอยู่*		๐.๕
๗.DI๒: ระบบพอร์ทัล/ฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงข้อมูลจากหลายแหล่งสำหรับการใช้ประเมินศักยภาพการผลิตและการจัดการการประมง*	จัดหาคอมพิวเตอร์และโปรแกรมทางสถิติ ๓ ชุด ให้กับศูนย์วิจัยประมงในภูมิภาค	๑.๐
๗.DI๓: พัฒนาระบบที่เป็นระบบมากขึ้น เพื่อช่วยในการรวบรวมและจัดแฟ้มสถิติระดับพื้นฐานของการประมงให้ดีขึ้น <ul style="list-style-type: none"> - การสำรวจด้วยเรือสำรวจ - การสำรวจสัตว์น้ำหน้าท่า (โดยนักวิชาการ) - การสำรวจสัตว์น้ำหน้าท่า (ร่วมกับชาวประมง) - การจัดการรถยนต์สำหรับการสำรวจภาคสนาม 	เรือสำรวจ ๕ ลำ จำนวน ๒ ครั้ง ๗ ศูนย์ จำนวน ๖ ครั้ง ๗ ศูนย์ จำนวน ๖ ครั้ง รถยนต์จำนวน ๙ คัน	๔.๖๕ ๓.๐ ๓.๐ ๗.๘

มาตรการการจัดการ / กิจกรรม	รายละเอียด	งบประมาณ (ล้านบาท)
<p>๗.D1๔: ดำเนินการพัฒนาความสามารถอย่างต่อเนื่องสำหรับเจ้าหน้าที่นักวิทยาศาสตร์และเจ้าหน้าที่ทางเทคนิคทุกคน*</p> <ul style="list-style-type: none"> - การอบรมเชิงปฏิบัติการกับคณะทำงานด้านการวิเคราะห์ข้อมูล และการวิเคราะห์ช่องว่างของสถิติการประมง - การทำสัญญากับที่ปรึกษาด้านการจัดการประมง การประเมินสถานะทรัพยากร และการวิเคราะห์ผลกระทบ - ผู้เชี่ยวชาญชาวไทยด้านการจัดการประมง - ผู้เชี่ยวชาญชาวไทยด้านการประเมินสถานะทรัพยากร - ผู้เชี่ยวชาญต่างชาติด้านการประมงต่างประเทศ - นักวิชาการสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลและเทคนิคและการแปล - หน่วยงานหรือทีมงานสำหรับรับฟังความคิดเห็นด้านการจัดการประมงทะเล - จัดทำเอกสารด้านการจัดการประมงทะเลและการเผยแพร่ 	<p>จ้างผู้เชี่ยวชาญและจัดฝึกอบรม</p>	<p>๔.๐</p>
วัตถุประสงค์ ๘: การเสริมสร้างความสามารถในการจัดการประมง		
<p>๘.FM๑: ดำเนินการวิเคราะห์ช่องว่างระหว่างระบบที่ต้องการให้มี เพื่อการจัดการการประมงอย่างมีประสิทธิภาพกับโครงสร้างองค์กรปัจจุบันและศักยภาพของบุคลากร*</p>	<p>จัดประชุมและการวิเคราะห์ช่องว่างของระบบ</p>	<p>๐.๕</p>
<p>รวมทั้งสิ้น</p>		<p>๒,๔๔๖.๘๐</p>